

TORSDAGEN DEN 20 NOVEMBER 2008

ORDFÖRANDESKAP: PÖTTERING

Talman

1. Öppnande av sammanträdet

(Sammanträdet öppnades kl. 9.05.)

*

* *

Talmannen. – Mina damer och herrar! Jag hoppas ni ursäktar att jag är lite sen. Vår före detta kollega Otto van Habsburg fyller 96 år i dag. Han var parlamentsledamot mellan 1979 och 1999. Hans deltagande och hans arbete var en förebild för oss alla. Jag har precis talat med honom per telefon och är därför lite försenad. Jag har gratulerat honom varmt på 96-årsdagen på era vägnar, vilket jag hoppas ni inte har något emot, och naturligtvis också på hans bavariska politiska vänners vägnar.

2. Ekonomiskt stöd till medlemsstaterna (ingivna resolutionsförslag): se protokollet

3. Presentation av revisionsrättens årsrapport - 2007

Talmannen. – Nästa punkt är presentationen av revisionsrättens årsrapport för 2007.

Vítor Manuel da Silva Caldeira, *ordförande för Europeiska revisionsrätten.* – (EN) Herr talman! Det är en ära att få delta i er debatt om revisionsrättens årliga rapport över budgetåret 2007, som jag lade fram för för budgetkontrollutskottet den 10 november.

Totalt sett är revisionsrättens revisionsuttalande om räkenskaperna utan reservation, eller positivt, om ni vill uttrycka det så, men uttalandet om de underliggande transaktionerna är ungefär detsamma som förra året.

När det gäller räkenskaperna anser revisionsrätten att de i allt väsentligt ger en rättvisande bild av de europeiska gemenskapernas finansiella ställning och kassaflöden vid årets slut. Tack vare de förbättringar som skett är de reservationer som gjordes föregående år inte längre nödvändiga.

När det gäller lagligheten och korrektheten hos de underliggande transaktionerna ger revisionsrätten sitt uttalande utan reservationer avseende inkomster, åtaganden och betalningar gällande "ekonomi och finans" och "administrativa och andra utgifter".

Avseende "administrativa och andra utgifter", vilka uppgår till 8 miljarder euro år 2007, noterar revisionsrätten de beslut och åtgärder som vidtagits av institutionerna, även Europaparlamentet, för att förbättra den ekonomiska förvaltningen grundat på revisionsrättens rekommendationer. Revisionsrätten kommer att utvärdera dessa under de kommande åren.

För områdena "jordbruk och naturresurser", "sammanhållning", "forskning, energi och transport", "bistånd till tredje land, utvecklingssamarbete och utvidgning" samt "utbildning och medborgarskap" anser rätten att betalningarna fortfarande är innehåller väsentliga fel, om än i olika grad. Systemen för övervakning och kontroll inom dessa områden bedöms vara endast delvis ändamålsenliga, även om man inom "forskning" och, på kommissionsnivå, inom "bistånd till tredje land, utvecklingssamarbete och utvidgning" noterar vissa förbättringar i systemen för övervakning och kontroll.

När det gäller "sammanhållning", för vilken budgetutgifterna uppgick till 42 miljarder euro, bedömer revisionsrätten efter granskning av ett representativt urval transaktioner att minst 11 procent av de yrkade ersättningarna inte borde ha betalats ut. De vanligaste orsakerna till fel var icke stödberättigade kostnader, för högt redovisade utgifter och allvarliga överträdelser av upphandlingsreglerna.

När det gäller "jordbruk och naturresurser", inom vilket område 51 miljarder euro användes under 2007, fann revisionsrätten att "landsbygdsutveckling" fortsätter att stå för en oproportionerligt stor del av den

totala felprocenten, medan felprocenten när det gäller utgifterna inom EGFJ (europeiska garantifonden för jordbruket) beräknas ligga strax under väsentlighetströskeln.

Varför är situationen oförändrad, och varför ser de underliggande transaktionerna i stort ut som i fjol? De mest väsentliga felnivåerna kvarstår eftersom det finns en hög inneboende risk i många av EU:s utgiftsområden och svagheter i övervakning och kontroll.

En stor del av budgeten, bland annat inom områden med delad förvaltning, fördelas till miljontals stödmottagare över hela unionen, enligt ofta komplexa regler och bestämmelser och baserat på uppgifter som stödmottagarna själva lämnar. Dessa omständigheter medför en inneboende risk och leder till att både stödmottagarna och de som betalar ut medel begår fel.

För att kontrollera riskerna finns det flera övervaknings- och kontrollnivåer: för det första på mottagarnivå, för det andra se till att rutinerna för att kontrollera ersättningskraven har utformats och fungerar ändamålsenligt, och slutligen övervakning av kommissionen för att se till att systemen i sin helhet fungerar.

Eftersom merparten av felen uppstår hos de slutliga stödmottagarna kan de ofta endast upptäckas på ett tillförlitligt sätt genom noggranna kontroller på plats. Sådana kontroller är kostsamma och kan därför bara genomföras för en liten del av de enskilda ersättningskraven.

Revisionsrättens granskning av budgetåret 2007 konstaterade att medlemsstaterna inte alltid på ett effektivt sätt upptäcker bristerna i rutinerna för att kontrollera enskilda ersättningskrav. Revisionsrätten fann också vissa brister avseende kommissionens beslut om överenskommelse på jordbruksområdet.

Inom många budgetområden finns mekanismer för att återvinna felaktigt gjorda utbetalningar från stödmottagarna, eller, om medlemsstaterna har förvaltat utgiftsprogram på ett felaktigt sätt, "underkänna" vissa utgifter, dvs. neka till att finansiera dem från budgeten.

Det finns dock ännu inga tillförlitliga uppgifter om effekterna av korrigerande åtgärder, och revisionsrätten drog slutsatsen att korrigerande åtgärder ännu inte kan anses vara ändamålsenliga när det gäller att minska felen.

Men oavsett detta måste det erkännas att kommissionen sedan 2000 har gjort stora ansträngningar för att åtgärda bristerna i övervakning och kontroll, främst genom att utarbeta och genomföra ett internt reformprogram och genom att 2006 inleda en handlingsplan för att förbättra övervaknings- och kontrollsystemen i hela unionen.

Årliga verksamhetsrapporter och förklaringar, även de som rör sammanhållning och jordbruk, utgör en viktig del av reformprogrammet och ger nu en bild som ligger mer i linje med revisionsrättens egna bedömningar, men vissa reservationer verkar fortfarande underskatta problemen.

När det gäller kommissionens handlingsplan från 2006 finner revisionsrätten att det ännu är för tidigt för att den ska kunna ha fått någon effekt på de underliggande transaktionernas laglighet och korrekthet, trots de framsteg som kommissionen noterat. Till exempel var 2007 det första år för vilket medlemsstaterna skulle ta fram en årlig sammanfattning över tillgängliga revisioner och förklaringar. Med tiden kan dessa, som påpekas i revisionsrättens yttrande nr 6/2007, stimulera till en bättre förvaltning och kontroll av EU-medel. Men de ger ännu inte en tillförlitlig bild av hur systemen fungerar och hur ändamålsenliga de är.

Så ser den aktuella situationen ut. Men om vi blickar framåt måste vi fråga oss vad mer som behöver göras, och vilka framtida åtgärder vi bör överväga. Revisionsrätten anser att när framtida åtgärder vidtas måste följande beaktas.

Först och främst måste vinsten med färre fel vägas mot kostnaderna.

För det andra måste alla som deltar i budgetprocessen inse att en viss risk för fel är oundviklig.

För det tredje, man måste komma överens om en lämplig risknivå för de olika budgetområdena, och det bör göras på politisk nivå av budgetmyndigheten eller den myndighet som beviljar ansvarsfrihet i medborgarnas namn.

För det fjärde, system som inte kan genomföras till rimliga kostnader och med rimliga risker bör omprövas.

Slutligen måste man tänka på att göra förenklingar, inte minst inom områden som jordbruksutveckling och forskning, eftersom väl utformade regler och bestämmelser som är lätta att tolka och tillämpa minskar risken för fel och möjliggör förenklad och kostnadseffektiv hantering och dito kontrollsystem.

Revisionsrätten uppmanar därför kommissionen att slutföra sin analys av kontrollkostnaderna och de inneboende riskerna inom de olika utgiftsområdena. Revisionsrätten rekommenderar också att kommissionen fortsätter sina ansträngningar att förbättra övervakning och rapportering, bland annat genom att samarbeta med medlemsstaterna så att man kan använda de årliga sammanfattningarna på ett ändamålsenligt sätt i de årliga verksamhetsrapporterna, och möjliggöra uppföljning av åtgärder för att förbättra återbetalningssystemen.

Förutom förenklingsåtgärder och att bättre använda begreppet godtagbar risk, föreslår revisionsrätten i sitt svar på kommissionens meddelande "Reformera budgeten, förändra Europa" att principerna om tydliga mål, realism, insyn och redovisningsskyldighet tillämpas när man utformar arrangemang för utbetalning av EU-medel. Revisionsrätten rekommenderar också de politiska myndigheterna att undersöka möjligheterna av att arbeta om utgiftsprogrammen med inriktning på resultat och att kritiskt överväga lämplig beslutandenivå såväl nationellt, regionalt som lokalt när det gäller förvaltningen av programmen.

Avslutningsvis vill revisionsrätten betona att även om framsteg görs beror vidare förbättringar av den ekonomiska förvaltningen av EU på hur väl de pågående och framtida åtgärderna för att minska riskerna till en godtagbar nivå och utveckla kostnadseffektiva förvaltningssystem lyckas.

I tider av finansiell turbulens och ekonomisk instabilitet spelar revisionsrätten en ännu mer viktig och relevant roll. Såsom EU:s externa revisor är det vår skyldighet att agera som oberoende väktare av unionsmedborgarnas ekonomiska intressen. Vi lägger fram denna rapport med målet att bidra till insyn och främja redovisningsskyldighet, vilka båda är väsentliga för att behålla EU-medborgarnas förtroende för de institutioner som ser till att unionen fungerar och leder den in i framtiden.

Talmannen. – Ordförande Silva Caldeira, jag tackar för rapporten och för det alltid lika konstruktiva samarbetet mellan er, revisionsrätten och parlamentet.

Siim Kallas, kommissionens vice ordförande. – (EN) Herr talman! Kommissionen välkomnar revisionsrättens årsrapport. Jag vill betona att vi har haft ett mycket konstruktivt samarbete med revisionsrätten. Rapporten innehåller en verkligt god nyhet: revisionsrätten har godkänt räkenskaperna genom vad revisorerna brukar benämna ett "uttalande utan reservation". Detta är anmärkningsvärt efter endast tre år med det nya redovisningssystemet.

Det finns ytterligare en mycket god nyhet: revisionsrätten noterar att vi förstärker våra övervakningssystem. År 2007 finns det för första gången inte ett enda kapitel där den externa revisorn inte har godkänt kontrollsystemen. Det pågår mycket arbete inom detta område. Jag vill gärna lyfta fram de årliga sammanfattningarna av befintliga revisioner av strukturfonderna som inlämnades av medlemsstaterna för första gången förra våren.

Revisionsrätten noterar dessa ansträngningar, även om resultaten i praktiken ännu inte har medfört signifikant minskat antal fel. Vi i kommissionen gläder oss åt detta.

När det gäller enskilda transaktioner är bilden fortfarande blandad. Avseende Europeiska garantifonden för jordbruket, den största posten för jordbruksutgifter, noterar revisionsrätten att felfrekvensen även i år ligger under väsentlighetströskeln. Det gäller däremot inte resten av kapitlet om naturresurser, där landsbygdsutveckling tenderar att ha en hög felfrekvens. Även när det gäller sammanhållningsfonderna finner revisionsrätten fortfarande alltför många felaktigheter.

Kommissionen ger åtgärdandet av dessa felfrekvenser högsta prioritet och drar sig inte för att inta en bestämd ståndpunkt om så behövs. Under 2008 har vi ålagt sammanhållningsfonderna Eruf (Europeiska regionala utvecklingsfonden) och ESF (Europeiska socialfonden) att göra finansiella korrigeringar på 863 miljoner euro och ytterligare cirka 1,5 miljarder euro är på gång.

Låt mig påminna om att när det gäller fel i de underliggande betalningarna är ribban satt mycket högt. Minst 98 procent måste vara korrekta. Vi närmar oss målet: revisorerna säger nu att inom alla budgetområden utom ett är så mycket som 95 procent av utbetalningarna utan allvarigare fel.

När det gäller bistånd till tredje land och internpolitik som t.ex. transport och energi, och även utbildning och medborgarskap, noterar revisionsrätten att förbättringar skett. Administration och ekonomi och finans klarar sig ännu bättre. Dessa områden förvaltas direkt av kommissionen, vilket delvis kan förklara att de ansträngningar som gjorts har fått en mer omedelbart effekt. För att summera det hela: Kommissionen anser att revisionsrättens årsrapport 2007 visar på stabila och successiva framsteg.

Vi har uppnått mycket de sista fem åren. När man ser på de framsteg som uppnått försäkrar jag att kommissionen inte på något sätt ångrar att man satt upp som mål att uppnå en positiv revisionsförklaring avseende de underliggande transaktionerna. Vi hoppas att Europaparlamentet uppskattar de positiva resultaten och fortsätter att stödja arbetet för förenkling, bättre förvaltning och större redovisningsskyldighetskyldighet från medlemsstaternas sida.

Jean-Pierre Audy, för PPE-DE-gruppen. – (FR) Herr talman, herr vice ordförande för kommissionen, herr ordförande för revisionsrätten, mina damer och herrar! Först vill jag tacka er, herr ordförande för revisionsrätten, för det enorma arbete som rättens revisorer lagt ned. Detta är ett viktigt informationsdokument.

Som vi vet är denna ansvarsfrihet den första för budgetplanen för 2007–2013. Det är den första med den nya förvaltningen och det nya attesterings- och revisionskontrollsystem som kommissionen infört. Det är slutligen den sista i denna mandatperiod som nu går mot sitt slut. Vi inleder nu sex månaders arbete och vi ska i april ha en omröstning innan EU-valet äger rum, vid en tidpunkt då kommissionen har utlovat en positiv revisionsförklaring. Det är 14 år sedan vi fick en positiv revisionsförklaring, vilket oroar Europaparlamentet.

När det gäller räkenskaperna får jag höra att detta är ett uttalande utan reservationer. Varför har inte Galileo konsoliderats? Jag kan inte förneka att jag aldrig kommer att vänja mig vid räkenskaper med ett negativt eget kapital på 58 miljarder. Det är det ena problemet.

Det är alltså de goda nyheterna. Vi ska vara glada för att vi när det gäller administrativa utgifter har ett positivt utlåtande med låg felfrekvens och, efter vad jag hör, inget bedrägeri. Men när det gäller jordbruk, sammanhållning och strukturfonder är medlemsstaternas delade förvaltning bristfällig och uppvisar alltför många fel – i vissa länder över 60 procent. Rådet är inte här, och det skulle vara intressant att veta vad medlemsstaterna och rådet tycker om situationen, när de inte skriver under de nationella förklaringarna och under förutsättning att, med dagens svåra situation för de offentliga finanserna, medborgarna kräver det.

Jag tycker att talmannen har rätt och att vi bör se över förfarandet för beviljande av ansvarsfrihet tillsammans med utskotten, kommissionen, rådet, parlamentet, de nationella parlamenten och de nationella revisionsrätterna, vilka lyser med sin frånvaro i denna debatt.

Med er tillåtelse, herr talman, skulle jag gärna vilja använda 30 sekunder av min talartid som föredragande för att uttrycka min förvåning, precis som andra ledamöter har gjort, över att rådet inte är närvarande. Jag har dock förstått, herr ordförande för revisionsrätten, att ni kommer att lägga fram rapporten för Ekofinrådet om några dagar och att rådet inte kan yttra sig förrän medlemsstaterna har diskuterat saken.

I och med detta och därför att medlemsstaterna har ögonen på sig när det gäller den delade förvaltningen, antar jag att vi får rådets yttrande snabbt. Jag kommer att ta mig friheten att begära en skriftlig fråga vid frågestunden och be om snabbt yttrande från rådet så snart det har kunnat diskutera denna utmärkta rapport från Europeiska revisionsrätten.

Herbert Bösch, för PSE-gruppen. – (DE) Herr talman! Jag vill gratulera revisionsrätten till det arbete som överlämnats till parlamentet i form av årsrapporten för 2007. Av en rad rapporter som hela tiden blivit allt bättre, är detta enligt min mening den bästa rapport som revisionsrätten hittills har lagt fram. Den är mer informativ, mer livfull, så att säga, och tydligare.

Ledamöter i revisionsrätten! Jag har med glädje noterat att ni har motstått frestelsen att ge årsrapporten ett stänk av populism.

På grundval av ett antal olika särskilda rapporter och i synnerhet denna rapport, ska vi nu utvärdera om kommissionens arbete, som inbegripit användning av de europeiska skattebetalarnas pengar, under 2007 har varit tillfredsställande eller inte. Hittills har vi fått ett antal uppmuntrande presentationer, särskilt från kommissionsledamoten för sammanhållningsfonden. Kommissionsledamoten för forskning har också påpekat att kritiken från parlamentet och revisionsrätten i fjolårets rapport har fallit i god jord.

Ett område som fortfarande inte fungerar bra är de gemensamma ansträngningarna att kontrollera den europeiska budgeten som medlemsstaterna använder. Fyra medlemsstater – Danmark, Nederländerna, Storbritannien och Sverige – är utmärkta exempel på aktivt samarbete. Det är glädjande att en nationell revisionsrätt som t.ex. i Tyskland börjar engagera sig på nationell nivå i hur EU:s pengar används i Tyskland, och vi hoppas att en politisk debatt om detta ska sätta igång.

Alltsedan Terence Wynns och Jan Mulders betänkanden har vi försökt överbrygga klyftan mellan artikel 274 och artikel 5 i fördraget genom att kräva nationella revisionsförklaringar. Herr kommissionsledamot! Jag skulle gärna se att kommissionen intar en mer stödjande och aktiv roll i arbetet med att standardisera dessa rapporter. Med er positiva inställning bör det snart kunna bli verklighet.

När vi bedömer kvaliteten på kommissionens arbete för ansvarsbefrielsen kommer vi att informera skattebetalarna om vi generellt sett anser det vara godtagbart eller inte. Om vi förväntar oss professionalism från andra institutioner måste vi också själva vara professionella. Jag anser att det är såväl oacceptabelt som löjligt att här i parlamentet diskutera frågan om detta utskott kan fortsätta vara ett så kallat neutralt utskott eller inte. Det är inte acceptabelt för ett kontrollutskott att enbart betraktas som ett sorts extra utskott. Det är inte professionellt. Den tid är för länge sedan förbi då budgeten behandlades av en instans under sisådär sex månaders tid och därefter var ett annat utskott ansvarigt för budgetkontrollen under resten av året.

Vi har inte ens gått igenom alla organ ännu och vi förväntas garantera våra skattebetalare att allting fungerar som det ska. Vi behöver ha professionalism från de övriga institutionerna, men som parlament måste vi också anstränga oss, annars kommer vi inte att kunna stå rakryggade inför skattebetalarna.

Jan Mulder, för ALDE-gruppen. – (NL) Herr talman! Jag vill tacka revisionsrätten för rapporten, och även jag har noterat en förbättring för varje år. Rapporten blir bland annat alltmer läsbar och lättförståelig. Varje år har faktiskt fört med sig någon förbättring, även om den är liten. Till viss del har vi nu ett försvar mot EU-skeptikerna eftersom vi kan säga att räkenskaperna för första gången har godkänts. Men om vi ser närmare på de förbättringar som gjorts i räkenskaperna, är de bara av mindre slag. Vi har blivit godkända med minsta möjliga marginal. Om vi läser vad som skrevs 2006 och 2007 så är det faktiskt inte så stor skillnad, även om det blivit bättre.

Kommissionen betonar att budgetgenomförandet genom åren blivit betydligt bättre. Man säger att endast 4 procent av utgifterna godkändes 2002 och 2003, jämfört med 45 procent i dag. Det är verkligen ett stort framsteg, som jag dock är rädd till största delen beror på de drastiska förändringarna i jordbrukspolitiken. Om man fortsatt med samma jordbrukspolitik som tidigare tvivlar jag på att vi hade uppnått ett godkännande på över 40 procent. Detta är ett stort bekymmer eftersom kommissionens arbetsmetoder ännu inte når internationella normer och ännu kräver stora förbättringar. Under de senaste fyra åren har framstegen varit alltför långsamma.

Tyvärr kan vi ännu inte bedöma resultatet av handlingsplanen. Kommissionen lade ner mycket arbetet på denna till en början. Det var en utmärkt strategi, det vet vi alla, men tyvärr har vi inte sett tillräckliga resultat.

Jag delar Herbert Böschs besvikelse över vad kommissionen har gjort med de nationella förklaringarna. Detta är ännu mer förvånande med tanke på att kommissionen i fjol helt klart uttalade att man inte tänkte genomföra avtalet. Som tur är tog kommissionen tillbaka det igen. Vi får dock inte glömma att detta är ett avtal som skrivits under av rådet, kommissionen och parlamentet. Det är faktiskt inte acceptabelt att en av parterna säger sig vara ovillig att genomföra avtalet. Jag väntar otåligt på att få höra de riktlinjer som kommissionen gett ut för att genomföra avtalet. Vilka resultat har hittills uppnåtts i diskussionerna med medlemsstaterna om att genomföra artikel 44? Vi kommer att behöva lägga mycket tid och arbete på detta de närmaste månaderna. Vi måste då även besluta om vi vill bevilja kommissionen ansvarsfrihet i april eller om vi ska skjuta upp det i sex månader.

Bart Staes, för Verts/ALE-gruppen. – (NL) Herr talman! Även jag vill tacka revisionsrätten, och inte minst den personal som arbetar där. De har återigen gjort ett utmärkt arbete. Jag vill påminna kommissionsledamoten om att ni, i början av ert mandat som kommissionsledamot för bedrägeribekämpning, på heder och samvete lovade att när mandatperioden var slut skulle ni ha tagit fram ett yttrande som bekräftar räkenskapernas tillförlitlighet, och korrekthet och laglighet för all bokföring.

Har vi lyckats med det ännu? Definitivt inte. För fjortonde gången i rad har detta uttalande inte blivit verklighet. Går vi i rätt riktning? Utan tvekan. Det säger i varje fall revisionsrätten, och ni är där för att försvara den åsikten med näbbar och klor. Bör vi oroa oss? Jag anser det. Ni har exakt ett år på er att infria löftet, och det återstår mycket att göra, som mina kolleger själv har sagt.

Vad har revisionsrätten uppmärksammat? Det finns brister i bokföringssystemet, som delvis orsakas av de komplicerade rättsliga och ekonomiska ramarna. Revisionsrätten ser en risk när det gäller kvalitet och finansiell information. Vad tycker revisionsrätten om utbetalningarnas korrekthet och laglighet? Godkänner man de administrativa kostnaderna? Det finns avsevärda problem inom stora områden av budgeten, t.ex. gällande jordbruk, sammanhållningsfonden, strukturfonderna, regionalfonden, socialpolitik, landsbygdsutveckling,

forskning och utveckling, energi, transport, bistånd till tredje länder, utveckling och expansion, utbildning och medborgarskap. Som representativt exempel tar man upp allt som rör sammanhållning, nämligen själva sammanhållningsfonden och strukturfonderna. Vi noterar att revisionsrätten i sin rapport säger att utbetalningar inte skulle ha skett i 11 procent av fallen. Detta är ett mycket allvarligt resultat, och något som måste uppmärksammas vid ansvarsfriskrivningen.

Som flera ledamöter påpekat var 2007 det första år som medlemsstaterna skulle ta fram en årlig sammanfattning över tillgängliga revisioner och förklaringar, men enligt revisionsrätten fungerar det inte. Det går inte att jämföra sammanfattningarna och de innehåller inte all information vi behöver. Trots detta fanns det ett löfte, en politisk överenskommelse, som Jan Mulder med rätta påpekade. Vi har arbetat hårt för detta här i parlamentet. Vad är resultatet? Många av medlemsstaterna är motvilliga till att samarbeta. Speciellt gäller det de EU-skeptiska länderna: Storbritannien, Danmark och Nederländerna i stor utsträckning. Så här får det väl inte vara? Vi måste verkligen påminna rådet om dess ansvar.

På Gruppen De gröna/Europeiska fria alliansens vägnar vill jag slutligen understryka det politiska krav som ställs på medlemsstaterna, nämligen att de faktiskt måste ta sitt politiska ansvar för de utgifter de hjälper till att förvalta. Det är deras förbaskade plikt! Vi vill också ha en större öppenhet när det gäller de slutliga stödmottagarna. Det finns kanske en bra webbplats, men jag har märkt att flera medlemsstater, däribland mitt eget hemland Belgien, lägger ut information som är sorgligt irrelevant och mycket svårgenomtränglig. Här behövs också mycket arbetet, och vi måste kämpa för det under ansvarsbefrielseförfarandet.

Esko Seppänen, för GUE/NGL-gruppen. – (FI) Herr talman, herr kommissionsledamot, ordförande för revisionsrätten! Kommissionens vice ordförande Siim Kallas har generellt sett gjort ett gott arbete för att förbättra budgetkontrollen, och särskilt för att öka den administrativa öppenheten. Allmänhetens medvetenhet om jordbrukssubventioner är ett bra exempel på det.

Europeiska revisionsrätten instämmer delvis. Naturligtvis finns det områden som bör kommenteras, särskilt rörande jordbruksstöd och regionalt utvecklingsstöd. Dessa områden ansvarar medlemsstaterna huvudsakligen för. Man kan ana en skiljelinje i revisionsrättens rapport: de något mer korrekta nettobidragsgivarna i norr till skillnad från stödmottagarna i söder som har en större tendens till missbruk. Skillnaden påverkas naturligtvis också av den mängd pengar det handlar om. I söder finns det större summor att dela ut och kontrollera än i norr. För att undvika felaktiga generaliseringar är det viktigt att revisionsrätten i sina rapporter visar exakt var missbruk har skett så att förvirring och felaktiga generaliseringar undviks.

Jag vill sätta fokus på något som ligger utanför revisionsrättens behörighet och som också är en gråzon ur nationell synvinkel. Det är Athenafonden som inrättades 2004, och som ligger under medlemsstaternas behörighetsområde men inte EU:s. Medlemsstaterna betalar till fonden ur sina egna försvarsbudgetar för gemensamma militära ingripanden som ligger utanför EU:s behörighetsområde. Å ena sidan fungerar dessa operationer enligt Natos princip att var och en betalar för sin del. Å andra sidan finns Athenamekanismen, vars finansiering är hemlig. Sådana här militära förehavanden från EU-länder bör stå under demokratisk kontroll.

När vi behandlar rapporten från revisionsrätten kommer vår grupp att vara speciellt uppmärksam på lagligheten hos rådets budget, vilken fram tills nu varit en gråzon för parlamentet.

Godfrey Bloom, för IND/DEM-gruppen. – (EN) Herr talman! Kommissionsledamot Kallas verkar ha läst ett helt annat dokument. Jag kan försäkra honom om att detta inte hade gått för sig för ett publikt aktiebolag i Storbritannien. Om ett publikt bolag i Storbritannien under 14 år hade lagt fram räkenskaper som ser ut så här och som varit helt oacceptabla, och gjort samma sak i år igen – jag tycker definitivt inte att revisionsrätten har godkänt räkenskaperna, och jag har läst dokumentet – om kommissionen hade varit en styrelse i ett publikt bolag i Storbritannien hade den nu suttit i fängelse!

Vi har här en situation där detta parlament, om det är ett parlament, ägnar större delen av året till att diskutera böjda bananer, knöliga palsternackor, standardisering av flaskstorlekar, och i tisdags röstade vi till och med om standardisering av traktorsäten. Denna absurda organisation tillbringar större delen av året utan att uträtta något av större värde. Vi har endast ett stort ansvarsområde, och det är att se till att kommissionen redovisar budgeten. Det är det viktigaste vi kan göra, och nu går den igenom igen för femtonde året i rad.

Det är stor synd och skam, och jag vill att de brittiska parlamentsledamöterna ska veta att jag noga registrerar hur de röstar. Jag ska se till att det blir känt i Storbritannien vad de gör här, till skillnad från vad de säger där hemma.

Ashley Mote (NI). – (EN) Herr talman! Vi vet alla att Europeiska kommissionens räkenskaper aldrig kan godkännas förrän – och under förutsättning att – två tredjedelar av de problem som finns definitivt har lösts. Detta är inga nya problem. För det första är de ingående balanserna i räkenskapssystemet, som ändrades 2005, oklara, eftersom man ett år senare genomförde stora förändringar som gjorde det klart att ingen avstämning var, eller är, möjlig.

För det andra finns det problem med den delade förvaltningen, som redan har nämnts, eller med andra ord med fördelningen av allmänna medel till mottagare som sedan ställs till svars för både användning och bokföring av dessa medel. Till och med interna revisorer i medlemsstaterna erkänner att systemet är omöjligt att hantera.

I åratal är det enda vi fått höra – och vi har hört det i dag igen från revisionsrätten och från kommissionsledamoten – välmenande prat om snar förbättring, riskhantering, felfrekvenser – struntsaker! I verkligheten förändras ingenting av vikt och allmänheten håller på att förlora tålamodet, och det med rätta. Att lappa ihop däckstolarna på den här Titanic hjälper inte mot hålen i skeppets botten.

Om man skulle tro Greklands siffror växer det fortfarande olivlundar i Egeiska havet. I Bulgarien är missbruket av fonderna enligt rapporter helt utom kontroll. Till det turkiska norra Cypern har 259 miljoner euro av offentliga medel delats ut till ekonomisk utveckling, men EU-kontoret i Nicosia erkänner öppet att man varken kan övervaka eller kontrollera dessa medel, av den enkla anledningen att vi inte erkänner den turkiska regeringen. En del av pengarna har gått åt till att betala för nya trottoarer i den snabbt växande semesterorten Kyrenia, där kasinos gör strålande affärer dag som natt. De lokala myndigheterna väljer att inte höja skatterna tillräckligt och menar att om EU är så dumt att man betalar, så tackar de och tar emot. Men de pengarna kunde ha gjort god nytta.

Inte nog med att räkenskaperna är oacceptabla, utan vissa bedömningar av hur allmänna medel ska användas är också oacceptabla.

Christofer Fjellner (PPE-DE). - Jag skulle vilja börja med att tacka revisionsrätten för en bra och ovanligt lättbegriplig rapport, den blir nog ett bra underlag för vårt fortsatta arbete i budgetkontrollutskottet.

Jag tänkte upprätthålla mig mest vid EU:s oberoende myndigheter eftersom jag är föredragande just för dem. Det är ju några institutioner som växer i antal, i ansvar och hur mycket pengar de har att röra sig med. Därför skulle jag vilja påstå att granskningen av desamma också blir allt viktigare.

Under mina år här i Europaparlamentet har vi varje år anmärkt på de oberoende myndigheternas problem med planering, budgetgenomförande, offentlig upphandling, rapportering osv. och tyvärr ser det ut som att vi får anledning att göra samma sak även i år. Likaså problemet med att man äskar mer och mer pengar trots att man haft problem med att använda dem under tidigare år. Jag tycker att detta väcker ett antal allvarliga frågor eftersom det verkar vara återkommande problem. Det väcker åtminstone hos mig frågor om ansvar och styrning. Därför tycker jag det är särskilt tråkigt att rådet inte är här och deltar i den debatten, för jag tror att vi har ett gemensamt ansvar för att se till att styra och kontrollera dessa decentraliserade myndigheter.

Förutom dessa generella anmärkningar som i stort sett berör, inte alla men väldigt många av de decentraliserade myndigheterna, så är det fyra myndigheter som jag tror att vi får anledning att titta närmare på just i år. Den första är Europeiska polisakademin, Cepol, som även i år får anmärkningar för offentlig upphandling, återkommande problem som inte har åtgärdats. Dessutom än mer anmärkningsvärt är att revisionsrätten påpekar att pengar använts för att betala privata utgifter. Likaså Galileo, där revisionsrätten än så länge inte kunnat lämna ett uttalande kring huruvida man vill ge ren revisionsförklaring eller inte just för att det råder så stora oklarheter kring relationerna mellan Galileo och Europeiska rymdorganisationen och andra inblandade aktörer. Var börjar och slutar Galileo? Sist men inte minst gäller det också Frontex och Europeiska järnvägsbyrån, som båda är tydliga exempel på att man överskattar sina kostnader och äskar för mycket pengar och trots det begär mer pengar varje år. Detta är saker som jag har för avsikt att titta närmare på under ansvarsfrihetsprocessen. Jag hoppas på ett gott fortsatt samarbete med såväl revisionsrätten som kommissionen och jag är ledsen att rådet inte är här och bidrar till den diskussionen.

Bogusław Liberadzki (PSE). - (PL) Herr talman! Herr Caldeira talade om risk som en viktig felfaktor när denna rapport utarbetades. Jag vill gärna ägna en stund åt att fokusera på problemen med Europeiska utvecklingsfonden. Fonden ger bistånd till länder i Afrika, Västindien och Stillhavsområdet. Riskerna skiljer sig från dem i medlemsstaterna, och är också större än i medlemsstaterna. Det är viktigt att rådet har kommit fram till att transaktionerna som utgör grunden till intäkter och åtaganden för budgetåret är lagenliga och korrekta. Denna allmänna slutsats ger oss grunderna till att kunna godkänna rapporten som helhet.

Å andra sidan är antalet fel i de transaktioner ligger till grund för betalningarna många. Revisionsrätten har ifrågasatt kommissionens dynamiska tolkning av lämplighetskriteriet, och revisionsrättens åsikt att tolkningen är bristfällig måste accepteras. Poängen är att det inte möjliggör för medlemsstaterna att kunna uppfylla normerna för tillförlitlig förvaltning av offentliga medel. Kommissionen borde ompröva sitt ställningstagande så snart som möjligt. Parlamentet har faktiskt redan uppmanat till detta.

Ett annat problem som tas upp i rapporten är samarbetet med FN. Man lyfter upp FN:s ovilja eller underlåtenhet att skicka över relevanta utbetalningsdokument. Revisionsrätten pekade på tre huvudområden där det finns betydande fel. Det är kostnadernas stödberättigande, avräkning av förfinansiering och utbetalning av felaktiga summor. Dessa fel borde och kunde ha upptäckts och korrigerats mycket tidigare av den personal som godkände utbetalningarna. Därför är rådets förklaring att revisionskostnaderna är mycket höga, vilket visas av kvoten mellan kostnaderna och revisionernas effektivitet, inte övertygande. Det är svårt att instämma i denna åsikt. Istället borde kommissionen sträva efter större effektivitet och öka antalet anställda. Vi i parlamentet tog faktiskt upp detta med kommissionen för ett år sedan.

Sammanfattningsvis, detta avsnitt av revisionsrättens information är blandad. I stort är den korrekt men jag vill peka på områden där det finns större felaktigheter. Rapporten innehåller rådets rekommendationer, som i stort måste accepteras.

Jean Marie Beaupuy (ALDE). - (FR) Herr talman, herr kommissionsledamot! Jag vill också passa på att tacka revisionsrätten för det utmärkta arbetet. Många ledamöter har protesterat mot hur EU:s medel i allmänhet används.

Jag hoppas att media, när de rapporterar från våra debatter och resultatet av revisionsrättens arbete, inte gör vad de brukar göra när de berättar om tågen som kommer för sent och inte säger något om de tåg som kommer i tid. Största delen av EU:s budget har nämligen använts på ett klokt sätt. Vi får inte blanda ihop äpplen och päron.

Vi har noterat att revisionsrättens rapport handlar mycket om förbättringar. Det är mycket goda nyheter. Ni säger också att det finns miljontals bidragstagare, vilket bara det illustrerar svårigheten och omfattningen av uppgiften.

För min del vill jag betona två ansvarsområden. Jag vill inte anklaga någon särskild organisation. Jag vill bara säga att framöver måste de som har det största ansvaret agera om vi ska lyckas bättre.

Som jag ser det är det två instanser som är ansvariga. Den första är kommissionen. Revisionsrätten har just berättat, efter att man sagt att det finns flera miljoner bidragstagare, att det första som måste göras uppströms är att förenkla reglerna. Innan vi talar om kontroller och innan vi talar om förklaringar, förväntar vi oss därför att saker och ting verkligen ska förenklas uppströms för dessa bidragstagare, särskilt föreningar, enskilda personer och så vidare.

Den andra ansvariga instansen är naturligtvis medlemsstaterna. Jag och mina kolleger i utskottet för regional utveckling kommer inte att sluta hänvisa till det ansvar som medlemsstaterna har för strukturfonderna. Ofta gör de administrationen mera komplex, och istället för att vara rådgivande komplicerar de saker och ting och sätter sig till doms.

Förutom denna rapport från revisionsrätten förväntar vi oss verkligen från varje medlemsstat att man förenklar tillgången till EU-fonderna och naturligtvis inför mera adekvata kontrollsystem för de kommande åren.

Ingeborg Gräßle (PPE-DE). - (DE) Herr talman, herr ordförande för revisionsrätten, herr kommissionsledamot, mina damer och herrar! Efter att ha utfärdat revisionsförklaringar under 14 år har vi nästa år en årsdag. Vi behöver tänka över vad vi ska göra vid detta tillfälle.

Jag tror att vi mer och mer gör oss löjliga. En av de största riskerna är att detta komma att bli till en ren rutin och ingen längre kommer att ta oss på allvar. De resultat vi presenterar kommer inte heller att tas på allvar. Revisionsrättens rapport är intressant – principen att peka ut de skyldiga har visat sig värdefull – och jag skulle vilja be revisionsrätten att fortsätta förse oss med sådan här tydlig information.

Vi står dock nu inför frågan om vad vi ska göra med de medlemsstater som har varit med i EU sedan 1981 och ännu inte tillämpar EU:s lagstiftning konsekvent. Jag vill be kommissionen – det är en av de läxor jag har lärt mig av detta – att erkänna att ju mer konsekventa kommissionens åtgärder är, desto snabbare får vi bättre resultat. Jag önskar också att denna konsekventa strategi skulle tillämpas inom det område som kommissionen själv ansvarar för. Jag är besviken över de ringa framgångar som uppnåtts avseende direkt

förvaltning. Jag förväntade mig att kommissionen skulle föregå med gott exempel och visa att detta är genomförbart och hur det ska gå till.

En aspekt i den här rapporten som intresserade mig speciellt är de nya medlemsstaternas ställning, men där finns inte mycket information om detta. Jag förstår inte vissa siffror, t.ex. resultaten för de två nya medlemsstaterna Rumänien och Bulgarien och vad Europeiska byrån för bedrägeribekämpning (OLAF) fann där 2007. OLAF har tagit fram slumpmässiga exempel från alla fonderna, vilket visade att bedrägeri och oegentligheter i dessa två länder uppgick till 76 procent. Detta är en hög siffra och nu måste vi agera därefter och hjälpa dessa två länder att uppnå bättre resultat, annars kommer vi aldrig att komma framåt.

Denna årsrapport är den sista från Barrosokommissionen och den första i den nya budgetperioden. Jag vill gratulera kommissionsledamot Kallas och Barrosokommissionen för deras arbete inom området ekonomisk kontroll. Kommissionen har uppnått mycket mer än någon av dess föregångare. Det är tankeväckande att vi trots alla dessa åtgärder inte har nått bättre eller snabbare resultat. Jag förväntar mig mycket från det nya rapporteringssystemet för återbetalningar. Jag hoppas att vi inte befinner oss i samma situation nästa år och lyfter på axlarna och säger att saker och ting bör bli bättre nästa år.

Talmannen. – Kommissionsledamot Kallas! Så många lovord från fru Gräßle kan ni verkligen vara stolta över!

Dan Jørgensen (PSE). - (DA) Herr talman! Ibland är våra diskussioner lite abstrakta, och jag tycker därför att vi borde börja med att påminna oss själva om vad det faktiskt är vi diskuterar. Det handlar om skattebetalarnas pengar. Det handlar om EU-medborgarnas pengar. Pengar som används till förnuftiga – och ibland inte fullt så förnuftiga – ändamål. Ett gemensamt krav på de pengar som används i EU:s namn är att de måste användas på ett korrekt och hederligt sätt. En annan gemensak sak är att det finns regler som ska följas, och om man inte följer dem måste man betala för det.

Tyvärr måste vi i år återigen notera att revisionsrätten inte har kunnat godkänna genomförandet av EU:s budget, dvs. man har inte kunnat godkänna räkenskaperna. Detta är naturligtvis helt oacceptabelt. Frågan är bara vem vi ska kritisera, vem vi ska skylla på? Utan tvekan ligger det största problemet hos medlemsstaterna. Det finns tyvärr inga tvivel om att när medlemsstaterna får en påse pengar från EU är de inte så benägna att låta dessa pengar utsättas för så mycket kontroll och regler som man skulle gjort om det handlat om nationens egna pengar. I fördraget sägs det tydligt att det är Europeiska kommissionen som bär ansvaret, dvs. Europeiska kommissionen ansvarar för att kraven på medlemsstaterna att införa de nödvändiga kontrollerna är ringa. I detta sammanhang kan man notera att det är synd att kommissionen inte har uppfyllt sitt eget mål att vi ska godkänna räkenskaperna före denna mandatperiods utgång. Det kommer vi inte att lyckas med.

Jag vill trots detta peka på de stora framsteg som har gjorts, t.ex. efter påtryckningar från Europaparlamentet. I fjol infördes en handlingsplan med ett stort antal mycket specifika åtgärder som vi kommer att se effekterna av – inte i detta årets rapport, naturligtvis, men i nästa års. Det kan vi vara nöjda med. I år kommer vi naturligtvis att arbeta mycket målinriktat inom de områden där det fortfarande finns problem. Det är givetvis mycket bekymmersamt att vi inom jordbrukssektorn, där det annars har varit positiva trender, i år fått se en nedåtgående utveckling eftersom vi inte har tillräcklig kontroll på fonderna för landsbygdsutveckling.

Bill Newton Dunn (ALDE). – (EN) Herr talman! Jag vill tacka revisionsrätten för rapporten och kommissionsledamoten och hans medarbetare för det arbete de utför.

Ämnet är mycket viktigt, för det finns så många länder i olika delar av världen som har stora problem – jag räknar inte upp dem eftersom de är väl kända – och där brottslighet frodas som sedan sprids till andra länder. Vi måste tackla dessa problem och jag är glad att vi så sakta rör oss i rätt riktning.

Jag beklagar djupt att ingen från rådet är närvarande, eftersom det är medlemsstaterna som inte uppfyller sina plikter på det här området. Inte en enda av dem är närvarande. Det måste vi försöka rätta till till nästa år.

Jag skulle vilja säga några ord till Godfrey Bloom från mitt hemland, som gjorde ett fånigt uttalande om "knöliga morötter" eller vad det var och sedan spatserade ut och inte hade vett att lyssna till resten av debatten. Om han vore här skulle han höra mig påminna om hur ett stort brittiskt regeringsdepartement som hanterar pensioner inte har fått sina räkenskaper godkända på 14 år. Vi har inget att vara stolta över i Storbritannien heller. En sak som förvånar mig är att den brittiska regeringen vägrar samarbeta med OLAF. Det verkar helt orimligt och måste rättas till. Jag skulle väldigt gärna vilja ha ett svar från den brittiska regeringen på den frågan.

I min sista punkt vänder jag mig direkt till er, herr talman. När vi uttalar rekommendationer om utskotten i det nya parlamentet nästa år anser jag att vi bör tänka på hur vi ska kunna stärka budgetkontrollutskottet, ge det extra befogenheter och ansvarsområden, så att vi kan fortsätta att arbeta extra hårt med detta problem.

Talmannen. – Tack, Bill Newton Dunn. Talmannen kommer som alltid att göra sitt bästa.

Markus Ferber (PPE-DE). – (DE) Herr talman, herr ordförande för Europeiska revisionsrätten, herr vice ordförande för kommissionen, mina damer och herrar! Återigen kan ingen revisionsförklaring utfärdas om förhållandet mellan utgifterna på EU-nivå och förvaltningen på nationell nivå. Det här börjar bli tradition. Jag minns diskussionerna med den förre ordföranden för revisionsrätten, professor Friedmann. Han sa en gång till mig att det på grund av strukturerna inte var möjligt att utfärda en revisionsförklaring. Vi måste därför tänka över hur vi kan återuppliva detta instrument för att kunna utfärda en revisionsförklaring i det fall det är berättigat.

Det är viktigt att vi skiljer mellan några olika problem i det här avseendet. För det första är en budget som till cirka 95 procent är uppbyggd av bistånd mycket mer utsatt för bedrägeri än en nationell, regional eller lokal myndighets budget. Biståndsbudgeten sköts till stora delar av medlemsstaterna, vilka har krävt att få avsevärt mycket mer självbestämmanderätt under den nya budgetperioden. Man klagade under den förra finansieringsperioden på att det var för mycket centralstyrning. Det här innebär naturligtvis också att ansvaret för budgetmedlen måste överföras till regional och nationell nivå.

Det tredje området vill jag bara nämna som hastigast. Vi måste lära oss att skilja på bedrägeri och slöseri. Ofta klumpar man ihop de båda begreppen. Det retar mig också när projekt finansieras av EU-medel när det inte är absolut nödvändigt. Det är ju dock inte bedrägeri, bara slöseri. Därför borde de som har ansvaret för projekten, speciellt inom området strukturåtgärder, nämligen medlemsstaterna själva, också ta ansvaret för att pengarna inte förslösas och att bara sådana projekt erhåller stöd som medför ett verkligt mervärde för regionen. Vi bör därför också överväga att flytta över delar av strukturåtgärderna till räntefria lån. Om medlemsstaterna måste betala tillbaka pengarna kommer de bara att begära bistånd för de projekt som verkligen är nödvändiga.

Paulo Casaca, (PSE). – (PT) Herr talman! Jag vill börja med att gratulera revisionsrätten till det utmärkta arbetet, och också för att ha gjort det mycket mera lättillgängligt, såväl för oss alla här som för den vanlige EU-medborgaren.

Dock hade jag gärna velat se mer specifika uppgifter i revisionsrättens rapport, med namn och fall som har analyserats. Det handlar inte om vad vissa medlemsstater kallar att "peka ut någon", utan snarare om att "förstå någon". Vi kan nämligen bara förstå problemet om vi får en beskrivning av de specifika fallen. Efter vad jag har förstått har vi rättsliga ramar som ofta kräver absurda åtgärder, särskilt när det gäller strukturfonderna. Det orsakas av såväl medlemsstaterna som oss själva, och vi måste granska dess rättsliga ramar in i minsta detalj.

Vi kommer också att diskutera genomförandet av Europaparlamentets budget 2007. Byggnaderna här i Strasbourg köptes 2007 och när vi köpte dem fick vi garantier om att ingen asbest fanns i byggnaderna. Inte förrän köpet avslutats fick vi reda på att det finns asbest i omkring 50 rum i den här byggnaden. Detta är allvarligt och kräver vår fulla uppmärksamhet.

Det betyder inte att vi måste utkämpa krig med dem som vill eller inte vill komma till Strasbourg. Vi kan inte använda en hälsofråga för sådant som rent faktiskt inte är relevant. Men hälsoproblemet existerar, och jag skulle önska att generalsekreteraren kunde ge tydliga garantier för att den föreslagna planen för asbestsanering går att sammanjämka med fortsatt användning av byggnaderna.

Jag väntar fortfarande på dessa garantier, efter flera månader. Jag har läst rapporter på hundratals sidor och tittat på otaliga fotografier, vissa mycket intressanta, men jag har inte fått några garantier. Vi behöver verkligen dem för annars kan vi inte känna oss säkra på att vi kan arbeta här utan risk.

Jag vill därför påpeka att när vi beviljar Europaparlamentet ansvarsfrihet måste denna fråga vara helt klargjord, annars kommer vi inte att kunna rösta ja.

ORDFÖRANDESKAP: MARTÍNEZ MARTÍNEZ*Vice talman*

Marian Harkin (ALDE). - (EN) Herr talman! Även jag vill tacka revisionsrätten. Efter att ha läst rapporten och lyssnat på förmiddagens debatt frågar jag mig: är glaset halvtomt eller är det halvfyllt?

I den första meningen i revisionsrättens slutsatser sägs det att revisionsrätten har sett vidare framsteg för kommissionens övervaknings- och kontrollsystem under 2007, så vi går åtminstone på rätt håll. Vissa områden har förbättrats men felfrekvensen är fortfarande alldeles för hög i en del sektorer, och de har man beskrivit här under förmiddagen.

En mycket viktig aspekt är att, enligt OLAF, misstänkta bedrägerier avseende strukturfonderna berörde 0,16 procent av kommissionens utbetalningar mellan 2000 och 2007, och det är en mycket signifikant siffra. Men eftersom jag är politiker på gräsrotsnivå ser jag den andra sidan av saken. Jag får hela tiden höra av lokala grupper, frivilliga sammanslutningar och icke-statliga organisationer hur svårt det är att ansöka om fondmedel och att följa de stränga regler som gäller för vartenda steg. Jag får hela tiden höra om Bryssels administrativa börda, om Bryssels byråkrati, och mitt bland medborgare och i den här debatten har vi medlemsstaterna, av vilka många i hög grad måste förbättra sin lagstiftning, kommissionen, som fortfarande har den del arbete kvar, parlamentet och revisionsrätten.

Jag anser dock att revisionsrättens rekommendationer kommer att göra nytta, särskilt för att förenkla grunden för beräkning av stödberättigande kostnader och i högre utsträckning använda betalningar med schablonbelopp eller bestämda summor. Vi gör framsteg men det går för långsamt.

Så är glaset halvtomt eller är det halvfyllt? När jag tänker på EU-medlens stora betydelse, de förbättringar som görs, och förhoppningsvis genomförandet av de nya rekommendationerna, tycker jag att glaset är halvfyllt.

José Javier Pomés Ruiz (PPE-DE). - (ES) Herr talman! Enligt artikel 274 i EG-fördraget har rådet samma ansvar som kommissionen för utgifterna. Vi är budgetmyndigheten.

Herr talman! Har vi bjudit in rådet att delta i denna debatt? Jag ser inga företrädare här. Har de bett om ursäkt för att de inte deltar? Har de gett någon orsak till att de inte är närvarande?

Jag förstår det inte. Är det för att de inte för fjortonde gången vill höra revisionsrätten säga att saker och ting måste bli bättre, med tanke på att det är de som använder över 80 procent av medborgarnas pengar? Eller är det för att de, precis som medlemsstaterna, är nöjda med de summor de lägger ut, medan vi här i parlamentet måste ifrågasätta eventuella felaktigheter av de frånvarande gästerna, eftersom jag antar att de har bjudits in?

(FR) Jag kommer att tala franska. Vi befinner oss i Frankrike. Var är det franska ordförandeskapet? Var är herr Sarkozy? Var finns era företrädare i den här debatten?

(ES) Vi får väl se om de anländer inom kort, som Molière säger.

Detta är oacceptabelt. Alla mina kolleger i budgetkontrollutskottet instämmer i att det inte får hända igen. Jag trodde att det utmärkta franska ordförandeskapet också skulle förbättra detta med att stå för konsekvenserna. Det är nämligen här de måste stå för konsekvenserna. De kan inte använda pengar och sedan inte komma hit. Det är nämligen inte bara medlemsstaterna utan också rådet som vi ska granska. Men de är aldrig här eftersom de inte vill höra samma sak om och om igen.

Lösningen skulle vara nationella förklaringar.

Jag vill peka på två saker.

Gratulerar, herr Silva Caldeira. Ni har tagit fram en mycket bra rapport till denna sista debatt i innevarande mandatperiod. Revisionsrätten, där ni är ordförande, är delvis att tacka för att förhållandena har blivit bättre. Hälsa och tacka alla era ledamöter, det har flera av mina kolleger sagt.

Herr Kallas! Denna kommission har förbättrat förhållandena i hög grad. Tyvärr har vi inte uppnått det slutliga målet att få en positiv revisionsförklaring, men för övrigt går saker och ting bra.

Jag har ett litet förslag: Vi måste förenkla. Vi måste förenkla och lämna över ansvar till medlemsstaterna, och sedan måste de komma hit och stå för konsekvenserna. Förenkling och mindre administration är rätt sätt för att förbättra användningen av medborgarnas pengar.

Szabolcs Fazakas (PSE). – (HU) Tack för ordet, herr talman! Som jag ser det, i egenskap av ställföreträdare för ett av de nya medlemsländer vars frånvaro fru Gräßle beklagade, är den aktuella ansvarsbefrielsen viktig av två anledningar. För det första är detta det första året i perioden 2007–2013. Alla iakttagelser vi gör nu kommer alltså att få effekt på den framtida användningen. För det andra är detta det år då Europaparlamentet och kommissionen beviljar den sista ansvarsbefrielsen, och därför är det värt att ta fram en utvärdering.

Kanske mina kolleger inte håller med, men jag tycker ändå att trots att vårt huvudmål, en positiv revisionsförklaring, inte har uppnåtts, kan vi med stolthet se tillbaka på det vi gemensamt har åstadkommit. Kommissionen under ledning av vice ordföranden Siim Kallas, och parlamentet under ledning av budgetkontrollutskottet, såg inte bara till att de egna fakturorna och kostnaderna var i ordning, utan lyckades också genom hårt och uthålligt arbete se till att medlemsstaterna, som står för 80 procent av utgifterna, i allt högre grad står beredda att samarbeta när det gäller kontroll.

Jag vet att vi har svåra uppdrag framför oss avseende jordbruks- och sammanhållningsfonderna. När vi genomför dem kan vi inte bortse ifrån de förändrade förhållanden i den globala ekonomin. Under den pågående krisen är det av synnerlig vikt speciellt för medlemsstaterna att använda EU:s resurser så snabbt som möjligt. Ju mindre demokrati desto bättre. Detta mål måste vi uppnå utan att vi därmed ökar betalningsriskerna. Jag välkomnar därför att Europeiska revisionsrätten även föreslår förenklingar inom detta område. Nu är det upp till kommissionen och medlemsstaterna att genomföra dem. Tack så mycket.

Anneli Jäätteenmäki (ALDE). – (FI) Herr talman! Jag vill tacka Europeiska revisionsrätten och kommissionsledamot Siim Kallas för det viktiga arbete ni har utfört för Europas skattebetalare.

I EU:s räkenskaper tillåts 2 procents felmarginal. Jag skulle vilja säga att det borde vara möjligt att bokföra kostnader som gäller löner, hyror och annan administration med mycket större noggrannhet än så. Det bör inte föreligga några tveksamheter kring dessa kostnader. Däremot finns det andra kostnadsgrupper där det kan vara svårt att uppnå en noggrannhet som ligger inom 2 procent. Det talas till exempel just nu mycket om högre kostnader för regionalpolitiken. Kanske måste vi vara så djärva att vi inser att det inte är realistiskt att uppnå nolltolerans i dessa kostnadsgrupper.

I framtiden måste vi vara mycket mer kostnadseffektiva, ansökningsförfarandet måste förenklas, och det bör också bli möjligt att föra över ansvarighet och befogenhet till en nationell nivå. Detta ligger i de europeiska skattebetalarnas intresse, och jag hoppas att revisionsrätten kommer att agera ändamålsenligt i frågan.

Véronique Mathieu (PPE-DE). – (FR) Herr talman! Jag tänker inte begära ordet å ordförandeskapets vägnar, utan för att svara min kollega José Javier Pomés Ruiz. Jag tror inte han var i kammaren när föredraganden uttalade sig. Rådet vill inte närvara i kammaren före Ekofins möte. Det var helt avsiktligt. Jag tror inte vi bör hålla någon debatt före det mötet.

Vad gäller rapportens ämne tror jag att förenkling är det centrala begreppet. Men jag tror att gemensam förvaltning verkligen kan ge upphov till komplikationer när det gäller EU:s fonder. Den komplexitet vi har nu beror inte i alla enstaka fall på bedrägerier, särskilt inte inom jordbruket. Det vi noterar i dag, särskilt när vi talar om landsbygdens utveckling, är tyvärr orsakat av den extremt komplicerade förvaltningen av EU:s fonder.

I går röstade vi om GJP. Vi måste inse att gränsöverskridande efterlevnad i till exempel miljöhänsen är en synnerligen komplicerad företeelse. Ledamöterna kräver att de miljörelaterade tvärvillkoren ska förenklas eftersom jordbrukarna arbetar så hårt för att uppfylla dem. EU:s fonder, särskilt förvaltningen av strukturfonderna, måste förenklas. Det politiska budskapet måste vi nå ut med. Att förenkla EU:s fonder är nyckelbegreppet i dag och det måste vi tillkännage.

Marusya Ivanova Lyubcheva (PSE). – (BG) Jag gratulerar er till betänkandet. Det kan fungera som en instruktionsbok om komplicerade förfaranden vid utbetalningar från EU. Jag har dragit flera slutsatser om rapporten: tydlighet och begriplighet återspeglar de nya arbetsmetoder som införts av revisionsrätten; analysen ligger till grund för viktiga rekommendationer, även sådana som har funnits i flera år; och fokus på resultaten. Om vi bortser från rapportens kvaliteter och utvärderar resultaten beträffande om hur korrekta och effektiva EU:s utgifter är så ger det följande slutsatser: det finns brister i medlemsstaternas kontrollsystem och det saknas i viss mån effektiv övervakning från kommissionen; frekvensen felaktiga utbetalningar räknade

per politikområde är ganska hög, så är även de berörda beloppen. Vi måste inse att det på vissa områden råder en hög felnivå. Viktiga framsteg har gjorts, men det räcker fortfarande inte. De viktigaste iakttagelserna i rapporten finns i rekommendationerna som om hur systemet för förvaltning av utgifter inom EU:s fonder kan förbättras: bättre kontrollsystem på olika nivåer – första, andra och tredje – och kontakterna däremellan, vilket är ett särskilt åtagande för medlemsstaterna; enklare rutiner för att det ska bli lättare att kontrollera systemen utan risker. Eftersom det många gånger handlar om de nya medlemsstaterna tror jag att det krävs bättre samarbete med och stöd till dem så att de kan införa tydliga och exakta nationella kontrollmekanismer.

Mairead McGuinness (PPE-DE). - (EN) Herr talman! Jag tackar revisionsrätten för redogörelsen i förmiddags. Den var mycket ingående och användbar. Ja, felnivåerna är för höga – och vi strävar ju alla efter perfektion – men framsteg har gjorts. EU har generellt gjort framsteg, det är bara att välkomna.

Min allmänna reflexion är att medlemsstaterna kanske är mer försiktiga med sina egna pengar än med EU:s och vi måste ändra den inställningen. Som andra har påpekat behöver vi däremot inte göra bestämmelserna och föreskrifterna om efterlevnad alltför komplicerade, eftersom det avskräcker människor, särskilt dem som kanske behöver finansieringen.

Här i min hand håller jag – direkt från tryckpressarna – hälsokontrollen av den gemensamma jordbrukspolitikens som godkändes i morse. En sak som slog mig direkt vid redogörelsen i förmiddags var det uttryckliga konstaterandet att när det gäller landsbygdsutveckling uppstår det nu stora problem med efterlevnaden när vi i hälsokontrollen tar pengar från gårdsstödet och öser över landsbygdsutvecklingen. Här finns ett problem som måste lösas. I slutändan är det en mycket bra tanke att satsa pengar på program för landsbygdsutveckling inom klimatförändringar, biologisk mångfald och vattenförvaltning. Men hur mäter vi detta och bedömer kostnadseffektiviteten? Det måste vi undersöka noga.

Jag är orolig över att den här rapporten i likhet med de tidigare kommer att användas för att klanka på EU – baktala EU – snarare än på det sätt den borde användas. Vi borde säga: titta här, vi har gjort framsteg och vi pekar ut områden där vi behöver bli ännu bättre så att vi använder EU:s pengar på ett sätt som är bra för EU:s medborgare och undviker att göra saker och ting för komplicerade.

Det vanligaste ordet i kammaren i förmiddags var "förenkling". Om det var så lätt skulle vi redan förenkla. Jag tror inte att allt är så lätt, men om de som kontrollerar och inspekterar är mer införstådda med gräsrötternas problem kan processen få lite hjälp på vägen. Jag ser positivt på redogörelsen och hoppas att vi i fortsättningen kan använda pengarna på ett bra sätt.

Jan Olbrycht (PPE-DE). - (PL) Herr talman! Först vill jag förklara att jag är positiv till revisionsrättens rapport som bekräftar att den arbetar konsekvent.

Jag vill också påpeka att de här rapporterna alltid analyseras i ett särskilt sammanhang. Sammanhanget är mycket relevant just nu, eftersom vi för det första arbetar på en ny form för vår politik efter 2013. För det andra debatterar vi hur politikens inverkan ska övervakas och bedömas. För det tredje arbetar vi alla med EU:s reaktion på finanskrisen där vi anpassar våra verktyg, metoder och instrument till de nya problemen.

Om vi mot bakgrund av detta tittar på rapportens inverkan på sammanhållningspolitiken, noterar vi att på de områden där kommissionen själv har haft ansvar för särskilda åtgärder märks tydliga förbättringar i rapporten. Men i områden med revision på flera nivåer och ansvaret hos medlemsstaterna är resultaten enligt rapporten fram till i dag obetydliga, eftersom vi ännu inte kan se några direkta effekter av de reformer som nyligen har införts.

Jag vill också poängtera att när vi arbetar med nya politikområden måste vi tydligt skilja på misstag, missbruk och bristfällig förvaltning – vilket också lyftes fram av Markus Ferber – och hur dessa faktorer ska relateras till politikens resultat. Jag tycker det är fel att bara förklara ett fel eller en felnivå med att en viss politik är verkningslös. Alltför förenklade slutsatser kan få oss att överge politikområden som definitivt behövs under de nya omständigheterna.

Esther de Lange (PPE-DE). - (NL) Herr talman! Även jag vill framföra mitt tack till revisionsrätten för att ha lagt fram sin årsrapport och kommissionen för sitt svar på den. Trots de positiva ljuden på bokförarsidan står vi faktiskt inför exakt samma situation som tidigare år. Det är sant att åtgärder har vidtagits på sammanhållningsområdet, däribland via kommissionens handlingsplan. Felnivån har också minskat något, från tolv procent till elva, men det är självklart underkänt. En dubbel bild framträder kring jordbruket och andra stora utgiftsposter i budgeten. Jordbrukspolitikens egen felnivå ligger under den kritiska gränsen på två procent, inte minst tack vare det integrerade kontrollsystemet. Men jag tror att vi borde införa strängare

påföljder för de länder som på över tio år inte lyckats skapa ett sådant effektivt integrerat kontrollsystem. Påföljden borde utformas som gradvisa finansiella justeringar.

Inom landsbygdsutvecklingen är dock bilden mindre rosenskimrande. Som Mairead McGuinness redan har påpekat var det här även för mig en tydlig vädjan till ministerrådet för jordbruksfrågor som nyligen möttes att inte gå fram för fort med att flytta anslag från jordbrukspolitiken till landsbygdspolitiken. Jag har sedan dess fått veta att rådet visserligen inte agerade så snabbt som kommissionen hade föredragit, men den modulering som föreslagits är ändå avsevärd.

Det här var problemen. Nu till lösningarna. Jag har hört revisionsrätten i luddiga ordalag tala om att ta beräkna kostnaderna för kontroller, förenkling och tydliga mål. Det är gott och väl, men både kommissionen och revisionsrätten känner alltför väl till problemet att 80 procent av utgifterna samförvaltas av medlemsstaterna. Det betyder förstås att lösningen delvis bör sökas via dessa medlemsstater. Döm därför om min förvåning när jag ser att varken revisionsrätten eller kommissionen har nämnt nationella förvaltningsförklaringar. Jag skulle vilja påminna kommissionsledamoten om att i samband med det förra ansvarsfrihetsförfarandet så lovade han att arbeta för sådana förklaringar. Jag skulle vilja veta om han har hållit vad han har lovat och hur det i så fall märks, för jag har inte sett några tecken på det. Eftersom de här förklaringarna är en läroprocess för oss tycker jag det är viktigt att vi tittar närmare på hur de nuvarande årssammanfattningarna och nationella förklaringarna sätts samman i kvalitativt hänseende, och att vi drar erfarenheter av det. Jag tar i vilket fall för givet att kommissionen hjälper oss med detta de närmaste månaderna.

Rumiana Jeleva (PPE-DE). - (BG) Offentliggörandet av revisionsrättens årsrapport är ett bra tillfälle att analysera vad EU:s budget används till och hur. Syftet med EU:s budget är i första hand att förbättra livet för unionens närmare 500 miljoner medborgare. Den används för att finansiera projekt som direkt påverkar våra medborgares vardag, till exempel vägar och motorvägar. Som ni känner till står vi just nu i en korsning där EU-skeptikerna har lyckts förleda en del medborgare med tomma löften och falska påståenden. Att skylla allt som inte fungerar på EU är en av deras metoder. Vi måste däremot göra allt vi kan för att förmå EU:s medborgare att utnyttja medlemskapets fördelar. Vi måste skicka ut tydliga signaler om att vi i egenskap av EU:s lagstiftare vill att unionen ska fungera effektivare och bli mer verkningsfull. Bara på det sättet kan vi hejda EU-skeptikernas framfart.

Jag skulle i det sammanhanget vilja nämna mitt eget hemland Bulgarien. Medborgarna där väntade ivrigt i många år på det ögonblick de kunde kalla sig själva likvärdiga EU-medborgare och utnyttja medlemskapets fördelar. Nu, vilket framkommer i olika EU-rapporter, har många landsmän gått miste om fördelarna av gemenskapens solidaritet trots att de gått med i EU. Detta på grund av misskötsel och bristande styrning. Detta nämndes också i kommissionens senaste rapport från juli 2008 som tyvärr ledde till att EU:s fonder delvis låstes för Bulgariens del. Situationen gör mig mycket upprörd, för jag vill inget hellre än att mina landsmän får leva i ett välmående Bulgarien som tar sin rättmätiga plats i ett enat Europa, utan anklagelser om korruption i de höga leden och utan organiserad brottslighet.

Sammanfattningsvis uppmanar jag alla EU-institutioner och nationella institutioner att fortsätta insatserna för att avhjälpa de brister som framkommer i revisionsrättens årsrapport, och att kämpa för att kontinuerligt höja EU-medborgarnas livskvalitet.

Lambert van Nistelrooij (PPE-DE). - (NL) Herr talman! "Fånga talmannens blick". Jag tror det här ämnet är ett sådant som drar många människors blickar till sig. Säkert kan det uteblivna godkännandet i viss mån bero på felnivån. Men efter så många år undrar jag ändå om det kan vara systemet som är felaktigt och borde lagas. Markus Ferber påpekade att länder som gång efter annan inte uppfyller kraven på tydlighet och eget ansvarstagande måste bemötas med en annan finansieringsmetod. Det kan enligt honom åstadkommas genom att anslagen bara betalas ut om de inte används fullständigt förrän senare. Det tilltalar mig. Länderna måste göra ett val, i synnerhet när det gäller strukturfonder, jordbruk och landsbygdsinnovationer.

Gerard Batten (IND/DEM). - (EN) Herr talman! Som min vän Godfrey Bloom mycket riktigt påpekade förut är det helt enkelt inte sant att påstå att kontona har godkänts helt av granskarna. Det verkar som om det saknas korrekt redovisning av omkring sex miljarder euro. Det motsvarar med dagens växelkurs 4,7 miljarder brittiska pund. Storbritanniens nettobidrag till EU:s budget 2007 uppgick till 4,3 miljarder pund. Nettobeloppet är beräknat efter Storbritanniens rabatt och egna pengar som har använts i vårt land. Det finns förstås inget som kan kallas "EU:s pengar". Ett belopp som överstiger de brittiska skattebetalarnas nettobidrag till EU:s budget söker sig troligen fram till bedragarnas fickor.

Det här illustrerar det brittiska EU-medlemskapet i ett nötskal: ett fullständigt slöseri med pengar. Alltför britter börjar inse att EU ...

(Talmannen avbröt talaren.)

Dushana Zdravkova (PPE-DE). - (BG) Även jag vill framföra mina gratulationer till rapporten. För mig är det viktigt att man i rapporten betonar vikten av bättre övervaknings- och kontrollsystem för EU:s fonder och rekommenderar en förenkling av förfarandena. Jag instämmer fullt ut med de kommentarer och rekommendationer som lämnats till kommissionen eftersom de är mycket relevanta. Jag skulle vilja ta upp det beklagliga exemplet med det ineffektiva kontrollsystem som nämns i fråga om Bulgarien. Mitt land kritiserar fortfarande av flera verkställande organ för oegentligheter i samband med finansieringen från föranslutningsprogrammen. Det är ett tydligt bevis på att den bristfälliga förvaltningen från den bulgariska regeringens sida har lett till felaktig användning och att de resultat som föranslutningsmekanismerna skulle ge inte har uppnåtts. Jag anser dock att om kommissionen hade godkänt och infört de effektiva kontrollmekanismer som behövs hade det inte hänt. Även om detta tas upp i kommissionens svar på sidan 51 i rapporten är det för mig oklart vilka särskilda åtgärder som måste vidtas.

Christopher Heaton-Harris (PPE-DE). - (EN) Herr talman! Siim Kallas' uttalade syfte i början av hans mandatperiod var att uppnå en positiv revisionsförklaring. Under den tid vi fått olika rapporter från revisionsrätten har i ärlighetens namn inte mycket förändrats. Herr Kallas! Jag är rädd för att det i er rapportering och ert ställningstagande inför den aktuella rapporten löper en erfarenhet från Peter Mandelson genom ert hela väsen. Ni har fått en släng av Mandelson – men att påstå att allt är jättebra och vinkla saken så att kontona skulle vara rena är oärligt och helt enkelt osant.

Att skylla på medlemsstaterna är inte juste, eftersom man i artikel 274 i fördraget tydligt anger att ansvaret ligger hos kommissionen. Vem ger medlemsstaterna pengarna överhuvudtaget? Vem kunde, med vetskap om var problemen finns – och ni får reda på det varje år av den herre som satt bredvid er – ha stängt börsen eller avbrutit finansieringen av vissa program? Herr Kallas! Ansvaret ligger verkligen hos er. Jag tror tyvärr att ni har misslyckats.

Vítor Manuel da Silva Caldeira, revisionsrätten. - (EN) Herr talman! Jag vill först och främst tacka alla för deras vänliga ord om dem som arbetar vid revisionsrätten, och om dem som bidrar till det resultat vi har debatterat den här morgonen. För alla som arbetar vid revisionsrätten tackar jag ledamöterna för att de uppskattar vad vi gör att för stödja Europaparlamentet enligt bestämmelserna i fördraget. Det är vårt uppdrag. Det är vår roll.

Vi noterar nogsamt de kommentarer och förslag ni lagt fram så att vi kan redovisa våra resultat och kommentarer ännu bättre och förmedla dem till er och EU:s medborgare. Vi ska sträva efter en strikt tillämpning av internationella revisionsstandards på alla områden, även när vi bedömer andra revisorers arbete, nämligen de som arbetar i medlemsstaterna med att granska EU:s fonder.

Jag avslutar med att kort nämna att vi även i fortsättningen ska stödja Europaparlamentet och budgetkontrollskottet under ansvarsfrihetsförfarandet och att vi än en gång ska sträva efter samarbete med samtliga institutioner. Det viktigaste är till syvende och sist att resultatet av vårt arbete, vilket jag sa i mitt anförande, visar att EU:s institutioner är ansvarsskyldiga och öppna, och att vi kan ha förtroende för EU.

Siim Kallas, kommissionens vice talman. - (EN) Herr talman! Många kommentarer har fällts. Vi har en lång process med ansvarsfrihet och diskussioner framför oss, när alla de här anmärkningarna bör besvaras och/eller bemötas.

Jag skulle vilja kommentera det här med förenkling som har tagits upp flera gånger. Alla säger att de vill ha förenkling, men det finns i själva verket två bakomliggande ståndpunkter. Den första är att de som tar emot pengar vill ha större frihet, medan de som bidrar med pengarna vill ha en mycket tydlig överenskommelse om vart pengarna ska gå. Det finns alltså en ständig motsägelse. För det andra har vi fram till nu – även om det har varit lite annorlunda de senaste två åren eller så – alltid förutsatt att vi har en nolltolerans för fel. Bestämmelserna utarbetas därför för att förhindra fel i de miljoner transaktioner som görs. Det har också lett fram till ett slags mytisk bild av den berömda revisionsförklaringen som visar att det finns felaktigheter bland alla underliggande transaktioner. Som revisionsrätten själv hävdar i rapporten är i själva verket 95 procent av utgifterna felfria, undantaget strukturfonderna där felnivån är högre. Så de allra flesta utgifterna har betalats ut i enlighet med bestämmelserna.

Nolltolerans för fel är dock något vi snart ska ta itu med. Frågan om acceptabla risker har väckts även här många gånger, och vi kommer också snart att lägga fram ett meddelande för parlamentet om de intensiva diskussioner som just nu förs inom kommissionen. Vi har till exempel modeller som tydligt visar att om vi

vill ha nolltolerans – 100 procents felfrihet – får vi också enorma kostnader för kontrollerna. Det finns någonstans en punkt där fel, kostnader och risker möts. I sammanhanget uppskattar vi verkligen revisionsrättens synsätt, först och främst på att införa en enklare kvantitativ väg som ger en betydligt bättre bild. Därefter går vi vidare och – som en ledamot uttryckte det – ser om vi borde ha en lägre väsentlighetsgrad inom vissa områden, och högre inom andra. Då kan vi få en mer rimlig tolkning av kravet på transaktionernas laglighet och korrekthet.

Talmannen. – Debatten är härmed avslutad.

4. Ändring av förordning (EG) nr 1073/1999 om utredningar som utförs av Europeiska byrån för bedrägeribekämpning (OLAF) (debatt)

Talmannen. – Nästa punkt är ett betänkande av Ingeborg Gräßle, för budgetkontrollutskottet, om förslaget till Europaparlamentets och rådets förordning om ändring av förordning (EG) nr 1073/1999 om utredningar som utförs av Europeiska byrån för bedrägeribekämpning (OLAF) (KOM(2006)0244 – C6-0228/2006 – 2006/0084(COD)) (A6-0394/2008).

Ingeborg Gräßle, föredragande. – (DE) Herr talman, herr kommissionsledamot, mina damer och herrar! Den som väntar på något gott väntar aldrig för länge. I egenskap av föredragande lägger jag i dag fram 92 ändringsförslag till förordningen om OLAF och ber er godkänna dem. Det här är den första reformen av bedrägeribekämpningsbyrån sedan den inrättades och den påverkar det som ligger i byråns kärna, det vill säga den förordning som styr OLAF:s huvudverksamhet.

Europaparlamentet har tagit två år på sig att granska förordningen eftersom frågor om OLAF alltid är farligt territorium för oss. Jag är stolt över att vi i Europaparlamentet och budgetkontrollutskottet kunde enas och att vi fortfarande är eniga. Vi har inte stridit om detaljer eller generellt sett rört till det, vilket rådet ofta gör. Vi samtycker till reformens mål, det vill säga att få en effektivare byrå som kan utföra sitt viktiga uppdrag effektivare.

Vi står bakom byrån. Vi vill att den ska finnas kvar och vi vill också att den ska kunna utföra sina uppgifter. Jag tackar alla anställda vid OLAF, bland andra generaldirektören, för deras arbete och försäkrar dem att vi behöver deras arbete. Jag tackar också mina kolleger, skuggföredraganden, konsulter och utskottets sekretariat, och förstås mina egna anställda som har varit mycket engagerade i ärendet. Jag tackar er alla för ert breda stöd i arbetet, eftersom ert stöd ligger till grund för parlamentets framgång, plus att det krävs för en sådan framgång.

Vi har arbetat tillsammans för att hitta en logisk vidareutveckling av det redan förlegade utkast som togs fram av kommissionen och förbättra det med några verkligt innovativa inslag, till exempel den rättsövervakande rådgivare som ska hantera klagomål. Det bidrar till att OLAF slipper kringskäras och förlamas av interna tvister. Vi har valt att prioritera de metoder medlemsstaterna använder för att bekämpa bedrägerier.

Rådets medlemmar, som är märkbart frånvarande även i dag – vi vill tvinga er att uppmärksamma det här och vi kommer också att göra det. Vi vill att kampen mot bedrägerier ska vara ett gemensamt ärende. Vi vill inte hålla en monolog. Vi vill ha dialog. En gång per år vill vi ha ett gemensamt möte för att diskutera större problem i bedrägeribekämpningen och i medlemsstaterna.

Vi vill förbättra det rättsliga skyddet för dem som omfattas av utredningar och garantera deras skydd genom hela OLAF:s utredning. Av det skälet har vi lagt över hela ansvaret på OLAF, dess domare och åklagare. Vi vill vara säkra på att resultatet av OLAF:s utredningar håller inför domstol. Vi vill att nationell lagstiftning beaktas redan från början av en utredning och att bevismaterial inhämtas enligt villkoren i nationell lagstiftning.

Vi anser det vara högst beklagligt att vissa medlemsstater, till exempel Luxemburg, aldrig har fört någon av OLAF:s utredningar inför domstol. Alla medborgare i Luxemburg som utnyttjar EU:s anslag felaktigt har goda möjligheter att klara sig. Det får förödande konsekvenser för lagstiftningens efterlevnad och det är anledningen till varför vi lägger så mycket tonvikt på lika behandling av alla som berörs av en OLAF-utredning. EU-tjänstemän får inte behandlas annorlunda än andra medborgare, och vanliga medborgare får inte behandlas annorlunda än EU-tjänstemän.

Kommissionen gör bäst i att inte ens ge sken av att försöka något liknande. Herr kommissionsledamot! Jag är på krigsstigen i den här frågan. Jag vet att ni kommer att förkasta den här punkten senare och säga att den inte är godtagbar, och ni kommer att framhärda i detta. Jag tycker det är så synd! Parlamentet kommer definitivt inte att utsätta er för frestelsen att sopa utredningsresultat om EU-anställda under kommissionens matta.

Vi måste nu övertyga rådet. Rådet är inte redo att förhandla med oss om den här förordningen, utan siktar istället på att konsolidera de tre rättsliga grunderna för OLAF. Det betyder att vi slösar en massa tid på ett ovisst resultat och missar möjligheten att göra det som är rimligt nu, det vill säga förbättra arbetsvillkoren för byrån och skydda den från kritik beträffande vilka personer som utreds.

Vi vill att rådet ger oss möjlighet att vidta de åtgärder vi kan tillsammans nu. Istället för att ta tredje steget före det första, borde vi ta allt från början. Jag är som föredragande beredd att nå en överenskommelse med det tjeckiska ordförandeskapet om en tidig andra behandling. Allt går om viljan finns och jag är säker på att vi kan hitta en gemensam lösning.

Siim Kallas, kommissionens vice talman. – (EN) Herr talman! Jag vill börja med att tacka Ingeborg Gräßle för hennes energiska kraft och budgetkontrollutskottet för att beslutsamt driva debatten. Kommissionen uppskattar föredragandens omfattande arbete som var avgörande för att förslaget alls togs upp, efter att ha vilat sedan 2006. Ett första förslag lades fram redan 2004.

Tiderna har förändrats sedan 2004 och 2006. Huvuddelen av OLAF:s arbete gäller i dag inte institutionerna, utan externa parter. Byrån gör bedrägeriutredningar i hela Europa, faktiskt hela världen, där EU-medel används. Byrån har varit mycket framgångsrik i sitt arbete och är allmänt erkänd.

Vi lever dock fortfarande med en schizofren situation, om ni tillåter det begreppet i analysen: å ena sidan är OLAF ett "vanligt" generaldirektorat inom kommissionen där kommissionen har fullt ansvar. Å andra sidan har byrån en utredande roll och är helt självständig i sin verksamhet – men även där är kommissionen ansvarig. Var finns begränsningarna och var finns gränserna för oberoende och ansvarsskyldighet i ett sådant upplägg?

Vi anser att med det oberoende från utomstående krafter som krävs för att få en trovärdig antibedrägeribyrå följer också behovet av en uppsättning tydliga och starka styrregler. Tydliga bestämmelser för utredningarna och ett stort ansvar avspeglar det operativa oberoendet.

Det finns i grunden bara två alternativ: OLAF som en del av kommissionen, men med tydligt tilldelat och eget ansvar. Eller OLAF som en helt oberoende enhet i förhållande till EU-institutionerna, med separat stark tillsyn och ansvarsskyldighet.

De grundläggande principerna bakom kommissionens förslag 2006 var att stärka den befintliga rättsliga ramen för OLAF: en tydligare uppsättning bestämmelser om ledningen av OLAF; stärkt ansvarsskyldighet och tillsyn; stärkt skydd av personer under utredning och stärkta ramar för utredningar och uppföljningen av dem.

Kommissionen kan på grundval av detta ge sitt fulla stöd till ändringsförslagen i det förslag till betänkande som ni röstar om i dag som ligger i linje med reformens övergripande mål. Vi tackar även för dem som ni har vidareutvecklat.

Kommissionen klargjorde å andra sidan under processen då förslaget utarbetades att vissa ändringar inte kan godkännas under nuvarande omständigheter, helt enkelt på grund av att OLAF:s nuvarande status som generaldirektorat inom kommissionen inte ger rättslig möjlighet till sådana förändringar.

Här ingår bland annat att OLAF skulle ingå egna samarbetsavtal, att OLAF på egen hand inställer sig inför EG-domstolen eller att Europaparlamentet och rådet fattar beslut om utnämningen av OLAF:s generaldirektörer.

Kommissionen klargjorde också att den inte kan acceptera ett mindre antal förslag som med nuvarande formuleringar skulle avvika från de förbättringar av ledningen som planerats eller ta bort garantier i den gällande förordningen.

Det gäller till exempel ledningens räckvidd, berörda personers procedurgarantier och effektivare uppföljning av mindre ärenden.

Kommissionen har dock nogsamt noterat att parallellt med diskussionen om det aktuella reformförslaget har både Europaparlamentet och rådet vid flera tillfällen och mycket ihärdigt betonat att de föredrar ytterligare

förenklingar och konsolideringar av hela paketet med lagstiftning kring bedrägeribekämpningen. Det kommande tjeckiska ordförandeskapet bad kommissionen lägga fram ett diskussionsdokument om detta inför en arbetsdiskussion under ordförandeskapets senare del.

Kommissionen strävar därför efter att lägga fram det begärda diskussionsunderlaget i början av 2009, med utgångspunkt från tidigare erfarenheter av dagens modell för bedrägeribekämpning och med bidrag från dagens diskussion om reformer, liksom eventuella andra användbara inslag som framgår av detta. Europaparlamentet kommer fullt ut att göras delaktig i detta.

Låt mig avslutningsvis än en gång betona att kommissionen är tacksam för Europaparlamentets stöd. Kommissionen undviker inte att öppet ange var vi tycker gränserna går, utan har varit och kommer även framdeles att vara redo att med full insyn och i samarbete diskutera alla frågor som behövs för att utforma en stark och trovärdig ram för OLAF:s framtid och en framgångsrik kamp mot bedrägerier.

Paul Rübig, för PPE-DE-gruppen. – (DE) Herr talman! Mina damer och herrar! Först och främst vill jag framföra ett varmt tack till Herbert Bösch. Han var en av dem som bidrog till att OLAF kunde inrättas och han var mycket förutseende när han insåg att ett organ av den här typen uppenbarligen stärker EU-institutionernas rykte. Det behöver vi på den internationella arenan. Vi behöver tydliga, öppna institutioner som är tillgängliga för EU:s medborgare, som klargör förhållanden när desinformation som strider mot EU:s intressen sprids från länder utanför EU och som ingriper vid fall av missbruk och ser till att sådant undanröjs.

Av det skälet är det också viktigt att övervakningskommittén bevakar OLAF:s oberoende och framför allt att generaldirektörens tjänst i framtiden kan säkras av EG-domstolen. Det gör att OLAF kan arbeta oberoende och objektivt. Det är också viktigt att rättigheterna för de människor som kallas till eller anklagas av OLAF framgår tydligt, vilket även gäller parlamentet. Det krävs alltså att dessa människors rättigheter garanteras även i Europaparlamentet. Det är förstås också viktigt att samarbete med tredjeländer och med andra institutioner i medlemsstaterna, framför allt särskilda revisionsrätter på nationell och regional nivå, så att de medel som EU betalar ut används till det de är avsedda och på bästa möjliga vis.

Jag gratulerar även Ingeborg Gräßle till hennes kompetens och viljestyrka som gör att hon lyckats så bra med detta komplicerade ärende. Jag önskar henne all framgång och hoppas att den snart blir verklighet.

Herbert Bösch, för PSE-gruppen. – (DE) Herr talman! Tack Paul Rübig för ditt beröm. Vi ska vara stolta. Det var det här utskottet – och jag påminner er om en annan person också – det var budgetkontrollutskottet här i parlamentet som under Diemut Theatos ordförandeskap utnyttjade den öppning som våren 1999 gavs för att inrätta en bedrägeribekämpningsbyrå. Vi ska också komma ihåg vilka grundläggande principer som gällde. De gällde förstås utredningar och utgick från att OLAF var en provisorisk lösning. Vi väntar tills vi har en europeisk åklagare och sedan kommer inte längre OLAF att betyda samma sak som nu. Av det skälet har vi alltid betonat vikten av en kraftfull övervakningskommitté och en hög grad av oberoende. För en tid sedan höll vi ett seminarium i ärendet som bekräftade att OLAF:s oberoende faktiskt inte var i riskzonen.

Det här är också en komplimang till kommissionen. Jag har stor förståelse för det Siim Kallas har sagt. Med den här hybridfunktionen av delvis oberoende och delvis beroende är det inte lätt att genomföra något som detta. Därför är jag mycket nyfiken på vad som kommer att ingå i ett samrådsdokument. Det är förstås oacceptabelt att vissa garantier för OLAF:s oberoende, med andra ord rådet, inte deltar i debatten. Systemet kan inte fungera på det sättet. Om man inte kan skapa ett oberoende organ så kan man bara garantera oberoendet om så många människor som möjligt håller nätet sträckt genom att dra från olika håll. Annars kommer OLAF plötsligt att hänga på en lös tråd och inte längre vara oberoende. De tre organen som måste dra i nätet och behålla ett kritiskt avstånd till OLAF, eftersom allt som OLAF gör inte är fantastiskt, är rådet, kommissionen och parlamentet. Om vi ignorerar de här principerna försämrar vi OLAF:s chanser att lyckas. Jag tackar föredraganden för hennes arbete och hoppas att vi gör framsteg i tid, liksom föregående talare har sagt.

Jorgo Chatzimarkakis, för ALDE-gruppen. – (DE) Herr talman, kommissionsledamot Kallas! Jag börjar med mina varmaste gratulationer till föredraganden. Hon har lagt ned mängder av hårt arbete, vilket är ovanligt i våra dagar.

OLAF är ett mycket speciellt organ inom EU: en oberoende antikorrupsionsbyrå som beundras av andra internationella organisationer. Det var vårt parlament – vilket Herbert Bösch och Paul Rübig förklarade – som efter dåliga erfarenheter med OLAF:s föregångare insisterade på att den nya bedrägeribekämpningsbyrån skulle vara oberoende. Vi får inte glömma att OLAF vid den tidpunkten underställdes och knöts till kommissionen av praktiska skäl.

För många har tyvärr minnet av skandalerna 1999 redan bleknat, tillsammans med tron på en bedrägeribekämpningsmyndighets viktiga oberoende. Ur dagens perspektiv räcker inte längre de befintliga garantierna för att skydda OLAF från påtryckningar och, framför allt, från fler blockader. På en punkt måste vi vara tydliga från början: OLAF är till för att bekämpa bedrägerier. Det är ett organ som garanterar att skattebetalarnas pengar används på rätt sätt. Det finns därför fem punkter som vi genom det här betänkandet stöder för att trygga OLAF:s oberoende.

För det första: generaldirektörens rätt att ingripa i fall som läggs fram för EG-domstolen. Rätten gör att OLAF konsekvent kan försvara sina utredningsresultat. Den andra viktiga garantin är övervakningskommitténs, kommissionens och andra organs rätt att ta upp ärenden vid EG-domstolen om OLAF:s oberoende är hotat. Det här skarpa vapnet behövs eftersom varningarna från övervakningskommittén tidigare bara har förbisetts.

För det tredje ska OLAF:s oberoende också värnas genom dess skyldighet att i ett ärende lägga fram sådana fakta för domstolen som kan utgöra aspekter av ett brott.

Den fjärde punkten är vikten av kompetens och karaktärsfasthet hos ansvariga personer. För det femte är jag glad över att OLAF:s generaldirektör tillsätts på nytt. Både erfarenhet och resultat är viktiga här.

Vi ska försöka låta bli att svärta ned OLAF. Erfarenheterna från andra bedrägeribekämpningsmyndigheter visar att det inte hjälper någon. Men jag håller ändå med Herbert Bösch om att rådet måste vara delaktigt. Ingen fransk eller tjeckisk förklaring till detta får vi. De är inte ens här och i slutänden kan helt enkelt inte systemet fungera på det här sättet.

Ryszard Czarnecki, för UEN-gruppen. – (PL) Herr talman, herr kommissionsledamot! Vår debatt hålls på tioårsdagen efter OLAF:s inrättande. EU:s bedrägeribekämpningsbyrå växte fram i ruinerna efter Jacques Santer's komprometterande kommission som anklagades för korruption och nepotism. Livet har visat oss att OLAF är mycket viktig för att EU:s förvaltning ska fungera effektivt. Samtidigt har dess förekomst och verksamhet skickat signaler till EU:s medlemsstater och påmint dem om att EU:s organ står under ständig övervakning, kontroll och utredning. OLAF:s arbete höjer EU-institutionernas anseende bara genom att finnas till.

Det aktuella och långt framskridna projektet är tänkt att stärka OLAF:s roll genom att först rationalisera arbetsvillkoren och därefter höja kvaliteten på verksamheten. För det tredje, vilket har nämnts av tidigare talare, ska dess oberoende stärkas – och här vill jag tacka föredraganden. Arbetat har pågått i närmare fyra år. Det inleddes av kommissionen som mindes de olyckliga erfarenheterna nio år tidigare när den tvingades avgå. Det dokument som specificerar den nya ramen för OLAF omfattades av samråd med ministerrådet, revisionsrätten och dataombudsmannen. Dessutom hölls en offentlig utfrågning – med andra ord samråd med allmänheten. Förslagen från den offentliga utfrågningen och från revisionsrättens särskilda rapport ledde till viktiga ändringar av ursprungsförslaget från fyra år tidigare. Det visade sig till exempel vara nödvändigt att ange detaljerna i samarbetet mellan OLAF och EU:s medlemsstater och med EU:s institutioner, organ och organisationer.

En central fråga är att verkligen stärka OLAF:s oberoende. Personalen måste kunna arbeta helt självständigt. Om OLAF behöver utreda fördelningen av EU-medel, oavsett det gäller medel till medlemsstater eller externt stöd, måste berörda tredjeländers och internationella organisationers medverkan garanteras. För att rationalisera sitt arbete måste OLAF ha omedelbar och automatisk tillgång till EU:s databaser över fondernas förvaltning, liksom alla andra databaser och viktig information hos relevanta EU-institutioner, organ, kontor och byråer. Detta går tvärt emot den gamla invanda praxis där samma institutioner skärmade av sig själva mot alla kontroller.

Medlemsstaterna får inte se OLAF som en fiende eller en överflödig institution. Varje EU-stat borde utse ett organ eller dagligen samarbeta med OLAF. Det är välkänt att inte alla våra 27 medlemsstater har tillsatt specialiserade enheter på nationell nivå för att samordna kampen mot finansiellt missbruk av EU-medel. Vi behöver tätare samarbete mellan OLAF och Europol, liksom mellan OLAF och Eurojust.

OLAF måste också agera öppet när det gäller dess utredningsförfaranden och garantier samt kontrollera utredningarnas lagenlighet och besvär förfaranden för dem som redan är misstänkta eller snart blir det. Vid processer mot medlemsstater kan sådana granskningar göras av företrädare för de relevanta medlemsstaterna. Företrädare för rättsliga myndigheter, och de myndigheter som ingår i OLAF:s strukturer, kan medverka. Det är huvudpoängen med ändringsförslagen.

Samtidigt vänder jag mig mot att alltför hårda påföljder införs för EU-tjänstemän som gör sig skyldiga till otillåten informationslämning om särskilda kontor och potentiellt korrupta rutiner. Fallet med en kollega,

Paul van Buitenen, som i dag är ledamot av Europaparlamentet, men tidigare var tjänsteman vid kommissionen, tyder på att de personer som tidigare har offrats inte gjorde några fel, utan bara uppmärksammade missbruk, följde upp och avslöjade det. Låt den erfarenheten fungera som en varningssignal även när vi hanterar särskilda bestämmelser om påföljder och sanktioner mot uppgiftslämnare.

Medlemsstaternas medborgare är ofta övernitiska med att peka ut korruption och missbruk inom EU:s institutioner. För att motverka den tendensen bör insynen i EU-organens arbete öka och vi måste definitivt bli bättre på att informera om utredningar och vilka metoder EU använder för att bekämpa korruption. Det är ett stort misstag att mörklägga sådan information under förevändning att avslöjandet skadar EU:s rykte. Tvärtom; vi måste offentliggöra sådana frågor så att medborgare och skattebetalare i EU:s medlemsstater blir medvetna om att vi inte sopar stölder under mattan.

ORDFÖRANDESKAP: MORGANTINI

Vice talman

Bart Staes, för Verts/ALE-gruppen. – (NL) Fru talman, mina damer och herrar! Det här är en övning i hur man utarbetar lagstiftning inom medbeslutandeförfarandet. Det innebär samarbete mellan parlamentet och rådet; det senare verkar som sagt inte vara här. Låt oss vara ärliga. Det franska ordförandeskapet är inte det minsta intresserat. Det förklarar deras frånvaro. Jag hoppas verkligen att Ingeborg Gräßle når en överenskommelse med det tjeckiska ordförandeskapet under första behandlingen, men av något skäl tror jag inte det blir så. Tjeckerna kommer inte heller att visa så stor beslutskraft.

Utöver de fem punkter som Jorgo Chatzimarkakis tog upp och som jag stöder fullt ut tänkte jag ta upp tio andra punkter som vi inom budgetkontrollutskottet och i samarbetet med Ingeborg Gräßle anser vara viktiga, till och med absolut nödvändiga.

För det första är vi positiva till ökat samarbete mellan OLAF och Eurojust när det gäller informationsutbyte om gränsöverskridande brottslighet i fler än två medlemsstater. Samarbetsavtalet mellan OLAF, Eurojust och Europol har enormt stor betydelse.

För det andra vill vi gärna att generaldirektörens roll och uppdrag vid bedrägeribekämpningsbyrån OLAF beskrivs bättre. På så vis kan vi också hålla honom ansvarig.

För det tredje vill vi att uppgifterna för OLAF:s personal beskrivs bättre. Ett krav som kan införas är att utredningar inte får ta längre tid än tolv månader, men kan förlängas med högst sex månader. Om en utredning tar mer än 18 månader ska återkoppling göras till övervakningskommittén.

För det fjärde måste rätten till försvar stärkas tydligt. För det femte måste journalisternas källor få särskilt meddelarskydd. För det sjätte behöver vi tydligare avtal om rollfördelning och kontakterna mellan OLAF, Europaparlamentet och budgetkontrollutskottet.

För det sjunde behöver vi tydliga bestämmelser om information som är öppen för allmänheten. För det åttonde måste övervakningskommitténs roll, däribland villkor för personal och kommitténs sammansättning i sig, stärkas. Kommittémedlemmarna ska vara experter, utnämnas på fem år och ha erfarenhet av rättsliga utredningar.

För det nionde behöver vi bättre rutiner vid utnämningen av generaldirektör. För det tionde måste uppgiftslämnare och personer under utredning få bättre skydd.

Erik Meijer, för GUE/NGL-gruppen. – (NL) Fru talman! EU:s penningflöden utsätts lätt för bedrägerier. Eftersom en stor del av utgifterna hör samman med den gemensamma jordbrukspolitik och regionfonderna blir unionen bara en mellanhand. Resultatet är att ansvaret delas med flera andra som betraktar de utlovade medlen som sina egna. Att samla in medel centralt för att sedan fördela dem till berörda parter eller projekt i samhällen och provinser gör kontrollen svårare.

Den här veckan uppmanade vi rådet att samtycka till att anslå mer medel till frukt i skolorna. Ett arrangemang av den typen är bra för barnens hälsa, men organiseras bäst i liten skala på lokal nivå, snarare än den mest storskaliga nivå vi kan hitta i Europa. Vi kanske kan minska risken för bedrägerier avsevärt om vi riktar penningflödena mot budgetstöd eller jämnar ut bidragen till de fattigare regionerna, med enda kriteriet att invånarna i dessa områden måste beredas alla möjligheter att stanna kvar i sina ursprungsregioner för att bo och arbeta. Om vi tar bort inkomstskillnader, skapar arbetstillfällen och tar fram bra service skulle en stor del av arbetskraftsvandringen bli överflödig. Det skulle också minska de medföljande problemen.

Vi har inte nått det stadiet än. Så länge utbetalningarna utsätts för bedrägerier kommer vi att behöva omfattande kontroller och bedrägerikontroller. En hög anslagsnivå och stor personalstyrka räcker inte: bedrägeribekämpningsbyrån OLAF kan bara fungera ordentligt om den är fullständigt oberoende och har kraft gentemot kommissionen och rådet. När den nuvarande direktören utnämndes förbigicks den rekommendation med sju lämpliga kandidater som tagits fram av en oberoende urvalsgrupp. Kommissionen ansåg från början att den nuvarande direktören var bästa kandidaten. Han är också känd för att vilja ha alltför stort inflytande på valet av personal, vilket gör att de anställda blir alltför beroende av honom. Inget av detta bidrar till att höja tilltron till bedrägerikontrollernas tyngd. Många väljare anser att det kaotiska EU är ett paradiset för bedrägerier.

Det verkar också som om uppgiftslämnare inte kan förmedla sina misstankar om bedrägerier till OLAF på ett tryggt sätt. Om deras roll avslöjas kan de stängas ute och drabbas av påföljder på grund av sekretessbrott. Alltför ofta väntar vi också tills pressen drar fram en skandal i offentligheten och bestämmelserna om begränsad yttrandefrihet har löpt ut. Föreskrifterna om att höra båda parter i en tvist är också otillräckliga. Alltför många utredningar försenas eller stoppas innan en tillfredsställande lösning har nåtts.

Ingeborg Gräßles betänkande är ett första litet steg i rätt riktning. Det kan leda till ökat oberoende för OLAF, mindre kontroll från kommissionen av dess arbetsmetoder och bättre skydd av alla berörda. Min grupp stöder dessa första steg, men vi gör det inte i illusionen att de löser problemen. Övervakningskommittén kommer att behöva stärkas ytterligare och medbeslutandet om ändring av förordning 1073/1999 får inte fördröjas eller stoppas.

Nils Lundgren, för IND/DEM-gruppen. – Fru talman! Skandaler på grund av korruption, bedrägerier och oegentligheter har varit legio under EU:s historia. Det folkliga förtroendet för EU är lågt. I Sverige mäter vi varje år svenska folkets förtroende för olika institutioner. I toppen hittar vi t.ex. sjukvården, polisen och kungahuset, längre ned politiker, fackföreningar och kvällstidningar. I den absoluta botten ligger EU-kommissionen och Europaparlamentet. Mönstret är stabilt.

Så EU behöver en effektiv bedrägerimyndighet. Men vi har dåliga erfarenheter av OLAF; bristande oberoende, bristande öppenhet, dolda påtryckningar vid utnämning av generaldirektör och övervakningskommitté.

Vår föredragande Ingeborg Gräßle har lagt ned ett energiskt arbete för att garantera oberoende, transparens och strikt efterlevnad av regelverket. Jag uppmanar kammaren att ge sitt fulla stöd till Ingeborg Gräßles förslag. Det är ett viktigt första steg i EU:s långa marsch för att, om möjligt, vinna medborgarnas förtroende.

Låt mig avsluta med att särskilt varmt plädera för ett ändringsförslag som jag själv har initierat. Detta kräver att alla EU-organ respekterar det journalistiska källskyddet.

Efter den skandalösa Tillackaffären, där OLAF-ledningens eget agerande förtjänar skarp kritik, är detta en helt nödvändig reform. Det blev till slut Europadomstolen här i Strasbourg som helt friade Tillack i föl. Varken OLAF, Europaparlamentet eller EG-domstolen tog sitt ansvar.

Philip Claey's (NI). - (NL) Fru talman! Det är väldigt viktigt att EU har en effektiv och väl utvecklad antibedrägeribekämpningsbyrå, inte minst med tanke på hur budgetarna sväller och det utländska biståndet ökar utan att det alltid finns möjlighet till effektiv övervakning av huruvida anslagna medel används klokt. Jag tycker att allmänheten, det vill säga skattebetalarna, ofta ifrågasätter det här – av goda skäl.

Betänkandet innehåller flera rimliga förslag och jag kommer för min del att stödja det, även om jag anser att mer kraft borde ägnats åt OLAF:s oberoende. OLAF är ett generaldirektorat inom kommissionen och det politiska ansvaret ligger hos kommissionens vice ordförande. I operativt hänseende och i forskningshänseende är byrån oberoende, men hybridstatusen kan skapa problem, minst sagt. Jag är säker på att en oberoende ställning bara stärker byråns slagkraft.

Antonio De Blasio (PPE-DE). - (EN) Fru talman! Jag gratulerar Ingeborg Gräßle. Vår föredragande försökte förena alla parter och genom det arbetet definierade hon dagens problem, hittade praktiska lösningar och nådde fram till kompromisser.

I dagsläget är situationen inte särskilt tillfredsställande. Vi ser att revisionsrätten för 14:e gången i rad vägrar godkänna EU:s redovisning på grund av mängden oegentligheter och bedrägerier med EU:s medel. Det är hög tid att stödja en hårdare strategi för hur missbruk av EU:s medel ska hanteras. Efter det att inrättandet av den europeiska åklagarmyndigheten sköts upp är det dags att gå framåt i kampen mot bedrägerier genom att stärka oberoendet för EU:s bedrägeribekämpningsbyrå och OLAF:s undersökningsrättigheter.

Det finns en viktig punkt i Gräblebetänkandet: stärkt samarbete med medlemsstaterna. Även om förordningen anger att alla nationella och internationella partner måste bidra med det samarbete som krävs finns det ingen detaljerad rättslig grund för sådant samarbete. Antalet hinder ökar ännu mer när det handlar om gränsöverskridande samarbete kring bedrägeribekämpning. Den ändrade förordningen behövs därför verkligen så att samarbetet kan styras bättre mellan OLAF och behöriga myndigheter i medlemsstaterna. Den enda institution som verkligen har resurser att skydda EU:s finansiella intressen är Europaparlamentet. Om vi inte ställer upp i kampen mot korruption och bedrägerier finns det ingen annan som kan göra det heller.

Slutligen vill jag ta upp ett intressant fenomen. EU-länderna är bland de "renaste" i 2008 års globala korruptionsindex. Enligt färskta studier föredrar de här rika länderna att använda olagliga metoder, till exempel mutor, i affärskontakter med tredjeländer. Jag håller med alla som anser att sådan dubbelmoral är oacceptabel.

Inés Ayala Sender (PSE). – (ES) Fru talman! Jag börjar med att gratulera Ingeborg Gräble och tacka henne för hennes öppenhet inför olika förslag. Jag kan konstatera att – och jag gratulerar till detta – ni med framgång har lett en dynamisk arbetsgrupp och uppnått bästa möjliga resultat. Grattis!

Jag tycker att det viktigaste inslaget i texten, som min grupp också kämpade för och som Ingeborg Gräble uppmärksammade, är garantin för att medborgarnas rättigheter iakttas under pågående utredning.

Principer om att betraktas som oskyldig tills det finns en fällande dom, skydd av privatlivet och övrig sekretess, procedurgarantier och stadgan om de grundläggande rättigheterna i EU kommer från och med nu att vara centrala aspekter i processkoden för OLAF:s utredningar. Vi vill att detta ska offentliggöras så snabbt som möjligt och skickas – det måste faktiskt skickas – till den rättsövervakande rådgivare som utsetts för ändamålet så att medborgarnas klagomål kan bemötas inom 30 arbetsdagar.

Övervakningskommittén måste ha en starkare roll. Den ska skydda OLAF:s oberoende genom regelbunden övervakning av hur dess utredningsuppdrag tillämpas. Dessutom, och det här är något jag vill lyfta fram och som jag förmodar att Ingeborg Gräble också belyser, kan byrån träda inför EG-domstolen, i likhet med generaldirektören som även kan föra övriga institutioner inför EG-domstolen. Detta var något som föredraganden var mån om att garantera. På så sätt får OLAF:s generaldirektör bättre skydd och bättre garantier.

Europaparlamentets roll i den institutionella förlikningsprocessen stärks också. Jag anser att det här är ett viktigt och innovativt inslag. Även om vi hade föredragit att inte utöka förlängningsperioderna, eftersom två år fortfarande känns för långt, så inser vi att utredningar kan vara svåra och komplicerade. Vi hoppas dock att kommissionen – och här måste jag också tacka Siim Kallas för hans öppenhet och för det stöd han gav oss – efter fyra år när rapporten om förordningens genomförande ska läggas fram – kan beskriva hur vi kan förbättra punkten om att så långt det är möjligt korta utredningsperioderna.

Vi hoppas fortfarande på en europeisk allmän åklagare, en önskan som vi delar med föredraganden. Tack Ingeborg Gräble!

Paul van Buitenen (Verts/ALE). – (NL) Fru talman, herr kommissionsledamot! Jag är mycket ledsen. Genom Ingeborg Gräbles förslag ger man aningslöst OLAF ytterligare befogenheter, medan OLAF i sig inte omfattas av någon lämplig övervakning. År 1999 förutsåg den dåvarande högnivågruppen att OLAF i egenskap av byrå inom kommissionen skulle vägra samarbeta med en maktlös övervakningskommitté. Resultatet kan beskådas av alla. Obehindrat, utan ansvarsskyldighet och kontroll, har OLAF:s ledning och framför allt dess generaldirektör tappat fotfästet gång efter gång. Falska rekryteringar, överträdelse av rätten till försvar, undagömt bevismaterial och inlämnade brottsutredningar där tidsfristen för att väcka åtal har löpt ut. Löken på laxen är OLAF:s egen iscensatta anklagelse mot en journalist som var alltför väl insatt för att behaga byrån. OLAF lyckades till och med få till stånd en husrannsakan där journalistens ägodelar konfiskerades. OLAF ljög därefter i flera år om alla uppgifter inför kommissionen, parlamentet, domstolar, ombudsmannen och offentliga åklagare i Belgien och Tyskland. OLAF har faktiskt skickat ut sina egna utredare på felaktiga grunder. Hur långt kan de gå?

Kommissionen känner till det här och säger att det måste upphöra, men hävdar att den inte har befogenhet att ingripa. Det är just därför kommissionen har dragit tillbaka det här förslaget. Som ni redan har påpekat gjordes det i de bästa avsikter. Vår ökade insyn i det pågående missbruket betyder dock att det krävs ett annat övervakningsorgan för att sköta tillsynen av OLAF. Ett av de alternativ som ni själv tar upp håller på att upphöra. Lösningen är ett oberoende OLAF som agerar oberoende av kommissionen och under kompetent

övervakning som inte utnämns av politiker, utan av offentliga åklagare i medlemsstaterna – fram tills en europeisk åklagarmyndighet har inrättats.

Hans-Peter Martin (NI). – (DE) Fru talman! Att EU har en sådan dålig image bland allmänheten hänger till stor del tyvärr samman med OLAF. Jag håller med föregående talare om att OLAF varken är fågel eller fisk och har en typiskt godtycklig strategi. Anställda vid OLAF har berättat för mig hur deprimerande allting är, att två typer av måttstockar används och inga tydliga normer har fastställts. En anställd jämförde till och med OLAF:s praxis med säkerhetspolisens, med andra ord en odemokratisk institution. Tillfället var, förstås, än en gång den så kallade Galvinrapporten, den interna rapport där mycket av den praxis som tillämpas av parlamentets ledamöter avslöjas – praxis som skulle ha lett till utredningar på bred front, inklusive en av Herbert Bösch, som kallar sig själv OLAF:s upphovsman.

Vad händer i det här fallet med bland andra de tyska ledamöterna? Vad händer med flera andra ledamöter? Istället för att ha rätt inställning och göra det som gjordes i mitt fall, det vill säga konstatera att vi agerar på eget initiativ när det finns tydlig misstanke om bedrägerier som skatteflykt eller olagliga partistöd, så lutar sig OLAF bakåt utan att göra något. Det är förstås tätt sammanlänkat med den nuvarande generaldirektörens personliga inställning. Det här är en utmaning för er, herr kommissionsledamot. Det som händer här är inte värdigt en demokrati. I mitt fall konstruerades tekniska fel och de letade och letade. I slutänden fanns det ingen sanning bakom anklagelserna, vilket var genant för OLAF.

I de fall där det däremot kan ligga en viss sanning bakom misstankarna om bedrägerier så gör de ingenting. De tittar bara bort. Av den anledningen anser jag att många EU-tjänstemän arbetar på samma sätt som OLAF och att ett officiellt EU som detta inte längre kan försvaras, att många EU-tjänstemän borde ställas inför rätta och att vi till sist behöver verklig demokrati på EU-nivå, med åtskilda befogenheter, och inget OLAF av det slag vi har i dag!

Herbert Bösch (PSE). – (DE) Fru talman! Jag skulle vilja klargöra att Hans-Peter Martin, som just nu kommer in, har redogjort för en av sina synpunkter, nämligen att OLAF borde ha utrett Herbert Bösch. Det borde inte tillåtas. Det skulle betyda att det finns misstanke om bedrägeri i det här fallet, eftersom jag vet att OLAF bara kan göra utredningar om de misstänker bedrägeri.

Jag ber byrån lösa fallet. Jag nekar till anklagelsen. Så här får det helt enkelt inte gå till! Jag hoppas att lämpliga åtgärder vidtas mot Hans-Peter Martin. Han har utan bevis påstått att OLAF borde ha påbörjat en utredning om Herbert Bösch och andra tyska ledamöter. Det här får inte hända och jag förväntar mig att åtgärder vidtas.

(Applåder)

Markus Pieper (PPE-DE). – (DE) Fru talman! Medlemsstaterna, Europol och Eurojust måste nu regelbundet engagera sig i vad OLAF utreder.

Den information som lämnas av den europeiska bedrägeribekämpningsbyrån går direkt vidare till polisen och till rättsväsendet och är bindande. I egenskap av ledamot i utskottet för regional utveckling välkomnar jag verkligen den här reformen. OLAF måste utnyttja sina nya befogenheter eftersom strukturfonderna är ett stort problem för oss. Antalet oegentligheter har ökat dramatiskt och kostnaden för skador ökade från 43 miljoner euro 1998 till 828 miljoner euro 2007. Det är en oacceptabel ökning. Det är därför bra att vi förbättrar kontrollerna och åtalsprocessen. Men vi måste också utöva starkare påtryckningar på medlemsstaterna så att de offentliggör namnen på dem som får stöd.

Vi borde också förklara en av orsakerna till missbruket. Jag anser att vi lägger för lite vikt vid regionernas ansvar när vi fördelar anslag. Därför måste vi öka den obligatoriska gemensamma finansieringen från regionerna och projektägarna plus erbjuda fler lånebaserade program. Om de som tar emot anslag kan identifiera sig bättre med projektens eventuella framgångar på längre sikt får vi mindre missbruk och mindre arbete för OLAF.

Christopher Heaton-Harris (PPE-DE). – (EN) Fru talman! Innan jag lägger fram mitt ärende tänkte jag bara kommentera min kollega Hans-Peter Martin. Han har många bra iakttagelser, men borde med sin hagelbössetaktik inte peka ut en ärlig, hygglig och bra man som Herbert Bösch. Han är att döma av mina erfarenheter av honom som ordförande för budgetkontrollutskottet precis sådan som jag beskrev honom – även om vi i många fall kan ha olika synpunkter.

Mitt bekymmer med OLAF är att vi har en enorm intressekonflikt framför oss. Den beror inte nödvändigtvis på OLAF i sig, utan på det egendomliga förhållandet till kommissionen som den är en del av, samtidigt som den då och då uppmanas att utreda samma institution. Därför befärar jag att OLAF, som växte fram efter

1999 års rapport från högnivågruppen – och där man efterlyste en byrå som var självständig i förhållande till kommissionen – ägnar allt mindre tid åt att utreda interna kommissionsärenden. Visst, en del av byråns övriga utredningar är sexiga och upphetsande, men jag är inte övertygad om att Ingeborg Gräßles betänkande tar upp problemen med OLAF:s oberoende på det sättet.

Slutligen är jag bekymrad över att det finns en intressekonflikt på ytterligare en nivå. Bör anställda vid OLAF tillåtas att ha släktingar anställda vid delar av de EU-institutioner som byrån kanske ska utreda? Borde inte vi – det här parlamentet som inte tillåter att ledamöterna anställer sin make eller maka – utvidga det kravet till att enbart en familjemedlem bör arbeta vid någon EU-institution så att vi i framtiden slipper den typen av intressekonflikter?

Paul Rübig (PPE-DE). – (DE) Fru talman! Jag tycker det är särskilt viktigt att OLAF särskiljer desinformation, som i vissa fall kontrolleras från länder utanför EU, från byråkratiska avtal på många gånger 50–60 sidor och anvisningar på över 600 sidor där givetvis de flesta misstag uppstår.

Vi borde förklara att tydliga och raka bestämmelser är mycket enklare att följa än de som är komplicerade och omfattande. Därför uppmanar jag särskilt rådet att förbättra grundvillkoren så snabbt som möjligt. Vi behöver OLAF för att få insyn och rättvisa i Europa.

Siiu Kallas, kommissionens vice ordförande. – (EN) Fru talman! Jag är tacksam över alla kommentarer som tydligt visar att ämnet är kontroversiellt.

Som Ingeborg Gräßle nämnde kom det första förslaget 2004, när läget var helt annorlunda.

Jag tycker om uttrycket "det finns en intressekonflikt". Det finns en tydlig institutionell intressekonflikt mellan oberoende och ansvarsskyldighet. Vi måste arbeta vidare och föra den här debatten. Oavsett vad som händer så kan det inte hända utan ett samarbete mellan parlamentet, rådet och kommissionen om hur den här intressekonflikten ska lösas. Som jag har sagt så finns det inte många, men ändå några, möjligheter. De flesta av er stöder tydligt tanken på ökat oberoende, vilket också innebär ökad ansvarsskyldighet. Låt oss ta reda på vad som är möjligt. Det finns vissa tydliga gränser inom kommissionen. Det är mycket tydligt att generaldirektoratet inte på egen hand kan vända sig till domstolarna: det fungerar inte inom den rättsliga ramen.

En mycket viktig sak som flera av er nämnde var rätten att gå till medlemsstaterna. Återigen är det kommissionen som vidtar åtgärder i medlemsstaterna och det finns tydliga gränser för vilken omfattning av kommissionsinsatser som medlemsstaterna accepterar. Kommissionen är här ansvarig för OLAF:s verksamhet, liksom inför allmänheten, så vi skulle vara mycket glada om vi hade ett mer oberoende OLAF som på egen hand kunde vända sig till domstolarna, ha en egen ansvarsskyldighet och ett separat förfarande för ansvarsbefrielse. Vi skulle välkomna allt detta, liksom en mycket tydlig övervakning av utredningarna och innehållet i dem.

Vi har för närvarande ingen allmän åklagare. Det väntar vi på, men medan vi gör det måste vi hitta andra lösningar. Låt oss fortsätta det här arbetet. Som jag sa kommer vi att formulera ett diskussionsunderlag med utgångspunkt från den här diskussionen. Jag ser fram emot fler givande debatter med ledamöterna och föredragandena i ärendet.

Ingeborg Gräßle, föredragande. – (DE) Fru talman, herr kommissionsledamot, mina damer och herrar! Tack för debatten. Jag tror att kommissionsledamoten nu inser hur viktigt det är för parlamentet att ha ett oberoende OLAF. Jag skulle gärna se att den här debatten ingick i de diskussioner vi kommer att hålla. Jag önskar att vi inleder diskussionerna gradvis, att vi utbyter reflektioner om ändringarna och inte hamnar i en situation där vi säger att "det går inte". Det här är parlamentets vilja. Vi ingår i medbeslutandeförfarandet och vi kommer att kräva att även kommissionen ingår i förfarandet. Vi stöder er. Vi vill att ni behåller inflytandet över OLAF, men ni måste utöva ert inflytande på rätt ställe och ge OLAF mer stöd än tidigare.

Vi är bara delvis nöjda, och det beror också på kommissionens arbete. Det finns många ämnen på dagordningen som behöver diskuteras från grunden. Jag är redo för detta och ser fram emot debatten. Man jag skulle vilja se något slags uppluckring från kommissionens sida vid debattens början, eftersom det inte är någon idé att ens sätta sig ned tillsammans om allt ni har lagt fram i dag redan är gjutet i betong och ristat i sten. Vi måste föra ett allvarligt gemensamt samtal om vad som är möjligt och vad som inte är möjligt.

Jag tar avstånd från två kommentarer. Den ena är den förvrängda bild av OLAF som vissa ledamöter målar upp med utgångspunkt från sina egna futtiga egenintressen. Det är en förvrängd bild som inte har någon förankring i verkligheten. Jag skulle vilja att OLAF blir medvetet om att den här bilden inte motsvarar

parlamentsmajoritetens synsätt. Vi anser att OLAF gör ett viktigt arbete, vilket även gäller i fallet Hans-Peter Martin. Där handlade det inte om att det saknades sanning. Däremot är det korrekt att den österrikiska statsåklagarmyndigheten inte ville följa upp resultaten av OLAF:s utredning. Sådant händer ofta.

Även ni, Hans-Peter Martin, måste tala sanning här i plenum. Det gäller er också. Jag skulle vilja säga till Paul van Buitenen att jag verkligen beklagar att ni inte tackade ja till erbjudandet om samarbete. Vi har talats vid två gånger, men jag tror inte att ni kan bedöma OLAF utifrån enskilda fall. Något blir alltid fel i organisationer, men vi får inte rätt bild om vi dömer hela organisationen med utgångspunkt från sådana enskilda fall. Jag har försökt undvika det. Jag vill vara tydlig på den punkten. Personligen sätter jag stort värde på er och jag har läst era böcker. Jag anser dock att det finns olika sätt att arbeta på och inom politiken löper vi alltid risken att dra fel slutsatser om vi fokuserar på enskilda fall.

Jag tycker att det betänkande som ligger på våra bord är bra.

Hans-Peter Martin (NI). – (DE) Fru talman! Jag hänvisar till artiklarna 145 och 149 om personliga uttalanden som ger mig tre minuter. Det som händer här är helt enkelt otroligt. OLAF skapar något ur luften och anklagar mig på grundval av sina egna utredningar. Det här fick stor inverkan på våra framgångar i valet 2006. Ett år senare beslutade statsåklagaren att några tekniska fel kan ha begåtts, men att de inte under några omständigheter motiverade något slags utredning. Inga rättsliga åtgärder vidtogs och hela ärendet lades ned. Inget hände alls.

Det som Ingeborg Gräßle har sagt är förtal. Det är ett oavbrutet försök att svärta ned mitt rykte. Det är precis så OLAF utnyttjar situationen. Om OLAF når fram till en slutsats, men medlemsstaterna inte gör något, är personen ändå skyldig. Det är en fullständig skandal! Var finns dubbelmoralen i den här skandalen, Ingeborg Gräßle? Dubbelmoralen ligger i att det finns verkligt misstänkta omständigheter kring ledamöter i det här parlamentet. Ingen utredning görs. Inget görs överhuvudtaget. Det undergräver demokratin i Europa. Det beror på att ett hemligt verktyg som står under politisk kontroll används för att peka ut och agera mot besvärliga opponenter. Sedan försöker de göra något av det och producerar verkligt falska uttalanden, trots att statliga institutioner – och jag har höga tankar om det relativt oberoende österrikiska rättsväsendet – hävdar att det inte finns någon sanningshalt i det. Det här är ett slag i ansiktet på alla väljare och ett slag i ansiktet på EU:s trovärdighet. Om ni väljs med 14 procent av rösterna och sedan förödmjukas på det här sättet och falska uppgifter hela tiden skickas ut förstör detta något som från början betraktades som ett rättvist och integrerande system. Ni skadar Europa och förstör demokratin, Ingeborg Gräßle!

President. – Debatten är härmed avslutad.

Omröstningen kommer att äga rum i dag kl. 12.00.

5. Översynen av rekommendation 2001/331/EG om införande av minimikriterier för miljötillsyn i medlemsstaterna (debatt)

President. – Nästa punkt är en muntlig fråga från Miroslav Ouzký för utskottet för miljö, folkhälsa och livsmedelssäkerhet till kommissionen om översynen av rekommendation 2001/331/EG om införande av minimikriterier för miljötillsyn i medlemsstaterna (O-0085/2008 – B6-0479/2008).

Miroslav Ouzký, frågeställare. – (EN) Fru talman! Det är svårt att få ordet efter en så livlig debatt och byta ämne!

Jag betonar att ett gott och konsekvent genomförande av miljölagstiftningen är avgörande för dess trovärdighet, för att skapa lika villkor och för att miljömålen ska kunna uppnås. Frågan om miljötillsyn är därför mycket viktig för arbetet i mitt utskott, utskottet för miljö, folkhälsa och livsmedelssäkerhet.

Den 14 november offentliggjorde kommissionen meddelandet om miljötillsyn i medlemsstaterna. Här granskades kommissionens rekommendation 2001/331/EG som anger minimikriterier för miljötillsyn.

I meddelandet finns några oroande inslag. Det heter att den information som lämnas in av medlemsstaterna om genomförandet av rekommendationen är ofullständiga eller svåra att jämföra. Det berättas att miljötillsynen fortfarande sköts på mycket olika sätt inom EU. Man konstaterar att tillämpningsområdet för rekommendationen inte är tillräckligt omfattande och många viktiga verksamheter saknas, till exempel Natura 2000 och bekämpning av olagliga avfallstransporter. Det konstateras också att tillsynsplanerna inte har genomförts, och om de finns så är de ofta inte tillgängliga för allmänheten.

Mitt utskott noterade med oro kommissionens slutsatser att ett fullständigt genomförande av gemenskapens miljölagstiftning inte kan garanteras. Det synsättet leder inte bara till fortsatta miljöskador, utan också till snedvriden konkurrens i och mellan medlemsstaterna.

Mitt utskott formulerade därför fyra frågor till kommissionen som kan sammanfattas så här: Varför vill kommissionen för det första bara ändra rekommendationen – varför föreslår den inte ett direktiv om miljötillsyn? Varför har kommissionen för det andra valt att istället låta kraven på miljötillsyn ingå i de befintliga direktiven var för sig, vilket ofrånkomligen blir tidsödande? Varför är kommissionen för det tredje inte beredd att i ett direktiv definiera termer som "tillsyn" och "granskning", som tolkas olika av medlemsstaterna? Varför är kommissionen för det fjärde inte beredd att omvandla Impel till ett effektivt EU-organ för miljötillsyn?

Jag tackar kommissionen i förväg för dess svar och betonar avslutningsvis att jag anser att tillämpningen och genomförandet av miljölagstiftningen ska ha samma politiska värde som att anta själva lagstiftningen i kommissionen, rådet och parlamentet.

Siim Kallas, kommissionens vice ordförande. – (EN) Fru talman! Jag presenterar gärna såväl mina meriter på miljöområdet som mina meriter när det gäller bedrägeribekämpning. Därför är det ett rent nöje för mig att byta ämne. Jag vill tacka Europaparlamentet för diskussionen om den mycket viktiga frågan miljötillsyn.

Efter att parlamentet och rådet insett behovet av EU-omfattande åtgärder antogs rekommendationen om miljötillsyn 2001. Syftet var att fastställa gemensamma kriterier för miljötillsyn för att se till att miljölagstiftningen genomförs på ett bättre och mer konsekvent sätt i gemenskapen.

Vid denna tidpunkt hölls en lång diskussion om huruvida dessa kriterier skulle vara bindande eller inte. Som kompromiss antogs en icke bindande rekommendation. Medlemsstaterna åtog sig att genomföra den fullt ut och kommissionen ombads att granska beslutet utifrån erfarenheten av medlemsstaternas genomförande av rekommendationen.

Kommissionen inledde granskningsprocessen med ett meddelande i november 2007. I detta meddelande drog kommissionen slutsatsen att rekommendationen visserligen hade lett till förbättringar inom miljötillsynen i vissa medlemsstater, men att den dessvärre inte hade genomförts fullt ut av alla medlemsstater.

Kommissionen lade fram sina preliminära åsikter om hur situationen skulle kunna förbättras. De åtgärder vi betraktar som nödvändiga är för det första en ändring av rekommendationen för att göra den starkare och tydligare, genom bland annat en bättre rapporteringsmekanism, för det andra att rekommendationen där så är nödvändigt kompletteras med lagligt bindande tillsynskrav i enskilda direktiv och för det tredje fortsatt stöd för utbyte av information och bästa metoder mellan inspektörer inom ramen för Impel.

Kommissionen samlar nu in åsikter om dessa första förslag från andra institutioner och intressenter och kommer därefter att lägga fram slutliga förslag.

När det gäller de frågor som ställts vill jag lämna följande kommentarer.

Jag vill börja med att klargöra att de åsikter som presenteras i kommissionens meddelande från november 2007 inte utesluter möjligheten att kommissionen lägger fram ett förslag till direktiv om miljötillsyn i framtiden. Kommissionens uppfattning, som presenteras i meddelandet, är att det finns ett behov av EU-omfattande bindande regler för att få en effektiv miljötillsyn. När det gäller detta har vi samma ståndpunkt som parlamentet.

Frågan är emellertid huruvida dessa regler bör vara övergripande och omfatta all miljötillsyn eller sektorsspecifika och endast gälla särskilda anläggningar eller särskild verksamhet.

Det finns för- och nackdelar med båda dessa strategier. Det skulle vara enklare och gå snabbare att införa en övergripande strategi. Å andra sidan skulle en sektorsspecifik strategi göra det möjligt för oss att på ett bättre sätt ta itu med de specifika aspekterna av de olika anläggningarna eller verksamheterna. Kraven på tillsyn av avfallstransporter skiljer sig till exempel helt och hållet från kraven på tillsyn av industrianläggningar. Genom att vara mer specifikt inriktade på olika sektorer skulle vi kunna fastställa effektivare krav.

I viss utsträckning är den sektorsspecifika strategin den strategi som vi redan nu tillämpar sedan flera år. I exempelvis Seveso II-direktivet har vi bestämmelser om tillsyn av anläggningar för att förebygga olyckshändelser. Dessa bestämmelser har visat sig vara mycket framgångsrika. Vi har nu inkluderat tillsynskrav i vårt förslag till översyn av IPPC-direktivet.

En annan sektor där vi ser behov av ytterligare åtgärder är genomförandet av EU:s förordning om avfallstransporter. Det växande problemet med olagliga avfallstransporter utgör en risk för folkhälsan och för miljön.

Vid den gemensamma tillsynen av avfallstransporter som samordnats av Impel har man funnit klara belägg för att det förekommer olagliga transporter. Nya uppgifter om handel och undersökningar av export av särskilt avfallsflöde, framför allt elektriskt och elektroniskt avfall och uttjänta fordon, tyder på att stora volymer av denna typ av avfallsflöde lämnar EU.

I många fall förefaller det som om dessa transporter utgör brott mot exportförbudet i EU:s förordning om avfallstransporter. Allvarliga tillbud vid EU-exporter och dumpning av avfall i utvecklingsländer, såsom tillbudet i Elfenbenskusten 2006, samt en ny Greenpeace-rapport om avfall som olagligt transporteras till Västafrika understryker problemets allvar.

Kommissionen undersöker för närvarande behovet av ytterligare initiativ, däribland förbättrade rättsliga krav, för att vidareutveckla och stärka tillsyn och kontroll av avfallstransporter.

Som vi uppgav i vårt meddelande ser vi även ett behov av att upprätta gemensamma definitioner av termer som är relevanta för tillsyn. När det gäller detta anser vi att en övergripande rekommendation skulle vara ett lämpligt instrument.

När det gäller förslaget att omvandla Impel till ett EU-organ för miljötillsyn vill jag påpeka att Impel inrättades i syfte att vara ett informellt nätverk för medlemsstaternas tillsynsmyndigheter. Målsättningen är att underlätta utbyte av information och bästa metoder mellan de människor som i praktiken tillämpar miljölagstiftningen i medlemsstaterna. Jag anser att Impel bör behålla denna roll som handlar om att samla inspektörers sakkunskaper och möjliggöra ett informellt utbyte av idéer på EU-nivå.

Kommissionen kommer att fortsätta att stödja Impel och stärka vårt framgångsrika samarbete. I år omvandlades Impel från ett informellt nätverk till ett internationellt förbund. Detta kommer inte bara att göra Impel mer synligt utan även innebära att fler verksamhetsmöjligheter öppnas. Att gå ännu längre och skapa ett EU-organ för miljötillsyn med rätt till tillträde och befogenhet att dra medlemsstater inför EG-domstolen är en intressant och ambitiös tanke. Den väcker emellertid viktiga rättsliga och institutionella frågor.

Vi bör även titta på de instrument för bättre verkställande av EU:s miljölagstiftning som vi i nuläget har till vårt förfogande och ta ställning till om huruvida dessa kan vidareutvecklas eller användas på ett bättre sätt. Till exempel har de övergripande överträdelseförfaranden som kommissionen inledde mot medlemsstater för att dessa systematiskt underlåtit att se till att vissa krav uppfylls, till exempel genom förekomsten av tusentals olagliga soptippar i vissa medlemsstater, lett till förbättrade strategier för verkställande i medlemsstaterna.

Ett annat exempel på ett initiativ som lett till bättre verkställande är den gemensamma tillsynen av avfallstransporter inom gemenskapen som anordnas inom ramen för Impel, med kommissionens stöd. Vi överväger gärna andra möjligheter att stärka detta samarbete och uppmuntrar alla medlemsstater att delta i det.

Caroline Jackson, för PPE-DE-gruppen. – (EN) Fru talman! Jag är tämligen besviken över det som kommissionsledamoten sagt. Jag vet att han vikarierar för Stavros Dimas och inte kan göra mycket mer än att läsa upp den text han fått, men jag anser att vi behöver något mer än detta.

Miljölagstiftning är något som de flesta – kanske alla – här i kammaren är positiva till – kanske till och med UKIP, som uppenbarligen inte är här. Kanske håller de på att stryka sina Union Jack-flaggor.

Problemet är att vi inte vet vad som händer i medlemsstaterna, och förslagen från Europeiska kommissionen gör väldigt lite för att förbättra denna situation. Vi i utskottet för miljö, folkhälsa och livsmedelssäkerhet är fortfarande för upprättandet av ett direktiv i stället för en rekommendation. För egen del förstår jag inte varför vi inte skulle kunna ha ett allmänt direktiv om miljötillsyn och särskilda bestämmelser i särskilda direktiv där så är lämpligt.

Låt mig övergå till frågan om ett EU-organ för miljötillsyn. Det kanske kan te sig lite märkligt att detta förslag kommer från en brittisk konservativ parlamentsledamot – rösta blått, bli grön – men vi behöver detta eftersom kommissionen annars är helt och hållet beroende av medlemsstaterna och den information de väljer att uppges.

Det är märkligt att Spanien, nio år efter att direktivet om deponering av avfall trädde i kraft, dras inför EG-domstolen för att ha 60 000 olagliga deponier som rymmer över en halv miljon ton avfall som dumpats olagligt. Vi tror att vi vet vad som sker söder om Neapel. Fågeldirektivet som antogs 1979 nonchaleras fortfarande i hög utsträckning.

Kommissionen upplever ofta att de åtal som växer inför EG-domstolen när det gäller miljöfrågor sker på initiativ av privata medborgare. Enligt min mening duger inte detta. Vi bör säga till Europas medborgare att vi inte kan vara säkra på att den miljölagstiftning som vi antagit efterlevs. Med tanke på att vi nu överväger lagstiftning mot klimatförändringar är detta mycket allvarligt. Vi måste återvända till frågan om ett EU-organ för miljötillsyn, ett förslag som jag helhjärtat stöder.

Genowefa Grabowska, för PSE-gruppen. – (PL) Fru talman! På min grupps vägnar och som ledamot av utskottet för miljö, folkhälsa och livsmedelssäkerhet vill jag uttrycka mitt helhjärtade stöd för frågorna. Jag delar den oro som ledamöterna gett uttryck för i dessa frågor.

Kommissionens meddelande från november 2007 ger sannerligen inte utrymme för tvivel hos alla dem som oroar sig för miljön och dem som önskar att miljölagstiftningen inte bara ska stiftas av Europaparlamentet, utan även verkställas, och verkställas i den anda som var avsikten.

För att uppnå detta behöver vi ett effektivt system för att övervaka införande och efterlevnad av lagstiftningen, vilket vi ännu inte har utformat. Vi har nationella system som sinsemellan fungerar på olika sätt samtidigt som vi på EU-nivå har en rekommendation. Som vi alla känner till är rekommendationer inte bindande. Detta fastställs i artikel 249 i Romfördraget, där skillnaderna mellan ett direktiv och en rekommendation fastställs. Jag vill därför be kommissionen att behandla frågan på största allvar och presentera hela systemet för övervakning av efterlevnad och tillsyn samt de rapporter som blir resultatet av detta i form av ett bindande instrument, ett direktiv om efterlevnad av miljölagstiftningen inom Europeiska unionen.

Vi kan inte lämna frågan såsom den är nu och vi kan inte förvänta oss att en ändring av en av rekommendationerna från 2001, dvs. att nya skyldigheter för medlemsstaterna läggs till i rekommendationen, kommer att förändra något. Herr kommissionsledamot! Detta kommer inte att förändra något. Faktum är att om vi vill ha effektiva miljölagar så måste vi ha ett effektivt system för verkställande och övervakning.

Jag upprepar: ni har frågat om vi bör införa sektorsspecifika eller övergripande bestämmelser för övervakning. Jag vill å min sida fråga er om ni vill skydda hela miljön eller endast enskilda sektorer. Och detta är svaret på er fråga.

Johannes Blokland, för IND/DEM-gruppen. – (NL) Fru talman! Under de senaste åren har vi i Europaparlamentet godkänt en stor mängd miljölagar. Miljön ligger med rätta högst upp på dagordningen. Det viktigaste är emellertid inte att endast upprätta lagstiftning – lagstiftningen måste även genomföras – och det är i samband med detta som problemen tycks uppstå. Enligt information från Europeiska kommissionen lämnar genomförandet av miljöpolitiken ibland en del övrigt att önska. Den aktuella politiken om miljötillsyn ingår i rekommendationen som tolkas på sinsemellan relativt olika sätt i olika medlemsstater. Det har även rapporterats att miljötillsyn har genomförts på ett ofullständigt sätt. Allt detta innebär att miljön, trots den befintliga miljölagstiftningen, inte alltid främjas. Om vi vill att kvaliteten på miljön ska förbättras måste vi definitivt prioritera ett inrättande av effektiva kontroller för att se till att lagstiftningen genomförs.

Herr kommissionsledamot! Ni påstår er presentera era meriter på miljöområdet. När det gäller detta återstår det emellertid fortfarande mycket att uträtta. Jag var själv föredragande för en förordning om transport av avfall 2007 och dessförinnan, och det finns utrymme för stora förbättringar på detta område. Skulle ni i syfte att förbättra genomförandet av miljöpolitiken vara beredd att göra den befintliga rekommendationen bindande?

Bogusław Sonik (PPE-DE). – (PL) Fru talman! Jag delar Europeiska kommissionens åsikt att det råder stora skillnader mellan de olika metoderna för övervakning av medlemsstaternas efterlevnad av miljölagstiftningen, vilket gör det omöjligt att garantera konsekvent införande och verkställande av EU:s lagstiftning.

I mitt arbete som parlamentsledamot har jag haft möjlighet att studera resultatet av en rad Impel-projekt, däribland ett projekt som handlade om gränsöverskridande transport av avfall via sjöstäder. Jag har upptäckt att samarbetet mellan Impels olika tillsynstjänster inte bara består av att dela erfarenheter utan även, vilket kanske är ännu viktigare, av gemensam övervakningsverksamhet och utbyte av information om miljöbrott och miljööverträdelser.

Vissa oseriösa företag förflyttar avsiktligt sin olagliga verksamhet till länder där de vet att kontrollsystemet är svagare och där de kan fortsätta att bedriva verksamhet ostraffat. Om kontrollsystemen i alla medlemsstaterna var enhetliga skulle detta inte ske. Detta är ytterligare ett argument för att Europeiska unionen bör ha ett effektivt och enhetligt system för att övervaka anläggningars efterlevnad av miljökrav.

Tillsyn är ett viktigt instrument i processen med att införa och verkställa EU-lagstiftning, men trots detta prioriteras den inte på samma sätt i de olika medlemsstaterna. Därför stöder jag helhjärtat Europeiska kommissionens förslag om att ändra de befintliga rekommendationerna för att göra dem effektivare. Jag instämmer i förslaget att inkludera lagligt bindande krav när det gäller tillsyn av särskilda anläggningar och verksamheter inom sektorsspecifika bestämmelser. När vi har gjort det kommer vi att kunna ge tillsynen en högre politisk prioritet och förbättra verkställandet av miljölagstiftningen inom gemenskapen.

Daciana Octavia Sârbu (PSE). – (RO) Tillsyn utgör en viktig aspekt när det gäller att garantera tillämpning och efterlevnad av gemenskapens miljölagstiftning. I fråga om detta var kommissionens rekommendation om införande av minimikriterier för miljötillsyn i medlemsstaterna ett viktigt steg framåt när den antogs 2001.

Utvärderingen av tillämpningen av denna rekommendation har emellertid visat att det finns flera oroande aspekter. I kommissionens meddelande uppmärksammas det faktum att det fortfarande råder stora skillnader i fråga om hur miljötillsyn utförs på lokal, regional och nationell nivå. Dessutom har det konstaterats att de nationella åtgärder som antagits i enlighet med kommissionens meddelande sinsemellan kraftigt skiljer sig åt, både när det gäller tillämpning och kontroll. Det förefaller inte som om bristerna i denna rekommendation har åtgärdats på ett tillfredsställande sätt i kommissionens meddelande. Även om syftet är att komma tillrätta med de problem som nämns ovan, saknar meddelandet ett avgörande element, vilket har lett till att framgången med rekommendationen varit ytterst blygsam. Det jag talar om är dokumentets rättsliga karaktär.

Därför anser jag att en översyn av rekommendationen inte kommer att leda till något mer än att det nuvarande osäkra tillståndet bibehålls. Det krävs ett direktiv för att uppnå en betydande och effektiv förbättring av miljötillsyn.

Siim Kallas, kommissionens vice ordförande. – (EN) Fru talman! Jag vill tacka parlamentsledamöterna för deras synpunkter och iakttagelser beträffande de så känsliga miljöfrågorna, eftersom vi alla är positiva till en förbättring av miljön. Jag har anledning att kommentera två av synpunkterna.

Kommissionen delar åsikten att lagligt bindande krav för miljöinspektioner verkligen behövs och är värdefulla. Kommissionen arbetar i denna riktning. Frågan är vad dessa bindande krav ska omfatta när det gäller omvandlingen av Impel till ett EU-organ för tillsyn. Kommissionen anser fortfarande att det är bättre att behålla Impel som det är.

Talmannen. – (EN) Jag har mottagit ett resolutionsförslag⁽¹⁾ som ingivits i enlighet med artikel 108.5 i arbetsordningen.

Debatten är härmed avslutad.

Omröstningen kommer att äga rum idag kl. 12.00.

(Sammanträdet avbröts kl. 11.55, i avvaktan på omröstningen, och återupptogs kl. 12.05.)

ORDFÖRANDESKAP: WALLIS

Vice talman

6. Omröstning

Talmannen. – (EN) Nästa punkt är omröstningen.

(För omröstningsresultat och andra uppgifter som rör omröstningen, se protokollet.)

⁽¹⁾ Se protokollet.

6.1. Ändring av förordning (EG) nr 1073/1999 om utredningar som utförs av Europeiska byrån för bedrägeribekämpning (OLAF) (A6-0394/2008, Ingeborg Gräßle) (omröstning)

6.2. Förslag till ändringsbudget nr 8/2008 (A6-0453/2008, Ville Itälä) (omröstning)

6.3. Särskild rapport från Europeiska ombudsmannen med anledning av det förslag till rekommendation som riktats till Europeiska unionens råd i klagomål 1487/2005/GG (A6-0395/2008, Rainer Wieland) (omröstning)

6.4. Framtiden för socialförsäkringssystemen och pensionerna: deras finansiering och trenden mot individualisering (A6-0409/2008, Gabriele Stauner) (omröstning)

6.5. Villkor för tredjelandsmedborgares inresa och vistelse för högkvalificerad anställning (A6-0432/2008, Ewa Klamt) (omröstning)

6.6. Ett enda ansökningsförfarande för uppehålls- och arbetstillstånd (A6-0431/2008, Patrick Gaubert) (omröstning)

– Efter omröstningen om ändringsförslag 10:

Robert Goebbels (PSE). - (FR) Fru talman! Jag anser att ni måste ta om omröstningen om ändringsförslag 1, eftersom samma majoritet röstade för ändringsförslag 1. Ni drog en förhastad slutsats när ni sa att det hade avvisats.

Talmannen. – Jag anser att det är försent. Det var tydligare för mig vid den första omröstningen än vid de påföljande omröstningarna. Jag är ledsen, men jag står fast vid mitt beslut.

6.7. Ändring av ”enda förordningen om de gemensamma organisationerna av marknaden” (A6-0368/2008, Neil Parish) (omröstning)

6.8. System för ekonomiskt stöd till medlemsstaters betalningsbalans (A6-0450/2008, Pervenche Berès) (omröstning)

– Om ändringsförslag 1:

Pervenche Berès, föredragande. – (FR) Fru talman! Jag tror att det muntliga ändringsförslaget skickades till er i skriftlig form.

I stället för att säga ”rådet och medlemsstaterna” föreslår jag att vi säger ”medlemsstaterna inom rådet”.

(EN) På engelska skulle det stå ”medlemsstaterna inom rådet och kommissionen” och ”och medlemsstaterna” skulle tas bort.

(FR) Och jag hoppas att Gruppen för Europeiska folkpartiet (kristdemokrater) och Europademokrater kan godta detta.

Det är mer konsekvent och mer effektivt.

(Det muntliga ändringsförslaget godtogs.)

6.9. Europeiska unionen och passageraruppgifter (omröstning)

– Före omröstningen:

Jean-Pierre Jouyet, rådets ordförande. – (FR) Fru talman, herr vice ordförande för Europeiska kommissionen, grupppordförande, mina damer och herrar! Jag vill börja med att säga att det är känslösamt för mig att tala till er inför denna omröstning.

Jag är mycket glad över att det franska ordförandeskapet har fått möjlighet att tala om Europeiska unionen och passageraruppgifter i parlamentet. Detta projekt väcker många frågor, farhågor och förväntningar som alla förtjänar att beaktas.

Det omfattar ett stort antal offentliga och privata organ och det är Europeiska unionens inre säkerhet, dess uppfattning om grundläggande fri- och rättigheter och även ur viss synvinkel dess internationella politik som står på spel.

Därför behöver detta program en metodisk, samlad och progressiv strategi.

Under det senaste halvåret har vi haft öppna debatter som kännetecknats av goda argument i specifika och konkreta frågor. Vi har mottagit synpunkter från företag inom flygresebranschen, från de tjänster som ansvar för säkerhet i medlemsstaterna och från EU:s samordnare för kampen mot terrorism. Vi har haft ett helt öppet samarbete med dataskyddsmyndigheterna och jag måste säga att bidraget från Europeiska datatillsynsmannen varit till mycket stor hjälp.

Det franska ordförandeskapet mottog yttrandet från Europeiska unionens byrå för grundläggande rättigheter och detta initiativ var det första i sitt slag.

I samma anda av öppenhet meddelade rådet att det ville ha ett nära samarbete med parlamentet, oavsett gällande rättsligt underlag eller institutionell ram. Därför föreslog vi att åsikter skulle utbytas så ofta som möjligt inom ramen för detta program. I varje skede av det arbete vi utfört under det senaste halvåret har vi även informellt försett er föredragande med detaljerad information.

Nästa vecka kommer ordförandeskapet att presentera en skriftlig lägesrapport som ska godkännas av rådet (rättsliga och inrikes frågor). Jag lovar parlamentet att detta sammanfattande dokument kommer att skickas till er.

Diskussionen mellan oss måste omfatta alla de viktiga frågor som tas upp inom ramen för programmet. De är av tre olika slag.

Den första handlar om att detta instrument är ett oundgängligt redskap, vilket till exempel visat sig då det använts i kampen mot narkotika. 60–80 procent av all narkotika som beslagtas på franska flygplatser upptäcks tack vare dataprogrammet. Ett och ett halvt ton narkotika om året är en ansevärd mängd och det som är värdefullt i kampen mot narkotika är precis lika värdefullt i kampen mot terrorism. För EU:s samordnare för kampen mot terrorism, som har ett nära samarbete med de ansvariga tjänsterna i medlemsstaterna, är de data som programmet innehåller utan tvekan användbara, framför allt med tanke på terroristernas särskilda sårbarhet vid gränsövergångar.

Den andra viktiga frågan handlar om att vi naturligtvis behöver en uppsättning principer för att skydda de rättigheter och friheter som måste respekteras i hela Europa varje gång som data används. Dessa data samlas in och bearbetas idag med sinsemellan väldigt olika metoder, vilket är otillfredsställande med tanke på att det sker inom ramen för Europeiska unionen. Vi behöver harmoniserade normer, och sådant som är meningslöst eller oproportionerligt måste naturligtvis avskaffas eller leda till påföljder.

Avslutningsvis är den tredje viktiga frågan av internationell karaktär. Det finns ett intresse för att utveckla en global politik, för att skapa en alternativ modell till den amerikanska modellen och Europa måste befinna sig i en sådan position att denna modell kan främjas på internationell nivå.

Europeiska unionen har befogenhet att ingripa i den samlade globala insatsen för att påverka hur dessa data och program används och regleras. Det är en fråga om inflytande, men också en fråga om respekt för våra egna värden. Våra flygbolag och medborgarna i våra länder ber oss att göra detta för att begränsa de restriktioner som är resultatet av alltför stora avvikelser mellan olika nationella krav.

Fru talman, utskottsordförande, mina damer och herrar! Det är detta vi måste ta ställning till tillsammans.

(Applåder)

Sophia in 't Veld (ALDE). – (EN) Fru talman! Jag ska fatta mig kort. Jag tackar rådet för dess uttalande. Jag vill påpeka att jag – även på skuggföredragandena i de andra gruppernas vägnar – anser att Europaparlamentet

är en seriös samarbetspartner som är fullt tillgänglig för att bidra till denna process. Vi kommer emellertid inte att utfärda en formell ståndpunkt förrän det finns fullständiga, tillfredsställande och detaljerade svar på alla de farhågor och invändningar som Europaparlamentet, Europeiska datatillsynsmannen, de nationella dataskyddsmyndigheterna, byråerna för de grundläggande rättigheterna och flygbolagen vid flera tillfällen gett uttryck för, eftersom jag anser att de har rätt att få ordentliga svar.

Rådet har ofta uttalat sitt engagemang när det gäller reformering av Lissabonfördraget. Jag vill be rådet att i avsaknad av dessa reformer agera i Lissabonfördragets anda och följa parlamentets rekommendationer eller förklara – inte så mycket för Europaparlamentet som för medborgarna.

Åtta år efter Nicefördraget sker beslutsfattandet när det gäller frågor om polissamarbete och rättsligt samarbete dessvärre fortfarande inom stängda dörrar och det är inte föremål för någon betydelsefull demokratisk granskning. Därför önskar jag att medlemsstaterna ska visa samma beslutsamhet, mod och fasthet när det gäller demokratiska reformer som de gjort under den finansiella krisen.

Avslutningsvis väddar jag till mina kolleger att godkänna denna resolution och sända en mycket tydlig politisk signal till rådet.

(Applåder)

Daniel Cohn-Bendit (Verts/ALE). - (FR) Fru talman! Eftersom minister Jouyet är på väg att lämna oss tycker jag att parlamentet bör tacka honom. Han har varit en av de mest flitiga ministrar som vi lärt känna. Jag önskar honom lycka till.

(Livliga applåder)

Talmannen. – Tack så mycket, Daniel Cohn-Bendit. Ni är på gott humör idag!

6.10. Ekonomiskt stöd till medlemsstaterna (omröstning)

6.11. EU:s reaktion på den försämrade situationen i östra Demokratiska republiken Kongo (omröstning)

– Före omröstningen om ändringsförslag 1:

Pasqualina Napoletano (PSE). - (IT) Fru talman, mina damer och herrar! Jag tror att det råder enighet bland de politiska grupperna om att vi bör ta bort orddelen "special" när vi talar om europeiska specialstyrkor. Ta därför bort orddelen "special".

(Det muntliga ändringsförslaget godtogs inte.)

6.12. Den europeiska rymdpolitiken: Att ta ner rymden på jorden (omröstning)

6.13. Konventionen mot multipelbomber (omröstning)

6.14. Hiv/aids: tidig diagnos och behandling (omröstning)

6.15. Situationen inom biodlingssektorn (omröstning)

6.16. Miljötillsyn i medlemsstaterna (omröstning)

7. Röstförklaringar

Muntliga röstförklaringar

- Betänkande: Stauner (A6-0409/2008)

Astrid Lulling (PPE-DE). - (FR) Fru talman! Utskottet för sysselsättning och sociala frågor försöker desperat att ifrågasätta kompetensen hos utskottet för kvinnors rättigheter och jämställdhet mellan kvinnor och män

när det gäller frågan om jämställdhet mellan kvinnor och män på arbetsplatsen. De har lagt beslag på vårt initiativ att utarbeta ett betänkande om diskriminerande effekter av löneskillnader och andra orättvisa skillnader på kvinnors pensioner och trenden mot individualisering av socialförsäkringsrättigheter.

Resultatet är ett rörigt betänkande där självklarheter staplas på varandra. Det handlar inte alls om den ojämlika behandlingen av kvinnor i fråga om pensioner och de åtgärder mot detta som utskottet för kvinnors rättigheter och jämställdhet mellan kvinnor och män ville grunda sitt betänkande på. Som föredragande för yttrandet från utskottet för kvinnors rättigheter gjorde jag mitt bästa för att i enlighet med artikel 47 i arbetsordningen och med enhälligt stöd från utskottet för kvinnors rättigheter föreslå särskilda korrigeringar i fråga om reformen av pensionssystemen. Det finns sex mycket exakta korrigeringar vars syfte är att komma tillrätta med de brister i kvinnors försäkringar som exempelvis kan vara resultatet av föräldraledighet och familjeåtaganden.

Kan ni föreställa er att utskottet för sysselsättning uttryckligen avvisade dem, i uppenbar strid med dess skyldigheter enligt artikel 47? Jag är ledsen över att vi förlorade en drabbning, men striden och vår kamp fortsätter.

- Betänkande: Klamt (A6-0432/2008)

Philip Claeys (NI). - (NL) Fru talman! Jag röstade mot Klamtbetänkandet av den enkla anledningen att hela idén med invandring av ekonomiska skäl och det som kallas EU-blåkortet vittnar om ett kortsiktigt tänkande. Vi bör i stället anta en politik för att utbilda, återutbilda och få de omkring 20 miljoner personer som för närvarande är arbetslösa inom Europeiska unionen tillbaka till sysselsättning. Vi bör i stället lära oss av våra tidigare misstag. Ett exempel är importen av gästarbetare och deras familjer på 1970- och 80-talet som förvandlades till ett stort socialt problem.

Man försöker nu blidka allmänheten genom att lova att detta endast gäller högkvalificerade och tillfälliga invandrare, men vem är jag att betvivla Louis Michel, som uppger att även andra invandrare förblir välkomna. Med andra ord förblir slussarna öppna. Allt som sker är att en ny väg in i EU skapas. Detta handlar om en koalition mot samhället. Storfinansen vill ha billig arbetskraft och slår sig ihop med den mångkulturella vänstern, och låter samhället betala notan.

- Betänkande: Parish (A6-0368/2008)

Astrid Lulling (PPE-DE). - (FR) Fru talman! Det var med tungt hjärta som jag röstade för Parishbetänkandet om införlivande av en gemensam organisation av marknaden för vin, den enda gemensamma organisationen av marknaden, eftersom jag anser att denna inte innebär en förenkling och inte leder till ökad öppenhet. Den kommer att göra tillvaron mer komplicerad för vinodlarna och för hela vinindustrin.

Kommissionsledamoten försökte inge ny tillförsikt igår kväll. Jag hoppas att kommissionen kommer att hålla vad den lovat och, viktigast av allt, att yrket kommer att fortsätta att vara representerat på ett lämpligt sätt i den rådgivande kommittén precis som det varit sedan den första gemensamma organisationen av marknaden för vin.

Anja Weisgerber (PPE-DE). - (DE) Fru talman! I morse röstade jag med viss tvekan för Neil Parishs betänkande om upprättande av en gemensam organisation av marknaden för en mängd olika jordbruksprodukter. Jag välkomnar kommissionens målsättning att förenkla den europeiska jordbrukspolitiken. Detta innebär att det i framtiden endast kommer att finnas en organisation av marknaden som kommer att ersätta de 21 befintliga organisationerna av marknaderna för till exempel frukt, grönsaker, mjölk och vin. Administrationen av det mycket komplexa dokument som blir resultatet av detta måste emellertid vara så enkel som möjligt. Av detta skäl är jag väldigt nöjd med att kommissionen i dagens debatt försäkrade oss om att den kommer att anamma mitt förslag och i den europeiska sökmotorn EUR-Lex lägga till en funktion som gör det möjligt för användarna att begränsa antalet artiklar till dem som handlar om just deras specifika jordbruksprodukt.

Kommissionen har även bekräftat att organisationen av vinmarknaden, som förhandlades fram med viss svårighet och som innehåller många av parlamentets krav, kommer att förbli oförändrad. Det var endast av denna anledning som jag kände att jag kunde rösta för betänkandet.

- Resolutionsförslag: Hiv/aids (RC-B6-0581/2008)

Milan Gaľa (PPE-DE). – (SK) Jag är mycket glad över att vi några dagar före den 1 december, Världsdagen mot aids, behandlar detta globala problem. Antalet människor som är smittade av hiv-viruset ökar. Omkring 14 000 människor smittas varje dag och 2 000 av dessa är barn under 15 år.

Förutom de vanliga oroshärdarna Afrika och Fjärran östern har antalet smittade även ökat i Östeuropa och Centralasien. Under 2006 ökade antalet smittade människor i dessa regioner till 1,7 miljoner. Den största ökningen registrerades i Ryssland och Ukraina, där omkring 270 000 människor var smittade av hiv-viruset. Spridningen av hiv i dessa områden orsakas främst av narkotikamissbruk och användning av smutsiga sprutor. När det gäller Ukraina är siffrorna särskilt oroväckande eftersom landet är ett grannland till Europeiska unionen.

Det faktum att vi trots de globala förebyggande programmen misslyckats med att få kontroll på problemet med hiv borde få oss att omvärdera dessa program och intensifiera de insatser som är inriktade på förebyggande och framställning av effektiva botemedel.

- Resolutionsförslag: Demokratiska republiken Kongo (RC-B-0590/2008)

Charles Tannock (PPE-DE). – (EN) Fru talman! År 1994 vände västländerna bort blicken från det folkmord som utspelades i Rwanda. Samma sak skulle kunna hända nu i östra Kongo. Den omedelbara prioriteringen är humanitär, men bortom denna finns en känslig och komplicerad politisk röra att ordna upp. Detta beror delvis på att Världssamfundet tog sin hand ifrån folkmordet i Rwanda, men även på att det lät de hutuer som begick detta folkmord fly till östra Kongo där president Kabila inte gjorde några större ansträngningar för att hålla tillbaka milisen, till Kigali och de lokala tutsiernas avsky.

FN och AU måste nu ta tåten när det gäller att hantera de brådskande politiska frågor och säkerhetsfrågor som står på spel, men vi måste även inse att konkurrensen om naturtillgångar ligger bakom finansieringen av en stor del av denna blodsutgjutelse. Kina är en seriös aktör i regionen, men har inte något intresse av de mänskliga rättigheterna i Afrika.

Kommissionen bör undersöka om huruvida en certifieringsprocess för mineraler och andra naturtillgångar nu kan tillämpas i Afrika i likhet med den framgångsrika Kimberleyprocessen som fungerade så väl inom diamantindustrin i fråga om blodsdiamanter eller konfliktdiamanter. Därför röstade jag för denna resolution.

- Resolutionsförslag: Biodlingssektorn (B6-0579/2008)

Erna Hennicot-Schoepges (PPE-DE). – (FR) Fru talman! Denna resolution är något sen. Den är inte tillfredsställande och den kommer för sent sedan ytterst lite sedan antagandet av direktiv 91/414 om utsläppande av växtskyddsmedel på marknaden skett för att främja forskningen av bekämpningsmedels inverkan på bin, framför allt när det gäller bins fullständiga reproduktionscykel.

Det är ännu mer förvånansvärt att många av dem som idag röstade för en resolution uttalade sig mot de ändringsförslag som garanterade ett bättre skydd för bin vid den omröstning som hölls i samband med den första behandlingen av Breyerbetänkandet om utsläppande av växtskyddsmedel på marknaden, dvs. om reformen av direktiv 91/414.

Det är inte goda avsikter utan fakta och handlingar som för oss framåt och jag hoppas att mina kolleger i parlamentet kommer att hålla denna resolution i åtanke och rösta på ett sätt som gynnar bina vid den andra behandlingen av Breyerbetänkandet.

Astrid Lulling (PPE-DE). – (FR) Fru talman! Till Erna Hennicot, som först nyligen anslöt sig till oss här i parlamentet, skulle jag vilja säga att hon naturligtvis inte kan veta vad vi har efterlyst sedan 1994, framför allt inte på detta område.

Jag vill tacka alla parlamentsledamöter som bidrog till debatten och till resolutionen om den oroväckande situationen inom jordbrukssektorn. Det är förstäeligt att inte någon stor folksamling var här igår vid midnatt – och Erna Hennicot var inte heller här – för att följa denna utmärkta och konkreta debatt vars syfte var att uppmuntra kommissionen att intensifiera sina insatser mot denna mycket oroväckande kris inom biodlingssektorn. Jag noterar med tillfredsställelse att kommissionen har förstått oss.

Jag vill påpeka att ändringsförslag 1, som antogs och som min grupp röstade mot, är ett enbart redaktionellt ändringsförslag. Det har skett ett misstag i den tyska översättningen av mitt skäl B. Därför måste vi rätta till denna översättning som är formulerat på exakt samma sätt som ändringsförslaget på tyska.

När det gäller ändringsförslaget om godkännande av växtskyddsmedel, som nu har upphävts, instämmer jag i innehållet. Eftersom det emellertid ordagrant återger den text som utskottet för miljö, folkhälsa och livsmedelssäkerhet röstade om beträffande utsläppande på marknaden av dessa produkter ansåg jag och mig grupp att vi inte skulle plagiera denna text utan lämna plats för utskottet för miljö. Vår rekommendation och vårt krav är emellertid ytterst tydligt formulerade i punkt 8 av resolutionen där vi efterlyser exakt samma sak, dvs. att forskning om kopplingen mellan dödligheten bland bin och användningen av bekämpningsmedel intensifieras så att lämpliga åtgärder kan vidtas i fråga om godkännande av dessa produkter. Naturligtvis får bekämpningsmedel som dödar bin inte godkännas. Detta har vi påpekat i årtal.

Talmannen. – Tack, Astrid Lulling, för er uppmärksamhet när det gäller detaljerna i denna åtgärd. Vi kan försäkra er om att språkversionerna kommer att kontrolleras noggrant.

Skriftliga röstförklaringar

- Betänkande: Gräßle (A6-0394/2008)

Jean-Pierre Audy (PPE-DE), skriftlig. – (FR) På grundval av betänkandet av min mycket goda vän och parlamentskollega Ingeborg Gräßle röstade jag för lagstiftningsresolutionen där det ändrade förslaget om Europaparlamentets och rådets förordning om ändring av förordning (EG) nr 1073/1999, om utredningar som utförs av Europeiska byrån för bedrägeribekämpning (OLAF), godkänns. Jag stöder starkt skydd för personer som är under utredning av OLAF och starkt samarbete mellan medlemsstaterna. Det har vuxit fram ett behov av offentligt styre från OLAF när det gäller utredande verksamhet inom bedrägeribekämpning och av oberoende kontroll av förfaranden och varaktighet för utredningar har vuxit, samtidigt som sekretessen i utredningar garanteras. Ingeborg Gräßle har gjort ett fantastiskt arbete med detta betänkande och förtjänar vår tacksamhet.

Dragoş Florin David (PPE-DE), skriftlig. – (RO) Jag röstade för Ingeborg Gräßles betänkande eftersom alla som är inblandade i en utredning som utförs av OLAF måste ha möjlighet att lämna kommentarer, åtminstone skriftliga, om de frågor som utredningen gäller. Dessa kommentarer ska tillsammans med annan information som tillkommit under utredningens gång presenteras för de inblandade medlemsstaterna. Detta är det enda sättet att förse de nationella myndigheterna med fullständig information om ärendet, samtidigt som principen som innebär att båda parter ska ha möjlighet att presentera sin egen åsikt respekteras. Samtidigt garanteras även samarbete med tredjeländer och stärkande av OLAF:s övervakningskommitté i betänkandet.

Luca Romagnoli (NI), skriftlig. – (IT) Fru talman, mina damer och herrar! Jag röstade för Ingeborg Gräßles betänkande om utredningar som utförs av Europeiska byrån för bedrägeribekämpning (OLAF). Faktum är att det är ytterst viktigt för oss att ändra förordningen om dessa utredningar eftersom vissa interinstitutionella förbindelser måste granskas. Dessutom måste vi ändra förordningen när det gäller rättigheter för personer som är inblandade i utredningar och när det gäller utbyte av information mellan OLAF, EU:s institutioner, medlemsstaterna och källor. Avslutningsvis gratulerar jag Ingeborg Gräßle till hennes initiativ. Hon har utarbetat intressanta förslag om till exempel den nya rollen för byråns generaldirektör, som ska ha befogenhet att inleda externa utredningar, inte endast på begäran av en medlemsstat eller kommissionen utan även på begäran av Europaparlamentet.

- Betänkande: Wieland (A6-0395/2008)

Alessandro Battilocchio (PSE), skriftlig. – (IT) Tack, fru talman. Jag röstade för betänkandet. Den viktigaste frågan i denna debatt är inte bara den specifika fråga som hanteras av utskottet för framställningar och som handlar om spridningen av tyska inom gemenskapens institutioner. Detta är först och främst en allmän fråga som handlar om alla unionsmedborgares tillgång till handlingar och därigenom om öppenheten hos gemenskapens institutioner. Utifrån detta perspektiv anser jag därför att det är absolut nödvändigt för rådet att genomföra en noggrann utredning av frågan i syfte att främja en ökning av antalet språk som används på ordförandeskapets webbplatser. En sådan ökning kan ske gradvis utifrån lämpliga och objektiva kriterier som definieras. Vi bör emellertid hålla i åtanke att ju större antal språk som används, ju större antal medborgare kommer att kunna ha ett närmare förhållande till Europa. Medborgarna borde betrakta EU:s institutioner på samma sätt som de betraktar de byggnader vi befinner oss i: våra institutioner måste vara tillgängliga.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), skriftlig. – (PT) Vi instämmer i stort med betänkandet och framför allt med det som sägs om ombudsmannens slutsatser, nämligen "rådets underlåtenhet att behandla innehållet i klagandens begäran utgör ett administrativt missförhållande" och "Idealet vore om informationen på dessa webbsidor i tid fanns tillgänglig på gemenskapens samtliga officiella språk".

Vi instämmer emellertid inte i punkt 1 d av betänkandets slutsatser som lyder enligt följande: "Om antalet tillgängliga språk begränsas, måste språkurvalet grundas på kriterier som avser objektivitet, rimlighet, insynsvänlighet och hanterbarhet". Vi vill hävda att rådets webbplats, i likhet med Europaparlamentets och Europeiska kommissionens webbplatser, bör återge all information på samtliga officiella språk inom Europeiska unionen. Endast på detta sätt kan den flerspråkighet och kulturella mångfald som gemenskapens ledare säger sig värna, men som i praktiken ständigt ifrågasätts på grund av ekonomiska skäl, verkligen värnas.

- Betänkande: Stauner (A6-0409/2008)

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), skriftlig. – (PT) Trots att det finns några motsägelsefulla aspekter i den resolution som antagits av en majoritet i parlamentet, med någon enstaka positiv aspekt, är huvudargumentet att en ökad sårbarhet i de allmänna och offentliga socialförsäkringssystemen på grund av den åldrande befolkningen och de demografiska förändringarna är berättigad för att man ska kunna tillgodose den privata finanssektorns intressen. Denna sektor vill hantera en så stor del av kakan som möjligt.

Ni behöver till exempel bara se på följande punkt: "Europaparlamentet påminner om att trenden mot individualisering bidrar till en modernisering av den andra och tredje pelaren, utan att ifrågasätta första pelarens system för social trygghet. Härigenom ges människor, särskilt kvinnor och andra utsatta grupper, större valutrymme och oberoende att bygga upp sin egen tilläggspension".

Med andra ord är syftet att i frihetens namn uppmuntra människor att hitta alternativa ekonomiska lösningar till den offentliga socialförsäkringen, trots att de uppenbart negativa resultaten av dessa är välkända. Den senaste tidens fall i Förenta staterna är ett perfekt exempel på detta. Kapitalismen försöker emellertid alltid använda propaganda för att gynna sina egna syften.

Därför röstade vi mot betänkandet.

Bruno Gollnisch (NI), skriftlig. – (FR) Föredraganden Gabriele Stauner har tillhandahållit en lättförståelig analys av de utmaningar som våra åldrande befolkningar och minskningen av de ekonomiskt aktiva befolkningarna innebär för våra sociala trygghetssystem, som hon tycks ha en svaghet för. Detta är en positiv aspekt som talar för henne.

En annan positiv aspekt är den blygsamma fråga om hur effektiv den patentlösning som vanligen föreslås är. Denna lösning går ut på att organisera en massinvandring av arbetstagare som vi hoppas kommer att finansiera pensioner och hälso- och sjukvårdssystem för de äldre européerna och kännetecknas av vacklande cynism och själviskhet som försvaras av människor som ofta utger sig för att ha monopol på sympati och tolerans. Slutligen vinner hon poäng på sin kritiska analys av trenden mot privatisering av hälso- och sjukvårdssystemen och det rent ekonomiska tänkandet när det gäller reform av de nationella trygghetssystemen.

I detta betänkande tas emellertid inte den viktigaste aspekten upp: eftersom det är den demografiska nedgången på vår kontinent som utgör roten till dessa problem är det denna som vi måste åtgärda. Medlemsstaterna kan inte längre undvika en ambitiös familjepolitik för att uppmuntra ökade födelsetal, som ett löfte om att de sociala trygghetssystemen ska vara stabila och, vilket är ännu viktigare, dynamiska, gynnsamma och helt enkelt överleva.

Hélène Goudin och Nils Lundgren (IND/DEM), skriftlig. – I detta betänkande konstateras att befolkningen i de flesta medlemsstater blir allt äldre och att socialförsäkrings- och pensionssystemen därmed utsätts för påfrestningar. Den lösning som förordas på detta problem är den vanliga, nämligen olika EU-åtgärder. Junilistan anser att EU över huvud taget inte ska befatta sig med frågor som rör medlemsstaternas socialförsäkrings- och pensionssystem.

Europaparlamentet har synpunkter på den lagstadgade pensionsåldern, anställningsavtal, vilken form av pensionssystem medlemsstaterna bör införa, beskattningen av arbete, fördelning av skattebördan och hur vården ska organiseras i EU-länderna. Detta är saker som fullt ut ska hanteras på nationell nivå. Allmänna pekpinnar från EU-institutionerna i dessa frågor bidrar med noll och intet.

Vi har således röstat nej vid slutomröstningen om detta betänkande.

Carl Lang (NI), skriftlig. – (FR) Även om Gabriele Stauners betänkande handlar om Lissabonstrategin, detta uppenbara misslyckande för EU-vännerna, förtjänar det att stödjas eftersom det ifrågasätter bilden av invandring som en lösning på problemet med ytterligare minskningar av det demografiska, ekonomiska och sociala underskottet i Europa.

Invandring, vare sig den är selektiv eller inte, leder till en förändring av de europeiska medborgarnas identitet och kultur och förvärrar splittringen inom samhället och de spänningar som denna orsakar, vilket visat sig i varje multietniskt och mångkulturellt samhälle i världen.

Det är en rörelse som förespråkar en ny form av slaveri som endast gynnar de som genom globaliseringen snyltar till sig pengar, som i denna billiga arbetskraft ser en möjlighet att pressa ned lönerna och ursäktas detta med en arbetslöshet som redan är mycket hög. Detta kommer att leda till att tredjeländer plundras på sin elit och till att deras situation därmed förvärras.

Rent strategiskt utgör rörelsen ett självbedrägeri, eftersom invandrarna kommer att försöka efterlikna européerna i sitt beteende. Jag tänker i synnerhet på den olyckliga tendensen att skaffa färre barn i ett samhälle som verkligen är förvirrat ur alla hänseenden.

Förutom att stödja familjer och ett högre födelsetal i Europa behöver nationernas nya Europa en politik för nationella preferenser och preferenser för gemenskapen, en politik för nationellt skydd och gemenskapens skydd.

Athanasios Pafilis (GUE/NGL), skriftlig. – (EL) I betänkandet avslöjas hur omfattande den djupt gräsrotsfientliga strävan hos EU och kapitalet som är för ett enat Europa är när det gäller att avskaffa de sociala försäkringssystemen. På ett oroväckande sätt används den demografiska nedgången i EU som förevändning för att föreslå en ökning av pensionsåldern och en tillämpning av trepelarsystemet, enligt följande:

- pensioner under fattigdomsgränsen från de nationella socialförsäkringssystemen
- utökning av tjänstepensionsfonderna som tillhandahåller en bidragsbaserad pension
- att arbetare väljer privata försäkringslösningar ("individualisering" enligt terminologin hos dem som är för ett enat Europa), den så kallade tredje pelaren.

Därigenom banar man väg för ett monopol som innebär att försäkringsbolagen kan öka sin vinst genom att inleda verksamhet inom ytterligare en lönsam sektor.

Detta angrepp är en del av en samling arbetskraftsfientliga åtgärder från EU:s sida, såsom den allmänna tillämpningen av "flexicurity", "anpassningen" (dvs. avskaffandet) av arbetslagstiftningen, institutionaliseringen av de rekryteringsföretag som bedriver "slavhandel", direktivet som inför inaktiv arbetstid med en 65-timmars arbetsvecka och införandet av arbetstid på årsbasis.

Arbetarklassen måste besvara det allt grymmare angreppet från kapitalet som är för ett enat Europa med ett motanfall, genom att upprätta en allians mot monopol – en allians som kräver gräsrotsmakt – och genom att lägga grunden till ett tillgodoseende av gräsrotsbehov och en blomstrande gräsrotsrörelse.

Rovana Plumb (PSE), skriftlig. – (RO) Europeiska unionen kan inte få en högre sysselsättningsgrad så länge som vi har sociala kategorier med en mycket svagare representation och socialgrupper som är utestängda från arbetsmarknaden. Människor med funktionshinder eller allvarliga hälsoproblem vill arbeta, men mestadels utsätts de för allvarlig diskriminering av arbetsgivarna.

Dessutom behövs särskild anpassning för att se till att dessa människor kan utföra sitt arbete ordentligt, men arbetsgivarna är inte beredda att investera särskilt mycket på detta område. De finansiella åtgärder som antagits i medlemsstaterna har inte gett förväntat resultat. När det gäller Rumänien kan jag nämna avdraget, vid beräkning av beskattningsbar vinst, av belopp för inköp av utrustning och för utrustning som används inom tillverkningsprocessen för en funktionshindrad person, av transportkostnader från bostaden till arbetsplatsen för funktionshindrade samt avdraget från försäkringsbudgeten för outnyttjade kostnader för förberedelser, yrkesutbildning och rådgivning. Inrättande av särskilda företag, såsom beskrivs i betänkandet, är en konkret lösning för att få in dessa sårbara sociala kategorier på arbetsmarknaden.

Luca Romagnoli (NI), skriftlig. – (IT) Fru talman, mina damer och herrar! Jag är nöjd med Gabriele Stauners utmärkta arbete när det gäller framtiden för socialförsäkringssystemen och pensionerna och jag har visat mitt stöd genom att rösta för betänkandet. Jag stöder de tankegångar som betänkandet bygger på och jag anser att vi, Europeiska unionen, tillsammans med medlemsstaterna så snabbt som möjligt ska försöka finna en lämplig lösning på de problem som uppstår.

Europa är en kontinent med en åldrande befolkning och det innebär att födelsetalet är lägre än reproduktionsnivån. Om mindre än 50 år kommer befolkningen i Europa att vara mindre och äldre. Invandring kommer säkerligen inte vara lösningen på problemet: snarare finns det ett behov av att locka till sig och behålla ett ökat antal människor på högkvalificerade tjänster, att erbjuda en hög nivå av socialförsäringsskydd och arbetstrygghet, att förbättra utbildning för vår arbetskraft och att, med tanke på den instabilitet som kännetecknar de privatfinansierade system som stöds av så många, modernisera de gamla pensionssystemen.

- Betänkande: Klamt (A6-0432/2008)

Alexander Alvaro (ALDE), skriftlig. – (EN) Jag stöder helhjärtat införandet av EU-blåkortet. I och med antagandet av PPE:s och PSE:s ändringsförslag befarar jag emellertid att Europas förutseende strategi om laglig invandring snart kommer att gå upp i rök. Den aktuella texten är helt enkelt stötande för de mest högkvalificerade arbetstagarna som överväger att på lagligt sätt invandra till EU. Högkvalificerade arbetstagare uppmuntras inte att arbeta på EU:s arbetsmarknad, vilket inte minst beror på de byråkratiska hinder som stöds i den aktuella texten.

Jan Andersson, Göran Färm, Inger Segelström och Åsa Westlund (PSE), skriftlig. – Vi svenska socialdemokrater i Europaparlamentet röstade för betänkandet om villkor för tredjelandsmedborgares inresa och vistelse för högkvalificerad arbetskraft, det s.k. "EU:s blå kort". Genom betänkandet som man höll omröstning om i parlamentet förbättras direktivet, framförallt i fråga om likabehandling för arbetare från tredjeland, det förhindrar att arbetstager från tredjeland diskrimineras. Positivt är också att medlemsstaterna ska ha möjlighet att undersöka sitt eget behov av att öppna upp för arbetskraftsinvandring. Vi välkomnar också att parlamentet förkastat de förslag från kommissionen som öppnat upp för arbetsgivare att särbehandla personer under trettio år. Det är glädjande man också begränsar EU-staternas möjligheter att ta arbetstagare från sektorer i tredjeländer där det råder brist på arbetstagare. Detta förhindrar att EU medverkar till en kompetensflykt av högkvalificerad arbetskraft ifrån framförallt utvecklingsländerna.

Vi beklagar samtidigt att parlamentet inte kunde enas kring frågan om att kollektivavtal även ska gälla arbetstagare från tredjeland. Vi beklagar också att ändringsförslag 79 inte gick igenom. Syvende och sist är lönesättning inte en fråga där EU har behörighet och detta måste i slutändan kunna beslutas av arbetsmarknadens parter i de respektive medlemsländerna. Vi förväntar oss att den svenska regeringen fortsätter den striden i de fortsatta rådsförhandlingarna.

Alessandro Battilocchio (PSE), skriftlig. – (IT) Tack, fru talman. Jag röstade för betänkandet. Detta är en ytterst viktig bestämmelse. Upprättandet av nya rättigheter för högkvalificerade arbetstagare från tredjeländer utgör en möjlighet för både invandrare och värdländer. Framför allt är det mycket viktigt att detta sker genom kriterier som är gemensamma för samtliga EU:s medlemsstater, för att undvika eventuella skillnader och öka Europas förmåga att locka till sig sådana personer. Denna förmåga är fortfarande mycket sämre här än i Förenta staterna och Kanada. Inom ramen för dessa gemensamma bestämmelser, som vi förbereder oss på att anta, stöder jag helhjärtat ändringsförslagen från den socialdemokratiska gruppen i Europaparlamentet. En minimilön som inte är lägre än den som motsvarande arbetstagare från värdlandet skulle få är en garanti för likabehandling som vi anser vara nödvändig.

I samma anda förespråkar vi en utökning av blåkortet till dem som redan bor i medlemsstaterna och en förlängning av utökningen till sex månader vid förlust av arbetet. Slutligen har vi en skyldighet att samarbeta med länder utanför EU genom att stödja utbildning av högkvalificerad personal i de nyckelsektorer som kan känna av effekterna av kunskapsflykten. Antagandet av denna åtgärd kommer dessutom att främja den lagliga invandringen och berika EU med yrkeskunskaper och mänskliga erfarenheter genom det utbytesperspektiv som alltid varit en central del av den europeiska andan.

Catherine Boursier (PSE), skriftlig. – (FR) Jag röstade för Klamtbetänkandet om införandet av ett "EU-blåkort" eftersom det för första gången även ger oss möjlighet att på EU-nivå övergå från en "nej-kultur", en kultur som bygger på att skapa en "fästning Europa", till en "ja-kultur", en kultur som förespråkar ett öppet Europa, så att vi långt om länge kan utveckla en positiv hantering av migrationsströmmarna och ge arbetstagarna

ett visst antal rättigheter. Denna process måste snabbt följas av andra åtgärder till förmån för andra kategorier utländska arbetstagare och jag ska hålla utkik efter dessa.

Vi skulle emellertid ha kunnat gå ännu längre. Vi hade gärna sett ett övergripande direktiv i stället för ett sektorsdirektiv, men regelverket finns redan, framför allt principen om lika lön för lika arbete, vägran att inleda en kunskapsflykt, i synnerhet i nyckelsektorer såsom hälso- och sjukvård och utbildning samt fördubbling av perioden för uppehållsrättigheter i syfte att hitta ett nytt arbete när ett anställningsavtal löpt ut.

Syftet med denna text är därför framför allt att främja lagliga invandringskanaler och inte någon form av selektiv invandring, som jag motsätter mig.

Dragoș Florin David (PPE-DE), skriftlig. – (RO) Jag röstade för Ewa Klamts betänkande eftersom det erbjuder arbetsmöjligheter för invandrare med höga yrkeskvalifikationer. I betänkandet fastställs att EU-länderna måste prioritera unionsmedborgare, vilket gynnar de rumänska medborgarna med tanke på de restriktioner som flera EU-länder tillämpar på sina arbetsmarknader. I betänkandet ges de som uppfyller de villkor som anges i direktivet möjlighet att få ett EU-blåkort, med en ursprunglig giltighetstid på två år som kan förnyas med ytterligare två år. Om anställningsavtalet varar mindre än två år ska EU-blåkortet utfärdas för den period som anställningsavtalet gäller, plus ytterligare tre månader.

Avril Doyle (PPE-DE), skriftlig. – (EN) Tyvärr avstod jag från att rösta om Ewa Klamts betänkande (A6-0432/2008) om förslaget till rådets direktiv om villkor för tredjelandsmedborgares inresa och vistelse för högkvalificerad anställning, eftersom Irland valt att inte delta i detta förslag i enlighet med artikel 3 i det fjärde protokollet till Amsterdamfördraget. Irland har redan en befintlig nationell politik på detta område som erbjuder flexibilitet och stor handlingsfrihet när det gäller anpassning till villkoren på arbetsmarknaden.

Lena Ek (ALDE), skriftlig. – Konkurrensen om de drivna och kompetenta arbetarna har bara börjat. För att lyckas i globaliseringen måste Europa bli attraktivare i kampen om världens begåvningar. Kommissionens förslag om blåkort för att underlätta inträdet på de europeiska arbetsmarknaderna är därför mycket välkommet. Själv har jag länge varit en varm förespråkare av blåkort och andra lösningar för att underlätta inträdet på Europas arbetsmarknad. Tyvärr vattnades förslaget ur så mycket av majoriteten i parlamentet att jag i omröstningen valde att avstå. Framöver kommer jag att fortsätta kampen i EU för ett betydligt vassare blåkort än det som parlamentet förmådde ställa sig bakom.

Bruno Gollnisch (NI), skriftlig. – (FR) EU-blåkortet, som påstås vara förbehållet högkvalificerad arbetskraft, och som erbjuder kortinnehavarna fri rörlighet och etableringsfrihet i samtliga EU-medlemsstater, kommer att fungera som en magnet för invandring som inte kommer att vara mer kontrollerad på EU-nivå än vad den idag är på nationell nivå i många länder.

Att ge familjemedlemmar omedelbar rätt till inresa utan någon verklig tidsbegränsning kommer att uppmuntra till permanent invandring. Det är en byråkratisk organisation av den nya moderna formen av slaveri, som från och med nu kommer att välja sina offer utifrån examen och inte utifrån muskler eller tänder. Utvecklingsländerna kommer att förlora de kunskaper de så starkt behöver och därigenom kommer deras ekonomiska situation att förvärras, vilket kommer att leda till att den ökade olagliga invandringen fortsätter i all oändlighet.

Man introducerar ett tröskelvärde för minimilön som är fullständigt absurt och godtyckligt, och tar inte någon hänsyn till verkligheten eller till yrkessektorerna i fråga, vilket leder till två förutsebara konsekvenser: en sänkning av lönerna för de mest högkvalificerade européerna, som i ännu högre grad än vad som redan nu är fallet kommer att lockas att flytta från Europa, och utnyttjande av invandrarna, i avsaknad av garanti om att de kommer att få en lön som verkligen motsvarar deras kvalifikationer.

Pedro Guerreiro (GUE/NGL), skriftlig. – (PT) Trots parlamentets antagande av de ändringsförslag – som vi röstade för – som minskar några av de negativa aspekterna av förslaget om att införa EU-blåkortet anser vi att vare sig motiv eller centrala målsättningar med det förslag till direktiv som Europeiska kommissionen presenterat för rådet ifrågasätts i dessa ändringsförslag.

Blåkortet är ett instrument som man utformat i syfte att det ska överensstämma med de nyliberala målsättningarna i Lissabonstrategin när det gäller att utnyttja arbetskraft. Inom ramen för kapitalistisk konkurrens, framför allt med Förenta staterna (som har sitt gröna kort), försöker EU locka till sig "högkvalificerad" arbetskraft, på bekostnad av mänskliga resurser i tredjeländer.

Med andra ord är detta blåkort (som förvandlar invandring till utnyttjande och som diskriminerar och väljer invandrare utifrån EU-ländernas arbetskraftsbehov) och återvändandedirektivet (som kommer att öka antalet godtyckliga utvisningar och förvärpa svårigheterna och hindren i samband med familjeåterförening) två sidor av samma mynt. Med andra ord är de instrument (som överensstämmer med varandra) och pelare inom samma politik: EU:s inhumana invandringspolitik som kriminaliserar och utvisar eller utnyttjar och kasserar invandrare.

Därför har vi röstat mot betänkandet.

Jeanine Hennis-Plasschaert (ALDE), skriftlig. – (EN) På ALDE:s vägnar vill jag ange orsakerna till att vi avstod från att rösta. Jag vill klargöra att ALDE är en varm anhängare av blåkortet. ALDE anser emellertid att systemet har urvattnats kraftigt. Alltför många begränsningar har införts.

EU:s invandringspaket påstås ha två pelare: att bekämpa olaglig invandring och samtidigt skapa bättre möjligheter för laglig invandring. I och med parlamentets ändringar leder inte förslaget till den förändring som krävs utan bekräftar bara medlemsstaternas protektionistiska rutiner. Genom att anta detta betänkande har parlamentet försvagat ett förslag som redan från början var ytterst anspråkslöst. En förlorad möjlighet! Den aktuella trenden är att den stora majoriteten högkvalificerade arbetstagare flyttar till Förenta staterna, Kanada eller Australien i stället för till EU. Om vi vill vända denna trend måste vi vara ambitiösa. Den aktuella texten är helt enkelt stötande för de mest högkvalificerade arbetstagarna som överväger laglig invandring till EU, och därigenom bidrar den inte på något sätt till ansträngningarna för att göra EU mer lockande för högkvalificerade arbetstagare. Det finns ett trängande behov av politiskt mod.

Carl Lang (NI), skriftlig. – (FR) De inlägg som Jean-Pierre Jouyet, rådets ordförande, och Jacques Barrot, vice ordförande för kommissionen, gjorde under debatten om EU-blåkortet och ett kombinerat tillstånd som innebär att uppehållstillstånd och arbetstillstånd slås samman var mycket belysande. Här följer en kort sammanfattning.

För att citera Jacques Barrot: "Dessa texter visar den sanna målsättningen med paktens för invandring och asyl som det franska ordförandeskapet med framgång har slutfört och visar att denna pakt är en balanserad pakt som uttrycker européernas vilja att öppna dörren för migrationsströmmar som kan vara särskilt användbara och visa sig vara mycket positiva för vårt europeiska samhälles framtid".

Han sa även följande: "Möjligheten att återvända till ursprungslandet i två år utan att förlora sin ställning som varaktigt boende är nödvändig".

För att citera Jean-Pierre Jouyet: "Dessa två texter representerar en början och inte ett slut och lämnar utrymme för cirkulär migration".

Han sa även följande: "Dessa två texter visar Europeiska unionens starka engagemang när det gäller att främja laglig invandring".

Hädanefter kan det inte råda någon tvekan: våra ledare och våra franska företrädare på EU:s institutioner stöder massinvandring från länder utanför Europa vilket leder till nationell desintegrationspolitik. Vi kommer att rösta mot betänkandet.

Jean-Marie Le Pen (NI), skriftlig. – (FR) Ewa Klamts betänkande om villkor för tredjelandsmedborgares inresa och vistelse för högkvalificerad anställning utgår från ett korrekt antagande, men når fel slutsatser.

Faktum är att det är korrekt att kvalificerade arbetstagare från länder utanför gemenskapen föredrar att emigrera till Förenta staterna eller Kanada framför Europa. Att vilja vända den trenden och få dem att komma till oss tyder på en oroväckande masochism och bristande klarsyn.

Är vi så dåliga på att utbilda ingenjörer, dataforskare och läkare att vi måste hämta dem från utvecklingsvärlden?

Är det ur humanitär aspekt godtagbart att stjäla kunskap från länder som har ett absolut behov av dessa kvalificerade anställda för att kunna utvecklas?

Anser ni att den lagliga, och ännu viktigare, den olagliga invandringen kommer att hindras genom ett främjande av den selektiva invandring som president Sarkozy förespråkar?

Sista frågan: vad återstår av gemenskapspreferensen om vi lockar till oss kvalificerade personer genom att ge dem samma rättigheter som unionsmedborgare, däribland samma lönerättigheter?

Svaren på dessa frågor visar faran med den typ av Europa som begår ett brott mot mänskligheten i utvecklingsvärlden. Av dessa skäl kan vi inte rösta för detta betänkande.

Fernand Le Rachinel (NI), skriftlig. – (FR) EU-blåkortet, ett riktigt "Sesam, öppna dig!", vars syfte är att främja kvalificerad invandring från länder utanför Europa, kommer att bli en ekonomisk, social och humanitär katastrof för människorna och nationerna i Europa som redan nu är drabbade av en olaglig invandring som inte går att kontrollera och en laglig invandring som ökar exponentiellt.

För att kunna förhindra den oundvikliga sociala dumpningen som är resultatet av att ingenjörer och andra kvalificerade specialister från andra världsdelar kommer hit måste deras lön vara minst 1,7 gånger högre än minimilönen i värdlandet. Detta kommer säkert att gå hem hos de franska industriarbetarna.

De invandrade arbetstagarna kommer också att kunna ta med sina familjer genom ett snabbt förfarande och därigenom gynnas familjeåterföreningen. Det spelar ingen roll att denna redan nu är såväl omfattande som farlig. Dessutom kommer invandrare att kunna samla olika perioder då de vistats på europeiskt territorium för att få ställning som varaktigt bosatt. Cirkeln har slutits: förutsättningar för massetablering och naturalisering i medlemsstaterna har upprättats.

Något som också är skandalöst är att detta kommer att förvärpa kunskapsflykten från tredjeländer, framför allt Afrika, genom att deras elit fångas upp och länderna återigen garanteras fattigdom.

Ännu en gång underlåter Bryssel att rådfråga européerna när det gäller denna globalistiska och invandringsförespråkande politik. Nu mer än någonsin måste vår kamp handla om återupptäckt suveränitet och rätten för människor att förbli som de är.

David Martin (PSE), skriftlig. – (EN) Jag röstade för Ewa Klamts betänkande som gör EU attraktivare för högkvalificerade arbetstagare från tredjeländer. Ett påskyndat förfarande kommer att inrättas för att ta emot högkvalificerade arbetstagare från tredjeländer. I detta ingår även förmånliga bosättningsvillkor för arbetstagarna och deras familjer.

Erik Meijer (GUE/NGL), skriftlig. – (NL) De flesta människor vill fortsätta att bo och arbeta där de växte upp och där de behärskar språket. Det finns två viktiga skäl till att människor lämnar sina ursprungsområden. Det första skälet är att de riskerar att fångas eller dödas. För att undkomma detta öde flyr de och blir flyktingar. Det andra skälet är fattigdom. Människor flyttar till områden med högre löner. Det spelar inte någon roll att de inte får den lön de har rätt till, att arbetena är osäkra, att bostäderna är dåliga eller att de har små chanser att lyckas.

De ändrade framtidsutsikterna till följd av den framtida demografiska utvecklingen och bristen på arbetskraft inom vissa yrken gör att invandring plötsligt har blivit intressant igen. Flyktingar som har tvingats fly och som helt spontant kommer till EU ses mer och mer som ett ovälkommet inslag medan privilegierade och högkvalificerade personer uppmuntras att flytta hit. Denna urvalsmetod innebär att högkvalificerade personer lämnar de länder där de utbildades, samtidigt som det är i just dessa länder som de behövs som bäst. Utan dem får dessa länder svårt att komma ikapp, vilket är själva orsaken till att de är fattiga. Om ett blåkort leder till kunskapsflykt är detta negativt för både Europa och resten av världen.

Tobias Pflüger (GUE/NGL), skriftlig. – (DE) Blåkortskonceptet i Ewa Klamts betänkande, som bygger på ett förslag från Europeiska kommissionen, är ett elitinvandringskoncept som kommer att leda till en katastrof.

Det enda positiva i förslaget är att blåkortskonceptet antligen uppmärksammar att invandring till EU, och därför till Tyskland, är både nödvändigt och rätt.

Blåkortskonceptet kommer att göra det möjligt för EU att välja ut de bästa invandrarna och göra sig av med resten. Ur ett vänsterperspektiv kan detta elitkoncept inte accepteras. Människor måste få lov att resa in i EU för att söka arbete och de måste beviljas asyl när de befinner sig i svårigheter.

Blåkortskonceptet kommer att innebära att högkvalificerade arbetstagare, som det ofta finns ett oerhört stort behov av att behålla, kommer att lockas bort från sina ursprungsländer. Detta kommer att spå på problemen i dessa länder och göra världen ännu mer ojämlik.

Enligt en studie från det tyska arbetsmarknadsforskningsinstitutet skulle blåkortet framför allt leda till en ekonomi där alla lediga tjänster skulle tillsättas snabbare och de inhemska yrkesarbetarnas löner skulle hållas kvar på en lägre nivå. Inom vissa ekonomiska sektorer skulle detta leda till kraftigt sänkta lönenivåer.

Rent allmänt är blåkortskonceptet en del av EU:s missriktade, invandringsfientliga politik. Blåkortskonceptet omvandlar människor (som invandrar) till ekonomiska faktorer och innebär "sektiv invandring".

Rovana Plumb (PSE), skriftlig. – (RO) Enligt de demografiska prognoserna kommer EU:s arbetsföra befolkning att minska med 48 miljoner personer till 2050. Samtidigt kommer äldrekvoten att fördubblas och uppgå till 51 procent 2050. För att uppväga dessa negativa tendenser inser vi att alltfler invandrare med olika färdigheter och kvalifikationer i framtiden kommer att lockas till vissa medlemsstater.

De stora skillnader i de definitioner och mottagningskriterier som tillämpas på högkvalificerade arbetstagare begränsar givetvis deras rörlighet inom EU. Detta motverkar en effektiv spridning av dessa lagligt bosatta mänskliga resurser och kommer inte att få de regionala obalanserna att försvinna.

Som företrädare för en medlemsstat som blev EU-medlem 2007 röstade jag för detta betänkande, eftersom det på ett effektivt sätt reglerar vilka nuvarande och framtida krav som ska gälla för högkvalificerade arbetstagare. Principen om gemenskapspreferens ska tillämpas vilket innebär att EU-medborgare ska ges företräde.

Luca Romagnoli (NI), skriftlig. – (IT) Fru talman, mina damer och herrar! Jag motsätter mig helt det betänkande som Ewa Klamt har lagt fram om villkor för tredjelandsmedborgares inresa och vistelse för högkvalificerad anställning. Det så kallade "blåkortet" är ett slags dålig kopia av det amerikanska gröna kortet och skulle bara få negativa följder för det nuvarande europeiska sociala systemet och den osäkerhet på arbetsmarknaden och arbetslöshet som vår kvalificerade arbetskraft plågas av. Jag motsätter mig starkt detta förslag. Det skulle innebära att våra högkvalificerade arbetstagare blir tvungna att konkurrera med icke-européer. Förmodligen kommer de dessutom att missgynnas. Dessutom skulle man suga upp färdigheter och potential i länderna utanför EU och därigenom uppmuntra den kunskapsflykt som vi för närvarande försöker att bekämpa i Europa.

Carl Schlyter (Verts/ALE), skriftlig. – Positivt med laglig invandring och att arbetsgivare som bryter mot regler kan uteslutas från EU-bidrag upphandling, men tyvärr har Europaparlamentet urvattnat arbetstagskyddet och lönekraven ger i praktiken bara högvärlönde som t.ex. ingenjörer och läkare tillgång till systemet. Problemet med kunskapsflykt kunde också ha hanterats bättre och därför lägger jag ned min röst trots positiva aspekter.

Olle Schmidt (ALDE), skriftlig. – I grunden är det blå kortet en mycket bra idé och jag har alltid förespråkat att göra laglig invandring lättare och olaglig invandring tuffare. Tyvärr har det ursprungliga förslaget nu vattnats ur så pass mycket och blivit så pass byråkratiskt att jag, i linje med min partigrupp, väljer att avstå.

Bart Staes (Verts/ALE), skriftlig. – (NL) Blåkortet verkade vara ett bra första steg för att effektivisera invandringspolitiken i EU. EU måste ha en invandringspolitik, inte minst eftersom EU:s arbetsföra befolkning kommer att sjunka med 20 miljoner till 2050. Kommissionens förslag, som redan till att börja med var svagt, har blivit ännu sämre efter Europaparlamentets ändringar.

I kommissionens förslag lämnades visst utrymme för att tillåta invandring av personer utan högre kvalifikationer men med goda färdigheter. Parlamentet stoppade emellertid detta förslag i sin linda genom att kraftigt skärpa villkoren för invandring.

Parlamentet fastställde inkomsttröskeln till 1,7 gånger den genomsnittliga lönen i den berörda medlemsstaten. Detta är alldeles för högt. Om vi vill konkurrera med Förenta staterna och Kanada, de länder som lockar till sig de mest högkvalificerade personerna, måste vi förenkla reglerna för de personer som vill komma hit för att arbeta. Dessutom är parlamentets krav på att arbetstagarna måste ha fem års arbetslivserfarenhet, därav två år i "framskjuten ställning" oacceptabel. Jag fattar inte varför detta förslag inte har utvidgats till ett invandringsförfarande för alla som kan hitta sysselsättning här. Blåkortet kommer att möjliggöra laglig invandring, men eftersom denna möjlighet långtifrån gäller alla har jag lagt ned min röst.

Andrzej Jan Szejna (PSE), skriftlig. – (PL) EU måste ta itu med frågan om ekonomisk invandring. Jämfört med Förenta staterna, Kanada och Australien ses EU tyvärr inte som ett lika attraktivt mål för migrerande yrkesarbetare.

Detta beror främst på att det saknas ett enhetligt system för att ta emot invandrare och problem i samband med invandrarnas möjlighet att fritt röra sig mellan EU-länder. För att ändra på detta behövs en integrerad och konsekvent europeisk invandringspolitik.

Vi får inte glömma att EU genom att dra till sig kvalificerade specialister kommer att stärka sin konkurrenskraft och öka möjligheterna till ekonomisk tillväxt. Enligt prognoserna kommer EU att under de kommande två årtiondena lida brist på 20 miljoner högkvalificerade arbetstagare, främst ingenjörer. Vi kan inte avfärda dessa prognoser.

Jag anser att anställning av invandrare under inga omständigheter kan vara en långsiktig lösning på EU:s ekonomiska problem. EU bör vidta ytterligare ekonomiska och arbetsmarknadspolitiska åtgärder. För närvarande behövs emellertid ekonomiska invandrare, om inte annat på grund av EU:s åldrande befolkning och de ökande demografiska förändringarna.

Därför stöder jag införandet av ett EU-blåkort för högkvalificerade migranter.

- Betänkande: Gaubert (A6-0431/2008)

Jean-Pierre Audy (PPE-DE), skriftlig. – (FR) På grundval av betänkandet från min kollega Patrick Gaubert röstade jag för lagstiftningsresolutionen om att godkänna förslaget till rådets direktiv om ett enda ansökningsförfarande för ett kombinerat tillstånd för tredjelandsmedborgare att vistas och arbeta på en medlemsstats territorium och om en gemensam uppsättning rättigheter för arbetstagare från tredjeland som vistas lagligen i en medlemsstat. Jag välkomnar Patrick Gauberts utmärkta arbete i ett sådant känsligt ämne. Syftet med förslaget är att göra det möjligt att utveckla en övergripande europeisk invandringspolitik. Att arbeta för en gemensam uppsättning rättigheter för tredjelandsmedborgare som redan vistas lagligen i en medlemsstat och ett förfarande för att bevilja ett kombinerat tillstånd efter ett enda ansökningsförfarande är därför logiskt följdriktigt.

Avril Doyle (PPE-DE), skriftlig. – (EN) Jag var tvungen att lägga ned min röst vid omröstningen om Patrick Gauberts betänkande om förslaget till rådets direktiv om ett enda ansökningsförfarande för ett kombinerat tillstånd för tredjelandsmedborgare att vistas och arbeta på en medlemsstats territorium och om en gemensam uppsättning rättigheter för arbetstagare från tredjeland som vistas lagligen i en medlemsstat (A6-0431/2008). Jag lade ned min röst eftersom Irland, i enlighet med artikel 3 i det fjärde protokollet till Amsterdamfördraget, tyvärr valde att stå utanför detta förslag. Demografiska prognoser och den nuvarande ekonomiska situationen visar att EU behöver en effektiv invandringspolitik så att vårt behov av arbetskraft regleras på ett lämpligt sätt. Under de kommande årtiondena kommer EU:s ekonomiska och sociala utveckling att vara beroende av ett inflöde av ekonomiska invandrare. Vi behöver därför aktiva politiska riktlinjer på EU-nivå för att ta emot såväl högkvalificerade arbetstagare som arbetstagare som inte är lika kvalificerade.

Patrick Gaubert (PPE-DE), skriftlig. – (FR) Europaparlamentet har precis med stor majoritet antagit två betänkanden om att ta emot invandrare i EU. Detta är ett bevis på att EU verkligen har förmågan att införa specifika instrument för att hantera ekonomiska invandrare på ett samordnat sätt.

Antagandet av mitt betänkande om ett enda ansökningsförfarande för att beviljas uppehållsstånd och arbetstillstånd vederlägger formellt de ogrundade anklagelserna från ett antal afrikanska och latinamerikanska ledare om "fästning Europa" som stänger sina gränser för utomstående.

Denna omröstning i kammaren bekräftar principen om att lagliga invandrare ska behandlas på samma sätt som EU-medborgare och de ges en uppsättning sociala och ekonomiska rättigheter.

Besluten kommer att underlätta deras integrering. Invandrarna utgör inte ett hot mot våra arbetsmarknader. Tack vare attraktiva mottagningsvillkor kommer betänkandet om EU-blåkortet i själva verket att innebära att det blir lättare för högskoleutbildade och högkvalificerade invandrare att få tillträde till arbetsmarknaderna i EU-länderna.

EU har visat att det kan anta en värdig, stark och öppen invandringspolitik.

Bruno Gollnisch (NI), skriftlig. – (FR) Patrick Gaubert vill sända ut ett budskap om att Europa är öppet för laglig invandring genom att bevilja lagliga invandrare alla möjliga rättigheter och inskränka medlemsstaternas möjligheter att begränsa den generella likabehandlingen av EU-medborgare och invandrare i medlemsstaterna, med andra ord genom att införa en europeisk skyldighet att bedriva positiv särbehandling.

Låt mig försäkra Patrick Gaubert om en sak. I alla de länder som invandrarna kommer ifrån känner man till att Europa läcker som ett säll. Hundratusentals lagliga och olagliga invandrare reser in i EU varje år. De lockas inte bara av arbete (i Frankrike kommer endast 7 procent av de lagliga invandrarna för att söka arbete) utan av de fortfarande alldeles för många sociala förmånerna och andra rättigheter som erbjuds, och ibland reserveras för, dem, utan att det ställs några krav på motprestationer från deras sida och utan någon möjlighet

att kräva något av dem i gengäld, inte ens minimala kunskaper i värdlandets språk, om man ska gå efter vad Patrick Gaubert säger.

Vid en tidpunkt då våra länder går in i en recession, när våra ekonomiska och sociala modeller har undergrävts av globaliseringen, när antalet arbetslösa och fattiga europeiska arbetstagare har exploderat måste vi i stället kräva att principen om de egna medborgarnas företräde och i enlighet med gemenskapspreferensen ska tillämpas inom alla sektorer.

Pedro Guerreiro (GUE/NGL), skriftlig. – (PT) Trots de ändringsförslag som parlamentet antog – som vi röstade för och som till viss del mildrar de negativa aspekterna av förslaget om att upprätta "ett enda ansökningsförfarande" för att bevilja en invandrare tillstånd att bo och arbeta i ett EU-land – anser vi att dessa ändringsförslag, i likhet med parlamentets ståndpunkt om "blåkortet, varken ifrågasätter motiven bakom eller de centrala målen med det förslag till direktiv som Europeiska kommissionen har lagt fram till rådet.

Vår parlamentsgrupp framhöll att målet med "ett enda ansökningsförfarande" är att harmonisera förfaranden och invandrarnas rättigheter. På vissa centrala punkter kommer förslaget emellertid att inskränka dessa rättigheter, snarare än att stärka dem. Kravet på att det redan ska finnas ett anställningsavtal är ett exempel på detta. Ett annat är att villkoren för invandring i allmänhet inte motsvarar de villkor som gäller för "blåkortet".

Med andra ord är detta "enda ansökningsförfarande" och "återvändandedirektivet" (som kraftigt kommer att öka antalet godtyckliga utvisningar och öka svårigheterna och hindren för familjeåterförening) två sidor av samma mynt. De är med andra ord instrument (som är sinsemellan förenliga) och pelare inom samma politik: EU:s inhumana invandringspolitik som kriminaliserar, utvisar eller utnyttjar invandrare och sedan gör sig av med dem.

Därför röstade vi emot betänkandet.

David Martin (PSE), skriftlig. – (EN) Jag stöder arbetstagares rättigheter. Därför röstade jag för detta betänkande. Tack vare betänkandet kommer arbetstagare i tredjeländer att fått ett mycket enklare system för ett kombinerat arbets- och uppehållstillstånd.

Carl Schlyter (Verts/ALE), skriftlig. – Jag avstår eftersom ett nej skulle kunna tolkas som om jag är emot invandring vilket är felaktigt, men betänkandet är problematiskt eftersom ett gemensamt förfarande betyder att EU vill ta makten över invandringspolitiken och då riskerar den bli usel.

Olle Schmidt (ALDE), skriftlig. – Jag väljer att rösta mot ändringsförslaget, inte för att jag tycker det är dåligt i sig utan för att jag vill invänta det större och mer genomtänkta direktiv som är på gång från kommissionen. Det är viktigt att vi inte hastar igenom lagförslag inom ett sådant viktigt område som detta.

- Betänkande: Parish (A6-0368/2008)

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), skriftlig. – (PT) Huvudproblemet när det gäller vin är innehållet i den gemensamma organisation av marknaden som nyligen antogs. Vi anser att denna innehåller vissa mycket negativa aspekter, särskilt när det gäller den portugisiska vinproduktionen, som i huvudsak baseras på små och medelstora jordbruksföretag. Många jordbrukare som jag har varit i kontakt med börjar redan märka de praktiska effekterna.

Det verkar emellertid inte finnas några större problem med att låta vin ingå i den enda gemensamma organisationen av marknaderna som kommer att sammanföra samtliga marknadsregleringsinstrument, som ibland är gemensamma för flera sektorer. Det kanske bara är en fråga om förenkling. Men det får inte leda till att instrument avskaffas eller få andra rättsliga konsekvenser.

Eftersom problemet när det gäller vin beror på den reform som – trots våra protester – redan har godkänts och genomförts är det nu en smula irrelevant huruvida denna sektor ingår eller inte ingår i den enda gemensamma marknadsordningen, eftersom detta inte ändrar de praktiska effekterna.

Därför beslutade vi oss för att lägga ned våra röster.

Hélène Goudin och Nils Lundgren (IND/DEM), skriftlig. – Junilistan anser att det är positivt att de nuvarande 21 förordningarna om sektorspecifika marknadsordningar ses över och samlas i en och samma förordning för att effektivisera och förenkla lagstiftningen. Men som kommissionen konstaterar – den grundläggande politiken ändras inte.

Junilistan har därför röstat nej till detta betänkande då vi inte stöder den nuvarande gemensamma jordbrukspolitiken.

Christa Kläß (PPE-DE), skriftlig. – (DE) Fru talman, fru kommissionsledamot! Jag har endast röstat för kommissionens förslag om att integrera den gemensamma organisationen av marknaden för vin i en enda gemensam organisation av marknaderna, tillsammans med alla övriga jordbruksprodukter, eftersom kommissionen i gårdagens debatt försäkrade oss att så snart som rådets förslag har accepterats kommer de att införa en funktion i sökmotorn EUR-Lex som gör det möjligt för dem som använder de sektorspecifika marknadsordningarna, exempelvis marknadsordningarna för vin, mjölk eller frukt och grönsaker, att endast få åtkomst till de artiklar som är relevanta för just deras specifika produkt och övriga produkter kommer inte samtidigt att godtyckligt ändras. I diskussionen har man klargjort att även om det i framtiden bara kommer att finnas ett dokument i stället för 21 olika dokument kommer detta enda dokument att vara lika omfattande som de 21 separata dokumenten. Administrationen av detta mycket komplexa dokument i form av en enda förordning för de gemensamma organisationerna av marknaden måste därför göras så enkel som möjligt.

- Betänkande: Pervenche Berès (A6-0450/2008)

Dragoş Florin David (PPE-DE), skriftlig. – (RO) Jag röstade för ändringsförslaget till förordningen om upprättandet av ett system för medelfristigt ekonomiskt stöd till medlemsstaters betalningsbalans. Detta innebär att taket för ekonomiskt stöd har höjts från 12 till 25 miljoner euro för de EU-medlemsstater som inte är med i euroområdet och som har problem med sin betalningsbalans. Europaparlamentet anser att de medlemsstater som inte tillhör euroområdet bör uppmuntras att vända sig till andra EU-länder för att få medelfristigt ekonomiskt stöd för att klara sina underskott i betalningsbalansen innan de ansöker om lån på internationell nivå. Den nuvarande situationen är ytterligare ett bevis på hur användbar euron är när det gäller att skydda de medlemsstater som tillhör euroområdet. Parlamentet uppmanar därför de medlemsstater som inte tillhör euroområdet att genast ansluta sig till detta, och på så sätt uppfylla Maastrichtkriterierna.

Avril Doyle (PPE-DE), skriftlig. – (EN) Det nuvarande ekonomiska läget visar vilken skyddande effekt euron har. Vi bör göra allt vi kan för att uppmuntra alla medlemsstater som inte är med i euroområdet att anta euron så snart de uppfyller kriterierna. Jag anser dessutom att de EU-länder som inte är med i euroområdet, och som behöver ekonomiskt stöd, först bör se sig omkring inom EU innan de kontaktar internationella organ. Därför stödde jag detta betänkande.

Hélène Goudin och Nils Lundgren (IND/DEM), skriftlig. – Junilistan anser att det är av stor vikt att medlemsländer i Europaområdet befinner sig i ekonomiskt välstånd och är positiva till en oberoende europeisk grannskapspolitik.

Vi menar dock att ett gemensamt europeiskt biståndssystem för medelfristigt ekonomiskt stöd varken är en garant eller en lösning för om så inte är fallet. Ett sådant system skapar ett onödigt och byråkratiskt förfarande där de medlemsstater som behöver hjälp i realiteten sätts i beroendeställning till EMU-länder med utomstående krav på "politiska och ekonomiska åtgärder". Länder som är med i Europeiska unionen – vilket man bör vara – men inte är med i valutaunionen – vilket man inte bör vara – tvingas att hålla fast växelkurs mot euron och således mot sina viktigaste handelspartner. Vi menar därför att det är osunt av länder som inte är med i en valutaunion att välja att hålla en fast växelkurs och sedan behöva räddas av stora regionala och/eller internationella organ.

Junilistan anser därför att avsättningen på 25 miljarder euro för stöd till medlemsstaters betalningsbalans är onödig. I stället menar vi, att de länder som är med i EU men inte i valutaunionen ska hålla en regim med flytande växelkurs. Då kommer denna typ av problem försvinna och skattebetalarna sparar 25 miljarder euro!

- Resolutionsförslag: Europeiska unionen och passageraruppgifter (B6-0615/2008)

Carlos Coelho (PPE-DE), skriftlig. – (PT) Det kan inte förnekas att både terrorism och organiserad brottslighet är fruktansvärda hot som måste bekämpas med så effektiva verktyg som möjligt.

Vi måste också undvika att varje medlemsstat skapar sitt eget system för passageraruppgifter. För närvarande har tre medlemsstater gjort just detta. Det har lett till skillnader mellan länderna, både när det gäller flygbolagens skyldigheter och deras mål.

En grundläggande regel när det kommer till skydd av personuppgifter är emellertid att ett nytt instrument bara ska antas när behovet av att överföra dessa personuppgifter och det specifika målet tydligt har visats.

Det förslag som kommissionen lägger fram är för vagt och klargör varken vilket mervärde insamlandet av personuppgifterna kommer att få eller deras förhållande till befintliga säkerhetssystem för att kontrollera dem som reser in i EU, exempelvis Schengens informationssystem (SIS), informationssystemet för viseringar (VIS) och förhandsinformationen om passagerare (API).

Innan vi fattar några slutgiltiga beslut måste vi därför tydligt visa hur och varför dessa uppgifter ska användas och deras specifika mål. Samtidigt måste vi se till att proportionalitetsprincipen respekteras och att lämpliga rättsliga skyddsmekanismer inrättas.

Avril Doyle (PPE-DE), skriftlig. – (EN) Jag röstade för resolutionen om förslaget till rådets rambeslut om användande av passageraruppgifter (PNR-uppgifter) i brottsbekämpningssyfte (B6-0615/2008). Jag röstade för resolutionen eftersom varje förslag på detta område måste vara proportionellt och förenligt med Europeiska domstolen för de mänskliga rättigheterna och Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna. Kommissionen förslag skulle kunna få betydande konsekvenser för EU-medborgarnas personliga liv och kommissionen har inte lyckats visa att denna massinsamling av uppgifter behövs på EU-nivå.

Hélène Goudin och Nils Lundgren (IND/DEM), skriftlig. – Kommissionen vill på EU-nivå systematiskt samla in och utbyta passageraruppgifter för att bekämpa brottslighet och terrorism. Bland alla uppgifter som ska samlas in och göras tillgängliga för brottsbekämpande myndigheter finns flygpassagerares kreditkortsnummer, önskemål om placering på planet, kontaktuppgifter, bagageinformation, bonusuppgifter, språkkunskaper samt ålder, namn och kontaktuppgifter för den person som ledsagar ett barn på en resa och denna persons förhållande till barnet.

Denna typ av massregistreringar får med största säkerhet integritetskränkande konsekvenser. Förslaget tar inte hänsyn till de ofta hyllade, men sällan tillämpade, principerna om subsidiaritet och proportionalitet.

Vi välkomnar att Europaparlamentet uttrycker kritik mot kommissionens förslag och framhåller att det är tveksamt om denna typ av EU-lagstiftning behövs. Vi har således röstat ja till Europaparlamentets resolution, då den tar avstånd från de åtgärder kommissionen föreslår.

Pedro Guerreiro (GUE/NGL), skriftlig. – (PT) Även om vi inte håller med om vissa aspekter i denna resolution, framför allt att man inte har lyckats avgränsa "kampen mot terrorism", anser vi att vi får bekräftat vissa av våra allvarliga reservationer när det gäller inrättandet av ett system för passageraruppgifter (för flygpassagerare) inom EU.

Bland annat anges det i resolutionen att parlamentet

- beklagar att kommissionens förslag är underbyggt på ett sådant sätt att det medför stor juridisk osäkerhet vad gäller dess förenlighet med Europakonventionen om skydd för de mänskliga rättigheterna och de grundläggande friheterna,

- anser att målet inte är harmonisering av nationella system (eftersom de inte existerar), utan endast innebär att samtliga medlemsstater måste inrätta ett sådant system,

- är oroat över att förslaget i grunden ger de brottsbekämpande myndigheterna tillgång till samtliga uppgifter utan särskilt tillstånd,

- upprepar sin oro för de åtgärder som tyder på godtycklig användning av passageraruppgifter för att skapa profiler och definiera parametrar för riskanalys,

- lyfter fram att man av de uppgifter som Förenta staterna hittills lagt fram har aldrig har kunnat lägga fram slutgiltiga bevis på att en omfattande och systematisk användning av passageraruppgifter är nödvändig i "kampen mot terrorism".

Luca Romagnoli (NI), skriftlig. – (IT) Fru talman, mina damer och herrar! Jag röstade för Sophie in 't Velds resolutionsförslag för utskottet för medborgerliga fri- och rättigheter samt rättsliga och inrikes frågor om förslaget till rådets rambeslut om användande av passageraruppgifter (PNR-uppgifter) i brottsbekämpningssyfte.

Jag delar helt och hållet de mål och farhågor som mina kolleger ger uttryck för, både när det gäller proportionaliteten i de åtgärder som kommissionen föreslår och i förhållande till den rättsliga grunden för en sådan bestämmelse och de risker som detta innebär för skyddet av personuppgifter, vilket jag vid flera tillfällen har framfört vid sammanträdena i utskottet för medborgerliga fri- och rättigheter samt rättsliga och inrikes frågor. Vi måste garantera en hög skyddsnivå för medborgarna och för närvarande finns det för många

olika system. Innan vi inför ytterligare åtgärder måste utvärdera den fullständiga, systematiska tillämpningen av befintliga mekanismer så att vi inte skapar problem som är större än dem som vi försöker lösa.

- Resolutionsförslag: System för ekonomiskt stöd till medlemsstaternas betalningsbalans (B6-0614/2008)

Richard James Ashworth (PPE-DE), skriftlig. – (EN) Punkt 2 i denna resolution rör medlemskap i euroområdet. I linje med den brittiska konservativa delegationens tradition i samband med frågor som rör euron har vi lagt ned våra röster vid slutomröstningen.

- Resolutionsförslag: Demokratiska republiken Kongo (RC-B6-0590/2008)

Alessandro Battilocchio (PSE), skriftlig. – (IT) Jag röstade för denna resolution, men jag skulle ha föredragit om texten hade antagits tillsammans med ändringsförslag 1 till punkt 19. Tyvärr förkastades detta med några få rösters övertikt. Detta ändringsförslag skulle ha gett ännu mer tyngd åt vårt specifika åtagande i detta extremt känsliga och betydelsefulla område. Trots detta hoppas jag emellertid att antagandet av resolutionen kommer att leda till att EU ingriper på plats.

Edite Estrela (PSE), skriftlig. – (PT) Jag röstade för det gemensamma resolutionsförslaget om EU:s reaktion på den försämrade situationen i östra Demokratiska republiken Kongo eftersom jag anser att det som händer är mycket oroande. Konflikten har lett till miljontals döda, hundratusentals flyktingar och fruktansvärda brott mot människor som är helt försvarslösa. Dessutom riskerar konflikten att sprida sig till grannländerna.

Resolutionsförslaget är ett steg i rätt riktning, framför allt eftersom man begär att dem som har begått dessa brott mot mänskligheten ska ställas inför rätta och att man ska göra insatser för att stärka och följa befintliga avtal, antingen genom att ge FN:s fredsbevarande styrka i Demokratiska republiken Kongo (Monuc) ökade befogenheter eller genom att utöva internationella påtryckningar på de berörda parterna.

Jag vill också lyfta fram uppmaningen till EU att förhindra att europeiska företag exploaterar mineraler från detta område, eftersom försäljningen av dessa mineraler finansierar konflikten.

Vi måste göra allt vi kan för att förhindra ännu en tragedi i Afrika.

Hélène Goudin och Nils Lundgren (IND/DEM), skriftlig. – Situationen i östra Demokratiska republiken Kongo är fruktansvärd. Vi stöder helhjärtat internationella lösningar, som bör genomföras inom ramarna för FN-samarbetet. Vi anser dock inte att EU ska använda internationella kriser och konflikter för att stärka EU:s utrikespolitik.

Vi har därmed röstat nej till denna resolution.

Athanasios Pafilis (GUE/NGL), skriftlig. – (EL) EU som helhet, liksom mäktiga enskilda medlemsstater, måste bära sin del av ansvaret för att inbördeskrig har lett till att den redan tragiska situationen i Demokratiska Republiken Kongo och i resten av länderna på den afrikanska kontinenten har försämrats ännu mer. De europeiska kolonisationsernas tidigare och imperialisternas nuvarande systematiska och långvariga plundring av detta land i synnerhet och Afrika i allmänhet, och underblåsandet och utnyttjandet av civila konflikter för att gagna sina egna intressen, har gjort att den rikaste kontinenten i världen har de hungrigaste, fattigaste och mest förtryckta invånarna.

Förslaget om att stärka olika former av ingripanden från EU:s sida, i huvudsak genom FN:s militära styrka, utan att det berörda landet samtidigt utför politiska eller andra åtgärder har absolut inte någonting att göra med det påstådda humanitära skyddet av dess invånare, vilket hycklande anges i den gemensamma resolutionen från liberalerna, socialdemokraterna och De gröna. Det humanitära intresset är bara en förevändning. EU-ländernas främsta mål är att tillskansa sig en större marknadsandel. Detta hänger givetvis ihop – vilket indirekt medges i resolutionen – med den obegränsade och fortsatta plundringen av landets rika mineraltillgångar.

- Resolutionsförslag: Den europeiska rymdpolitiken (B6-0582/2008)

Jan Andersson, Göran Färm, Inger Segelström och Åsa Westlund (PSE), skriftlig. – Vi svenska socialdemokrater anser att rymden inte ska militariserats och menar att forskning och investeringar uteslutande ska rikta sig mot fredliga syften.

Vi kan dock inte stödja ändringsförslag 6 som avvisar all indirekt militär användning då ett stort antal tillämpningar som t.ex. satellitnavigering och kommunikationstjänster även används i fredsbevarande insatser som i vissa fall är militära. Denna teknik är också till stor nytta för det civila samhället och vi anser inte att den civila användningen ska begränsas för att det finns militära användningsområden.

Giles Chichester (PPE-DE), skriftlig. – (EN) Även om jag stöder grunddragen i denna resolution är jag och mina konservativa kolleger helt emot Lissabonfördraget. Därför kan vi inte stödja hänvisningen till detta fördrag i punkt 1.

Avril Doyle (PPE-DE), skriftlig. – (EN) Jag stödde denna resolution om "att ta ned rymden" (B6-0582/2008) eftersom jag anser att vi bör stödja en europeisk rymdpolitik. I Irland väljer allt färre ungdomar en naturvetenskaplig karriär och samma trend går igen i hela Europa. Att utforska rymden inspirerar ungdomar och uppmuntrar dem att välja en naturvetenskaplig eller teknisk karriär. Det stärker dessutom EU:s forskningskapacitet. Jag anser emellertid att rymden bara bör användas i civila syften. All direkt eller indirekt militär användning av system som Galileo bör därför förkastas.

Pedro Guerreiro (GUE/NGL), skriftlig. – (PT) Bland de många frågor och prioriteringar som lyfts fram i Europaparlamentet resolution om den europeiska rymdpolitiken är avsikten med denna röstförklaring att protestera mot att majoriteten av parlamentets ledamöter förespråkar att rymden ska användas i militära syften.

Det är den slutsats som man kan dra av att de ändringsförslag som vår parlamentsgrupp lade fram förkastades. I dessa upprepade vi att yttre rymden uteslutande bör användas i fredliga syften och att yttre rymden uteslutande måste användas för civila ändamål, vilket utesluter varje form av direkt eller indirekt militär användning.

Som kontrast till detta anser en majoritet här i parlamentet att det finns ett "växande intresse för att EU ska inta en stark och ledande roll i en europeisk rymdpolitik för att främja lösningar inom miljö, transport, forskning, försvar och säkerhet."

En majoritet i parlamentet uppmanar därför rådet och kommissionen "att främja synergieffekterna mellan den civila och säkerhetsmässiga utvecklingen på rymdområdet. Den europeiska säkerhets- och försvarsförmågan är bl.a. beroende av tillgängligheten till satellitbaserade system."

Med andra ord kan rymden användas i militariseringen av EU och i kapprustningen.

Margie Sudre (PPE-DE), skriftlig. – (FR) Jag är verkligen ledsen att det i den utmärkta resolution om den europeiska rymdpolitiken som vi precis har antagit saknas en hänvisning till rymdcentrumet i Kourou.

Europas rymdhistoria går oundvikligen genom Guyana. Det är så uppenbart för alla att vi inte längre tänker på att påpeka att alla Ariane-raketer monteras och skjuts upp från denna uppskjutningsramp.

Jag tackar det franska ordförandeskapet, företrätt av Jean-Pierre Jouyet, som tänkte på att nämna detta under gårdagens debatt.

Inom ramen för den europeiska rymdstrategin måste man utan tvekan ta ordentlig hänsyn till hur den framtida utvecklingen av den europeiska rymdhamnen ska se ut, både när det gäller infrastruktur och forskningsprojekt.

Kourou är EU:s rymdprogramms fönster mot omvärlden. Guyana, som är ett av EU:s yttre randområden, förtjänar att uppmärksammas för dess tidigare och framtida bidrag till denna strategiska politik.

Jag skulle ha önskat att parlamentet hade hyllat rymdcentrumet i Guyana och uttryckligen gett uttryck för den stolthet som inspirerar alla européer. På bara några årtionden har Kourou blivit en viktig del av den europeiska identiteten.

- Resolutionsförslag: Konventionen mot multipelbomber (B6-0589/2008)

Pedro Guerreiro (GUE/NGL), skriftlig. – (PT) Från och med den 3 december kommer det att gå att underteckna den konvention mot multipelbomber (CCM) som antogs av 107 länder 2008. Konventionen kommer att träda ikraft så fort 30 länder har ratificerat den.

Konventionen kommer att förbjuda användning, tillverkning, lagring och överföring av multipelbomber. Förbudet kommer att avse hela vapenkategorin och de undertecknande staterna måste förstöra de multipelbomber som de har i lager.

I resolutionsförslaget uppmanas samtliga stater att så snart som möjligt underteckna, ratificera och genomföra konventionen om multipelbomber och att vidta åtgärder på nationell nivå för att inleda genomförandet av konventionen om multipelbomber redan innan den har undertecknats och ratificerats.

I resolutionsförslaget uppmanas samtliga stater att inte använda, investera i, lagra, tillverka, överföra eller exportera multipelbomber fram till dess att konventionen om multipelbomber har trätt i kraft.

Alla EU-medlemsstater som har använt multipelbomber uppmanas dessutom att tillhandahålla tekniskt och ekonomiskt bistånd för att avlägsna och förstöra rester av multipelbomber.

Slutligen uppmanas alla EU-medlemsstater att inte vidta några åtgärder som kan innebära att konventionen om multipelbomber och dess bestämmelser kringgås eller äventyras. De uppmanas särskilt att inte anta, stödja eller ratificera ett eventuellt protokoll till konventionen om konventionella vapen, som skulle kunna göra det tillåtet att använda multipelbomber.

Luca Romagnoli (NI), skriftlig. – (IT) Fru talman, mina damer och herrar! Jag röstade för förslaget till resolution om att vi måste ratificera konventionen om multipelbomber senast vid årsskiftet 2008. Enligt förslaget, som jag till fullo stöder, kommer användning, tillverkning, lagring och överföring av multipelbomber att förbjudas, och förbudet kommer att avse hela vapenkategorin.

Jag stöder också att det kommer att bli obligatoriskt för medlemsstater som har använt multipelbomber att tillhandahålla tekniskt och ekonomiskt bistånd för att avlägsna och förstöra rester av multipelbomber. Avslutningsvis välkomnar jag mina kollegers initiativ när de uppmanar alla medlemsstater att inte använda, investera i, lagra, tillverka, överföra eller exportera multipelbomber, oavsett om konventionen om multipelbomber ratificeras eller inte.

Geoffrey Van Orden (PPE-DE), skriftlig. – (EN) Den brittiska konservativa delegationen röstade för denna resolution eftersom den är ett direkt stöd för den FN-konvention om multipelbomber som man nyligen har kommit överens om. Vi anser att man i konventionen framgångsrikt har kombinerat principfast och praktisk medmänsklighet med hänsyn till militärens krav och de väpnade styrkornas ansvar.

Vi har hela tiden hävdat att ett totalt förbud mot användning av alla typer av multipelbomber skulle få negativa konsekvenser för våra väpnade styrkors effektivitet. Vi riktar därför särskild uppmärksamhet åt det tydligt angivna undantaget i konventionen för nästa generations "smartare" ammunition, som är avsedd att förstöras av sig själv och som utgör en minimal risk för civilbefolkningen. Den brittiske försvarsministern håller för närvarande på att utveckla en ammunition som faller inom ramen för detta undantag.

Rent allmänt anser vi det är viktigt att bevara proportionerna i förhållande till den riskhantering som våra väpnade styrkor bedriver. Även om de brittiska trupperna alltid försöker minimera skador på civilbefolkningen och begränsa oavsiktliga civila förluster får vi aldrig glömma att vi bekämpar terrorister och rebeller som inte har några som helst skrupler när det gäller vilka metoder som används för att urskillningslöst förstöra oskyldiga människors liv. Det är dessa element som bör vara målet för vår vrede.

- Resolutionsförslag: Hiv/aids (RC B6-0581/2008)

Alessandro Battilocchio (PSE), skriftlig. – (IT) Fru talman, mina damer och herrar! Jag röstade för detta resolutionsförslag. Tidig diagnos och forskning är en bra grund för hälsoskydd. När det gäller hiv visar den senaste tidens resultat hur viktigt det är att stödja forskningen. Därför måste vi avlägsna alla hinder för forskningen. För alla hiv-smittade representerar forskningen ett verkligt hopp om att de ska kunna leva ett liv med högre livskvalitet.

Detta krav borde rent konkret stödjas genom att kommissionen använder sig av sina politiska, ekonomiska och finansiella resurser. Samtidigt borde rådet och kommissionen se till att diskriminering av hiv-smittade förbjuds i alla EU:s medlemsstater.

Carlos Coelho (PPE-DE), skriftlig. – (PT) Det portugisiska socialdemokratiska partiets ledamöter i Europaparlamentet stöder denna resolution som främjar tidig diagnos och behandling av hiv-infektioner i alla medlemsstater. Enligt den senaste statistiken ökar inte bara antalet nya hiv-infektioner inom EU utan en stor mängd hiv-infektioner har fortfarande inte diagnostiserats.

En av orsakerna till att hiv-infektioner sprids så snabbt i många EU-länder är att många sprutnarkomaner bär på infektionen och sprider sjukdomen när de delar sprutor. Enligt EuroHIV:s senaste årsrapport är Portugal det land som har det största antalet upptäckta fall av hiv/aids bland narkotikamissbrukare.

I den årliga översikten av hälso- och sjukvården i EU, Euro Health Consumer Index (EHCI) 2008, placeras Portugal i botten bland Europas hälso- och sjukvårdssystem. Kritiken mot det portugisiska hälso- och sjukvårdssystemet handlar bland annat om att det fortfarande inte har löst sina problem med tillgång till behandling och väntetider. Enligt Eurostat är Portugal fortfarande det land som har den högsta andelen aidsrelaterade dödsfall. En jämförande analys av uppgifterna från Portugal och dess EU-partner visar att det är något som är fel i vår nationella strategi. Vi måste identifiera och analysera var felet ligger.

Edite Estrela (PSE), skriftlig. – (PT) Jag röstade för det gemensamma resolutionsförslaget om tidig diagnos och behandling av hiv/aids eftersom jag anser att vi omgående måste vidta kraftfullare åtgärder och handlingar för att diagnostisera och behandla denna sjukdom, med tanke på den oroande ökningen av antalet nya hiv-fall i EU.

Det är viktigt att vidta åtgärder för att förhindra och behandla denna sjukdom så att vi kan förhindra att antalet smittade ökar. Därför anser jag att vi måste underlätta tillgången till information, rådgivning, hälso- och sjukvård och sociala tjänster.

Dessutom är det viktigt att medlemsstaterna antar bestämmelser som i praktiken förbjuder diskriminering av hiv-smittade/aidssjuka personer, inklusive restriktioner som inskränker deras rätt till fri rörlighet inom landets rättsområde.

Luca Romagnoli (NI), skriftlig. – (IT) Fru talman, mina damer och herrar! Det gläder mig att kunna säga att jag röstade för resolutionsförslaget om tidig diagnos och behandling av hiv-viruset. För att skydda EU-medborgarna och deras hälsa är kommissionen skyldig att främja tidig diagnos så att det blir lättare att testa sig för denna sjukdom. Kommissionen är dessutom skyldig att tillhandahålla tidig behandling och att förmedla fördelarna med tidig behandling.

Med tanke på att det i rapporterna från EuroHIV och Unaids bekräftas att antalet nya fall av hiv ökar i en oroande takt inom EU och i dess grannländer, och att antalet hiv-smittade personer i vissa länder beräknas vara tre gånger så många som den officiella siffran, välkomnar jag förslaget. I förslaget uppmanas dessutom kommissionen att lansera en strategi för att minska hiv/aids som inriktas på narkotikamissbrukare och sprutnarkomaner.

- Resolutionsförslag: Biodlingssektorn (B6-0579/2008)

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), skriftlig. – (PT) Vi vill lyfta fram några aspekter i denna resolution som vi håller med om, framför allt "illojal konkurrens från produkter från tredjeländer som importeras till gemenskapsmarknaden" och att "den avsevärda minskningen av tillgången på pollen och nektar utgör ett allvarligt hot mot bistammarna". Vi måste lösa dessa problem genom att tillämpa principen om gemenskapspreferens och bekämpa illojal konkurrens från jordbruksprodukter från tredjeländer. Forskningen om parasiter och sjukdomar – som gör att bistammarna minskar – och deras ursprung, inklusive vilket ansvar genmodifierade organismer bär, bör genast stärkas genom ökade budgetanslag till denna forskning.

Den aspekt som saknas i resolutionen är det ansvar reformen av den gemensamma jordbrukspolitiken har för hela detta problem. Ökenspridning på landsbygden, produktion som läggs ned i stora områden och införandet av genetiskt modifierade arter har lett till att den biologiska mångfalden har minskat. Samtidigt har man främjat produktionsmetoder som ignorerar varje regions särskilda jordmån och klimatförhållanden.

Tillsammans med de åtgärder som nämndes ovan skulle en jordbrukspolitik som vände denna trend kunna vara en betydelsefull faktor för att lösa problemen inom biodlingssektorn.

Christofer Fjellner (PPE-DE), skriftlig. – Resolutionen handlar om att bisamhällen dör av oförklarliga anledningar. Vi delar uppfattningen att det behövs forskningsinsatser för att komma till rätta med problemet.

Däremot delar vi inte uppfattningen att det behövs mer bidrag till biodlare och mer skydd mot omvärlden/protektionism.

Hélène Goudin och Nils Lundgren (IND/DEM), skriftlig. – Förslaget från Europaparlamentets jordbruksutskott innehåller ömsom vin och ömsom vatten. Vi ser positivt på att kommissionen initierar forskning om parasiter och sjukdomar som decimerar bipopulationerna.

Men det finns också förslag i resolutionen som vi inte kan stödja. Till exempel uppmanar Europaparlamentet "bestämt kommissionen att föreslå ett system för ekonomiskt stöd till biodlare som drabbats av problem på grund av dödligheten bland deras bistammar" (punkt 11). Några sådana kostnader för EU:s budget kan vi inte stödja, och Europaparlamentets federalistiska majoritet bör inte uttala sig för detta utan att känna till de ekonomiska konsekvenserna av ett sådant ställningstagande.

Därför har vi röstat nej till denna resolution i dess helhet.

Daciana Octavia Sârbu (PSE), skriftlig. – (RO) Den dramatiska minskningen av bistammarna, och därigenom den minskade pollineringen, hotar produktionen av frukt, grönsaker och spannmål i hela EU. Att antalet bin minskar beror både på olika parasiter och på svampsjukdomar som finns i luften och på besprutning med växtskyddsmedel. Det allvarligaste problemet är den infektion som orsakas av parasiten *Varroa destructor*, som gör att vingar och buk är blir deformerade. Detta leder till underutvecklade bin som inte kan flyga och som får en mycket kort livslängd. Om bina inte behandlas kan *Varroa destructor* leda till att en hel bikoloni försvinner på bara några månader. Den omfattande användningen av växtskyddsmedel har också bidragit till minskningen av bistammarna, även när dessa medel används för att bekämpa svampinfektioner och parasiter. Vissa forskare anser att ett annat skäl till detta fenomen är den elektromagnetiska strålning som mobiltelefoner ger ifrån sig, eftersom denna penetrerar binas navigationssystem och gör att de inte kan ta sig hem till kupan. Mer forskning måste göras på detta område så att man kan hitta lösningar på hur man ska bekämpa de sjukdomar som drabbar bin. Jordbrukarnas insatser för att minska användningen av växtskyddsmedel under blomningstiden kommer också att bidra till att hejda dessa insekters tillbakagång.

Christel Schaldemose (PSE), skriftlig. – (DA) För Ole Christensen, Poul Nyrup Rasmussen, Dan Jørgensen, Britta Thomsen och Christel Schaldemose.

Den danska delegationen i den socialdemokratiska gruppen i Europaparlamentet har röstat mot denna resolution om situationen inom biodlingssektorn. Vi anser att resolutionen uppvisar tydliga drag av protektionism och är ett försök att inrätta ytterligare bidragssystem för EU:s jordbrukare.

Vi anser att dödligheten bland bin är ett stort problem som bör hanteras på EU-nivån, men att vi bör använda rätt mekanismer. Detta innebär exempelvis ytterligare forskning och att vi bör inrikta oss på att skydda våra ekosystem, däribland införa restriktioner för användningen av växtskyddsmedel.

- Resolutionsförslag: Miljötillsyn i medlemsstaterna (B6-0580/2008)

Avril Doyle (PPE-DE), skriftlig. – (EN) Jag röstade för resolutionen om översynen av rekommendation 2001/331/EG om införande av minimikriterier för miljötillsyn i medlemsstaterna (B6-0580/2008). Bra och enhetlig tillämpning av gemenskapens miljölagstiftning är oerhört viktigt och är vad allmänheten förväntar sig. Allt annat undergräver gemenskapens rykte som en effektiv miljökampe. Om vår lagstiftning ska vara trovärdig måste den tillämpas på ett effektivt sätt.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), skriftlig. – (PT) Utan tvekan måste vi ge miljöfrågorna större uppmärksamhet. Vi måste vidta åtgärder för att förhindra den konstanta miljöförstöring som både i dag och i framtiden hotar vår planet och våra medborgares livskvalitet.

Därför måste vi i högre grad följa olika miljöbestämmelser och ta hänsyn till varje lands specifika betingelser, däribland de sociala följderna. Dessutom behöver vi en politik med mer solidaritet som tar hänsyn till ländernas olika utveckling och ekonomiska kapacitet.

Inte alla dessa aspekter ges fullgott skydd i EU:s miljölagstiftning. EU:s politik är inte heller så konsekvent som den borde vara. Vi betvivlar därför starkt att Europeiska kommissionen verkligen har den politiska vilja som krävs för att lösa detta komplexa problem och vissa av de förslag som läggs fram i denna resolution riskerar att förvärra regionala och sociala ojämlikheter.

Därför lade vi ned våra röster.

Duarte Freitas (PPE-DE), skriftlig. – (PT) Jag gratulerar mina kolleger i utskottet för miljö, folkhälsa och livsmedelssäkerhet till deras skrivningar, både i den muntliga frågan och i resolutionsförslaget. De visar tydligt hur viktigt det är att tillämpa gemenskapslagstiftningen på ett korrekt sätt. För att nå detta mål uppmanas kommissionen att lägga fram ett förslag till direktiv om miljötillsyn där de definitioner och kriterier som anges klarläggs och tillämpningsområdet utökas.

I båda dokumenten framhåller man dessutom att Europeiska unionens nätverk för genomförande och upprätthållande av miljölagstiftning (Impel) måste stärkas och att informations- och utbildningsverksamhet om miljöskydd måste stödjas. Det exakta innehållet kommer att avgöras på lokal, regional eller nationell nivå med utgångspunkt i vilka behov och problem som förekommer i de aktuella områdena.

Om EU inte strikt tillämpar sin miljölagstiftning kommer allmänhetens förväntningar inte att uppfyllas och gemenskapens rykte som en effektiv beskyddare av miljön att undergrävas.

Athanasios Pafilis (GUE/NGL), skriftlig. – (EL) Vi röstade mot det resolutionsförslag som stöder uppfattningen att det är viktigt att gemenskapens miljölagstiftning tillämpas på ett korrekt och likvärdigt sätt eftersom denna lagstiftning inte skyddar miljön. Den skyddar EU:s monopols viktigaste intressen.

Kravet på att det ska inrättas ett gemenskapsorgan med miljöinspektörer innebär direkt inblandning i medlemsstaternas inre angelägenheter för att man ska kunna garantera att principen "förorenaren betalar" tillämpas. Denna princip innebär att miljöförstöring tillåts i utbyte mot att den som bär ansvar för miljöförstörelsen betalar en liten kompensation, den "gröna skatt" som underklassen måste stå för, handel med utsläppsrätter, främjandet av entreprenörskap och konkurrenskraft som de avgörande kriterierna för utvecklandet av vad som annars är innovativ "miljöteknik", användningen av genetiskt modifierade organismer inom jordbruket och i praktiken avskaffandet av försiktighetsprincipen och principen om förebyggande åtgärder.

EU och dess miljöpolitik, som tjänar storföretagens intressen, leder till livsmedelsbrott, luftföroreningar i stadskärnorna med "moderna utsläpp", skogsskövling, jorderosion, ökenspridning och förorening av hav och vattendrag. Miljön blir ett affärsområde för att maximera de ekonomiska oligarkernas vinst. Miljön kommer att drabbas av följderna av detta tanklösa och oansvariga utnyttjande av naturresurserna och kommer att förstöras av kapitalismens barbariska metoder.

(Sammanträdet avbröts kl. 13.00 och återupptogs kl. 15.00.)

8. Rättelser/avsiktsförklaringar till avgivna röster: se protokollet

ORDFÖRANDESKAP: ONESTA

Vice talman

9. Justering av protokollet från föregående sammanträde: se protokollet

10. Begäran om fastställelse av parlamentarisk immunitet: se protokollet

11. Meddelande om rådets gemensamma ståndpunkter: se protokollet

12. Debatt om fall av kränkningar av de mänskliga rättigheterna samt av demokratiska och rättsstatliga principer (debatt)

12.1. Somalia

Talmannen. - Nästa punkt är debatten om sex resolutionsförslag om Somalia⁽²⁾.

Marios Matsakis, författare. – (EN) Herr talman! Somalia är ett land vars medborgare lever under svåra och kaotiska förhållanden där deras välbefinnande och liv på många sätt hotas. Europaparlamentet, och världssamfundet i stort, har vid upprepade tillfällen tagit upp den oacceptabla situationen i detta land. Både EU och FN och andra utländska organ har gett – och fortsätter att ge – stort ekonomiskt stöd och andra former av stöd till det somaliska folket.

Situationen i landet har nu förvärrats ännu mer på grund av de så kallade islamiska domstolarna. Dessa är i själva verket ett sätt för brottsliga och ondskefulla personer att utöva terror mot sina egna landsmän i religionens namn – i detta fall islam.

⁽²⁾ Se protokollet.

Nyligen stenades den 13-åriga flickan Aisha Ibrahim Duhulow till döds efter att ha våldtagits, vilket är ytterligare ett exempel på denna praxis. Men det allra senaste och mest oroande fenomenet i det somaliska samhälle som gradvist håller på att lösas upp är inte bara att sådana grymheter är så utbredda utan att denna motbjudande handling utfördes av en grupp på 50 män och bevittnades av ett tusental åskådare. Ett sådant grymt exempel på sadistiskt beteende är lätt att fördöma men svårt att förstå med hjälp av mänskligt accepterade socialpsykologiska parametrar.

Tillsammans med det världssamfundet och Afrikanska unionen måste Somalias regering skrota de djävulska islamiska domstolarna och motarbeta alla som stöder eller förespråkar deras användning i landet.

Manuel Medina Ortega, författare. – (ES) Herr talman! På PSE-gruppens vägnar vill jag säga att vi fullständigt fördömer de mord som i Guds namn begås i denna region i Somalia. Få grymheter har begåtts av någon som inte har åberopat Guds namn eller en religion.

Jag måste särskilt allt fördöma det sätt som detta grymma mord begicks på. En 13-årig flicka våldtogs. Därefter anklagades hon för äktenskapsbrott och sedan skyndade sig fem män – om vi kan kalla dem för män – att stena henne samtidigt som de till och med hindrade människor från att försöka rädda henne. Och allt detta skedde på ett stadion inför ett tusental åskådare.

Denna händelse, tillsammans med de pirater som hittills i år har kapat nästan 100 fartyg utanför Somalias kust, är uttryck för en fullständigt oacceptabel humanitär situation.

Världssamfundet får inte förbli passivt. Det får inte förbli passivt när det möter feghet och grymheter som utförs i religionens namn. Vi måste därför återupprätta lag och ordning genom att stödja Somalias rättmätiga regering så att denna kan återta kontrollen över hela landet och se till att landet åter blir en rättsstat som respekterar mänskliga rättigheter.

Det är sällan som vi ställs inför en situation där det är så tydligt att vi måste agera. Vår gemenskap av 500 miljoner människor och 27 länder, den viktigaste gemenskapen i världen, får inte förbli passiv. Vi måste ingripa. Jag vet inte hur vi ska ingripa men jag anser att vi måste ingripa, och det kvickt.

Den socialdemokratiska gruppen kan inte godta de ändringsförslag som lades fram i sista stund och som inte har varit föremål för vederbörliga överläggningar. Vi stöder texten i det gemensamma resolutionsförslaget och hoppas att detta innebär att EU på allvar kommer att börja intressera sig för denna typ av humanitära frågor och att missbruket av religiösa idéer för att begå grymheter i Guds namn ska fördömas.

Ryszard Czarnecki, författare. – (PL) Herr talman! Jag har deltagit i dussintals debatter om mänskliga rättigheter i denna kammare, men jag berörs kanske extra mycket i dag. När vi talar om ett stort antal döda, tusentals döda personer, upphör man till slut att beröras. Men när vi betraktar mordet på en specifik person, i detta fall ett barn, den 13-åriga flickan Aisha Ibrahim Duhulow, tvingar grymheten i gärningen oss att fundera över vad vi kan göra.

Det som händer i Somalia inskränker sig naturligtvis inte till ett fruktansvärt, grymt mord med stöd av den lokala islamska religiösa lagen. Det omfattar även – och detta är värt att betona, och har inte nämnts av föregående talare – självmordsbombningar som den senaste tiden har dödat 30 personer. Det omfattar offentliga spöstraff som utförs i landets huvudstad för att visa de radikala islamisternas makt. Det omfattar många människorättskränkningar. Det omfattar även – även om detta nämns mer sällan och därför bör framhållas – de två italienska nunnor som nyligen kidnappades i Kenya och nu hålls fångna i Somalia.

För att sammanfatta måste vi dag säga ett rungande "Nej"!

Ursula Gack, författare. (EN) Herr talman! Varje torsdagseftermiddag under våra plenarsammanträden i Strasbourg får vi vetskap om ännu fler tragedier, avskyvärda brott och allvarliga orättvisor. Konkurrensen om de tre platser som har avsatts för brådsnande debatter är den bästa indikatorn på hur omänskligt människor fortfarande beter sig mot sina medmänniskor.

Mot bakgrund av dessa avskyvärda händelser är det svårt att tro att det fortfarande finns fall som kan chockera oss. Vi kanske säger att vi har hört allt. Ändå behandlar vi ibland ett fall som är så oerhört motbjudande att vi inser att vi har fel. En 13-årig flicka i Somalia som stenades till döds är precis ett sådant fall. Först utsattes hon för gruppvåldtäkt, sedan befanns hon skyldig till äktenskapsbrott – samtidigt som våldtäktsmännen går fria – och till sist dömdes hon till den vidrigaste formen av dödsstraff. Mina kolleger har redan nämnt att 50 män stenade henne till döds, samtidigt som ett tusental åskådare tittade på.

Det bör framhållas att vissa av åskådarna faktiskt försökte rädda den skräckslagna flickan. Det ska de ha en eloge för. Milismän öppnade emellertid eld mot dem som hade tillräckligt med anständighet för att försöka skydda offret för denna omänsklighet och trångsynthet. En ung pojke dödades av milismännens kulor.

Mot bakgrund av detta fruktansvärda brott måste vi fråga oss: Vad kan vi göra för att rätta till de fel som har begåtts? Vi måste ge allt stöd vi kan till Somalias federala övergångsregering. Det är endast genom att återupprätta viss kontroll och rättsstatsprincipen i de områden som kontrolleras av radikala oppositionsgrupper som vi kan hoppas undvika att denna och andra grymma gärningar upprepas.

Somalias regering bör postumt återupprätta offrets, Aisha Ibrahim Duhulows, heder. Europaparlamentet framför sina djupa kondoleanser till Aishas familj.

Det var jag som föreslog att Aishas fall skulle föras upp på dagens föredragningslista. Tack för att ni stödde denna begäran. Jag hoppas att vi aldrig kommer att behöva ta upp ett liknande fall här i kammaren igen.

Filip Kaczmarek, för PPE-DE-gruppen. – (PL) Herr talman! I dag diskuterar vi en händelse i Somalia som genomsnittseuropén inte kan föreställa sig. Den första impulsen man får när man hör talas om denna händelse är att man vägrar att acceptera den. Man vill helt enkelt inte tro att något sådant överhuvudtaget är möjligt. Ändå bör vi inse att detta är möjligt, eftersom situationen i Somalia gör olika saker möjliga, oavsett hur oacceptabla eller ofattbara de verkar vara. Situationen i Somalia påverkar dessutom situationen på Afrikas horn, som redan är så svår och komplicerad.

Människorättssituationen i regionen och i landet kommer bara att förbättras om den politiska situationen förändras. Därför bör vi stödja genomförandet av Djiboutifredsavtalet. Utan fred, stabilitet, ökad säkerhet och en ansvarsfull regering kommer vi ännu oftare att få höra om tragedier som Aishas död.

Paulo Casaca, för PSE-gruppen. – (PT) Herr talman! Jag håller med mina kolleger som har yttrat sig i denna fråga. Detta är ytterligare ett land där religiös fanatism vinner mark och där vår civilisations alla grundläggande principer ifrågasätts i rättsvans och religionens namn. En sådan situation kan absolut inte tolereras.

Utöver allt som redan sagts måste jag dessutom säga att vi inte under några omständigheter får glömma den hungersnöd som sprider sig genom regionen. Den berör Somalia men även Etiopien. Givetvis har detta inget att göra med, och kan inte ursäktas vad som sker, men vi måste även ta upp detta extremt allvarliga humanitära problem som just nu håller på att växa fram i Somalia.

Urszula Krupa, för IND/DEM-gruppen. – (PL) Herr talman! Problemet med människorättskränkningar i Somalia, som vi diskuterar i dag, inskränker sig inte till de fall som nämns i resolutionen, även om dessa fungerar som ett dramatiskt bevis på den barbariska behandlingen av de svagaste i samhället, däribland flickor, kvinnor och bortförda nunnor.

I Somalia, där 95 procent av befolkningen är muslimer och som är ett av världens fattigaste länder, är en majoritet av invånarna så gott som utblottade, analfabetismen uppgår till 70 procent och medellivslängden är 47 år. Även om Somalia blev självständigt för mer än 40 år sedan pågår fortfarande konflikter om betesmarker och vattenkällor mellan konkurrerande klaner.

Innan självständigheten undertrycktes konflikterna av kolonialmakterna. Lämnade åt sitt öde inledde somalierna ett inbördeskrig, som intensifierades när ekonomin kollapsade. Kampen mot terrorism och sjöröveri bör därför först och främst inriktas på att utrota fattigdom och nöd, i form av humanitärt stöd till de fattigaste och åtgärder som underlätta utveckling.

Somalias svår vunna stabilitet förstördes genom utländsk inblandning med kriget mot terrorism som förevändning. De splittrade, fattiga, utbildade och lättmanipulerade somaliska stammarna håller på att bli ett redskap för att se till att det fortsätter att råda anarki och splittring i landet.

Alla folk har rätt att välja sitt eget sätt att tänka och sitt eget sätt att leva, och internationellt stöd bör inte användas för att sprida givarnas egen ideologi och öka deras inflytande. Det är inte första gången motståndare använder sig av religion för att misskreditera den och få makt. Detta sker inte bara i Somalia utan även i Vietnam och Indien, där förföljelsen av katoliker har blivit en del av valkampanjerna.

När kristna förföljs tillåter emellertid inte parlamentets vänsterliberala ledamöter en debatt för att förhindra människorättskränkningar och förföljelsen av dessa människor.

Tadeusz Zwiefka (PPE-DE). – (PL) Herr talman! Frivilligorganisationer varnar för att Somalia har blivit ett exempel på världens mest bortglömda humanitära tragedi, som utspelar sig inför hela världens ögon. Ett

stort antal personer dör av hunger, törst och sjukdomar, och vart fjärde somaliskt barn dör innan det har hunnit fylla fem år. Huvudstaden Mogadishu ligger öde och övergiven. Vanliga människor utsätts för artillerield. Civilbefolkningen terroriseras av självmordsbombare. Pirater hemsöker Somalias kust, medan somaliska talibanstyrkor kontrollerar allt större landområden. De drar sig successivt mot huvudstaden och inför de hårda Sharialagarna. Låt oss inte ha några illusioner, dessa lagar tillämpas godtyckligt för deras egna syften. Om vi inkluderar de katastrofer som har orsakats av torka och översvämningar inser vi tragedins verkliga omfattning. Naturkatastrofer kan vi åtminstone förstå. Men hur kan det finnas så många vapen i ett fattigt land som Somalia? Jag anser att detta beror på vissa länders cyniska beteende. Dessa vill fortsätta att bedriva sina skumma affärer i denna fattiga del av Afrika, samtidigt som vi är nöjda och samtycker till att de olympiska spelen hålls i Kina.

Esko Seppänen (GUE/NGL). - (FI) Herr talman, herr kommissionsledamot! Yrkespirater visade i dag hur instabil freden i Somalia är. Det fall som vi just nu behandlar i Europaparlamentet – steningen av Aisha Ibrahim Duhulow – fick inte samma uppmärksamhet. Detta kan betraktas som en större tragedi än piraternas verksamhet. Det ger en bild av ett land som lever i en islamsk medeltid.

I det gemensamma resolutionsförslaget ges kanske för mycket oreserverat stöd till Somalias federala övergångsregering. Den mellanstatliga utvecklingsmyndighetens ministerråd, som består av länder i regionen, sammanträdde häromdagen. Detta råd fördömer den somaliska regeringens ovilja att arbeta för att uppfylla sina åtaganden och för en fredspolitik. Företrädare för andra länder i regionen anger att regeringen saknar den politiska vilja och initiativkraft som krävs för att engagerat arbeta för fred, och detta är den största utmaningen när det gäller att motverka den otrygghet som råder i landet. Parlamentets resolution är emellertid viktig för Aisha och därför är vår grupp villig att anta den. Men vi tänker vi inte dra ett streck över det som varit och låta den somaliska regeringen undkomma sitt ansvar i våra ansträngningar för att åstadkomma fred.

Charles Tannock (PPE-DE). - (EN) Herr talman! Aisha Duhulow var knappt en tonåring. Hon skulle förmodligen aldrig ha hört talas om EU eller Europaparlamentet. Inte ens när hon utsattes för gruppvåldtäkt, eller låg döende under en störtflod av stenar, kunde hon förmodligen ha föreställt sig att politiker långt borta skulle uppmärksamma hennes lidande och minnas hennes mycket korta liv. Men jag är säker på att hon när hon dog visste att hon utsattes för en stor orättvisa.

De sjuka brott som hon utsattes för blir ännu mer chockerande genom fallets bisarra detaljer. Steningen bevitnades av en åskådarmassa på tusen personer. Den ägde rum inne på ett idrottsstadion, som om det var en form av åskådarport. Flera lastbilslastar av stenar hade beställts för just detta ändamål. Beväpnade män sköt mot dem som – vilket de ska ha en eloge för – försökte rädda den stackars flickans liv.

Somalia är en misslyckad stat och det är inte mycket konkret EU kan göra för att komma till rätta med de barbariska handlingar som utförs av olika klaner och islamistisk milis som styr de områden som regeringen inte kontrollerar.

Vi kan emellertid ta ställning genom att hävda våra egna värderingar, som inte är förenliga med Sharialagarna. Detta är inte bara något som jag anser utan denna syn delas även av Europeiska domstolen för de mänskliga rättigheterna. Detta tragiska fall gör oss bara ännu mer beslutna att aldrig ge upp de demokratiska friheter som vi har kämpat så hårt för att erövra och att aldrig kapitulera inför obskurantism.

Ewa Tomaszewska (UEN). - (PL) Herr talman! I årtal har Somalia varit skådeplatsen för brutala strider, laglöshet och sjöröveri. Nyligen kidnappades två polacker. Men vad som hände den 27 oktober ligger bortom den mänskliga fattningsförmågan.

En 13-årig flicka, Aisha Ibrahim Duhulow, stenades till döds. Hon hade våldtagits av tre män. Våldtäktsmännen har inte gripits eller ställts inför rätta. Hon stenades till döds i Kismayo av 50 män i närvaro av ett tusental vittnen. Enligt islamsk lag bestraffades Aisha för den våldtäkt hon utsattes för.

Denna chockerande händelse är inte en isolerad företeelse, utan en brutal följd av tillämpandet av den islamiska lag som i Guds namn straffar offret för det brott hon utsattes för. Jag uppmanar Somalias regering att upphöra med dessa barbariska metoder, döma förövarna till ett avskräckande straff och återupprätta Aishas heder.

Colm Burke (PPE-DE). - (EN) Herr talman! Den 27 oktober stenades den 13-åriga flickan Aisha Ibrahim Duhulow – låt oss inte glömma hennes namn – till döds av 50 män i ett stadion i hamnstaden Kismayo i södra Somalia inför ett tusental åskådare. Hon anklagades och dömdes för att brutit mot islamisk

lag och för att ha begått äktenskapsbrott, när hon i själva verket hade våldtagits av tre män. De som anklagas för att ha våldtagit henne har varken gripits eller fängslats.

Jag fördömer starkt steningen och avrättningen av Aisha Ibrahim Duhulow och jag bestört över att en sådan barbarisk handling kan utföras mot ett 13-årigt våldtäktsoffer. Som Unicef påpekade efter hennes tragiska död utsattes ett barn för två brott: först av våldtäktsmännen och sedan av de rättskipningsansvariga.

Denna avskyvärda behandling av kvinnor kan inte på något sätt tolereras och tillåtas enligt Sharialagarna. Händelse visar inte bara hur utsatta flickor och kvinnor är i Somalia, utan även vilken diskriminering de hela tiden utsätts för.

Marcin Libicki (UEN). - (PL) Herr talman! I dag debatterar vi ett mord på en flicka som stenades till döds i Somalia. Vi är också medvetna om att två katolska nunnor har kidnappats och hålls fångna i Somalia. Allt detta överskuggas av de pirater som härjar utanför Somalias kust. Vi har hört att detta beror på att Somalias regering i praktiken inte alls fungerar. Var finns världens stormakter i detta läge? Var finns stormakterna Förenta staterna, Kina, Ryssland och EU, som hävdar att de är civiliserade länder? När länder inte kan ingripa för att skydda de svagaste, som attackeras av de inte fullt så mäktiga, kan de inte betraktas som civiliserade. Var finns vi i denna situation? Herr talman! Jag väddar till världens stormakter: Gör det rätta! Gör er plikt!

Siim Kallas, kommissionens vice ordförande. - (EN) Herr talman! På kommissionens och kommissionsledamot Louis Michels vägnar vill jag göra några kommentarer i denna fråga om mänskliga rättigheter i Somalia.

För det första delar jag er bestörtning över den fortsatta konflikten och politiska instabiliteten i Somalia. Somalia är fortfarande en plats där väpnade grupper begår systematiska och utbredda attacker på civila och grundläggande rättigheter och respekten för grundläggande mänsklig värdighet fortsätter att kränkas.

De senaste månaderna har vi sett en upptrappning av attackerna mot hjälparbetare, fredsaktivister och människorättsaktivister i de södra och centrala delarna av Somalia. Bara mellan januari och september 2008 har minst 40 somaliska människorättsaktivister och hjälparbetare dödats. Till följd av dessa attacker har flera humanitära hjälporganisationer tvingats ta hem sin personal från Mogadishu. Detta har lett till att tillgången på humanitär hjälp har minskat ytterligare och att människorättsförhållandena och de humanitära förhållandena har försämrats ännu mer.

Kommissionen arbetar tillsammans med medlemsstaterna och andra internationella aktörer för att bistå Somalia vid denna kritiska tidpunkt.

EU stöder de insatser som FN:s kommissariat för mänskliga rättigheter, inbegripet den oberoende experten på mänskliga rättigheter i Somalia, Shamsul Bari, gör för att skapa en mekanism för att utreda alla parter systematiska människorättskränkningar.

På utvecklingsnivån ger EU starkt stöd till människorättsorganisationer, framför allt i form av utbildning och anslag till identifiering, dokumentation och övervakning av människorättskränkningar samt rättshjälp. Framför allt ser kommissionen till att civilsamhället i allt högre grad blir delaktigt i alla återuppbyggnadsprogram och program för nationell försoning, inklusive utbytesprogram mellan civilsamhällets organisationer och andra regionala organisationer, utbildning av advokatassistenter, kampanjer för att öka allmänhetens medvetenhet, och kvinnogrupperns arbete för att öka sin politiska representation och deltagande i försoningsprocesser. EU stöder dessutom program som inriktas på brottsbekämpning och på att stärka rättsväsendet.

Under tiden måste vi arbeta för att förbättra säkerhetsläget och se till att den somaliska försoningsprocessen går framåt. Fortsatt otrygghet kommer bara att förvärra människorättsituationen och uppmuntra till kränkningar av internationell humanitär rätt. Varaktig fred i Somalia måste grundas på ansvarsutkrävande och rättvisa för de människorättskränkningar som alla sidor i konflikten i Somalia har begått.

Talmannen. - Debatten är härmed avslutad.

Omröstningen kommer att äga rum efter debatten.

Skriftliga förklaringar (artikel 142)

Eija-Riitta Korhola (PPE-DE), skriftlig. - (FI) Herr talman! Bland denna veckas resolutioner om brådskaande frågor är det resolutionen om Somalia som berör oss mest. För tre veckor sedan stenades den 13-åriga flickan Aisha Ibrahim Duhulow till döds i Somalia efter att ha våldtagits av tre män. Inget hände med männen, men flickan dömdes för äktenskapsbrott enligt Sharialagarna.

Steningen ägde rum i ett stadion i Kismayo i södra Somalia. Avrättningen utfördes av 50 män och bevittnades av 1 000 åskådare. Domen avkunnades av Al-Shabab-milisen som kontrollerar staden Kismayo. De dödade också en pojke som försökte förhindra steningen av flickan. Denna hårda och omänskliga tolkning av Sharialagarna – att äktenskapsbrott ska bestraffas med att den skyldiga stenas till döds – har fått ofattbart grymma proportioner och lett till mordet på ett oskyldigt barn, trots att hon utsattes för ett brott.

Vi måste fördöma domen och avrättningen genom stening och insistera på att även Somalias regering och Afrikanska unionen gör detta, och att de så snart som möjligt vidtar konkreta åtgärder för att se till att inga sådana domar längre kommer att avkunnas. Samtidigt som vi bör stödja den somaliska regeringens försök att ta kontroll över staden Kismayo bör vi också uppmana den att ställa de som våldtog Aisha Ibrahim Duhulow inför rätta. Som föreslås i resolutionen bör EU:s medlemsstater göra mer för att hjälpa Somalia, så att landet kan få en demokratisk regering och så att denna får den hjälp den behöver för att försöka ta kontroll över alla landets regioner.

12.2. Dödsstraffet i Nigeria

Talmannen. - Nästa punkt är debatten om sex resolutionsförslag om dödsstraffet i Nigeria⁽³⁾.

Marios Matsakis, författare – (EN) Herr talman! Rättsväsendet i Nigeria präglas av stora brister, försummelse och korruption. Dessutom har de anakronistiska islamiska Shariadomstolarna domsrätt i brottmål i en tredjedel av Nigerias delstater. Dessa religiösa domstolar, som leds av sjuka fanatiker, fortsätter än i dag att terrorisera befolkningen genom att avkunna dödsdomar, och döma till spöstraff och amputation.

Vi i Europa fördömer naturligtvis dessa anakronistiska religiösa domstolars verksamhet, men hur ser det ut i den islamiska världen? Varför ingriper inte islamiska politiska ledare och islamiska stater? Vissa av dessa är globalt och regionalt mycket mäktiga och inflytelserika, och en del av dessa har vi handelspartnerskap med. Varför tar inte de sitt ansvar och kraftfullt bekämpar Sharialagarna, islamiska domstolar och annat sattyg? Varför fördömer de islamiska ledarna i vissa av de mer avancerade islamiska länderna inte själva en sådan användning av islam? Jag anser att deras tystnad och ljumma reaktion kan tolkas som att de i tysthet stöder denna verksamhet. För mig är en sådan inställning lika kriminell som de handlingar som utförs av dem som upprätthåller Sharialagarna.

Låt vår avsky för denna aspekt av islamisk fundamentalism nå de i den islamiska världen som borde göra något drastiskt för att förbättra läget, men som tyvärr inte gör någonting alls.

Paulo Casaca, författare. – (PT) Herr talman! Även om situationen i Nigeria naturligtvis inte kan jämföras med det som sker i Somalia anser jag att det finns en risk för att utvecklingen går i den riktningen. Som påpekats tillämpas Sharialagar i en tredjedel av landet och människorättssituationen har förvärrats betydligt.

Jag måste säga att innan vi fördömer religiösa ledare, särskilt islamiska ledare, bör vi komma ihåg att vår huvudsakliga uppgift är att upprätthålla dialogen med och uppmuntra de muslimska ledare som inte delar denna fanatiska uppfattning.

Jag kan försäkra er att det finns många sådana ledare, och jag känner personligen ett stort antal. Problemet är att EU-institutionerna istället för att kommunicera med landet och med islam, som delar våra värderingar och uppfattningar, gör det rakt motsatta. EU-institutionerna verkar helt inriktade på att tillmötesgå de mest fanatiska och värsta syndarna, de som slaktar alla muslimers mänskliga rättigheter, eftersom muslimer – och vi måste inse detta – är de som drabbas värst av denna situation. De är våra viktigaste bundsförvanter. Det är med dessa människor som vi måste samarbeta. Det är tillsammans med dessa människor som i alla fall vi socialdemokrater kommer att kunna ta itu med dessa utmaningar.

Ryszard Czarnecki, författare. – (PL) Herr talman! Denna debatt handlar naturligtvis till viss del om dödsstraffet som sådant, men jag vill inte gå in på detta eftersom vi faktiskt bör diskutera den specifika situationen.

Vi känner självfallet till rapporterna om att den senaste tidens minskning av antalet dödsstraff inte har lett till att brottsligheten i landet har minskat. Det får dem som förespråkar dödsstraff att fortsätta att kräva att detta straff ska tillämpas. Faktum är emellertid att förra året verkställde endast 7 av 53 länder i Afrikanska

⁽³⁾ Se protokollet.

unionen dödsstraff, medan 13 länder tills vidare har avskaffat dödsstraffet och 22 länder överhuvudtaget inte använder dödsstraff.

Jag anser att Nigeria bör välja denna väg, eventuellt efter påtryckningar från EU. Vi kan visa att dödsstraff verkställs på de mycket unga och på de unga. Det finns gott om sådana exempel, minst 40 i Nigeria. Det är extra chockerande när så unga personer väntar på att avrättas.

Naturligtvis är detta en mycket större fråga. Detta är ett land där det är oerhört lätt att döma någon till döden, framför allt eftersom en fjärdedel av Nigerias regioner styrs enligt Sharialagar, islamiska, muslimska lagar som tillåter amputation av händer och fötter och även använder sig av spöstraff. Detta är en oacceptabel situation som vi måste kritisera.

Michael Gahler, författare. – (DE) Herr talman! Nigeria är politiskt och ekonomiskt ett av de största och mest betydelsefulla länderna i Afrika. Därför är det också en av våra viktigaste partner. Tyvärr lämnar respekten för rättsstatsprincipen en hel del att önska, särskilt när det gäller rättssystemet. Under denna debatt har vi inriktat oss på dödsstraffet. I Nigeria väntar ett stort antal människor på att avrättas. En fjärdedel av dem har väntat i fem år på att deras överklaganden ska avgöras och 6 procent har väntat i 20 år. Detta är oacceptabelt och vi uppmanar därför Europeiska kommissionen att hjälpa de nigerianska myndigheterna att förbättra respekten för rättsstatsprincipen och att utfärda rekommendationer som kan vara till hjälp. Presidenten har dessutom inrättat flera kommittéer som har utfärdat rekommendationer om Nigeria, vilket är ett steg i rätt riktning. Jag anser emellertid att vi bör sätta större politisk press på Nigeria.

Ewa Tomaszewska, för UEN-gruppen. – (PL) Herr talman! Att dömas till döden för att man är fattig är en realitet i Nigeria. Jag väddar till de nigerianska myndigheterna att införa ett moratorium för avrättningar och omvandla dödsstraffen till fängelsestraff.

Hundratal av dem som dömts till döden är människor som inte har råd med en rättvis rättegång. De inväntar sin avrättning under omänskliga förhållanden efter att ha dömts på grundval av vittnesmål som har pressats fram under tortyr, utan chans till kvalificerade rättsliga ombud och utan chans att hitta akter som tappades bort för fem eller femton år sedan. Från sitt cellfönster kan de ofta se avrättningsplatsen. Man beräknar att 40 av dessa dödsdömda fångar är ungdomar. Deras påstådda brott begicks när de var 13–17 år gamla. Ett överklagande tar i genomsnitt 5 år, men ibland upp till 20 år. 41 procent av de dömda har inte överklagat sina domar. Deras akter har tappats bort, eller de vet inte själva hur man fyller i en överklagningsansökan, och de har inte råd med en advokat. Tortyr är inte tillåtet enligt nigeriansk lag. Vittnesmål som har pressats fram under tortyr anses ogiltigt. Ändå använder polisen tortyr. Rättegångarna tar lång tid. Vittnesmål från personer som torterats är ofta det enda beviset i ett mål. Det är i stort sett omöjligt för fattiga personer att få en rättvis rättegång.

Erik Meijer, för GUE/NGL-gruppen. – (NL) Herr talman! Dödsstraff är i sig självt fruktansvärt. I stället för att försöka hjälpa dem som har skadat sina medmänniskor, eller samhället i stort, att så småningom bli bättre människor hämnas man genom att döda dem. Detta är ett oåterkalleligt beslut som ibland till och med grundas på felaktiga domar. Straffet blir ännu värre när det inte bara är exceptionella brott som bestraffas. I Nigeria handlar det mer om att rättsväsendet är dåligt organiserat i kombination med administrativt kaos.

I de norra delstaterna handlar det dessutom i allt högre grad om att hålla fast vid primitiva, fundamentalistiska uppfattningar. Där anser man att människan har fått i uppdrag av Gud att eliminera syndiga medmänniskor. Till skillnad från Somalia, som diskuterades i förra punkten på föredragningslistan, är Nigeria en fungerande stat. Det är emellertid en stat full av delstater som i mångt och mycket fungerar oberoende av varandra och som samordnas av en central myndighet som, ofta genom statskupper, har hamnat i militärens händer. Just nu verkar situationen i Nigeria något bättre. Det råder inte diktatur och de våldsamma konflikter som vi tidigare såg har försvunnit. Ett antal regioner i norr gör – i likhet med Iran, delar av Somalia och nordvästra Pakistan – sitt bästa för att gå tillbaka till medeltiden. Det handlar även om ett slags klassrättsvisa. De dömda är i huvudsak fattiga människor som saknar rättsliga ombud. Vi måste göra allt vi kan för att rädda dessa människor från kaos, godtycklighet och fanatism.

Laima Liucija Andrikiienė (PPE-DE). – (LT) Det viktigaste budskap som Europaparlamentet i dag sänder till Nigerias förbundsregering och delstatsregeringar är att avrättningar genast bör upphöra, att det bör införas ett moratorium för dödsstraff och att dödsstraffet helt ska avskaffas.

När allt kommer omkring har faktiskt 137 av FN:s 192 medlemsstater avskaffat dödsstraffet. Till och med bland Afrikanska unionens 53 medlemsstater är Nigeria ett av få länder som fortfarande tillämpar dödsstraff.

Både den nationella arbetsgruppen och den nigerianske presidentens kommission för reform av rättsväsendet rekommenderade att dödsstraffet skulle avskaffas eftersom det inte leder till minskad brottslighet.

Jag uppmanar rådet, kommissionen och medlemsstaterna att utnyttja varje tillfälle och alla kontakter med de statliga nigerianska myndigheternas institutioner i arbetet för att undvika att personer, framför allt minderåriga, dödas i den nigerianska lagens namn.

Zdzisław Zbigniew Podkański (UEN). - (PL) Herr talman! Dödsstraffet har alltid gett upphov till funderingar och många frågor. För det första, har en person rätt att fatta beslut om en annan persons liv? För det andra, kan detta beslut fattas om erkännandet har tvingats fram under tortyr? Bör unga, minderåriga brottslingar avrättas eller utbildas? Det finns en rad sådana frågor men svaret är alltid detsamma: Ingen har beviljats denna rätt. Människor har själva tagit sig den rätten. Därför kan människor också avskaffa den, avstå från att tillämpa den och inte verkställa detta straff mer. Jag riktar dess ord till de nigerianska myndigheterna, men även till alla som själva anser att de har rätt att bestämma över en annan persons liv och död.

Siim Kallas, kommissionens vice ordförande. - (EN) Herr talman! Sedan Nigeria blev självständigt har det endast haft tre perioder av civilt styre och 29 år av militärt styre.

För nio år sedan tog Nigeria ett steg mot demokrati och återgick till civilt styre, även om alla val sedan dess har kritiserats kraftigt för oegentligheter, valfusk och våld. Valet i april 2007 kunde ha fungerat som ett föredöme för andra länder, men chansen missades och den nya regeringen installerades trots tvivel om dess legitimitet. Det är mot bakgrund av detta, och med tanke på hur viktigt ett stabilt Nigeria är för Afrika, som vi måste hitta en passande strategi för att få med den nigerianska regeringen i en dialog om mänskliga rättigheter.

Kommissionen delar helt och hållet ledamotens farhågor när det gäller dödsstraffet. Kommissionen håller med om att det, i avvaktan på att dödsstraffet helt ska avskaffas, behöver utfärdas ett omedelbart moratorium för alla avrättningar.

Samtidigt måste vi medge att människorättssituationen i Nigeria rent allmänt har förbättrats sedan landet återgick till civilt styre. Vissa steg har faktiskt tagits för att lansera en debatt i landet om hur användbart dödsstraffet egentligen är för att avskräcka personer från att begå fruktansvärda brott. I år har flera fångar som väntar på att avrättas benådats och Nigeria har åtagit sig att föra en intensivare politisk dialog på hög nivå med EU om bland annat människorättsfrågor.

Kommissionen har i betydande grad bidragit till att denna process har inletts, och den skulle kunna leda till en övergripande EU-strategi gentemot Nigeria. Den har redan lett till en betydelsefull ministertrojka och en omfattande gemensam kommuniké.

Inom ramen för denna dialog kommer vi att på ett konstruktivt sätt diskutera människorättsfrågor, och vidta en rad samarbetsåtgärder inom viktiga sektorer som fred och säkerhet, styrelseformer och mänskliga rättigheter. Vi överväger exempelvis samarbetsinitiativ som stöd för att förbättra den nigerianska polisens utredningsmöjligheter, tillgång till rättvisan och stöd för en fängelsereform, stöd till insatser för att bekämpa korruption, stöd till demokratiprocessen och stöd till federala institutioner som handlägger frågor som rör människohandel, olaglig narkotika, mänskliga rättigheter och förfälskade läkemedel.

För att kunna bli effektiva måste kunskapen om dessa åtgärder spridas till civilsamhället och till vanliga medborgare. Kommissionen kommer att – grundat på en kombination av stöd till lokal massmedier och kulturinitiativ – ta fram en strategi för att stödja känsliga samarbetsinitiativ och sprida kunskap till allmänheten om respekt för mänskliga rättigheter och grundläggande friheter, de grundläggande demokratiska värdena, miljövard och så vidare.

Talmannen. - Debatten är härmed avslutad.

Omröstningen kommer att äga rum efter debatten.

Skriftliga förklaringar (artikel 142)

Sebastian Valentin Bodu (PPE-DE), skriftlig. - (RO) Mänskliga rättigheter är en fråga som fortfarande måste uppmärksammas, även när världen befinner sig i en ekonomisk kris. Fattigdom och avsaknaden av politiskt och ekonomiskt hopp leder alltid till att människors levnadsförhållanden försämrats. Respekten för mänskliga rättigheter hamnar längre ned på listan över brådskande problem och det är lätt för oss att förbise – förblindade av våra egna ekonomiska problem – att det finns platser i världen där personer fortfarande döms till döden.

Jag tänker på Nigeria, ett land med en befolkning på ca 140 miljoner, där 725 män och 11 kvinnor enligt Amnesty International sedan februari i år har väntat på att avrättas för brott som väpnat rån, dråp eller förräderi. Alarmerande rapporter visar dessutom att många av dessa dessutom inte fick en rättvis rättegång, och att bevis till och med pressades fram under tortyr. Dessa människor kommer att hängas för brott som de kanske inte har begått. I Nigeria skyddas nämligen de fattiga inte alls av rättssystemet, även om Nigeria är ett av medlemsländerna i Internationella brottmålsdomstolen. Det är världssamfundets plikt att göra allt det kan för att förmå Nigerias regering att utfärda ett omedelbart moratorium för alla avrättningar och omvandla alla dödsstraff till fängelsestraff.

12.3. Fallet med familjen al-Kurd

Talmannen. - Nästa punkt är debatten om sex resolutionsförslag om fallet med familjen al-Kurd⁽⁴⁾.

Marios Matsakis, författare. – (EN) Herr talman! Till att börja med vill jag säga att jag ger uttryck för mina egna åsikter i detta ämne.

Låt mig också säga att jag är mycket medveten om – och det bör alla vara – att de israeliska myndigheterna mycket noga granskar allt som sägs här i kammaren, och sedan fullständigt struntar i själva sakinnehållet. Det enda man kan göra är att på olika sätt angripa de Europaparlamentsledamöter som på något sätt kritiserar israeliska missgrepp.

Jag har själv erfarenhet av detta. Under Europaparlamentets senaste debatter om palestinska fångar i Israel angrep jag i starka ordalag de israeliska regeringsföreträdarna. Jag gjorde detta för att framhålla för dem att de hade – och tyvärr fortfarande har – en omänsklig och kriminell syn på de palestinska fångarna.

Efter mitt anförande inledde inte bara Israels ambassadör i Cypern en politisk smutskastningskampanj mot mig. Talmannen i israeliska Knesset, Dalia Itzik, skrev dessutom ett officiellt klagobrev till Europaparlamentets talman som var riktat mot mig personligen. Hans-Gert Pöttering svarade så diplomatiskt han kunde, och jag tackar honom för att han försvarade Europaparlamentsledamöternas yttrandefrihet under våra debatter här i parlamentet. Jag tackar honom också för att han gav mig en kopia av sitt svar till Dalia Itzik. Jag har brevet här och jag tänker lämna in det till sekretariatet som bevis för att det jag säger stämmer.

Dessutom skulle jag vilja säga detta till Dalia Itzik: I Europaparlamentet och i EU i allmänhet har vi rätt att fritt och demokratiskt uttrycka våra åsikter. Fru Itzik! Ni kanske borde prova samma sak i ert parlament och i ert land.

När det gäller sakinnehållet i denna resolution vill jag säga följande. För det första är detta inte en civilrättslig fråga, vilket vissa dåligt informerade ledamöter – eller ledamöter som vill sprida falsk information – försöker påskina. Det är helt klart en politisk fråga. Det är en fortsättning på successiva israeliska regeringars försök att sparka ut palestinerna ur sina egna hem och sitt eget land och att med våld – eller med hjälp av rättsliga knep – se till att så mycket som möjligt av de ockuperade områdena läggs under staten Israels kontroll.

För det andra försöker Israels beskickning till EU i ett dokument, som ett begränsat urval Europaparlamentsledamöter har mottagit, argumentera för att den berörda fastigheten av historiska skäl tillhör israeler. I detta dokument hävdas att två judiska frivilligorganisationer köpte marken där byggnaderna i det omtvistade kvarteret byggdes redan under det ottomanska rikets dagar. Helt ärligt, ett sådant påstående kan inte tas på allvar och förtjänar inte att diskuteras mer.

Sammanfattningsvis upprepar jag min inställning så att det inte råder någon tvekan om vad jag anser i frågan. Jag respekterar det judiska folkets rätt till en egen stat, men den judiska regeringen måste respektera det palestinska folkets rätt till dess egen stat.

Véronique De Keyser, författare. – (FR) Herr talman! Det finns två aspekter på det svåra problemet med vräkningen av familjen al-Kurd, en politisk och en humanitär.

Den politiska aspekten rör östra Jerusalems ställning. Israelerna hävdar att östra Jerusalem är en integrerad del av Israel. Jag påminner om att varken EU eller världssamfundet någonsin har delat denna syn.

(4) Se protokollet.

I resolution 252 anger FN:s säkerhetsråd mycket tydligt att alla lagstiftningsmässiga och administrativa åtgärder och bestämmelser som Israel har antagit, inbegripet expropriering av mark och fastigheter som ändrar den rättsliga ställningen, är ogiltiga och att dessa inte kan ändra den rättsliga ställningen.

Säkerhetsrådet påminde Israel om detta 1980, när Israel antog åtgärder för att göra ett enat Jerusalem till Israels huvudstad. I resolution 476 uppmanas Israel att omedelbart upphöra med all politik och alla åtgärder som påverkar den heliga stadens karaktär och ställning. I resolution 478 bekräftas att alla åtgärder som vidtas för att ändra stadens ställning ska betraktas som ogiltiga. Varken FN eller EU har någonsin avvikit från denna uppfattning.

Trots all respekt som alla här i parlamentet har för Israels självständighet och rätt till rättvisa vet vi därför att detta endast kan grundas på landets egna lagar. Dessa strider emellertid mot internationell rätt och enligt internationell rätt har Israel inte rätt till överhöghet över östra Jerusalem.

Vräkningen av familjen al-Kurd måste därför placeras i detta politiska perspektiv och kan inte bara betraktas som en fastighetstvist. Familjen al-Kurd har vräkt till förmån för en judisk familj som nyligen emigrerade till Israel. De har frantagits sin äganderätt efter att ha kämpat i 40 år och vissa av de parlamentsledamöter som träffade dem kan bättre än jag beskriva den mänskliga tragedi som vräkningen innebär.

Jag välkomnar att vi över partigränserna efterlyser att rättvisa ska skipas och att de ska få tillbaka sin egendom.

(Applåder)

Luisa Morgantini, författare. – (IT) Herr talman, mina damer och herrar! Mitt i natten den 9 november vräkte israelisk polis den palestinska familjen al-Kurd från deras hem i bostadsområdet Sheikh Jarrah i östra Jerusalem. Familjen består av modern, den halvt förslamade fadern som har hjärtproblem och fem barn. Familjen har varit flyktingar från sitt hemland sedan 1948, och tillsammans med tusentals andra palestinier har de kastats ut från ett hus i östra Jerusalem.

I dag står de åter utan hem, trots att de hade köpt ett hus och bott där sedan 1956. En grupp extremistiska bosättare – inte fattiga judar som förföljdes och flydde från den fruktansvärda tragedi som förintelsen innebär, utan fundamentalister som tror att de har gudomlig rätt till detta land – hävdar att de äger detta och 26 andra hus i samma distrikt. Som Marios Matsakis nämnde grundar de sina anspråk på en ottomansk lag från 1800-talet vars äkthet är tveksam och som till och med amerikanska myndigheterna bestrider. Det finns emellertid redan en plan. En israelisk sammanslutning vill bygga 200 hus på ruinerna av de hus som palestinerna ska vräkas från.

Så sent som förra veckan besökte Europaparlamentet delegation, bestående av ledamöter från samtliga politiska grupper, de ockuperade palestinska territorierna. Vi besökte familjen al-Kurd i deras hem, och vi blev ögonvittnen till de trakasserier och våld som bosättarna – som redan hade installerat sig i vissa av husen – dagligen utsatte dem för.

Nu är de hemlösa och i punkt 4 i vår resolution, och jag är ledsen att PPE-DE-gruppen som står för kompromiss och som hade röstat för denna punkt – i vilken det framförs krav på att familjen al-Kurd ska få tillbaka sitt hus – nu begär delad omröstning, eftersom alla var överens om kompromissen. Förutom att familjen inte längre har kvar sitt hus har de nu inte heller kvar det tält som de hade satt upp på gården till ett hus som ägs av palestinier, eftersom detta tält två gånger har rivits ned av israeliska bulldozers. Ytterligare 500 familjer i Sheikh Jarrah kommer också att drabbas av samma öde om vi inte kraftfullt ingriper mot dessa brott – dessa ständigt återkommande rivningar som sker med myndigheternas goda minne.

I likhet med Véronique De Keyser anser jag att Israels politik gentemot östra Jerusalem är en kolonial politik som inte stöds av världssamfundet. Jag anser att det är dags att med kraft inte bara säga ”snälla Israel, respektera internationell rätt”. Vi måste se till att det vidtas konkreta åtgärder som förhindrar att Israels åtgärder fortsätter att förstöra freden mellan palestinier och israeler.

Ryszard Czarnecki, författare. – (PL) Herr talman! Jag har en känsla av att denna fråga skiljer sig från de frågor som vi diskuterade tidigare. Tragedin med en 13-årig flicka som mördades inför ögonen på en rasande åskådarmassa i Somalia och frågan om dödsstraff och de hundratals personer som väntar på att avrättas i Nigeria skiljer sig från den fråga som vi nu debatterar.

Vi måste säga att vi betraktar en tragedi som rör en palestinsk familj, och vi måste uppmärksamma detta. Å andra sidan skulle jag vilja betona att till skillnad från Nigeria och Somalia är detta inte en helt och hållet svartvit fråga. Territoriets komplicerade femtioåriga historia visar att båda judar och palestinier ofta har varit

offer. De skador som båda sidor har tillfogat varandra kan naturligtvis inte jämföras, och det är inte det som vi diskuterar just nu. Jag har bett om ordet för att säga att vi i framtiden måste försöka se dessa frågor i ett bredare perspektiv. Då kanske vi kan göra en mer rättvis bedömning än vad som i bland är fallet just nu.

Bernd Posselt, författare. – (DE) Herr talman! Historien om Israels folk är en ändlös historia om fördrivna människor. För 2 000 år sedan fördrevs de från sitt ursprungliga hemland och spreds över hela världen. Under århundradenas lopp har de förföljts och förvisats från de länder där de har sökt sin tillflykt. Den fruktansvärda klimaxen på denna process var förintelsen, detta brott mot mänskligheten som ledde till att ett stort antal judar återvände till det heliga landet, sina förfäders land. Resultatet har blivit nya motsättningar, fördrivningar och rättstvister.

I detta läge kan Europaparlamentet inte göra mer än att så gott det kan stödja de avsikter som staten Israel och de fredsälskande delarna av den palestinska befolkningen – jag har ingen aning om hur stor denna är – förklarar sig ha för att i samförstånd nå en fredlig lösning. Det är meningslöst att plocka ut ett enskilt fall som en brådskande fråga och sedan dogmatiskt besluta sig för att denna fråga ska lösas en torsdag i Strasbourg. Det finns emellertid starka skäl till varför vi har valt att medverka i denna resolution. Vi ville vara delaktiga i dessa diskussioner och vi anser att de mänskliga rättigheterna är odelbara.

Naturligtvis är vi inte likgiltiga inför familjen al-Kurds öde och vi vill diskutera deras öde. Vi anser emellertid inte att vi kan göra detta med något större mått av auktoritet. Vi anser därför att punkt 4 är dogmatisk på ett sätt som inte gör detta ärende rättvisa. Vår strategi är därför att ingripa till förmån för mänskliga rättigheter, fredsprocessen och naturligtvis familjen al-Kurd, men vi kan endast göra detta i form av en dialog med båda parter och inte genom att ensidigt välja sida. Därför ger vi resolutionen vårt fulla stöd, men begär delad omröstning om punkt 4, eftersom detta är en fråga som måste avgöras på ort och ställe. Vi erbjuder våra tjänster i detta syfte.

Jana Hybášková, för PPE-DE-gruppen. – (CS) Herr talman! Vem gynnas? Jag motsätter mig det sätt som parlamentet oklokt nog har låtit sig dras in i de specifika politiska intressen som de två parterna i konflikten mellan palestinier och israeler har. Detta handlar helt och håller om den grundläggande tvetydigheten i resolution 242 – som är äldre än jag är – eftersom man i denna resolution inte specificerar gränserna för jurisdiktionen över östra Jerusalem. Är detta en civilrättslig tvist? Nej, det är det inte. Faller den under den fjärde Genèvekonventionen? Nej, det gör den inte.

Vi föregår på ett vårdslöst sätt förhandlingarna vid en framtida fredskonferens, utan att vi har rätt att göra detta. Ordföranden för vår delegation till Palestina förleddes att besöka en lagligt vräkt palestinsk familj, och provocerade därmed kraftigt de israeliska tjänstemännen. Detta har nu lett fram till en resolution som tyvärr inte kommer att åstadkomma något. Vi måste i stället skapa förutsättningar för en grundläggande politisk förändring i Europaparlamentets syn på Israels deltagande i gemenskapsprogram och få till stånd förbättrade politiska förbindelser, vilket vi tyvärr inte har lyckats uppnå med demokratiska medel. I stället för en demokratisk lösning kan göra som våra ledamöter, som gav israelerna ett skäl till att slå till mot palestinierna. I stället för att lösa problemen håller vi bensen på elden. Det hedrar inte vårt parlament.

Proinsias De Rossa, för PSE-gruppen. – (EN) Herr talman! Jag är mycket glad att kunna säga att jag var en av dem som deltog i parlamentets officiella delegation till det palestinska lagstiftande rådet för två veckor sedan, och vi besökte familjen al-Kurd. Vid detta tillfälle hoppades de fortfarande att de israeliska domstolarna skulle fatta ett rättvist beslut. Tyvärr var deras hopp förgäves och de har nu blivit helt vräkta från sitt hus. Inte nog med det, de har förflyttats bort från husets omedelbara närhet, där de bodde i ett tält.

Det är svårt att bevara ens en strimma hopp om att en hållbar tvåstatslösning fortfarande är möjlig, med tanke på det utnötningskrig som pågår mot det palestinska folket, vilket vi blev vittne till under vårt besök nyligen och som denna vräkning speglar. Det är oerhört beklagligt att vi just nu ens överväger att uppgradera våra förbindelser med Israel trots att det förekommer så många kränkningar av internationell rätt, familjer som vräks och bosättningar som byggs. 11 000 palestinska fångar sitter i fängelse. 40 valda företrädare för det palestinska folket, däribland talmannen, sitter i fängelse, liksom 300 barn under 18 år, däribland barn så unga som 12 år. Ett sådant beteende kan inte accepteras av en stat som hävdar att den är demokratisk och som hävdar att den följer internationella rättsnormer. Detta är inte sant.

EU måste insistera på att den israelsiska regeringen låter familjen al-Kurd få tillbaka sitt hus. Israel måste tydligt få veta att om det vill fortsätta att göra affärer med EU måste det följa de demokratiska och humanitära normerna såväl i praktiken som i teorin. Alla tankar på att EU ska uppgradera sina förbindelser med Israel, som vissa medlemsstater föreslår, bör helt klart skrotas så länge denna typ av orättvisor består.

Jag skulle vilja avsluta med en ordningsfråga. Jag anser att muntliga ändringsförslag på en torsdagseftermiddag – ändringsförslag som inte speglar fakta på fältet och som inte har stöd av dem som gemensamt har lagt fram denna resolution – innebär ett missbruk av möjligheten att lägga fram muntliga ändringsförslag. Jag anser att frågan bör utredas av parlamentets sekretariat och att man bör föreslå hur vi ska kunna undvika att detta upprepas.

Talmannen. - Herr de Rossa! Vi ska naturligtvis ta hänsyn till ert förslag. Det kommer att vidarebefordras till lämplig avdelning. Muntliga ändringsförslag på torsdagseftermiddagar är lite av ett specialfall, eftersom parlamentet trots att det finns för få ledamöter närvarande som kan motsätta sig dem fortfarande kan rösta mot dem.

Marios Matsakis (ALDE). - (EN) Herr talman! Även om jag starkt motsätter mig de muntliga ändringsförslagen vill jag trots detta försvara ledamöternas rätt att lägga fram muntliga ändringsförslag, till och med på en torsdagseftermiddag, och jag fördömer kraftfullt de grupper – och min grupp är den första som bör fördömas – som inte lyckas få hit sina ledamöter på en torsdagseftermiddag.

Talmannen - Som ni säkert förstår vill jag inte starta en debatt om denna fråga.

Jag talar bara om för er vilka regler som gäller här i parlamentet. Naturligtvis har varje ledamot rätt att under omröstningarna på torsdag eftermiddag lägga fram muntliga ändringsförslag. I enlighet med arbetsordningen kan ett visst antal ledamöter motsätta sig dessa. Jag uppmärksammar er på att dessa frågor redan har avgjorts på högsta nivå. Om det på grund av ledamöternas missnöje någonsin skulle bli så att ett muntligt ändringsförslag som parlamentet uppenbarligen inte vill ha antogs bara på grund av att det inte fanns tillräckligt många ledamöter närvarande för att motsätta sig det, skulle vi självfallet låta den ursprungliga texten gå till omröstning så att vi inte får en muntligt ändrad text som vi inte kan acceptera.

Om ni önskar kan jag ge er närmare och mer detaljerad information om tidigare exempel.

Charles Tannock, för PPE-DE-gruppen. - (EN) Herr talman! Innan min talartid startar skulle även jag vilja ta upp en ordningsfråga som rör detta ämne. Jag anser att det är helt fel och fullständigt oacceptabelt att parlamentets arbetsordning kan ändras på grund av att ledamöter från ena sidan kammaren väljer att inte dyka upp på en torsdagseftermiddag. Det är deras problem – inte vårt – och vi har vår fulla rätt att tillämpa parlamentets arbetsordning, som bör tillämpas på samma sätt oavsett när under arbetsveckan som sammanträdena hålls under sammanträdesperioderna i Strasbourg.

Nu kan ni starta om klockan för mitt anförande.

Herr talman! I dessa brådslande debatter debatterar vi allvarliga kränkningar av mänskliga rättigheter, däribland tortyr, våldtäkter och mord. Fallet med familjen al-Kurd i östra Jerusalem är inte i närheten av detta. Det är en civilrättslig tvist mellan två privata parter och vi bör verkligen inte lägga oss i en sådan tvist. Familjen vräktes av polisen, som verkställde ett beslut av Israels högsta domstol. Familjen kände långt i förväg till att de skulle vräkas. Familjen hade inte betalt hyra på 40 år, trots ett domstolsbeslut om att de var skyldiga att göra detta. Detta fall har mycket lite att göra med den större frågan om hur vi ska lösa konflikten mellan israeler och palestinier.

Vanligtvis hålls dessa debatter mellan två parter. Denna debatt är emellertid ytterligare ett exempel på att vi har gett vika för antiisraeliska stämningar. Detta gäller särskilt andra sidan kammaren. Trots att de försöker kan de inte dölja att Israel är en demokrati som domineras av rättsstatsprincipen och rättsväsendets oberoende. Jag önskar att jag kunde säga detsamma om den Hamas-ledda myndigheten i Gazaområdet.

Kära kolleger! Finns det inte allvarigare frågor i den stora världen som förtjänar vår uppmärksamhet i en debatt om mänskliga rättigheter?

Talmannen. - Mina damer och herrar! Låt mig klargöra en sak så att alla är överens.

Europaparlamentet regler ändras inte på torsdagseftermiddagar. De är annorlunda på torsdagseftermiddagar men det beror på att arbetsordningen är annorlunda. Under debatter på torsdagseftermiddagar tillämpas förfarandet med att fänga talmannen blick och vi har exempelvis två talare i stället för fem.

Om det finns en begäran om återförvisning eftersom det saknas beslutförhet skjuts punkten inte upp. Den stryks. En begäran om att få lägga fram muntliga ändringsförslag styrs också av andra regler. Det rör sig inte om regler som det är upp till sammanträdesordföranden att avgöra, utan om regler som redan har fastställts i arbetsordningen.

Lidia Joanna Geringer de Oedenberg, för PSE-gruppen. – (PL) Herr talman! Natten till söndagen den 9 november 2008 vräkte israelisk polis och soldater familjen al-Kurd från deras hem i bostadsområdet Sheikh Jarrah i östra Jerusalem, där de bott i mer än 50 år. Avhysningen verkställdes med stöd av ett beslut som Israels högsta domstol utfärdade den 16 juli 2008, efter en lång och kontroversiell rättsprocess i israeliska domstolar mellan familjen och israeliska myndigheter.

Det bör betonas att vräkningen genomfördes trots internationella protester, och att högsta domstolens beslut banar väg för övertagande av ytterligare 26 hus i samma område. Vräkningen av familjen al-Kurd, och de israeliska myndigheternas rivningar den senaste tidens av palestinska familjers hus i flera områden i östra Jerusalem ger upphov till stor oro. Enligt internationell rätt är sådana åtgärder olagliga och världssamfundet och framför allt Mellanösterkvartetten bör göra allt de kan för att skydda de palestinier som bor i detta område och andra delar av östra Jerusalem. Vi bör uppmana Israel att omedelbart stoppa bosättningsarnas expansion och byggandet av muren utanför 1967 års gränser. Dessa åtgärder strider mot internationell rätt och utgör att allvarligt hot mot utsikterna till ett varaktigt fredsavtal mellan palestinier och israeler.

Paulo Casaca (PSE). – (PT) Herr talman! Jag anser att denna debatt handlar om två grundläggande frågor. För det första har vi att göra med ett rättssystem som är ett av de mest oberoende i världen. Landets president tvingades nyligen till och med att avgå på grund av detta rättssystem.

För det andra kan denna rättstvist, som har pågått i årtionden och som rör äganderätt och obetalda hyror, inte jämföras med exempelvis fördrivningen av miljontals irakier som fram till alldeles nyligen lämnades åt sitt öde utan att någon brydde sig om att ifrågasätta den irakiska regeringens legitimitet och utan att någon försökte betrakta händelserna i hela regionen på ett balanserat sätt. För det är balans som vi måste tala om. Frågan om balans är grundläggande. Jag är bestört över vad jag har fått höra här, hur staten Israels existens ifrågasätts.

Siim Kallas, kommissionens vice ordförande – (EN) Herr talman! Kommissionen är mycket oroad över den senaste utvecklingen i östra Jerusalem, framför allt rivningen av palestinskägda hus och expansionen av bosättningar i östra Jerusalem.

Vid en tidpunkt då förtroendeskapande åtgärder verkligen behövs för att stödja den förhandlingsprocess som inleddes i Annapolis är sådana åtgärder oerhört ovälkomna. I sitt uttalande den 11 november uppmanade EU de israeliska myndigheterna att upphöra med dessa åtgärder.

De senaste månaderna har EU också vid ett flertal tillfällen uttryckt sin bestörtning över de israeliska myndigheternas beslut att godkänna uppförandet av nya bosättningar i östra Jerusalem, eftersom detta undergräver chanserna till en förhandlingslösning av konflikten. Frågan om Jerusalems slutliga ställning är en av de avgörande frågor som parterna måste lösa i sina förhandlingar.

Kommissionen har bidragit till att bevara den palestinska närvaron i östra Jerusalem och den tänker fortsätta detta stöd.

Talmannen. - Debatten är härmed avslutad.

Omröstningen kommer att äga rum efter debatterna.

13. Omröstning

Talmannen. - Nästa punkt är omröstningen.

(För omröstningsresultat och andra uppgifter som rör omröstningen: se protokollet)

13.1. Somalia (omröstning)

13.2. Dödsstraffet i Nigeria (omröstning)

13.3. Fallet med familjen al-Kurd (omröstning)

- Före omröstningen om skäl B

Charles Tannock (PPE-DE). - (EN) Herr talman! Jag har ett muntligt ändringsförslag till skäl B. Ändringen innebär att formuleringen "om ägandetvister" läggs till. Om ni vill kan jag läsa upp ändringsförslaget i sin helhet. Det har följande lydelse: "Avhysningen gjordes på grundval av en order som Israels högsta domstol utfärdat den 16 juli 2008 efter långa och kontroversiella rättsprocesser om ägandetvister inom israeliska domstolar och myndigheter". I annat fall blir skälet inte begripligt när det gäller ämnet för konflikten. Man måste faktiskt precisera vad konflikten gällde i rättslig mening.

Talmannen. - Jag konstaterar att fyrtio ledamöter inte rest sig upp för att invända mot det muntliga ändringsförslaget.

Jag kommer därför att lägga fram skäl B med det muntliga ändringsförslaget.

Marios Matsakis (ALDE). - (EN) Herr talman! För att detta skäl ska få mer stöd vill jag föreslå ett muntligt ändringsförslag till Charles Tannocks muntliga ändringsförslag. Jag vill lägga till ordet "skenbar" framför "ägandetvister", så att lydelsen blir "om skenbara ägandetvister". Charles Tannock kommer att bli nöjd med att vi har fått med ämnet för konflikten i skälet och vi lämnar frågan öppen.

Charles Tannock (PPE-DE). - (EN) Herr talman! Jag känner visserligen inte till alla detaljer i arbetsordningen, men jag tror faktiskt inte att man i kammaren kan lägga fram ett muntligt ändringsförslag till ett muntligt ändringsförslag om inte alla ledamöter är eniga. För min egen del instämmer jag inte i ändringsförslaget och jag tror inte heller att de flesta i min grupp gör det.

Det finns ingenting som kan kallas en "skenbar" tvist. Tvisten har dragits inför domstol och detta blev domen. Jag ville förklara vad tvisten handlade om.

Talmannen. - Jag har blivit underrättad om att enligt tidigare praxis gäller följande: när det finns ett muntligt ändringsförslag till ett muntligt ändringsförslag godtar man det, förutsatt att den som först lade fram det muntliga ändringsförslaget accepterar det andra muntliga ändringsförslaget. Om det andra ändringsförslaget till det första ändringsförslaget inte accepteras av författaren, blir det ingen omröstning om detta.

Herr Matsakis, jag beklagar, men vi kan inte beakta ert ändringsförslag.

Charles Tannocks ändringsförslag förkastades inte eftersom fyrtio ledamöter inte reste sig upp, och därför är det min plikt att lägga fram det.

Kathalijne Maria Buitenweg (Verts/ALE). - (EN) Ursäkta herr talman, men jag är inte helt bekant med arbetsordningen. Kan vi inte rösta? Vi kan inte undvika omröstning eftersom vi inte uppfyller kravet på 45 ledamöter, eller hur många det nu måste vara. Vi kan inte undvika omröstning eftersom det krävs när ni går härifrån. Visst kan vi väl rösta om de muntliga ändringsförslagen? Kan vi rösta bara om delarna med omtvistad äganderätt så att vi får veta om det har majoritet eller inte?

Talmannen. - (EN) Det är precis vad jag tänkte föreslå. Vi ska därför nu rösta om skäl B, i dess av Charles Tannock ändrade lydelse.

(Parlamentet godkände det muntliga ändringsförslaget.)

- Före omröstningen om skäl D:

Charles Tannock (PPE-DE). - (EN) Herr talman! Jag beklagar att jag måste göra så här igen, men för skäl D föreslår jag återigen ett tillägg på två ord för att säkerställa den rättsliga klarheten, eftersom man i några tidigare anföranden menade att det handlade om något givet. Så är inte fallet och hela skälet borde därför få följande lydelse: "Det bör betonas att vräkningen genomfördes trots internationella protester. USA har tagit upp ärendet med de israeliska myndigheterna. Beslutet skulle kunna bana väg för övertagande av ytterligare 26 hus i bostadsområdet Sheikh Jarrah i östra Jerusalem, vilket innebär att 26 familjer kan vräkas från sina hem. Detta ärende är politiskt intrikat eftersom det berör östra Jerusalems framtida status".

Det är mycket tydligt. Man kan inte säga "kommer att bana väg": det "skulle kunna bana väg" och det är viktigt att det här blir en fråga för domstolen och att vi inte gör det till en debattfråga som några av mina kolleger tidigare uttryckt saken.

Marios Matsakis (ALDE). - (EN) Herr talman! Jag kommer tyvärr att invända mot det muntliga ändringsförslaget från min lärde vän, Charles Tannock, på grundval av bevis som Galit Peleg, förstesekreterare vid Israels EU-representation, har översänt till EU. Här har jag ett e-brev som hon har skickat till flera ledamöter och, förmodar jag, även till Charles Tannock.

På första raden står följande: "under det ottomanska riket inköptes marken av två judiska, icke-statliga organisationer, som därefter byggde upp husen i grannskapet", vilket betyder hela området – inte bara ett hus utan samtliga hus i grannskapet. Jag har det här ifall någon, inklusive Charles Tannock, vill titta på det.

Talmannen. - Herr Matsakis, jag vill påminna er om det bara finns ett sätt att invända mot ett muntligt ändringsförslag och det är att resa sig upp, inte att inleda en debatt.

Jag konstaterar att fyrtio ledamöter inte reste sig upp.

Kathalijne Maria Buitenweg (Verts/ALE). - (EN) Herr talman! Ni uppfattade att vi var helt överens och att vi förstod varandra, men jag hade en annan fråga. Jag inser att vi inte kan undvika omröstning om ändringsförslaget eftersom det inte finns tillräckligt många ledamöter här, men nog skulle vi kunna rösta om de delar som föreslagits av Charles Tannock? Det innebär att vi bara skulle rösta om texten "skulle kunna bana väg", och att vi först när det är gjort skulle besluta om resten av skäl D. Det är lite konstigt att vi, bara för att antalet närvarande ledamöter inte är 45, måste inkludera något som kanske inte skulle få majoritet i parlamentet.

Talmannen - Jag måste tyvärr förklara vårt omröstningsförfarande ytterligare en gång. Om en majoritet röstar emot skäl D, i dess lydelse enligt det muntliga ändringsförslaget, går vi tillbaka till skäl D före ändringsförslaget. Om ni önskar motsätta er tillägget måste ni därför rösta emot. Om det inte finns någon majoritet emot, kommer skäl D att antas i dess muntligen ändrade lydelse. Enda sättet för er att bli av med ett muntligt ändringsförslag som ni inte gillar är att rösta emot nu, eftersom jag börjar omröstningen nu.

(Parlamentet enades om att godkänna det första muntliga ändringsförslaget.)

Véronique De Keyser (PSE). - (FR) Herr talman, jag har en kort anmärkning som jag vill få till protokollet.

Det här är en gemensam resolution som vi har försökt diskutera på ett mycket försonligt sätt. Alla har gjort eftergifter. Tyvärr inser jag att gruppen för Europeiska Folkpartiet (kristdemokrater) och Europademokraterna har kommit att betänkligt ändra sin ståndpunkt med de muntliga ändringsförslag som den har rätt att göra och genom särskilda omröstningar. Därför undrar jag om de ombud som gjort kompromisserna har ett faktiskt uppdrag från sin grupp, och jag ska ha det i åtanke under de kommande förhandlingarna.

Talmannen. - Vi kommer givetvis att beakta ert uttalande och ta det till protokollet.

Marios Matsakis (ALDE). - (EN) Herr talman! Jag vill bara helt kort gratulera PPE-DE-gruppen till att de lyckats få majoriteten av sina ledamöter till parlamentet en torsdagseftermiddag och komma dit de vill i frågor som rör brott mot mänskliga rättigheter. Jag gratulerar.

Proinsias De Rossa (PSE). - (EN) Herr talman! Jag vill be er att ta mina invändningar mot missbruk av systemet med muntliga ändringsförslag denna eftermiddag till protokollet.

Luisa Morgantini (GUE/NGL). - (IT) Herr talman, mina damer och herrar! Jag vill säga att det verkligen är trist att man gör kompromisser som man sedan inte håller sig till och att det är särskilt trist när man tänker på att familjen al-Kurd inte är bara ett namn, utan människor som tvingas att leva – nu riktar jag mig till er Paulo Casaca – som tvingas att leva inte ens i tält, eftersom de inte ens tillåts bo kvar i sitt tält. Det är verkligen sorgligt när ledamöterna inte tänker på dessa människor utan bara tänker på politik.

Bernd Posselt (PPE-DE). - (DE) Herr talman! Jag vill tacka Marios Matsakis för hans öppenhet. Samtliga grupper har redat använt sig av muntliga ändringsförslag, som är mycket viktiga i angelägna fall, eftersom det kan gå fort att göra misstag som ibland behöver rättas till. Det är vad vi har gjort i det här fallet och Socialdemokraterna, de Gröna och alla de övriga grupperna har ofta gjort detsamma. Det är viktigt att inte känna sig kränkt bara för att man inte får majoritet vid något tillfälle.

Marcin Libicki (UEN). - (PL) Herr talman, jag håller med om att arbetsordningen har missbrukats idag. Arbetsordningen gäller trots allt, och den regel som kräver att 40 ledamöter invänder är en regel, även om vi vet att den aldrig går att följa en torsdag eftermiddag. Herr talman, vad har ni för åsikt? Anser ni att vi bör ändra på en regel som säger att 40 ledamöter måste invända mot ett muntligt ändringsförslag när det finns så få ledamöter närvarande i kammaren att detta inte går att uppnå?

Paulo Casaca (PSE). - (PT) Herr talman! Jag måste framföra att respekt för människors värdighet, vem det än gäller – i det här fallet familjen al-Kurd – vilken religion de än utövar, varifrån de än kommer och vilken

färg de än har, är mitt främsta intresse. Jag finner det djupt stötande att någon har ifrågasatt detta bara därför att jag har en uppfattning som skiljer sig från just hans eller hennes ifråga om en specifik rättsakt.

Talmannen. - För att summera det här intressanta åsiktsutbytet föreslår jag att eftermiddagens incidenter hänskjuts till behöriga organ så att vi kan fundera på vad som måste göras.

Vad mig beträffar har jag så sansat och noggrant som möjligt tillämpat befintliga regler denna eftermiddag. I likhet med vad flera ledamöter har påpekat, anser jag att problemet inte skulle uppkomma om fler ledamöter fanns närvarande under torsdagseftermiddagarna.

14. Rättelser/avsiktsförklaringar till avgivna röster: se protokollet

15. Utskottens och delegationernas sammansättning: se protokollet

16. Beslut om vissa dokument: se protokollet

17. Anslagsöverföringar: se protokollet

18. Inkomna dokument: se protokollet

19. Skriftliga förklaringar införda i registret (artikel 116 i arbetsordningen): se protokollet

20. Översändande av texter som antagits under sammanträdesperioden: se protokollet

21. Datum för nästa sammanträdesperiod: se protokollet

22. Avbrytande av sessionen

Talmannen. - Jag förklarar härmed Europaparlamentets session avbruten.

(Sammanträdet avslutades kl 16.25.)

BILAGA (Skriftliga svar)

FRÅGOR TILL RÅDET (Europeiska unionens tjänstgörande rådsordförandeskap är ensamt ansvarigt för dessa svar.)

Fråga nr 13 från Liam Aylward (H-0813/08)

Angående: Situationen i Palestina

Kan rådet ge en uppdaterad politisk bedömning av den nuvarande politiska situationen i Palestina?

Svar

(FR) Detta svar, som utarbetats av ordförandeskapet och inte är bindande för vare sig rådet eller medlemsstaterna, gavs inte muntligen vid frågestunden med frågor till rådet under Europaparlamentets sammanträdesperiod i november 2008 i Strasbourg.

Den politiska situationen i de palestinska territorierna påverkas fortfarande av hur fredsprocessen fortskrider, Israels handlande samt splittringarna inom Palestina.

För att situationen ska förbättras krävs enligt rådet att man så snabbt som möjligt sluter ett fredsavtal som kan möjliggöra upprättandet av en palestinsk stat. På denna punkt har de diplomatiska förhandlingarna som hållits inom ramen för Annapolis-processen lett till att man har kunnat fastslå grundvalarna för ett sådant avtal och diskussionerna, som omfattar alla frågor om slutlig status, måste fortsätta. Europeiska unionen uppmanar alla parter att respektera de åtaganden de har gjort som en del av färdplanen, och särskilt prioriterat är ett totalstopp för all kolonisering, vilket även omfattar östra Jerusalem.

Europeiska unionen engagerar sig fortfarande starkt för att förhandlingarna ska gå framåt. Unionen uppmuntrar den palestinska myndigheten att fortsätta sina ansträngningar, särskilt när det gäller säkerhet, inom ramen för genomförandet av den reform- och utvecklingsplan som lades fram vid Pariskonferensen (den 17 december 2007).

Den politiska situationen i de palestinska territorierna påverkas också av separationen mellan Västbanken och Gaza. Den blockad som Israel har utsatt Gaza för har lett till en mycket allvarlig humanitär situation i området. Europeiska unionen kräver en öppning av gränsövergångarna. Dialogen inom Palestina under Egyptens ledning ser ut att gå framåt. Egypten gör för närvarande stora insatser för att lösa den politiska krisen i Palestina och stödja den palestinska enheten under president Mahmoud Abbas. Rådet stöder detta handlande. Unionen måste vara redo att stödja alla nationella enhetsregeringar som respekterar PLO:s åtaganden och som är villiga att beslutsamt genomföra förhandlingar med Israel.

*

* *

Fråga nr 14 från Eoin Ryan (H-0815/08)

Angående: Erkännande av Somaliland

Kan rådet ge en uppdaterad bedömning av den nuvarande politiska situationen i Somaliland och redogöra för EU:s ståndpunkt när det gäller Somalilands framtida politiska status?

Svar

(FR) Detta svar, som utarbetats av ordförandeskapet och inte är bindande för vare sig rådet eller medlemsstaterna, gavs inte muntligen vid frågestunden med frågor till rådet under Europaparlamentets sammanträdesperiod i november 2008 i Strasbourg.

Frågan om Somalilands politiska status har inte utretts av rådet. Låt mig dock ge er följande analys.

För det första har världssamfundet inte erkänt den självproklamerade självständigheten för denna provins med fyra miljoner invånare.

Därefter bör framtiden för denna somaliska provins bli föremål för en överenskommelse med de somaliska myndigheterna. Om en rörelse som stöder erkännandet av ett självständigt Somaliland uppstår är det upp till den Afrikanska unionen att ta initiativet.

När det gäller förändringarna i provinsen kan vi välkomna de framsteg som har gjorts av de regionala myndigheterna i Somaliland på områdena utveckling och demokrati. EU uppmuntrar dessa prestationer genom finansiellt stöd till de regionala myndigheterna i Somaliland i deras ansträngningar för demokratisering (stöd till registrering av väljare i det kommande presidentvalet 2009) och utveckling (projekt som finansieras inom ramen för Europeiska utvecklingsfonden).

Terrorattackerna den 29 oktober, som resulterade i dussintals döda och skadade, är dock mycket oroande. Ordförandeskapet fördömde omedelbart dessa fruktansvärda attacker.

I detta sammanhang måste jag betona att återupprättandet av freden i Somalia fortfarande prioriteras. Vi stöder därför genomförandet av Djibouti-avtalet av den 19 augusti 2008 och avtalet av den 26 oktober om att upphöra med våldshandlingarna mellan den federala övergångsregeringen och Alliansen för Somalias återbefrielse. Förbindelserna mellan EU och provinsen Somaliland faller inom ramen för detta.

*
* *

Fråga nr 15 från Brian Crowley (H-0817/08)

Angående: Situationen för kristna i Iran

Har ordförandelandet vidtagit några åtgärder för att värna om kristnas rättigheter i Iran, och i så fall vilka?

Svar

(FR) Detta svar, som utarbetats av ordförandeskapet och inte är bindande för vare sig rådet eller medlemsstaterna, gavs inte muntligen vid frågestunden med frågor till rådet under Europaparlamentets sammanträdesperiod i november 2008 i Strasbourg.

Rådet följer noga situationen för de mänskliga rättigheterna i Iran. Det är en situation som ständigt förvärras.

Bland de många kränkningarna av de mänskliga rättigheterna i landet kan nämnas intoleranta och diskriminerande handlingar mot människor på grund av religiösa övertygelser, särskilt införandet av inskränkningar av religionsfriheten. Under de senaste månaderna har trycket på människor som tillhör religiösa minoriteter ökat oupphörligt. Ordförandeskapet har fått information om olika slags förföljelser av kristna, anhängare av Bahai-tron och iranska sunniter.

Situationen för konvertiter och avhoppare är också mycket oroande. Det iranska parlamentet har till och med påbörjat en översyn av strafflagen som skulle kunna leda till att apostasi åläggs med dödsstraff. Ordförandeskapet anser i sin förklaring av den 26 september 2008 att denna lag om den antas i framtiden "skulle innebära en allvarlig kränkning av religions- och trosfriheten, som omfattar rätten att byta religion och rätten att inte ha någon religion". En sådan lag "skulle stå i strid mot artikel 18 i Internationella konventionen om medborgerliga och politiska rättigheter, som Iran frivilligt har ratificerat", och vara livshotande för många iranier som utan rättegång har arresterats under de senaste månaderna på grund av sin religiösa övertygelse.

Mot bakgrund av detta vidtar rådet åtgärder. Medlemsstaternas ambassader har uppvaktat de iranska myndigheterna på plats. Vi är fast beslutna att när så behövs påminna Iran om landets internationella skyldigheter i fråga om mänskliga rättigheter, samtidigt som vi hoppas att Iran snart kommer att vara redo att återuppta dialogen med oss om dessa frågor.

*
* *

Fråga nr 17 från Marian Harkin (H-0822/08)

Angående: Identitetsbedrägerier

Identitetsbedrägerier är ett av de snabbast ökande brotten i hela EU. Vilka åtgärder ämnar rådet föreslå för att åtgärda detta problem?

Svar

(FR) Detta svar, som utarbetats av ordförandeskapet och inte är bindande för vare sig rådet eller medlemsstaterna, gavs inte muntligen vid frågestunden med frågor till rådet under Europaparlamentets sammanträdesperiod i november 2008 i Strasbourg.

Det stämmer att identitetsbedrägerierna har ökat. Detta oroande fenomen är särskilt kopplat till utvecklingen av ny teknik och Internet, vilket underlättar denna typ av brott.

Kampen mot den IT-relaterade brottsligheten är en av det franska ordförandeskapets prioriteringar. I juli presenterade vi för rådet ett projekt för att utarbeta en europeisk plan mot IT-relaterad brottslighet.

Detta projekt syftar särskilt till att upprätta en europeisk plattform för att varna för brott och stärka kampen mot terrorpropaganda och rekrytering av terrorister på Internet. Planen baseras på Europeiska rådets slutsatser från november 2007 och på kommissionens meddelande "Att införa en allmän politik för kampen mot IT-relaterad brottslighet" av den 22 maj 2007.

Vi måste också fråga oss om själva frågan om identitetsbedrägerier gör det motiverat att anta en förordning. För närvarande betraktas inte identitetsbedrägeri som en straffbar gärning i alla medlemsstater. Det skulle vara till stor nytta om identitetsbedrägeri skulle bli straffbart i hela Europa. Det är dock upp till kommissionen att besluta i denna fråga eftersom kommissionen har initiativrätt. Kommissionen har meddelat att den kommer att inleda samråd för att avgöra om en sådan förordning krävs.

*
* *

Fråga nr 18 från Colm Burke (H-0824/08)

Angående: Utökad folkomröstning om Lissabonfördraget på Irland

Mitt förslag om en andra och utökad folkomröstning om Lissabonfördraget på Irland innebär en konstitutionellt bindande folkomröstning med alternativen ja eller nej till Lissabonfördraget, och på samma dag en rådgivande folkomröstning med möjlighet att säga ja eller nej till frågor som EU:s stadga om de grundläggande rättigheterna och EU:s säkerhets- och försvarspolitik. Om de irländska väljarna i en utökad folkomröstning skulle välja att avstå från något av de två ovanstående områdena skulle den irländska regeringen sedan kunna försöka få ett separat avtal vid Europeiska rådets möte, som undertecknas av samtliga 27 medlemsstater, liknande det som Danmark bad om vid Europeiska rådets möte i Edinburgh i december 1992 (där Danmark fick fyra undantag från Maastrichtfördraget vilket gjorde att landet kunde ratificera fördraget). Med denna plan skulle de medlemsstater som redan ratificerat Lissabonfördraget inte behöva göra det igen. En sådan utökad folkomröstning skulle ge de irländska väljarna ett val om hur stor roll de vill spela inom EU.

Kan rådet kommentera om mitt förslag är möjligt att förverkliga?

Svar

(FR) Detta svar, som utarbetats av ordförandeskapet och inte är bindande för vare sig rådet eller medlemsstaterna, gavs inte muntligen vid frågestunden med frågor till rådet under Europaparlamentets sammanträdesperiod i november 2008 i Strasbourg.

Sedan folkomröstningen har den irländska regeringen haft aktiva samråd, både på nationell nivå och med de andra medlemsstaterna, för att kunna föreslå en gemensam väg att följa. I synnerhet pågår en intensiv debatt i det irländska parlamentet.

Som ni vet lade premiärminister Brian Cowen vid Europeiska rådets möte den 15–16 oktober fram sin analys av resultatet från den irländska folkomröstningen om Lissabonfördraget.

Den irländska regeringen kommer att fortsätta sina samråd i syfte att bidra till att skapa en möjlighet att lösa situationen. På grundval av detta kom Europeiska rådet överens om att återvända till denna fråga vid sitt möte i december 2008 för att slå fast vad lösningen ska innehålla och staka ut en gemensam väg att följa.

Fram till dess bör vi avstå från alla typer av spekulationer om möjliga lösningar.

Som jag sa till utskottet för konstitutionella frågor i anslutning till den förra sammanträdesperioden är det dock ganska bråttom. Syftet med Lissabonfördraget är att hjälpa unionen att agera mer effektivt och demokratiskt.

Kan vi vänta så värst mycket längre? Krisen i Georgien bevisade motsatsen. Samma sak gäller den finansiella krisen. Dessutom har vi 2009 års tidsfrister, och därför måste situationen klargöras.

*
* *

Fråga nr 19 från Avril Doyle (H-0826/08)**Angående: Klimat- och energipaketet**

Skulle det franska ordförandeskapet kunna redogöra för de senaste framstegen när det gäller klimat- och energipaketet?

Svar

(FR) Detta svar, som utarbetats av ordförandeskapet och inte är bindande för vare sig rådet eller medlemsstaterna, gavs inte muntligen vid frågestunden med frågor till rådet under Europaparlamentets sammanträdesperiod i november 2008 i Strasbourg.

Den 15 och 16 oktober bekräftade Europeiska rådet att det är fast beslutet att hålla sig till den tidsplan som man kom överens om i mars 2007 och 2008 och att inte spara på sina ansträngningar för att nå en överenskommelse om innehållet i klimat- och energipaketet före utgången av 2008.

Ordförandeskapet har redan utnyttjat Europeiska rådets mandat för att tillsammans med kommissionen intensifiera det arbete som krävs för att uppnå detta mål. Coreper och de behöriga arbetsgrupperna har träffats flera gånger för att försöka sammanföra delegationernas ståndpunkter i de viktigaste frågorna i paketets olika delar och ge ordförandeskapet mandat att föra en effektiv diskussion vid första behandlingen i Europaparlamentet.

Som ledamoten säkert känner till, särskilt som han är föredragande för det föreslagna direktivet om att förbättra och utöka gemenskapens system för handeln med utsläppsrätter, inleddes trepartsmötet om paketets innehåll den 4 november.

Rådets ordförandeskap är fast beslutet att försöka nå en lösning, är övertygat om den avgörande roll som Europaparlamentet kommer att spela för att framgångsrikt slutföra medbeslutandeförfarandet och tvivlar inte på våra institutioners engagemang i kampen mot klimatförändringarna.

*
* *

Fråga nr 20 från Jim Higgins (H-0828/08)**Angående: Burma**

Rådet är säkerligen medvetet om händelserna som inträffade i Burma för över ett år sedan. Känner rådet oro över att Burma återigen står utan internationell övervakning, vilket tillåter militärregimen att fortsätta med sin brutalitet och orsaka lidande bland befolkningen. Kan rådet ange om man för närvarande vidtar några åtgärder för att förbättra situationen för Burmas befolkning och för dem som suttit fängslade sedan förra årets uppror?

Svar

(FR) Detta svar, som utarbetats av ordförandeskapet och inte är bindande för vare sig rådet eller medlemsstaterna, gavs inte muntligen vid frågestunden med frågor till rådet under Europaparlamentets sammanträdesperiod i november 2008 i Strasbourg.

Jag vill säga klart och tydligt till Jim Higgins att Burma definitivt inte står utan internationell övervakning.

Låt mig utveckla det ytterligare: Av alla viktiga aktörer är EU utan tvekan den mest aktiva när det gäller att utöva ständiga påtryckningar på regimen. För oss är den rådande situationen totalt oacceptabel, och vi agerar i enlighet med denna uppfattning. I rådets senaste slutsatser, som antogs den 10 november, upprepas EU:s oro över avsaknaden av märkbara framsteg i Burma.

Vilka åtgärder vidtar vi?

- För det första bibehåller vi våra sanktioner, även om de ständigt ses över och förbättras. De riktar sig enbart mot regimen medlemmar och deras familjer, och vi gör allt vi kan för att undvika att påverka ekonomin och civilbefolkningen.

- Vi har dock en bredare strategi. Det burmesiska folkets lidande har inte minskat: Förutom statens förtryck har befolkningen drabbats av den humanitära katastrofen med cyklonen Nargis, vars konsekvenser än i dag är mycket allvarliga.

Vi arbetar inte tillsammans med den burmesiska regeringen för att återuppbygga landet, utan i stället med lokala icke-statliga organisationer som är oberoende av regimen inom många områden som inte är föremål för sanktioner. EU är således aktivt genom ett flertal projekt som är kopplade till återuppbyggnaden och även på längre sikt till grundläggande utbildning och medicinskt förebyggande.

- Slutligen är situationen för de politiska fångarna, vilken också togs upp av ledamoten, fortfarande lika oacceptabel. Trots att ett litet antal av dem nyligen släpptes har antalet ökat ytterligare. Aung San Suu Kyi befinner sig fortfarande i husarrest och ingenting pekar på att hon kommer att släppas när denna löper ut i november. Ni kan vara säkra på att EU ständigt tar upp denna fråga på högsta nivå, till exempel under ASEM-toppmötet i Peking den 25 oktober och i rådets slutsatser från måndagen den 10 november. EU:s särskilda sändebud Piero Fassino, vars mandat förnyades den 28 oktober, arbetar också oupphörligt med alla våra samarbetspartner för att upprätthålla det internationella trycket på de burmesiska myndigheterna.

*
* *

Fråga nr 21 från Chris Davies (H-0834/08)

Angående: CCS-handlingsplan

När ämnar rådet offentliggöra detaljerad information om sin handlingsplan om avskiljning och geologisk lagring av koldioxid (CCS)?

Svar

(FR) Detta svar, som utarbetats av ordförandeskapet och inte är bindande för vare sig rådet eller medlemsstaterna, gavs inte muntligen vid frågestunden med frågor till rådet under Europaparlamentets sammanträdesperiod i november 2008 i Strasbourg.

Handlingsplanen "En energipolitik för Europa" (2007–2009) antogs av Europeiska rådet den 8–9 mars 2007. I denna handlingsplan uppmanas medlemsstaterna och kommissionen att utarbeta "den tekniska, ekonomiska och rättsliga ram som är nödvändig för att en miljösäker avskiljning och lagring av koldioxid ska komma till användning i nya kraftverk för fossila bränslen, om möjligt senast 2020".

Vid detta tillfälle välkomnade Europeiska rådet "kommissionens avsikt att upprätta en mekanism för att främja att upp till 12 demonstrationsanläggningar för teknik för hållbara fossila bränslen vid kommersiell energiproduktion byggs och tas i drift senast 2015".

Inom ramen för denna handlingsplan utgör det föreslagna direktivet om geologisk lagring av koldioxid en viktig del av klimat- och energipaketet. När det gäller de andra förslagen i paketet vill vi nå en överenskommelse vid första behandlingen av denna text före årets slut.

Som ledamoten säkert känner till ger direktivet om geologisk lagring av koldioxid den rättsliga ram som är nödvändig för att delta i pilot- och demonstrationsprojekt. Ordförandeskapet hoppas att trepartsmötena om detta förslag, som inleddes den 11 november, kommer att göra det möjligt för oss att snabbt nå en överenskommelse om denna text.

Som ni säkert också vet vill ordförandeskapet tillsammans med parlamentet och kommissionen finna en lösning för att möjliggöra finansiering av projekten i överensstämmelse med Europeiska rådets åtaganden. För detta ändamål undersöker rådet med största noggrannhet de nyskapande förslagen om finansiering av demonstratorer från Europaparlamentets miljöutskott.

I SET-planen som godkändes förra året underströks också Europas ambition att leda utvecklingen av ny energiteknik, där teknik för avskiljning av koldioxid och geologisk lagring naturligtvis utgör en del.

*
* *

Fråga nr 22 från Sarah Ludford (H-0836/08)**Angående: Korruption i EU-medlemsstaterna**

Är rådet stolt över att EU-medlemsstaternas placeringar enligt Transparency Internationals korruptionsindex för 2008 sträcker sig från plats ett (Danmark och Sverige) till plats 72 (Bulgarien), där första plats innebär att landet anses vara det minst korrupta i världen och plats 180 innebär det mest korrupta? Anser rådet mot bakgrund av den här statistiken att nuvarande EU-instrument för att bekämpa korruption⁽⁵⁾ är tillräckliga? Om inte, vilka strategier överväger man för att stärka program som syftar till att bekämpa korruption i medlemsstaterna?

Svar

(FR) Detta svar, som utarbetats av ordförandeskapet och inte är bindande för vare sig rådet eller medlemsstaterna, gavs inte muntligen vid frågestunden med frågor till rådet under Europaparlamentets sammanträdesperiod i november 2008 i Strasbourg.

Rådet delar ledamotens oro när det gäller kampen mot korruption i olika EU-medlemsstater. I detta sammanhang vill rådet fästa uppmärksamheten på att många åtgärder redan har vidtagits på EU-nivå, till exempel rambeslut 2003/568/RIF om kampen mot korruption inom den privata sektorn och den europeiska konventionen av den 26 maj 1997 om kamp mot korruption som tjänstemän i Europeiska gemenskaperna eller Europeiska unionens medlemsstater är delaktiga i. Dessa har tidigare nämnts av ledamoten.

Rådet lägger också stor vikt vid de ansträngningar som har gjorts på internationell nivå. Den ståndpunkt som intagits av EU:s medlemsstater i förhandlingen om Förenta nationernas konvention mot korruption⁽⁶⁾ var därför föremål för samordning på rådsnivå. Samma sak gäller EU:s medlemsstaters deltagande i partskonferensen för konventionens parter.

Vad gäller skapandet av en global mekanism för att övervaka kampen mot korruption inom EU är rådet väl medvetet om behovet av att undvika en dubbling av det som redan gjorts i de internationella organen.

Rådet lägger särskild vikt vid det gedigna arbete som utförs av GRECO (Gruppen av stater mot korruption inom rådet) och som även omfattar utvärderingen av den nationella politiken. I den resolution som antogs den 14 april 2005 uppmanade rådet kommissionen "att överväga alla tänkbara alternativ, såsom deltagande i Europarådets GRECO-mekanism eller en mekanism för utvärdering och övervakning av EU-instrument i förhållande till utvecklingen av en ömsesidig utvärderings- och övervakningsmekanism, samtidigt som dubbelarbete undviks". Rådet utesluter således ingen möjlighet utan uppmanar kommissionen att fortsätta sina överläggningar.

Trots detta är den viktigaste punkten att åtgärderna vidtas i medlemsstaterna. Det är kommissionen som övervakar genomförandet av omstridda åtgärder. I detta sammanhang kan det vara bra att nämna det senaste betänkandet om genomförandet av det ovan nämnda rambeslutet 2003/568/RIF av den 18 juni 2007.

*
* *

Fråga nr 23 från Hannu Takkula (H-0842/08)**Angående: Hamas tv-kanal Al-Aqsa sänder hatbudskap till Europa**

I sitt svar på fråga H-0484/08⁽⁷⁾ bekräftade och upprepade rådet att sändning av program som uppmanar till rashat och religiöst färgat hat är helt oacceptabelt. Innehållet, tonfallet och bildvalet i de program som sänds till Europa av Al-Aqsa TV, en kanal som ägs och förvaltas av terroristorganisationen Hamas, är tveklöst en form av uppmaning till hat enligt bestämmelserna i artikel 3b i direktivet om audiovisuella medietjänster

(5) Till exempel konventionen om kamp mot korruption som tjänstemän i Europeiska gemenskaperna eller Europeiska unionens medlemsstater är delaktiga i (EGT C 195, 25.6.1997, s. 1) av den 26 maj 1997 ("1997 års konvention"), och rådets rambeslut 2003/568/RIF om kampen mot korruption inom den privata sektorn (EUT L 192, 31.7.2003, s. 54)

(6) Godkänd genom Förenta nationernas generalförsamlings resolution 58/4 den 31 oktober 2003.

(7) Skriftligt svar av den 8.7.2008.

(direktiv 2007/65/EG⁽⁸⁾) där följande slås fast: "Medlemsstaterna ska på lämpligt sätt säkerställa att audiovisuella medietjänster som tillhandahålls av medietjänstföretag under deras jurisdiktion inte innehåller något som uppammar hat, grundat på ras, kön, religion eller nationalitet."

Vilka åtgärder avser rådet att vidta för att stoppa Hamas Al-Aqsa TV:s sändningar av hatiska program till Europa via det franska företaget Eutelsat?

Svar

(FR) Detta svar, som utarbetats av ordförandeskapet och inte är bindande för vare sig rådet eller medlemsstaterna, gavs inte muntligen vid frågestunden med frågor till rådet under Europaparlamentets sammanträdesperiod i november 2008 i Strasbourg.

Ledamoten har rätt när hon påpekar att rådet som medlagstiftare tillsammans med Europaparlamentet den 18 december 2007 antog direktiv 2007/65/EG (direktivet om audiovisuella medietjänster), som innebär en uppdatering av den rättsliga ramen för tv-utsändningar och audiovisuella medietjänster i EU, och att det enligt artikel 3 i detta direktiv är förbjudet att sända program som uppammar till hat, grundat på ras, kön, religion eller nationalitet.

Det förefaller som om de program som sänds av Al-Aqsa vilka ledamoten har uppmärksammat oss på och som har mottagits i EU:s södra regioner och överförts via satellitutrustning som var belägen på en medlemsstats territorium eller tillhörde denna medlemsstat, omfattas av det nya direktivet och det tidigare direktivet, "Television utan gränser".

Rådet känner till att kommissionen har uppmärksammat den ansvariga myndigheten i den medlemsstat under vars jurisdiktion denna sändning faller på denna fråga, och att den ansvariga myndigheten i denna stat undersöker frågan.

*
* *

Fråga nr 24 från Nils Lundgren (H-0845/08)

Angående: Medlemsländernas beslutanderätt i fråga om energiskatter

I avdelning 1 om unionens befogenhetskategorier och befogenhetsområden, artikel 2c, står det att unionen ska ha delad befogenhet med medlemsstaterna i en rad så kallade huvudområden, varav energi är ett sådant.

Anser rådet att Lissabonfördraget ger de enskilda medlemsstaterna rätt att även i fortsättningen besluta om sina nationella energiskatter?

Svar

(FR) Detta svar, som utarbetats av ordförandeskapet och inte är bindande för vare sig rådet eller medlemsstaterna, gavs inte muntligen vid frågestunden med frågor till rådet under Europaparlamentets sammanträdesperiod i november 2008 i Strasbourg.

Ledamotens fråga gäller tolkningen av bestämmelserna i Lissabonfördraget, som för närvarande håller på att ratificeras av medlemsstaterna. Det är inte rådets uppgift att kommentera denna fråga.

*
* *

Fråga nr 25 från Justas Vincas Paleckis (H-0851/08)

Angående: Utsläppsrätter för den litauiska energisektorn

I rådets dokument "Riktlinjer från ordförandeskapet inför det fortsatta arbetet med energi- och klimatpaketet" av den 14 oktober 2008 uppges följande under punkt C: "Den andel som ska omfattas av auktion i energisektorn kommer, som allmän regel, att vara 100 procent från 2013. Undantag avseende omfattning och begränsad varaktighet kommer att kunna beviljas när det är motiverat i särskilda situationer, bland annat på grund av otillräcklig integrering i den europeiska elektricitetsmarknaden."

⁽⁸⁾ EUT L 332, 18.12.2007, s. 27.

Litauens kärnkraftverk kommer att läggas ner under 2009, vilket kommer att leda till en ökning av växthusgasutsläpp orsakade av den kraftverkssektor som använder fossila bränslen, eftersom Litauen inte är anslutet till det europeiska elnätet. Skulle det till följd av dessa särskilda omständigheter i Litauen vara möjligt att tillämpa ett undantag avseende omfattning och begränsad varaktighet i enlighet med de ovannämnda riktlinjerna från ordförandeskapet? Skulle ett sådant undantag kunna införlivas i ETS-direktivet (2003/87/EG)⁽⁹⁾ – för en period med början år 2013 fram till dess att ett nytt kärnkraftverk byggs i Litauen (antagligen senast 2018) – så att fossila kraftverk i hela landet skulle erhålla extra icke överförbara utsläppsrätter (ca 5 miljoner ton per år)?

Svar

(FR) Detta svar, som utarbetats av ordförandeskapet och inte är bindande för vare sig rådet eller medlemsstaterna, gavs inte muntligen vid frågestunden med frågor till rådet under Europaparlamentets sammanträdesperiod i november 2008 i Strasbourg.

Ledamoten nämner ett dokument från det franska ordförandeskapet som lämnades in till Europeiska rådets möte den 15-16 oktober 2008 där den färdriktning som ordförandeskapet tänkt sig när det gäller de framtida etapperna av energi/klimatförändringspaketet utstakat.

Europeiska rådet har bekräftat sin beslutsamhet att fullgöra sina ambitiösa åtaganden när det gäller klimat- och energipolitiken vilka det godkände i mars 2007 och i mars 2008. Europeiska rådet uppmanade också ordförandeskapet och kommissionen att "med hänsyn till det specifika läget i varje enskild medlemsstat" säkerställa "en tillfredsställande och noga fastställd kostnadseffektivitet".

Arbetet i rådets förberedande organ fortsätter med utgångspunkt från detta. Betydande framsteg har gjorts i en rad frågor, men vissa frågor av stor ekonomisk eller politisk betydelse är fortfarande föremål för en intensiv debatt inom rådet. Samtidigt inleddes i november förhandlingarna mellan Europaparlamentet och rådet om lagstiftningspaketet om energi/klimatförändringar.

De frågor som ledamoten har ställt är välkända för deltagarna i dessa förhandlingar.

*
* *

Fråga nr 26 från Athanasios Pafilis (H-0855/08)

Angående: Barbarisk amerikansk räd mot Syrien

Det har blivit känt att den amerikanska armén den 26 oktober genomförde en plötslig räd mot Syrien. Fyra amerikanska helikoptrar kränkte syriskt luftrum och landade i den syriska byn al-Sukkariya nära gränsen till det ockuperade Irak, varpå amerikanska soldater hoppade ut och började beskjuta en gård och en byggnad och dödade åtta civilpersoner. Denna attack innebär en upptrappning av de spänningar som de amerikanska imperialisterna orsakar i regionen och markerar sannolikt en övergång från ständiga verbala hot mot Syriens utrikespolitik till terroristiska krigshandlingar mot landet.

Fördömer rådet denna barbariska räd, som är ett angrepp mot ett oberoende lands och en FN-medlems territoriella suveränitet och i vilken åtta oskyldiga personer dödades?

Svar

Detta svar, som utarbetats av ordförandeskapet och inte är bindande för vare sig rådet eller medlemsstaterna, gavs inte muntligen vid frågestunden med frågor till rådet under Europaparlamentets sammanträdesperiod i november 2008 i Strasbourg.

Rådet har inte diskuterat denna fråga särskilt.

Rent allmänt upprepar vi att det finns en ram för samarbetet mellan Irak och dess grannländer. Det är grannstatsprocessen, där en av arbetsgrupperna hanterar säkerhetsfrågor (de andra hanterar flykting- och energifrågor). Arbetsgruppen för säkerhetsfrågor sammanträdde i Damaskus 13-14 april 2008, och vi välkomnar att Syrien har gått med på att vara värd för nästa sammanträde den 22-23 november. Denna ram för samarbetet mellan Irak och dess grannländer omfattar självfallet respekt för varje lands territoriella integritet, även Syriens.

⁽⁹⁾ 12 EUT L 275, 25.10.2003, s. 32.

*
* *

Fråga nr 27 från Ryszard Czarnecki (H-0857/08)**Angående: Situationen i Ukraina**

Vilken bedömning gör rådet av den fullständiga politiska låsningen i Ukraina och dödläget i parlament och regering, och också av de allt starkare nationalistiska tendenserna i västra Ukraina?

Svar

(FR) Detta svar, som utarbetats av ordförandeskapet och inte är bindande för vare sig rådet eller medlemsstaterna, gavs inte muntligen vid frågestunden med frågor till rådet under Europaparlamentets sammanträdesperiod i november 2008 i Strasbourg.

Rådet har med uppmärksamhet och oro följt den senaste utvecklingen av den politiska situationen i Ukraina. Den politiska kris som för närvarande har drabbat landet är särskilt beklaglig med tanke på den globala finansiella krisen, som också i hög grad påverkar Ukraina, och den nya geopolitiska situation som har skapats på grund av konflikten i Georgien.

Rådet har uttryckt sin oro för den politiska krisen i Ukraina till landets ledare och myndigheter vid möten mellan EU och Ukraina, till exempel vid toppmötet den 9 september i Paris. Vid detta toppmöte kom EU:s och Ukrainas ledare överens om att politisk stabilisering, konstitutionella reformer och en konsolidering av rättssäkerheten är nödvändiga villkor för att man ska kunna genomföra reformer i Ukraina och fördjupa förbindelserna mellan EU och Ukraina. Toppmötets deltagare tog även upp den strategiska vikten av dessa förbindelser och konstaterade att Ukraina, ett europeiskt land, delar sin historia och sina värderingar med länderna i EU. Den framtida utvecklingen av förbindelserna mellan EU och Ukraina kommer att grundas på gemensamma värderingar, särskilt när det gäller demokrati, rättssäkerhet, god förvaltningssed och respekten för mänskliga rättigheter och minoriteters rättigheter.

Vid detta toppmöte beslutades också att det nya avtalet, som för närvarande är föremål för förhandlingar mellan EU och Ukraina, kommer att vara ett associeringsavtal som öppnar för en ny progressiv utveckling av förbindelserna mellan de två parterna. Förhandlingarna om detta avtal har skett snabbt, och de två parterna arbetar tillsammans på ett mycket konstruktivt sätt. Detta bevisar att närmandet till EU för Ukrainas del är en strategisk prioritering som stöds av alla de viktigaste politiska aktörerna och en stor majoritet av landets medborgare.

EU kommer att fortsätta uppmana Ukrainas ledare att hitta en lösning på den rådande politiska krisen som grundar sig på kompromisser och respekt för demokratiska principer. Vi upprepar vikten av respekt för rättssäkerheten och ett oberoende rättsväsen, och framhårdar i våra krav på reformer inom detta område.

*
* *

Fråga nr 28 från Manolis Mavrommatis (H-0860/08)**Angående: Europavalet 2009 och den ekonomiska krisen**

Vilka diskussioner förs i rådet om utformningen av EU:s politik i en tid av global ekonomisk kris och med tanke på det förestående Europavalet i juni 2009? Vad tänker rådet göra för att uppmuntra EU:s medborgare att delta i valet? Tror rådet att det allmänt rådande klimatet kommer att påverka européernas vilja att bege sig till valurnorna? Förväntar sig rådet att Lissabonfördraget kommer att ratificeras före den 7 juni 2009? Om inte, vilka kommer följderna att bli på EU-nivå och framför allt för EU:s institutioner?

Svar

(FR) Detta svar, som utarbetats av ordförandeskapet och inte är bindande för vare sig rådet eller medlemsstaterna, gavs inte muntligen vid frågestunden med frågor till rådet under Europaparlamentets sammanträdesperiod i november 2008 i Strasbourg.

Den rådande ekonomiska krisen har tagits upp med jämna mellanrum i många debatter i rådet. Den utgjorde också den huvudsakliga diskussionspunkten vid Europeiska rådets möte den 15–16 oktober 2008 och var föremål för ett informellt möte med stats- och regeringscheferna den 7 november som förberedelse för det

toppmöte som anordnades i Washington den 15 november för att inleda reformeringen av den internationella finansiella strukturen.

Även om Europavalet i juni är en stor politisk händelse 2009 är det inte rådets uppgift att inta en ståndpunkt om utsikterna för deltagandet i detta val, inte heller att spekulera i vilka faktorer som skulle kunna påverka valdeltagandet.

När det slutligen gäller Lissabonfördraget enades Europeiska rådet vid sitt möte den 15–16 oktober om att återkomma till frågan i december för att fastställa en lösning och en gemensam väg att följa. Under dessa förhållanden kan inte rådet i detta stadium uttala sig om Lissabonfördragets ikraftträdande.

*
* *

Fråga nr 29 från Pedro Guerreiro (H-0865/08)

Angående: Skydd av produktionen och sysselsättningen inom textil- och konfektionsindustrin i olika EU-länder

Nedanstående frågor ställs mot bakgrund av rådets svar på fråga <http://www.europarl.europa.eu/sides/getDoc.do?type=QT&reference=H-2008-0781&language=SV> ⁽¹⁰⁾ om det faktum att det gemensamma övervakningssystemet för export av vissa kategorier av textil- och beklädnadsprodukter från Kina till olika EU-länder (eventuellt) löper ut den 31 december 2008 samt mot bakgrund av att allt fler företag lägger ner eller flyttar sin produktion, inte minst i Portugal, vilket för med sig arbetslöshet och ett dramatiskt socialt läge.

Med tanke på att det är på grundval av ett mandat från rådet som kommissionen genomför gemenskapens handelspolitik gentemot tredjeländer och multilaterala organisationer (exempelvis WTO), varför föreslår då inte rådet en förlängning av den dubbla övervakningsmekanismen efter den 31 december 2008, som en åtgärd för att skydda sysselsättningen i EU?

Har någon medlemsstat tagit upp denna nödvändighet på rådsnivå, särskilt i den så kallade kommitté 133? Hur avser rådet att se till att den situation som inträffade 2005, då importen av textil- och beklädnadsprodukter från i första hand Kina ökade exponentiellt, inte upprepas efter 2008?

Svar

(FR) Detta svar, som utarbetats av ordförandeskapet och inte är bindande för vare sig rådet eller medlemsstaterna, gavs inte muntligen vid frågestunden med frågor till rådet under Europaparlamentets sammanträdesperiod i november 2008 i Strasbourg.

Kommissionen har inget särskilt mandat – i den betydelse som avses i ledamotens fråga – från rådet att agera på området handel med textilprodukter. Den rådande situationen på detta område är resultatet av en rad avregleringar som har genomförts på tre fronter. För det första har importkvoter avvecklats och andra särskilda bestämmelser upphört att gälla, till exempel de som ingick i avtalet om textil och konfektion; detta avtal löpte ut i slutet av 2004. För det andra genomfördes andra avregleringar inom ramen för bilaterala avtal med tredjeländer. Slutligen gäller den tredje delen av denna avreglering Kina i synnerhet. Denna fas var föremål för ingående förhandlingar under femton år som befästes i bestämmelserna om Kinas protokoll för anslutning till WTO 2001. Enligt dessa bestämmelser kommer från och med den 1 januari 2009 någon särskild grund för handel med textilprodukter från Kina inte längre att finnas. Mot bakgrund av detta godkände Europaparlamentet den 25 oktober 2001 Kinas anslutningsprotokoll.

Införandet av ett dubbelt kontrollsystem för kinesiska textilprodukter 2008 härstammar från ett avtal med Kina, som inte vill förlänga detta system till 2009. Generellt sett är denna fråga föremål för mycket regelbundna diskussioner med kommissionen i rådets kommersiella organ.

Närmare bestämt har kommissionen rapporterat om situationen på begäran av 133-kommittén för textilier av den 23 september. Den lade fram slutsatserna av sin analys för 133-kommitténs suppleanter den 10 oktober. Den rapporterade att betydande öknings har iakttagits för vissa produktkategorier, men den totala nivån på importerna från Kina har varit stabil och gemenskapens marknad har inte hotats av de noterade ökningarna. För kommissionen är den rådande situationen inte på något sätt jämförbar med situationen

⁽¹⁰⁾ Skriftligt svar av 21.10.2008.

2005, som slutade med kraftfulla åtgärder. Kommissionen drar slutsatsen att det inte finns något behov av att förnya bestämmelserna för 2009 och har därför inte lagt fram några förslag i detta avseende. Det bör dock betonas att rådet inte har intagit någon gemensam ståndpunkt i denna fråga om att förnya åtgärderna.

Dessutom har kommissionen utarbetat ett meddelande till importörerna med information om övergångsprocessen mellan det rådande systemet och det som träder i kraft den 1 januari.

Slutligen bör det noteras att företrädarna för textilindustrin, särskilt på gemenskapsnivå, inte har begärt någon förlängning av de dubbla kontrollåtgärderna.

*
* *

Fråga nr 30 från Konstantinos Droutsas (H-0867/08)

Angående: Brutalt mord i turkiskt fängelse

Den 29-årige aktivisten Engin Çeber, medlem i en vänsterorganisation i Turkiet, avled den 8 oktober 2008 efter att ha torterats brutalt i Metrisfängelset i Istanbul. Tillsammans med tre kamrater hade han gripits den 28 september för att ha delat ut en tidskrift för sin organisation. Detta mord är bara ett i raden av flera liknande fall av kriminellt polisiärt och parastatligt våld. Som exempel kan nämnas 17-årige Ferhat Gerçek, som sköts av polisen när han stod på gatan och sålde samma tidskrift och som nu är förlamad för livet.

Fördömer rådet dessa kriminella handlingar mot aktivister, liksom den fortsatta och tilltagande tortyren i turkiska fängelser, som utgör ett flagrant brott mot grundläggande individuella rättigheter och demokratiska friheter, exempelvis rätten till liv och värdighet och rätten att fritt sprida tankar?

Svar

(FR) Detta svar, som utarbetats av ordförandeskapet och inte är bindande för vare sig rådet eller medlemsstaterna, gavs inte muntligen vid frågestunden med frågor till rådet under Europaparlamentets sammanträdesperiod i november 2008 i Strasbourg.

Rådet har informerats om de tragiska händelser som omgärdade Engin Çebers död, som ledamoten hänvisar till och som Turkiets justitieminister offentligt har bett om ursäkt för. De behöriga turkiska myndigheterna har inlett en officiell utredning om omständigheterna kring hans död, och rådet förväntar sig att denna utredning kommer att genomföras snabbt och med fullständig opartiskhet.

Rådet har alltid fäst stor vikt vid kampen mot tortyr och misshandel i Turkiet. Denna fråga har varit föremål för prioriteringar på kort sikt i det reviderade partnerskapet för medlemskap och har tagits upp regelbundet i den politiska dialogen med Turkiet, särskilt under det senaste mötet i associeringsrådet för EU-Turkiet i maj 2008. Kommissionens senaste lägesrapport bekräftar att Turkiets rättsliga ram nu omfattar ett fullständigt system för skydd mot dessa metoder, men misshandelsfall fortsätter att rapporteras och de utgör självfallet en källa till oro. Det är således tydligt att de turkiska myndigheterna måste komma överens om ytterligare insatser för att i praktiken och på alla nivåer genomföra oberoende mekanismer för att förhindra tortyr och därmed garantera en politik för "nolltolerans".

För att dessa oberoende mekanismer ska kunna tillämpas på ett effektivt sätt är det nödvändigt att genomföra mer grundliga utredningar om brott mot mänskliga rättigheter som påstås ha begåtts av medlemmar av säkerhetsstyrkorna. Vid det senaste mötet i associeringsrådet för EU-Turkiet påminde EU också Turkiet om att det är helt nödvändigt att ratificera det fakultativa protokollet till Förenta nationernas konvention mot tortyr.

Med tanke på detta kan rådet försäkra ledamoten om att denna fråga kommer att fortsätta följas mycket noga och tas upp med Turkiet i alla lämpliga organ.

*
* *

Fråga nr 31 från Georgios Toussas (H-0872/08)

Angående: Statens terrorism och förtryck ökar i Colombia

I Colombia ökar den statliga auktoritarismen och terrorn som riktas mot arbetarrörelsen. Alvaro Uribes regering har d. 10.10.2008 utlyst undantagstillstånd i landet för att slå ner arbetarnas och den infödda befolkningens protestaktioner. De här grupperna ställer krav på sina rättigheter och kräver att regeringens

reaktionära lagar ska avskaffas. Morden på fackföreningsaktivister blir allt flera och begås av statliga och parastatliga styrkor. Sedan början av året har 42 fackföreningsledare mördats och under Alvaro Uribes tid vid makten har sammanlagt 1 300 colombianer mördats och 54 000 deporterats. Förra året häktades över 1 500 arbetare. Tortyr och förnedrande behandling av fångar förekommer dagligen. Landets fängelser rymmer över 6 500 politiska fångar.

Fördömer rådet det massiva förtrycket, terrorn, morden, gripandena och tortyren som den colombianska regeringen och staten ägnar sig åt?

Svar

(FR) Detta svar, som utarbetats av ordförandeskapet och inte är bindande för vare sig rådet eller medlemsstaterna, gavs inte muntligen vid frågestunden med frågor till rådet under Europaparlamentets sammanträdesperiod i november 2008 i Strasbourg.

Flera gånger har Europeiska unionen uttryckt sin djupa oro om de mord och dödshot som drabbat ledare för sociala organisationer och organisationer som försvarar de mänskliga rättigheterna i Colombia och betonat de legitima ansträngningarna från företrädare för civilsamhället för att bygga upp fred i Colombia och försvara och främja de mänskliga rättigheterna i landet.

EU:s företrädare tar regelbundet upp frågan om respekt för de mänskliga rättigheterna med de colombianska myndigheterna. De senare har särskilt uttryckt att de vill fortsätta sina åtgärder mot dessa former av våld.

Tidigare har Europeiska unionen också uppmuntrat den colombianska regeringen att stödja ett snabbt och effektivt genomförande av alla aspekter av lagen om rättvisa och fred och tillhandahålla de resurser som behövs för detta.

Europeiska unionen kommer att fortsätta att beslutsamt stödja dem som försvarar de mänskliga rättigheterna i Colombia.

*
* *

Fråga nr 32 från Hans-Peter Martin (H-0873/08)

Angående: Demokratisering av den europeiska säkerhets- och försvarspolitikens genom Lissabonfördraget

Den europeiska säkerhets- och försvarspolitikens (ESFP) demokratiska legitimitet vilar på fyra hörnstenar: för det första på stödet från Europas medborgare, för det andra på de nationella parlamentens medbestämmande och kontroll och för det tredje Europaparlamentets medbestämmande och kontroll. Till skillnad från andra politikområden tillkommer för det fjärde även kopplingen till folkrätten.

Wolfgang Wagner (Hessische Stiftung Friedens- und Konfliktforschung) har i sin studie om ESFP:s demokratiska legitimitet kommit fram till att ingen av dessa hörnstenar är särskilt stabil eller tillräcklig för att kunna återopas i händelse av en större militär insats.

Vilka konkreta åtgärder har vidtagits för att stärka de fyra hörnstenarna för ESFP:s demokratiska legitimitet och i vilken artikel av Lissabonfördraget återfinns dess?

Svar

(FR) Detta svar, som utarbetats av ordförandeskapet och inte är bindande för vare sig rådet eller medlemsstaterna, gavs inte muntligen vid frågestunden med frågor till rådet under Europaparlamentets sammanträdesperiod i november 2008 i Strasbourg.

Utvecklingen av den europeiska säkerhets- och försvarspolitikens motsvarar förväntningarna från Europas medborgare och respekterar den internationella rätten. Eftersom det rör sig om ett politikområde där det krävs samtycke från de deltagande staterna för operationer av militär natur, ligger den demokratiska kontrollen i detta fall i första hand hos de nationella parlamenten. Förstärkningen av de senares roll på nationell nivå är därför det bästa alternativet för att förbättra den demokratiska kontrollen av ESFP. Europaparlamentet kan självfallet även uttrycka sina åsikter enligt artikel 21 i EU-fördraget. När det gäller uppdrag av civil natur spelar Europaparlamentet också en viktig roll genom arbetet i dess underutskott för säkerhet och försvar samt den årliga omröstningen om budgeten för GUSP. När det gäller tolkningen av bestämmelserna i

Lissabonfördraget, som för närvarande håller på att ratificeras av medlemsstaterna, är det inte rådets uppgift att kommentera denna fråga.

*
* *

FRÅGOR TILL KOMMISSIONEN

Fråga nr 38 från Colm Burke (H-0825/08)

Angående: Förmedla Europa till medborgarna i Lissabonfördragets efterdyningar

Irlands nej till Lissabonfördraget berodde huvudsakligen på bristande kunskaper om eller förståelse av den specifika fråga som ställdes och mer allmänt på den irländska väljarkårens bristande kunskaper om EU-institutionernas uppbyggnad och funktion.

Med tanke på att det kommer att bli oundvikligt med en andra folkomröstning i Irland om ratificering av Lissabonfördraget, vad skulle kommissionen kunna säga att den huvudsakligen har dragit för lärdom inom ramen för sin strategi för att förmedla Europa till medborgarna? Jag syftar särskilt på projekt där man framhäver åtskillnaden mellan kommissionen, parlamentet och ministerrådet. Anser kommissionen att man bör ha en mer samordnad strategi för att förmedla Europa till medborgarna, särskilt med tanke på de olika institutionernas skilda funktioner?

Svar

(EN) Ansvaret för ratificeringen av fördragen ligger hos de medlemsstater som undertecknar dem. Analysen av den irländska folkomröstningen har dock än en gång bekräftat att EU:s medlemsstater och institutioner måste arbeta tillsammans för att stärka kommunikationen mellan medborgarna och de europeiska beslutsfattarna. EU måste inte bara visa vad det har åstadkommit och varför detta verkligen gör skillnad i medborgarnas liv, utan också förklara vad det skulle kosta att avstå från åtgärder på EU-nivå.

Under ett besök i Irland förra veckan arbetade kommissionens vice ordförande med ansvar för institutionella förbindelser och kommunikationsstrategi med de irländska myndigheterna för att utveckla ett särskilt samarbete för gemensam kommunikation om dessa frågor. Liknande samarbeten har utvecklats med ett antal medlemsstater. Hon hoppas att ett samförståndsavtal med Irland kommer att undertecknas inom en snar framtid.

Denna strategi för att arbeta tillsammans fastställdes nyligen på politisk nivå genom att kommissionen, parlamentet och rådet den 22 oktober undertecknade en politisk överenskommelse om samarbete för kommunikation om Europa.

Detta är första gången som parlamentet, rådet och kommissionen har kommit överens om en gemensam samarbetsstrategi för kommunikation. Detta kommer att ge ny kraft åt ett samarbete mellan EU:s institutioner som grundas på de tre principerna planering, prioritering och partnerskap. Därigenom uppstår en användbar interinstitutionell mekanism för bättre förmedling av information, både centralt och på lokal nivå, för att årligen identifiera gemensamma kommunikationsprioriteringar samt för att medlemsstaternas och EU-institutionernas kommunikationsavdelningar ska kunna samarbeta.

Det praktiska genomförandet av det politiska avtalet har redan börjat, och för första gången någonsin har man enats om de gemensamma kommunikationsprioriteringarna för 2009: Europavalet 2009, energi och klimatförändringar samt den tjugonde årsdagen för järnridåns fall. Kommissionen har uppmanats att avge en rapport om genomförandet av de gemensamma kommunikationsprioriteringarna i början av varje år.

*
* *

Fråga nr 39 från Jim Higgins (H-0829/08)

Angående: Ett uttryck för ett enat Europa

Skulle kommissionen kunna överväga att verka för att alla medlemsstater kommer överens om att utse en särskild dag som helgdag, t.ex. Robert Schuman-dagen eller något godtagbart alternativ, i hela Europeiska unionen då EU:s medborgare tillsammans skulle fira sin gemensamma europeiska identitet och enighet, i

likhet med det sätt Independence Day firas i USA, med det gemensamma temat att det finns enighet och mångfald, och där vi medborgare skulle kunna ge uttryck för vårt stöd till det europeiska projektet?

Svar

(EN) Kommissionen håller med ledamoten om vikten av att kollektivt fira den gemensamma europeiska identiteten och visa att medborgarna i hela EU är förenade i mångfalden.

Vid sitt möte i Milano 1985 utsåg Europeiska rådet den 9 maj till "Europadagen" för att på detta sätt hedra minnet av den förklaring som Robert Schuman gjorde den 9 maj 1950. Sedan dess har den 9 maj blivit en symbol för Europa och gett tillfälle till aktiviteter och festivaler med syfte att föra Europa närmare sina medborgare.

På lokal nivå anordnas och/eller stöds firandet av kommissionens representationskontor och Europaparlamentets informationsbyråer i medlemsstaterna. I Bryssel anordnar kommissionen – vid sidan av andra initiativ – traditionellt "öppet hus" i sina lokaler, vilket 2008 lockade cirka 35 000 besökare.

I övrigt är det medlemsstaternas befogenhet att inrätta officiella helgdagar på sitt eget territorium. För närvarande har kommissionen inte för avsikt att begära medlemsstaternas godkännande för att utse en särskild dag som officiell helgdag.

*
* *

Fråga nr 40 från Jo Leinen (H-0859/08)

Angående: Information om Lissabonfördraget

Som svar på den förlorade folkomröstningen på Irland om Lissabonfördraget och till följd av ett flertal studier som visar att många irländska medborgare röstade mot förslaget på grund av bristande information antog EU-institutionerna för första gången den 22 oktober 2008 en gemensam förklaring om den europeiska kommunikationspolitiken. Hur tänker kommissionen genomföra denna informationspolitik på Irland för att garantera att de irländska medborgarna får tillräckligt med information om EU och det nya fördraget?

Svar

(EN) Den politiska förklaring som undertecknades av kommissionen, parlamentet och rådet den 22 oktober 2008 syftar till att främja samarbetet mellan Europaparlamentet, Europeiska unionens råd och kommissionen om kommunikation om Europa.

Institutionerna har kommit överens om en pragmatisk samarbetsstrategi som grundas på ett årligt urval av gemensamma kommunikationsprioriteringar och ett praktiskt samarbete mellan deras respektive kommunikationsavdelningar.

Som sådan är den politiska förklaringen ett viktigt instrument för att övertyga allmänheten om fördelarna med EU. Detta kommer att bli särskilt viktigt under de kommande månaderna i upptakten till Europaparlamentsvalet.

Förklaringen är inte något svar på irländarnas förkastande av Lissabonfördraget, utan ett resultat av flera års arbete och förhandlingar. Kommissionen föreslog i oktober 2007 det interinstitutionella avtal som ligger till grund för denna förklaring, och idén om en ram för ett närmare samarbete nämndes för första gången i den vitbok om kommunikationspolitik som publicerades i februari 2006.

Genomförandet har redan inletts. Kommissionens representationskontor och Europaparlamentets informationsbyråer i medlemsstaterna kommer att ha ett nära samarbete med nationella myndigheter för att kunna anordna aktiviteter som rör de utvalda gemensamma kommunikationsprioriteringarna för 2009 vilka är följande: Europavalet 2009, energi och klimatförändringar, den tjugonde årsdagen för de demokratiska förändringarna i Central- och Östeuropa samt hållbar tillväxt, arbetstillfällen och solidaritet.

När det gäller Lissabonfördraget är det medlemsstaterna som har undertecknat fördraget och bär ansvar för att ratificera det. Kommissionen deltar inte i någon kampanj för ratificering i någon medlemsstat.

Analysen av resultaten från folkomröstningen har dock visat att det föreligger brist på information om Europeiska unionen och dess politik i Irland. Kommissionen har därför för avsikt att öka verksamheten för kommunikation och information, med särskild inriktning på personer som inte är så informerade om eller

intresserade av den europeiska dimensionen av sitt dagliga liv. Denna faktabaserade och objektiva information kommer att visa de fördelar som EU kan ge medborgarna och underlätta en informerad debatt om EU:s politik.

*
* *

Fråga nr 41 från Sarah Ludford (H-0862/08)

Angående: EU-institutionernas webbsidor

I nästa år är det val till Europaparlamentet. Då vill ledamöterna tala om för sina valkretsar hur öppet och demokratiskt EU är. Vad har kommissionen konkret gjort efter sitt meddelande från december 2007 för att garantera att medborgarna kan få tillgång till EU-information snabbt och lätt via EUROPA, inte minst genom att i större utsträckning fokusera på olika teman och användarvänlighet i stället för på institutionerna?

Jag vill i synnerhet veta vad kommissionen har gjort för att få till stånd en gemensam utformning av kommissionens, rådets och parlamentets webbsidor på EUROPA-portalen, till exempel vad gäller navigationstips och sökkriterier och att garantera att lagstiftningsarbetet kan följas enkelt och lätt från förslag till antagande?

Svar

(EN) Kommissionen genomför en rad förändringar för att göra EU:s webbplats EUROPA mer användarvänlig, navigerbar och interaktiv, i linje med sitt policydokument "Förmedla Europa till medborgarna via Internet" som antogs den 21 december 2007⁽¹¹⁾.

I en oberoende utvärdering av EUROPA som genomfördes för kommissionens räkning 2007 drog man slutsatsen att de flesta besökare på webbplatsen hittade den information de letade efter (85 procent). Man drog dock även slutsatsen att det tog för lång tid att hitta denna information och att det därför fanns ett behov av att presentera den på ett enklare och mer sammanhängande sätt.

De pågående förändringarna omfattar en modernisering av både EU:s och kommissionens hemsidor och bör vara avslutade senast i mitten av 2009. Införandet av en ny navigeringsstruktur kommer att göra sidorna lättare att läsa och mer fokuserade på särskilda användargrupper (t.ex. allmänheten eller företag) och populära ämnen (t.ex. finansiering eller evenemang). Förbättringarna kommer att testas på fokusgrupper innan webbplatsen öppnas för allmänheten, och användarna kommer att kunna ge feedback och förslag. En förbättrad version av sökmotorn på kommissionens hemsida har redan lanserats. EU:s pressrum har också gjorts om.

Kommissionen har också förbättrat sin interna samarbetsstruktur. GD kommunikation har ett nära samarbete med webbredaktörerna på alla kommissionens avdelningar inom ramen för det nätverk som upprättades som en del av kommissionens nya Internetstrategi. Arbetet med detta nätverk är fokuserat på att förbättra de individuella webbplatser som tillhör kommissionens avdelningar och uppmuntra ett utbyte av bästa metoder mellan redaktörerna.

Det interinstitutionella samarbetet sker regelbundet genom den interinstitutionella Internetkommittén (Comité éditorial interinstitutionel – CEIII). Kommittén hanterar både tekniska frågor och frågor som rör innehåll, och dess uppgift är att hitta sätt att göra EU:s webbplatser mer användarvänliga. Ett område som för närvarande håller på att undersökas är möjligheten att ha en gemensam sökfunktion för alla institutioner för att göra det enklare för användarna att få information om EU-frågor.

Vid CEIII:s möte den 2 oktober 2008 presenterade parlamentet sin nya webbplats för valet till Europaparlamentet som kommer att öppnas för allmänheten i januari 2009. Kommissionen kommer att reservera en framträdande plats på EUROPA-sidan för information om Europavalet vilken även kommer att innehålla länkar till Europavalets webbplats.

När det gäller att se till att lagstiftningen ska kunna spåras på ett enkelt och bekvämt sätt från förslag till antagande vill kommissionen betona vikten av Prelex-sidorna som kan nås via EUROPA⁽¹²⁾, vilka innehåller uttömmande och uppskattad information.

⁽¹¹⁾ SEK(2007) 1742

⁽¹²⁾ <http://ec.europa.eu/prelex/apcnet.cfm?CL=sv>

*
* *

Fråga nr 47 från Dimitrios Papadimoulis (H-0838/08)

Angående: Kärnforskningsorganisationen Cerns partikelaccelerator LHC ur drift

Partikelacceleratorn LHC (Large Hadron Collider) vid Europeiska organisationen för kärnforskning, Cern, togs ur drift bara några få dagar efter inledningen av "århundradets experiment", som Cern-forskarnas försök att återskapa "the Big Bang" har kallats.

Vilka gemenskapsmedel ingår i driften av Cern, och särskilt i genomförandet av "århundradets experiment"? Har kommissionen informerats om orsakerna till haveriet? När förväntas LHC tas i drift igen?

Svar

(EN) CERN är en internationell organisation som inrättades 1954 för att bedriva forskning i kärn- och partikelfysik. Forskningen bedrivs under ledning av de 20 medlemsländerna i CERN-rådet, varav 18 är medlemmar och 2 inte är medlemmar i EU. Dessa 20 länder bidrar gemensamt till CERN:s årliga budget för verksamhet och investeringar. EG har endast observatörsstatus i CERN-rådet. Det deltar inte i beslutsprocessen och bidrar inte till årsbudgeten.

Liksom alla andra forskningsorganisationer har CERN möjlighet att delta i förslagsinfordringar som anordnas inom ramen för gemenskapens ramprogram för forskning. CERN har deltagit i en rad förslagsinfordringar inom ramen för flera på varandra följande ramprogram och lämnat in gemensamma förslag tillsammans med flera andra europeiska forskningsorganisationer.

Inom ramen för FP6 och FP7 har EG hittills bidragit med runt 60 miljoner euro till CERN för dess medverkan i projekt som har valts ut på grundval av ansökningsomgångar. Dessa projekt syftar bland annat till en gemensam utveckling av en europeisk infrastruktur för beräkningsnät, en gemensam utveckling av den framtida utformningen av acceleratorer och detektorer, eller till gemensamma utbildningsprogram för unga forskare. Dessa projekt har indirekt också hjälpt CERN i dess ansträngningar för att bygga LHC-acceleratorn.

EG har fått veta att CERN har genomfört en utredning om orsaken till den olycka som inträffade den 19 september 2008. CERN drar slutsatsen att orsaken till olyckan var en felaktig elektrisk anslutning mellan två av accelerators magneterna. Detta resulterade i mekaniska skador och att helium från magnetens kylmedium läckte ut i tunneln. CERN har meddelat att de planerar att åter starta LHC under våren 2009. Ytterligare information om orsakerna till olyckan och vilka åtgärder som ska vidtas kan fås direkt från CERN-rådet och dess medlemsstater.

För ytterligare information om partikelfysikexperimentet hänvisar kommissionen ledamoten till sitt svar på den skriftliga frågan E-5100/08 från Marios Matsakis⁽¹³⁾.

*
* *

Fråga nr 48 från Alojz Peterle (H-0844/08)

Angående: Cancerforskning

Den 10 april i år antog Europaparlamentet en resolution (<http://www.europarl.europa.eu/sides/getDoc.do?type=TA&reference=P6-TA-2008-0121&language=SV>) om kampen mot cancer i den utvidgade Europeiska unionen. Enligt Europaparlamentet varierar nivån på cancerforskningen mycket i hela Europa och parlamentet har därför efterlyst bättre samarbete och mindre överlappning mellan de olika forskningsansatserna för att cancerpatienterna snabbare skulle kunna dra nytta av forskningsresultaten.

Vad gör kommissionen för att uppmuntra till och stödja mer gränsöverskridande cancerforskning inom ramen för det sjunde ramprogrammet?

Hur tänker kommissionen stödja forskning om ovanliga och svårbehandlade cancersjukdomar, såsom cancer hos barn, där marknaden oftast misslyckas att främja kommersiella investeringar i forskning?

⁽¹³⁾ <http://www.europarl.europa.eu/QP-WEB>

Svar

(EN) Som ett resultat av de insatser som har gjorts inom ramen för det sjätte ramprogrammet för forskning och teknisk utveckling (FP6, 2002–2006) på området överbyggande cancerforskning (överföring av experimentell grundforskning till klinisk tillämpning), har 108 forskningsprojekt fått stöd med totalt 485 miljoner euro. Dessa projekt syftar till att, med hjälp av ett tvärvetenskapligt tillvägagångssätt, lösa olika frågor som gäller förebyggande, tidig diagnos, förståelse för cancer och identifiering av läkemedelsmål samt behandlingsstrategier, ny teknik och palliativ vård⁽¹⁴⁾.

Dessutom innehöll rapporten om genomförbarhetsstudien EUROCAN+PLUS⁽¹⁵⁾, som lades fram för Europaparlamentet i februari 2008, en uppmaning om ökad samordning och vägledning när det gäller överbyggande och klinisk forskning, vilket även omfattar förvaltning av nätverk och en plattform av heltäckande cancercentrum.

I enlighet med dessa insatser prioriteras i det särskilda programmet "samarbete" inom ramen för det sjunde ramprogrammet för forskning (FP7, 2007–2013) – under temat "hälsa" – en ytterligare förstärkning av överbyggande cancerforskning med sikte på klinisk tillämpning samt att man tar itu med splittringen, med hänsyn till resultatet av EUROCAN+PLUS och rekommendationerna från Europeiska rådets slutsatser om minskning av cancerbördan⁽¹⁶⁾ samt parlamentets resolution om kampen mot cancer i den utvidgade Europeiska unionen⁽¹⁷⁾.

I förslagsinfordran för 2007 har man faktiskt tagit upp rekommenderade forskningsområden, till exempel screening, vård i livets slutskede och fragmenteringen av forskningsinsatser som rör cancerregister inom ramen för ERA-NET⁽¹⁸⁾.

I nästa förslagsinfordran på hälso- och sjukvårdsområdet, som kommer att offentliggöras 2009, förväntar vi oss att man ägnar mer uppmärksamhet åt fragmenteringen genom att stimulera utvecklingen av samordnade program för överbyggande cancerforskning i Europa och åt forskning om sällsynta cancerformer och barncancer, som bygger på en viktig portfölj med initiativ som har utvecklats inom ramen för FP6 (till exempel KidsCancerKinome, EET-Pipeline, Conticanet och Siopen-R-Net). Detta kommer att kompletteras av initiativ som syftar till att stödja pediatrika läkemedel som inte är patenterade i en gemensam insats tillsammans med Europeiska läkemedelsmyndigheten (EMA)⁽¹⁹⁾.

Slutligen diskuterar kommissionen EU:s framtida åtgärder – en europeisk plattform för att utbyta bästa metoder och stödja medlemsstaterna i deras insatser för att på ett mer effektivt sätt bekämpa cancer genom att föra samman alla berörda parter i en gemensam åtgärd. Kommissionen har också nyligen antagit förslag om en europeisk strategi för sällsynta sjukdomar i allmänhet⁽²⁰⁾, och det samarbete och den ökade effektivitet som underlättas av dessa åtgärder bör också bidra till att underlätta forskningen på detta område.

*
* *

Fråga nr 51 från Robert Evans (H-0802/08)

Angående: Humanitärt bistånd i Sri Lanka

Jag gratulerar kommissionsledamot Michel till hans uttalande den 15 september 2008 avseende respekten för internationell humanitär rätt i Sri Lanka.

⁽¹⁴⁾ <http://cordis.europa.eu/lifescihealth/cancer/cancer-pro-calls.htm#tab3>

⁽¹⁵⁾ www.eurocanplus.org/

⁽¹⁶⁾ 9636/08 SAN 87

⁽¹⁷⁾ P6_TA(2008)0121

(www.europarl.europa.eu/sides/getDoc.do?pubRef=-//EP//TEXT+TA+P6-TA-2008-0121+0+DOC+XML+V0//SV)
0121&language=EN)

⁽¹⁸⁾ ec.europa.eu/research/fp6/era-net.html

⁽¹⁹⁾ <http://www.emea.europa.eu/htms/human/paediatrics/prioritv1.htm>

⁽²⁰⁾ KOM(2008)679 och KOM(2008)726 av den 11 november 2008

Jag är övertygad om att kommissionen delar min stora oro för det ökade våldet i Sri Lanka och de följder detta har på oskyldiga civila. Vilken är kommissionens reaktion på Sri Lankas regerings beslut nyligen om att alla FN:s och alla internationella biståndsorganisationer som handhar nödhjälpen ska lämna konfliktområdet?

På vilket sätt ämnar kommissionen utöva påtryckning på både Sri Lankas regering och Tamilska tigrarna (LTTE) för att garantera att internationell humanitär rätt respekteras, att biståndet når de mest sårbara och att en fredlig lösning på konflikten kan uppnås så fort som möjligt?

Svar

(EN) Beslutet av Sri Lankas regering att alla FN:s och alla internationella biståndsorganisationer ska lämna konfliktområdet fattades av säkerhetsskäl. Efter tillbakadragandet insisterade kommissionen och andra humanitära aktörer på att man skulle upprätta ett system med säkra hjälpkonvojer med mat och andra förnödenheter till den behövande befolkningen i Vanni. De insisterade också på att oberoende observatörer ska få följa med konvojerna för att se till att förnödenheterna når de behövande utan diskriminering. Båda sidor i konflikten gick med på detta. Fyra konvojer som färdades under FN-flagg har nu kommit fram till Vanni med välbehövliga livsmedel från Världslivsmedelsprogrammet (WFP). Regelbundna konvojer planeras under de kommande veckorna.

Dessutom har Internationella rödakorskommittén (ICRC) fått tillåtelse att fortsätta sin verksamhet med den internationella personalen i Vanni. ICRC spelar en avgörande roll eftersom de kommunicerar med båda parter i konflikten och även ger välbehövligt bistånd i form av till exempel tält och viktiga hushållsredskap. Kommissionen kommer att fortsätta stödja både ICRC:s och WFP:s insatser. Finansieringen av de två organisationerna i Sri Lanka 2008 uppgår för närvarande till 5,5 miljoner euro. Vid behov kan kommissionen överväga att ge ytterligare humanitärt bistånd till dessa organisationer senare under året.

Det är dock uppenbart att mer behöver göras för att se till att tillräcklig hjälp når den behövande befolkningen. Kommissionen uppskattar att endast runt 45 procent av livsmedelsbehovet faktiskt tillgodoses denna gång. Dessutom finns ett trängande behov av tält till de fördrivna människorna med tanke på den kommande monsunperioden. Kommissionen kommer att fortsätta att argumentera för utökat tillträde till Vanni, inte bara för FN-organisationer utan också för de internationella icke-statliga organisationer som tvingades lämna området i september, eftersom dessa organisationer spelar en viktig roll när det gäller att lämna humanitärt bistånd.

När det gäller att se till att den internationella humanitära rätten respekteras kommer kommissionen att fortsätta att ta varje tillfälle i akt för att påminna båda parter i konflikten om deras förpliktelser i detta avseende och förorda en fredlig lösning på konflikten.

*
* *

Fråga nr 52 från Claude Moraes (H-0804/08)

Angående: Humanitärt bistånd till Zimbabwe

EU har givit totalt över 350 miljoner EUR i humanitärt bistånd till Zimbabwe sedan 2002, inklusive de 10 miljoner EUR som meddelades i september. Med tanke på det politiska kaoset i landet på den senaste tiden och de restriktioner som Mugaberegeringen infört på den humanitära verksamheten, vilka instrument har kommissionen till sitt förfogande för att mäta biståndets effektivitet och för att försäkra sig om att det når dem som behöver det?

Svar

(FR) Kommissionen genomför EU:s humanitära bistånd via samarbetspartner som är antingen internationella organisationer eller icke-statliga organisationer baserade i EU. Dessa humanitära organisationer är bundna av kontrakt att förvalta det humanitära bistånd som finansieras av EU.

En uppsättning av inspektions- och övervakningssystem har införts för att garantera att de finansierade insatserna genomförs korrekt på de olika stadierna i ett projekt för humanitära insatser. De viktigaste delarna beskrivs nedan:

- Rigorösa mekanismer för urval och kvalitetskontroll införs enligt det ramavtal om partnerskap (FPA) som undertecknades av de europeiska icke-statliga organisationerna och de internationella organisationerna.

- De system som används för att identifiera vilka åtgärder som finansieras baseras enbart på de verkliga behov som måste tillfredsställas.

- Projekten inspekteras av ett världsomspännande nätverk av sakkunniga (tekniska assistenter) som arbetar för kommissionen. Dessa specialister på området humanitärt bistånd befinner sig ständigt ute på fältet i olika länder och regioner för att underlätta och maximera effekterna av de humanitära insatser som finansieras av kommissionen.

- Samarbetspartnerna måste lämna in interimrapporter och slutrapporter och motivera sina utgifter.

- Kommissionen utvärderar regelbundet sina humanitära insatser,

- Den verksamhet som finansieras av kommissionen och genomförs av de humanitära organisationerna är föremål för finansiella revisioner som utförs vid huvudkontoren för kommissionens samarbetspartner när det gäller avslutade projekt (vartannat år) och ute på fältet när det gäller pågående projekt. Exempelvis har kommissionen kontrollerat en tredjedel av de ersättningar som krävts för humanitära projekt i Zimbabwe.

I början av september, efter upphävandet av förbudet mot icke-statliga organisationers insatser på plats, som beordrades av regeringen i juni, rapporterar samarbetspartnerna endast ett fåtal tillgänglighetsproblem och distributionen av livsmedel har kunnat återupptas.

*
* *

Fråga nr 54 från Eoin Ryan (H-0816/08)

Angående: Utbildning av flickor i utvecklingsländerna

Att utbilda kvinnor och flickor i utvecklingsländerna har beskrivits som det största hoppet för fattigdomsutrotningen och, med FN:s f.d. generalsekreterare Kofi Annans ord, som den enskilda sociala investering som ger högst avkastning i dagens värld.

Vilka åtgärder ämnar kommissionen vidta för att garantera att särskilda samhälleliga, kulturella och praktiska utmaningar som är förknippade med heltidsutbildning av flickor inlemmas i utbildnings- och utvecklingsstrategierna?

Många samhällen prioriterar utbildning av pojkar, och det är fler flickor än pojkar som hoppar av skolan i förtid, eftersom flickor kan avbryta utbildningen på grund av äktenskap eller arbete. Vilka åtgärder har kommissionen för att uppmuntra flickor att fortsätta sin utbildning utöver millennieutvecklingsmål 2, som avser grundutbildning?

Svar

(FR) I det europeiska samförståndet om utveckling understryks jämställdhetens avgörande roll när det gäller att uppnå millennieutvecklingsmålen. I sitt arbete om utbildning prioriterar kommissionen att uppnå millennieutvecklingsmål 2 om allmän grundskola och millennieutvecklingsmål 3 om jämställdhet mellan könen. Man ägnar därför även i de sektoriella program som genomförs med partnerländerna stor uppmärksamhet åt att flickor ska delta på alla nivåer i utbildningssystemet.

I Egypten går flickor i de fattigaste regionerna endast i liten utsträckning i skolan, och många avbryter sin skolgång i förtid. Dessa problem behandlas i utbildningsinitiativet för flickor vilket leds av National Council for Childhood and Motherhood (NCCM). Denna nationella plan, som fokuserar på grundskolan, har som sina huvudsakliga mål att förbättra kvaliteten på grundskoleutbildningen för flickor och underlätta deras tillgång till denna.

I andra länder, till exempel Burkina Faso och Tanzania, stöder kommissionen en reformering av hela utbildningssektorn, i samordning med de andra finansörerna. Parallellt med detta genomför EG en dialog med sektorn för att påverka vissa val och prioriteringar och utvärdera resultaten av reformen via nyckelindikatorer. Bland dessa indikatorer kan för Burkina Fasos del nämnas, "bruttonivån för kvinnlig grundskoleutbildning" och "antalet läskunniga kvinnor". I Tanzania ligger fokus på antalet kvinnliga lärare och skapandet av en skolmiljö som främjar flickors utbildning.

Allt fler länder får stöd som gör det möjligt för dem att utveckla program för socialt skydd och genom att man skänker pengar och livsmedel till de mest sårbara familjerna innebär dessa program att familjerna inte behöver fundera på kostnaden för utbildningsmöjligheter för sina döttrar.

Slutligen har kommissionen inom ramen för sina rörlighetsprogram för högre utbildning (webbsidorna om Erasmus Mundus-programmet om externt samarbete och om det kommande Mwalimu Julius Nyerere-programmet) satt upp ett mål på 50 procent kvinnliga mottagare.

*
* *

Fråga nr 55 från Mairead McGuinness (H-0831/08)

Angående: EU:s humanitära bistånd

Utveckling är, såsom kommissionsledamoten med ansvar för utveckling och humanitärt bistånd korrekt har konstaterat, en mer pressande fråga idag än någonsin tidigare.

Kan kommissionen bekräfta för parlamentet att EU:s status som världens största givare av humanitärt bistånd inte kommer att påverkas av den pågående globala finanskrisen?

Svar

(EN) Det totala humanitära biståndet för hela världen uppgick 2007 till 7,7 miljarder dollar (5,2 miljoner euro enligt växlingskursen den 31 december 2007).⁽²¹⁾

EU är fortfarande världens största givare av humanitärt bistånd och svarade för 46,8 procent av det totala humanitära biståndet 2007 (varav 13,7 procent finansierades av EG och 33,1 procent av medlemsstaterna).

Storleken på det humanitära bistånd som kommissionen ger fastslås i den fleråriga finansieringsramen för 2007–2013. Det årliga belopp som är tillgängligt för humanitärt bistånd är cirka 750 miljoner euro per år. Detta belopp kan utökas med hjälp av katastrofbiståndsreserven på cirka 240 miljoner euro per år i händelse av oförutsedda händelser under året. De villkor för användning av katastrofbiståndsreserven som har fastslagits i det interinstitutionella avtalet mellan parlamentet, rådet och kommissionen är ganska stränga och omfattar biståndsbehov i tredjeländer efter händelser som inte kunde förutses när budgeten fastställdes. EG:s humanitära bistånd har under de senaste åren hållit sig på en ganska stabil nivå, och kommer troligen av hänsyn till budgetmyndighetens rättigheter att ligga kvar inom den fleråriga finansieringsramen.

Under 2008 har det belopp som är tillgängligt för budgetposten för humanitärt bistånd och livsmedelshjälp som förvaltas av EG utökats med 180 miljoner euro på grund av de ökade priserna på livsmedel, bränsle och varor, huvudsakligen med hjälp av medel från katastrofbiståndsreserven.

*
* *

Fråga nr 56 från Bart Staes (H-0835/08)

Angående: Upphovsrätt som hindrar överföring av hållbar energiteknik från Europa till utvecklingsländer

Kommissionsledamot Louis Michel har vid upprepade tillfällen förespråkat överföring av teknik för hållbar energiproduktion till utvecklingsländer. Detta spelar en avgörande roll för den ekologiska rättvisan och för en global lösning på klimatproblemet. I praktiken visar det dock sig att vissa mekanismer såsom upphovsrätt försenar eller blockerar överföringen av hållbar teknik till sydliga länder.

Vad gör kommissionen eller vad avser kommissionen att göra för att i praktiken bekämpa dessa hinder så att överföringen verkligen kommer igång?

Svar

(FR) Kommissionen erkänner vikten av ett system för immateriella rättigheter som fungerar ändamålsenligt i utvecklingsländerna. Detta system är ett nödvändigt ramverk för att främja tekniköverföringen, eftersom kommersiella företag inte är benägna att överföra teknik till länder som har bristfälliga och dåligt tillämpade bestämmelser om immateriella rättigheter.

I vissa fall måste man dock i bestämmelserna om immateriella rättigheter ta hänsyn till utvecklingsländernas affärsförbindelser, framför allt när patent ökar priserna på produkter som är nödvändiga för utvecklingen.

⁽²¹⁾ Källa: OCHA:s finansiella spårningssystem (<http://www.reliefweb.int>)

Det gäller exempelvis mediciner: kommissionen har gått i spetsen för internationella initiativ som ger utvecklingsländerna tillgång till livsviktiga mediciner för rimliga priser.

Det finns dock inga tydliga bevis på att immateriella rättigheter har haft en negativ inverkan på utvecklingen och tekniköverföringen i den hållbara energiproduktionssektorn (solceller, biomassa och vindkraft). Patenten till de bakomliggande teknikerna har upphört att gälla för länge sedan och flera patenterade produkter konkurrerar med varandra vilket håller kostnaderna nere för dessa tekniker. Det råder även konkurrens mellan olika tekniker som används för att producera elektricitet. Om företag i utvecklingsländerna vill ta sig in på det här området med nya tekniker som producenter kan de få driftstillstånd till överkomliga priser. Företag i Indien och Kina har exempelvis redan tagit sig in på solcellsenergimarknaden. På biomassaområdet kan driftsrättigheter för nya biotekniker med ensamrätt kanske ställa till problem. I praktiken är det dock tullar och andra handelshinder som utgör större hinder.

I själva verket det inte de immateriella rättigheterna som gör många moderna produkter och tekniker dyra, utan snarare produkternas komplicerade tillverkningssätt, de höga materialkostnaderna samt de höga installations- och driftskostnaderna som ofta fördras på grund av att det saknas kunskaper å lokal nivå.

Kommissionen ger därför utvecklingsländerna stora bidrag för att främja användningen av hållbara energiproduktionstekniker, framför allt via energifonden "ACP⁽²²⁾-EU Energy Facility" (EU-mekanismen för energiinvesteringar i AVS-staterna) som lanserades 2006. Fonden som omfattar alla förnybara energikällor finansierar projekt som inte bara introducerar nya tekniker utan som även hanterar frågor om vilka färdigheter som krävs för att anpassa, driva, sköta och sprida teknikerna.

Energifonden bör fyllas med nästan 200 miljoner euro inom ramen för den tionde Europeiska utvecklingsfonden (EUF). Dessa medel kommer mer specifikt att rikta sig mot förnybara energikällor för att möjliggöra ökad tillgång till en hållbar energiförsörjning på lokal nivå.

*
* *

Fråga nr 57 från Justas Vincas Paleckis (H-0847/08)

Angående: Utvecklingssamarbetet under finanskrisen

Resurserna till utvecklingssamarbete är inte heller immuna mot finanskrisen, som tagit sin början på Wall Street och medfört ett sammanbrott inom hela världen. Utvecklingsländerna har drabbats på nytt, eftersom EU:s stöd till utvecklingssamarbetet råkat i farozonen, och dessa länder är inte alls ansvariga för finanskrisen. Det måste ses till att Europeiska unionens åtaganden på utvecklingssamarbetets område fram till 2013, vilka kommissionen ingått till förmån för utvecklingsländerna långt före finanskrisen, inte minskar till följd av de ekonomiska svårigheter som blivit aktuella i dagens läge.

Hur avser kommissionen fastställa de nya prioriteringarna för finansiering av utvecklingssamarbetet, med beaktande av finanskrisen?

Svar

(FR) Frågan om den pågående finanskrisens konsekvenser för utvecklingssamarbetet är synnerligen relevant mot bakgrund av uppföljningskonferensen till den internationella konferensen om utvecklingsfinansiering i syfte att se över genomförandet av Monterrey-överenskommelsen som äger rum den 29 november till den 2 december i Doha, Qatar.

Den 29 oktober 2008 offentliggjorde kommissionen meddelandet "Från finanskris till återhämtning", i vilket man bland annat betonar vikten av att dela fördelarna av en hållbar tillväxt och att klara utmaningen i millennieutvecklingsmålen.

En av de viktigaste frågorna i Doha om slutsatserna kring EU:s planer fram till i dag är den fasta bekräftelsen av åtagandet att öka nivåerna på det offentliga utvecklingsbiståndet (ODA) för att uppnå ett gemensamt ODA på 0,56 procent av bruttonationalprodukten (BNP) år 2010 och 0,7 procent av BNP år 2015. Medlemsstaterna utarbetar rullande fleråriga vägledande tidplaner för att illustrera hur de ska uppnå ODA-målen.

(22) Afrika, Västindien och Stillahavsområdet

Trots finanskrisen ifrågasätts inte detta åtagande. Tvärtom är det i kristider mycket viktigt att bevara ODA-nivåerna. Erfarenheterna visar att en minskning av ODA står i direkt samband med ökad extremism och instabilitet i världen.

EU, som är världens största ODA-givare med inte mindre än 61,5 miljarder USD år 2007 av totalt 104 miljarder globalt sett, uppmanar alla övriga givare att bidra till utvecklingsfinansieringen på ett rättvist sätt för att öka det offentliga utvecklingsbiståndet till målet på 0,7 procent av BNP. EU uppmanar även alla övriga givare att utarbeta rullande fleråriga indikativa tidtabeller för att visa hur de ska uppnå dessa mål.

Samtidigt som ODA är utvecklingens stöttepelare, är det inte den enda lösningen. Vi måste ta reda på mer om innovativa finansieringskällor, framför allt sådana som har med genomförandet att göra. Vi måste ta itu med de nya utmaningarna, och då tänker vi framför allt på att minska klimatförändringarna och att anpassa oss efter dem samt på att säkerheten och finansieringen av livsmedel och energi måste motsvara detta. Vi måste behålla en bra ekonomisk och finansiell styrning och fortsätta kampen mot bedrägerier, korruption och skattefusk. Slutligen måste vi arbeta för att reformera det internationella finansiella systemet.

*
* *

Fråga nr 58 från Anne Van Lancker (H-0853/08)

Angående: Decency Gap

I Europaparlamentets resolution av den 4 september 2008 om millenniemål nr 5 (<http://www.europarl.europa.eu/sides/getDoc.do?type=TA&reference=P6-TA-2008-0406&language=SV>) framhålls att tillgång till reproduktiv hälsovård i hela världen är ett utvecklingsmål för det internationella samfundet och kommissionen uppmanas att anslå maximalt tillgängliga resurser för att uppnå detta mål.

2002 lovade kommissionen att stödja FN-organet UNFPA och IPPF för att överbrygga det så kallade decency gap ("anständighetsklyfta") som uppstått efter att Bush-administrationen vägrat anslå medel. Detta program löper ut i slutet av 2008. Tidigare i år lade Bush åter in sitt veto. Det finns alltså en risk för att en ny anständighetsklyfta ska uppstå om även kommissionen upphör med anslagen.

Kommer kommissionen att överbrygga anständighetsklyftan genom att använda den tionde europeiska utvecklingsfonden och anslå maximalt med resurser för att uppnå millenniemål nr 5?

Svar

(FR) Förbättringen av mödrahälsan och minskningen av mödradödligheten har varit en av kommissionens ständiga angelägenheter i hälso- och utvecklingsarbetet. Trots alla våra insatser är millenieurvecklingsmål 5 troligen det millenieurvecklingsmål som är svårast att uppnå. 2008 fördubblade EU sina insatser för att markera en vändpunkt i det internationella samfundets åtgärder för att främja millenieurvecklingsmålen och för att sätta upp målet om att gå från politiska förklaringar till praktiska handlingar.

Vad görs i praktiken?

De åtgärder som finansierats i budgetposterna (Europeiska utvecklingsfonden [EUF] och den allmänna budgeten) har utformats för att ge långsiktiga effekter för den nationella politiken för hälso- och sjukvårdssystemen. Det är svårt att skilja mellan bidragen från EUF och budgeten för sexuell och reproduktiv hälsa och rättigheter som vanligtvis hanteras som stöd för hälso- och sjukvårdsområdet i allmänhet eller som kan betecknas som prioriterade områden eller oftare som "makroekonomiskt stöd" i den bredare åtgärdsramen. Enligt en (ej uttömmande) genomgång som kommissionen nyligen utfört i samband med de bilaterala regionala samarbetsavtalen mellan 2002–2008 fördelades omkring 150 miljoner euro till finansiering av projekt med en väsentlig del till reproduktiv hälsa.

I samband med de tematiska linjerna för reproduktiv hälsa (2003–2006) fördelades över 73 miljoner euro till åtgärder och strategier för sexuell och reproduktiv hälsa och rättigheter i utvecklingsländer.

När det gäller den tionde Europeiska utvecklingsfonden planerar vi att direkt stödja hälso- och sjukvårdsområdet i 31 utvecklingsländer⁽²³⁾. De länder som får nytta av våra åtgärder har mycket höga

⁽²³⁾ AVS-staterna (4 procent exkl. allmänt budgetstöd): Liberia, Elfenbenskusten, Kongo, Demokratiska republiken Kongo, Angola, Zimbabwe, Burundi, Tchad, Östtimor, St Vincent, Lesotho, Swaziland, Sydafrika, Zambia, Moçambique; Asien (17 procent): Afghanistan, Burma, Indien, Filippinerna, Vietnam; Latinamerika (social

mödradödlighetssiffror och extremt dåliga hälso- och sjukvårdssystem. För att göra biståndet mer förutsebart lanserar kommissionen dessutom ett nytt finansiellt instrument, det så kallade "millenieurvecklingsmålsavtalet", i ett antal partnerländer inom vars ramverk budgetstödet på lång sikt ska kopplas till de konkreta resultat som uppnås i millenieurvecklingsmålen. Det underlättar för regeringarna att bära de återkommande hälso- och sjukvårdskostnaderna, såsom lön till medicinsk personal, vilket är avgörande för att kunna öka tillgängligheten till primärvård, inklusive förlossningstjänster som är oundgängliga för det femte millenieurvecklingsmålet.

Det som för närvarande görs för att förbättra mödravården är trots allt långt från tillräckligt. Det krävs därför större insatser om situationen ska kunna förändras. Europeiska unionens råd antog den 24 juni därför ett EU-handlingsprogram om milleniemålen, i vilket kommissionen och medlemsstaterna förpliktar sig att (bland annat) öka stödet på hälso- och sjukvårdsområdet i utvecklingsländerna med ytterligare 8 miljoner euro fram till år 2010 (varav 6 miljoner euro skall användas i Afrika).

I EU-handlingsprogrammet om milleniemålen nämns två huvudmål som skall ha uppnåtts 2010 när det gäller millenieurvecklingsmål 5:

- 1) Utbildad sjukvårdspersonal skall närvara vid 21 miljoner fler födselar
- 2) 50 miljoner fler kvinnor i Afrika skall ha tillgång till moderna preventivmedel

Slutligen har vi även instrumentet "investera i mänskliga resurser" i vilket 44 miljoner euro har fördelats till genomförandet av Kairoagendan om reproduktiv hälsa för 2009 och 2010. Delar av dessa medel kommer att användas för att finansiera projekt av icke-statliga organisationer i partnerländer.

Kommissionen har inga planer på att fortsätta överbrygga "anständighetsklyftan" efter 2008 genom att tilldela extra finansiering till IPPF⁽²⁴⁾ och UNFPA⁽²⁵⁾, eftersom de olika instrument som beskrivits ovan redan står till förfogande.

*
* *

Fråga nr 60 från Liam Aylward (H-0814/08)

Angående: Narkotika och EU:s folkhälsoprogram

Vilka planer har Europeiska kommissionen på att framhäva farorna med att använda illegal och förbjuden narkotika i EU:s folkhälsoprogram 2008-2013?

Svar

(EN) EU:s folkhälsoprogram 2008-2013⁽²⁶⁾ kommer även i fortsättningen att omfatta förebyggande åtgärder mot narkotika som en prioritering i programdelen "främjande av bättre hälsa – åtgärder i samband med hälsans bestämningsfaktorer", precis som i det föregående folkhälsoprogrammet under rubriken "hälsans bestämningsfaktorer".

Valet av specifika prioriteringar kommer även i fortsättningen att ligga helt i linje med EU:s strategi⁽²⁷⁾ och handlingsplan⁽²⁸⁾ mot narkotika, programmet för förebyggande av och information om narkotikamissbruk⁽²⁹⁾ och rådets rekommendation om förebyggande och begränsning av hälsorelaterade skador i samband med narkotikamissbruk⁽³⁰⁾. I det nya förslaget till en EU-handlingsplan 2009-2012⁽³¹⁾, som just nu diskuteras i

sammanhållning): Honduras och Ecuador; Nordafrika /Mellanöstern och Östeuropa (8,8 procent): Algeriet, Marocko, Egypten, Syrien, Libyen, Jemen, Ukraina, Moldavien, Georgien.

⁽²⁴⁾ International Planned Parenthood Federation

⁽²⁵⁾ FN:s befolkningsfond

⁽²⁶⁾ <http://eur-lex.europa.eu/LexUriServ/LexUriServ.do?uri=OJ:L:2007:301:0003:0013:EN:PDF>

⁽²⁷⁾ 12555/2/99 CORDROGUE 64 REV 2

⁽²⁸⁾ http://eur-lex.europa.eu/LexUriServ/site/en/oj/2005/c_168/c_16820050708en00010018.pdf

⁽²⁹⁾ EUT L 257, 03/10/2007

⁽³⁰⁾ EGT L 165, 3.7.2003; (2003/488/EG)

⁽³¹⁾ KOM(2008) 567/4

rådet, uppmanas EU att ytterligare förbättra effektiviteten i åtgärderna för att minska narkotikamissbruket och dess konsekvenser. Här ingår att särskilt rikta uppmärksamheten mot utsatta grupper och att förebygga bruk av flera narkotikapreparat (kombinerad användning av otillåtna och tillåtna ämnen).

*
* *

Fråga nr 61 från Brian Crowley (H-0818/08)

Angående: Golfklubbar i särskilda bevarandeområden

Har kommissionen särskilda regler som förbjuder att golfklubbar och andra faciliteter öppnas i särskilda bevarandeområden?

Svar

(EN) Det finns inga bestämmelser på gemenskapsnivå som särskilt förbjuder utbyggnad av golfklubbar och andra faciliteter i särskilda bevarandeområden.

Enligt artikel 6.3 i habitatdirektivet⁽³²⁾ skall medlemsstaterna göra en bedömning av projekt (inklusive golfbanor) som kan ha en avsevärd inverkan på Natura 2000-områden. Denna bedömning omfattar en utvärdering av möjliga alternativ samt utarbetande av mildrande åtgärder. Om slutsatsen från denna bedömning är att ett planerat projekt inte kommer att påverka områdets integritet negativt kan projektet genomföras.

Om ett projekt anses påverka områdets integritet negativt, anges metoder i artikel 6.4 i habitatdirektivet som måste följas. Projektet kan förverkligas om vissa förhållanden respekteras och kompenserande åtgärder vidtas.

Kommissionen har offentliggjort utförliga instruktioner om hur artikel 6 i habitatdirektivet skall tillämpas. Dessa instruktioner finns på kommissionens miljöwebbplats under natur och biologisk mångfald⁽³³⁾.

*
* *

Fråga nr 62 från Marco Cappato(H-0821/08)

Angående: Dödshjälp och det biologiska testamentet

Obligatorisk sjukvård är förbjuden enligt många nationella lagstiftningar och internationella konventioner, såsom Oviedokonventionen. Olaglig dödshjälp förekommer dock i länder där dödshjälp är förbjuden och utövas således utan nödvändiga garantier, metoder och kontroller.

Anser inte kommissionen att det mot bakgrund av ovanstående skulle vara lämpligt att samla in, analysera och empiriskt jämföra uppgifter som rör medicinska beslut om dödshjälp, för att främja bästa metoder såsom erkännande av det biologiska testamentet, och för att garantera fri tillgång till behandling och respekt för alla europeiska patienters egen önskan?

Svar

(EN) Kommissionen samlar inte in uppgifter om dödshjälp och har inga planer på att utbyta bästa metoder i detta ämne. Det ligger inom varje medlemsstats ansvarsområde att förbjuda eller godkänna dödshjälp.

När det gäller tillgång till behandling har alla EU-medborgare rätt att söka medicinsk hjälp i en annan medlemsstat än den medlemsstat de har anknytning till. Denna rättighet härstammar från artikel 49 i fördraget i fråga om friheten att tillhandahålla tjänster som regleras av EG-domstolen.

*
* *

⁽³²⁾ Rådets direktiv 92/43/EEG av den 21 maj 1992 om bevarande av livsmiljöer samt vilda djur och växter, konsoliderad text som finns tillgänglig på

<http://eur-lex.europa.eu/LexUriServ/LexUriServ.do?uri=CELEX:01992L0043-20070101:EN:NOT>

⁽³³⁾ http://ec.europa.eu/environment/nature/index_en.htm

Fråga nr 63 från Marian Harkin(H-0823/08)**Angående: Mänskliga rättigheter i Vitryssland**

Mot bakgrund av den nuvarande människorättssituationen i Vitryssland, och i synnerhet nuläget när det gäller viseringsförfarandena för vitryska medborgare som vill resa ut ur landet, vilka åtgärder kan kommissionen vidta för att försäkra sig om att de vitryska myndigheterna visar större respekt för de mänskliga rättigheter och häver det utreseförbud som gäller barn, vilket skulle göra det möjligt för vitryska barn att delta i olika ungdomsprogram som ger dem möjlighet till vila och avkoppling?

Svar

(EN) Demokrati och respekt för de mänskliga rättigheterna är och kommer att förbli de viktigaste faktorerna i våra kontakter med Vitryssland, både med det civila samhället och med de vitryska myndigheterna.

Företrädare för kommissionen reste den 4–5 november till Minsk för att närmare följa upp rådets slutsatser av den 13 oktober och träffade där företrädare för det vitryska civila samhället, oppositionen och myndigheterna.

Det partiella och villkorade avskaffandet av sanktionerna och återupptagandet av ministersamtalen som härrör från rådets slutsatser gör det möjligt för oss att mer direkt uttrycka vad vi förväntar oss av Vitryssland när det gäller utveckling mot demokratisering, respekt för de mänskliga rättigheterna och rättsstatsprincipen.

Vi redogjorde för våra förväntningar redan i dokumentet "What the EU could bring to Belarus" (Vad kan EU tillföra Vitryssland) som kommissionsledamoten för yttre förbindelser och den europeiska grannskapspolitiken offentliggjorde 2006. Vårt förnyade viktigaste budskap till de vitryska myndigheterna bygger vidare på vårt dåvarande budskap.

Bland annat förväntar vi oss att Vitryssland garanterar det vitryska folkets rätt till frihet och säkerhet. Det omfattar vitryska barns och ungdomars obehindrade deltagande i EU:s utbytesprogram. Det innebär även att Vitryssland måste se över sitt utreseförbud mot vissa medborgare i det civila samhället och i oppositionen.

Den specifika frågan om utreseförbud för de så kallade "Tjernobylobarnen" är en bilateral angelägenhet som kräver lösningar på bilateral nivå, eftersom situationen skiljer sig åt mellan de olika medlemsstaterna.

Även om kommissionen inte får ingripa i den här frågan följer kommissionen ärendet noga.

*
* *

Fråga nr 64 från Michl Ebner (H-0837/08)**Angående: Införande av flygbränsleskatt**

Luftfartssektorn har de senaste åren genomgått en mycket dynamisk utveckling och luftfarten spelar en allt viktigare roll som kommunikationsmedel.

Med tanke på att luftfarten för närvarande orsakar 3 procent av de totala koldioxidutsläppen i Europa och att tendensen är fortsatt stigande måste man dock fundera på om en skatt skall införas på flygbränsle.

Det vore miljöriktigt att beskatta flygbränsle åtminstone inom EU. Endast på så sätt skulle man kunna se till att flygbränsle hanteras på ett miljövänligt sätt.

Även andra fossila bränslen beskattas och därför borde man se till att det blir enhetligt på området.

En beskattning som innebär mycket små merkostnader för passagerarna vore tillräcklig för att ge en miljömässig vinst, och en lätt beskattning av flygbränsle skulle därför kunna gynna både miljön och konsumenten.

Vilken ståndpunkt intar kommissionen i debatten om flygbränsleskatt och vilka åtgärder planerar den?

Svar

(EN) Kommissionen anger sin ståndpunkt om beskattning av flygbränsle i meddelandet "Att minska luftfartens påverkan på klimatförändringen"⁽³⁴⁾ från 2005. Här understryks kommissionens vilja att normalisera behandlingen av flygbränsle snarast möjligt inom det internationella rättsliga ramverk som reglerar luftfarten.

Enligt rådets direktiv 2003/96/EG⁽³⁵⁾, har medlemsstaterna redan rätt att införa flygbränsleskatt för inrikesflyg. Enligt detta direktiv kan flygbränsleskatt även införas för flygningar mellan två medlemsstater som ingått ömsesidigt avtal.

Medlemsstaterna stöter dock i praktiken på problem vid beskattning av flygfotogen, eftersom det skulle medföra en snedvridning av konkurrensen mellan flygbolag från EU och från länder utanför EU. Det finns nämligen rättsligt bindande skattebefrielser i de bilaterala lufttrafikavtalen mellan medlemsstaterna och länder utanför EU. Dessa gör det svårt att tillämpa flygbränslebeskattning på flyglinjer inom gemenskapen där lufttrafikföretag som inte kommer från EU har trafikeringsrättigheter och även i fortsättningen har fördel av skattebefrielser enligt tillämpliga bilaterala avtal.

Kommissionen arbetar aktivt på att omförhandla villkoren i dessa bilaterala avtal om lufttrafiktjänster med länder utanför EU för att skapa möjlighet för flygbränslebeskattning på lika villkor för lufttrafikföretag från EU och från länder utanför EU. Men denna process kommer oundvikligen att ta tid. Så här långt har nästan 450 bilaterala avtal ändrats med denna innebörd genom förhandlingar med länder utanför EU.

Mot bakgrund av dessa svårigheter kan en ökad tillämpning av energiskatter på luftfartsområdet inte fungera som huvudpelare i strategin om att bekämpa luftfartens inverkan på klimatförändringen på kort och medellång sikt.

*
* *

Fråga nr 65 från Paolo Bartolozzi (H-0841/08)**Angående: Utvärderingsrapport om förordning (EG) nr 1400/2002 om försäljning av motorfordon**

Anser kommissionen inte att rapporten av den 28 maj 2008 om utvärdering av förordning (EG) nr 1400/2002⁽³⁶⁾ om försäljning av motorfordon medför en radikal innehållsmässig förändring utan adekvat motivering, trots att konkurrenssituationen på de berörda marknaderna har förbättrats under de senaste fem år som förordningen tillämpats?

Går inte rapporten stick i stäv mot kommissionens egna förklaringar om att försäljningen av motorfordon och kundservicen har specifika karaktärsdrag, och att det behövs specifika bestämmelser till stöd för behoven hos 350 000 små och medelstora företag med omkring 2,8 miljoner anställda?

Anser kommissionen inte att det skulle vara omotiverat att avskaffa förordningen och att detta dessutom skulle bryta mot den allmänna förtroendepincip som erkänns i EG-domstolens rättspraxis?

Skulle det inte vara lämpligare att förbättra den befintliga rättsakten i stället för att upphäva den?

Svar

(EN) I det här skedet i översynsprocessen har kommissionen inte fattat något beslut om det rättsliga ramverk som skulle tillämpas på motorfordonssektorn efter 2010. De yttranden som lämnades in under samrådet om utvärderingsrapporten⁽³⁷⁾ kommer inom kort att offentliggöras på webbplatsen för generaldirektoratet för konkurrens. Tillsammans med rapporten kommer detta att ligga till grund för nästa steg i översynsprocessen. Efter en konsekvensanalys av vilka olika alternativ som särskilt skulle uppmärksamma resultatet av ett framtida rättsligt ramverk för små och medelstora företag, räknar kommissionen med att

⁽³⁴⁾ KOM(2005)459 Meddelande från kommissionen till rådet, Europaparlamentet, Europeiska ekonomiska och sociala kommittén och Regionkommittén "Att minska luftfartens påverkan på klimatförändringen".

⁽³⁵⁾ Rådets direktiv 2003/96/EG av den 27 oktober 2003 om en omstrukturering av gemenskapsramen för beskattning av energiprodukter och elektricitet.

⁽³⁶⁾ EGT L 203, 1.8.2002, s. 30.

⁽³⁷⁾ http://ec.europa.eu/comm/competition/sectors/motor_vehicles/documents/evaluation_report_en.pdf

offentliggöra ett meddelande under 2009 om den framtida konkurrensrättsram som kan tillämpas på denna sektor.

Kommissionen vill försäkra ledamoten om sitt fasta åtagande att garantera en rimlig konkurrensskyddsnivå på motorfordonsområdet, oberoende av det rättsliga ramverk som kan tillämpas på denna sektor efter 2010 som ett resultat av den pågående översynprocessen.

*

* *

Fråga nr 67 från Gerardo Galeote (H-0846/08):

Angående: Nya olyckor i Algecirasbukten med miljökonsekvenser

Den 11–12 oktober 2008 inträffade två nya olyckor i Algecirasbukten, i vilka de liberianska fartygen Fedra och Tawe var inblandade. Vilka miljökonsekvenser denna olycka får för området har ännu inte fastställts. Förutom dessa olyckor inträffade tre olyckor under 2007, nämligen Samotakis (januari), Sierra Nevada (februari) och New Flame.

Har kommissionen informerats av de spanska eller brittiska myndigheterna om situationen?

Har de behöriga myndigheterna bett om att få utnyttja Europeiska sjöfartsbyråns mekanismer för bekämpning av föroreningarna?

Planerar kommissionen något initiativ för att få de behöriga myndigheterna att genomföra någon plan för att undvika att denna typ av situationer upprepar sig?

Svar

(FR) Kommissionen har ingående övervakat fartygsolyckorna i oktober förra året med Fedra och Tawe. Kommissionen är mycket nöjd över att alla sjömän på Fedra räddades trots de svåra väderleksförhållandena.

Kommissionens enheter, framför allt det övervaknings- och informationscentrum (MIC) som ingår i generaldirektoratet för miljö och som ansvarar för civilförsvar, höll tät kontakt med de spanska och de brittiska myndigheterna.

Som svar på en begäran från de spanska myndigheterna tillhandahöll Europeiska sjösäkerhetsbyrån (EMSA) satellitbilder som användes för att upptäcka eventuella oljeutsläpp i Algecirasbukten. Dessutom beslöt Spanien att via övervaknings- och informationscentrumet (MIC) mobilisera ett av saneringsfartygen enligt avtal med EMSA. Fartyget Bahia Tres, som arbetade under de spanska myndigheternas befäl, lyckades samla in omkring 50 ton olja.

Kommissionen påpekar även mer generellt att EU har infört en ambitiös skyddspolitik för sjöfartssäkerheten och havsmiljön. De nya initiativen i det tredje sjösäkerhetspaketet kommer att leda till stora förbättringar av exempelvis trafikövervakningen och operatörernas ansvar.

De nya instrumenten kommer att bidra till att hjälpa medlemsstaterna att bekämpa förorenare av miljön och förebygga och bekämpa föroreningar.

Kommissionen har även informerats om att anordnandet av en miljövårdskampanj i Algecirasbukten kan tas upp på föredragningslistan på nästa möte mellan de spanska och de brittiska myndigheterna (inklusive företrädare för Gibraltar).

*

* *

Fråga nr 68 från Jacky Hénin (H-0848/08)

Angående: Säkerheten i sunden i EU

I oktober drabbades två lastfartyg under liberisk flagg av olyckor i närheten av Gibraltarsundets kuster. Genom Europeiska sjösäkerhetsbyråns effektiva och behövliga insats kunde det värsta undvikas. De upprepade olyckorna och de ökade sjötransporterna av farligt gods väcker på nytt frågan om att skärpa säkerhetsreglerna för alla sund i EU och vad som behövs för att reglerna ska följas. Framför allt borde sunden med tillfartsvägar klassificeras i "Seveso-områden".

Vilka konkreta åtgärder avser kommissionen att vidta för att stärka säkerheten i sunden i EU?

Svar

(FR) Enligt Förenta nationernas havsrättskonvention har fartyg rätt till transittransport i internationella sund och detta får inte hindras. Detta förhindrar inte de stater som angränsar till sunden att vidta åtgärder för att garantera sjösäkerheten. Medlemsstaterna övervakar därför sjötrafiken i unionens viktigaste sund, t.ex. Gibraltar, med hjälp av sjötrafikinformationstjänster (MTS) som sjövägarna och fartygens loggssystem kan anslutas till.

Efter olyckan med Prestige har flera åtgärder vidtagits inom EU för att förstärka gemenskapslagstiftningen när det gäller sjösäkerheten och för att förhindra miljöförstöring från fartyg. Genomförandet av direktiv 2002/59/EG om inrättande av ett övervaknings- och informationssystem för sjötrafik i gemenskapen har förbättrat övervakningen av sjöfarten och informationsutbytet om farligt gods mellan medlemsstaterna.

I november 2005 antog kommissionen dessutom ett tredje paket med sju åtgärder för sjösäkerheten för att befästa detta arbete genom att stödja de befintliga förebyggande åtgärderna samtidigt som man utvecklar metoder för att garantera bättre reaktioner på olyckornas konsekvenser. Detta paket innehåller särskilt förstärkta bestämmelser om övervakning av sjötrafiken.

När det gäller att avvärja riskerna för förorening av havet är Europeiska sjösäkerhetsbyråns (EMSA) arbete med att bekämpa miljöförstöring från fartyg en viktig åtgärd som ger medlemsstaterna omfattande operativ hjälp. EMSA har i detta syfte utarbetat tjänsten CleanSeaNet.

EU:s och Europeiska rymdorganisationens (ESA) gemensamma Kopernikus-initiativ främjar en viktig upprustning av CleanSeaNet:s befintliga övervakningsaktivitet för oljeutsläpp. I MARCOAST-projektet kommer de tillagda prognos- och efterbearbetningskomponenterna för hur oljeutsläppet flyttar sig att avsevärt underlätta räddningsarbetet och spårningen av utsläppskällorna. Dessa tjänster kommer att överföras till det framtida Kopernikus-programmet så att de kan stödjas på lång sikt. Från 2011 och framåt kommer satellituppgifterna från Kopernikus Sentinel 1 att främja en viktig jordobservationsinfrastruktur när de övertar övervakningen efter ESA:s ENVISAT-uppdrag.

När det gäller klassificering av sjöfartssund och deras tillfartsvägar som "Seveso-områden" gäller Seveso-direktivet (direktiv 96/82/EG) endast verksamheter där farliga ämnen förekommer. Transport av farliga ämnen sjövägen ingår inte i direktivets tillämpningsområde.

*
* *

Fråga nr 69 från Olle Schmidt (H-0849/08)**Angående: Nyprotektionism efter finanskrisen**

Det har framkommit uppgifter om att det statsstöd som följer finanskrisen nu får effekter inom andra sektorer. Enligt Financial Times (21.10.2008) ska även biltillverkarnas bankverksamhet i Frankrike och Tyskland omfattas. I sitt tal inför Europaparlamentet samma dag nämnde president Sarkozy behovet av ett europeiskt bilpaket motsvarande det amerikanska. Vad gör kommissionen för att stoppa dessa krav på överstatligt statsstöd som riskerar att skapa protektionism?

Hur garanterar man att alla dessa nya stöd inte snedvrider konkurrensen genom att företag som har skött sin ekonomi tappar kunder till förmån för tidigare dåligt skötta företag och institutioner som nu blir de mest attraktiva, eftersom de skyddas av staten?

Svar

(EN) För att möta finanskrisen har kommissionen på kort tid fastställt och godkänt räddningspaket som beslutats av medlemsstaterna till förmån för deras finansinstitut enligt gällande regler för statsstöd i syfte att förhindra negativa spridningseffekter från finansområdet till resten av ekonomin.

Med hänsyn till de påstådda riskerna, såsom eventuella steg i riktning mot nya statsstöd som kan ge upphov till snedvriden konkurrens eller ökad protektionism, vill kommissionen påminna om att det nuvarande ramverket för statsstöd kommer att gälla även i fortsättningen. Alla åtgärder som föreslås av medlemsstaterna måste därför även i fortsättningen följa detta ramverk.

I det här sammanhanget bör man observera att statsstöd som beviljas till finansinstitut inom detta ramverk antas ha en positiv inverkan på andra områden, eftersom de stabiliserar de finansiella förbindelserna mellan de ekonomiska aktörerna. Detta kan dock inte tolkas som att man lättar på befintliga regler och praxis för

statsstöd. Medlemsstaternas räddningspaket för sina finansiella marknader utformades för att begränsa det statliga ingripandet till ett absolut minimum, i synnerhet i fråga om regler för den inre marknaden.

I det avseendet gynnar statsstödet till banksektorn indirekt även bilindustrin. Den fortsatta tillämpningen av regler för statsstöd kommer att säkerställa att ingen otillbörlig snedvridning av konkurrensen äger rum. Alla åtgärder som föreslås för att stödja den här sektorn måste uppfylla följande: Antingen är åtgärden för det första inte ett statsstöd eller så måste den vara statsstöd som följer de befintliga reglerna.

*

* *

Fråga nr 70 från Manolis Mavrommatis H-0852/08)

Angående: Åtgärder för personer med inlärningssvårigheter

Genom ett irländskt initiativ för bärbara datorer (Laptops Initiative) inom ramen för programmet Utbildning 2010 uppmanades 31 gymnasieskolor under 2006 att lämna information för utveckling av programvara som kan hjälpa elever med dyslexi. Genom en annan åtgärd, Minervaprojektet inom ramen för det europeiska samarbetet inom informations- och kommunikationsteknik (IKT) och öppen undervisning och distansundervisning (ODL), kommer det under 2008 att bli möjligt att skapa en blandad pedagogisk miljö som omfattar elektronisk interaktion med mänsklig övervakning för att hjälpa personer med dyslexi att anpassa sig lättare.

Vilka andra initiativ, förutom de ovanstående, har kommissionen tagit för att hjälpa personer med inlärningssvårigheter att anpassa sig till skolarbetet? Anser kommissionen, med tanke på att 30 miljoner personer i EU har liknande problem, att insatserna på detta område måste utvidgas för att förenkla tillvaron för dessa människor, både inom utbildningen och i arbetslivet? Finns det några bindande program som EU:s medlemsstater är skyldiga att tillämpa för att främja nya utbildningsmetoder för barn med dyslexi och andra inlärningssvårigheter?

Svar

(EN) Kommissionen upplyser ledamoten om att stödet för barn med dyslexi eller andra inlärningssvårigheter ligger inom medlemsstaternas ansvarsområde enligt artikel 149 i EG-fördraget.

Inom programmet Utbildning 2010 ingår dock stödet för elever med särskilda utbildningsbehov i alla europeiska initiativ och aktiviteter.

I Europaparlamentets och rådets rekommendation om nyckelkompetenser för livslångt lärande 2006 (2006/962/EG) rekommenderas medlemsstaterna att se till att det finns lämpligt stöd för personer som på grund av utbildningshandikapp – och här ingår inlärningssvårigheter – behöver särskilt stöd för att kunna fullgöra sin utbildningspotential.

I sitt meddelande om Bättre utbildning för lärare⁽³⁸⁾ betonar kommissionen behovet av att se till att lärare får kunskaper för att kunna fastställa särskilda behov hos varje elev och att bemöta dem genom att tillämpa ett stort urval undervisningsmetoder.

Både rekommendationen och meddelandet följs nu upp av expertgrupper genom den öppna samordningsmetoden.

De årliga rapporterna "Progress towards the Lisbon Objectives in Education and Training" ger medlemsstaterna jämförbara uppgifter om bestämmelserna för elever med särskilda utbildningsbehov.

I kommissionens meddelande från 2008 "Förbättrad kompetens för framtiden: En agenda för europeiskt samarbete om skolor"⁽³⁹⁾ fastslås det bland annat att om man stöder personer med särskilda behov måste man ompröva hur utbildningsstödet organiseras samt förbättra samarbetet mellan skolor och andra verksamheter. I samma dokument föreslår kommissionen att det framtida samarbetet mellan medlemsstaterna bör fokusera på stöd i rätt tid och på individuella inlärningsmetoder i den traditionella skolundervisningen för elever med särskilda behov.

⁽³⁸⁾ KOM (2007)392 slutlig

⁽³⁹⁾ KOM(2008)425

2009 kommer kommissionen att föreslå vilka konkreta åtgärder som kan vidtas i framtiden inom ramen för den öppna samordningsmetoden för att hantera dessa frågor.

Dessutom kommer elever med dyslexi eller andra inlärningssvårigheter att ha nytta av kommissionens stödprogram.

Inom handlingsprogrammet för livslångt lärande⁽⁴⁰⁾, är det klart vedertaget att det finns ett behov av att öka tillgången för mindre gynnade grupper och att aktivt bemöta särskilda inlärningsbehov hos personer med funktionshinder i genomförandet av programmets alla delar. I artikel 12 erkänns även att vid genomförandet av programmet skall hänsyn tas till att fastställa bestämmelser för elever med särskilda behov, framför allt genom att främja deras integration i den traditionella utbildningen.

Bland de olika forskningsprojekt som är inriktade på informations- och kommunikationsteknik och som valts ut av EG för att få medel på temat e-integration/e-tillgänglighet under de senaste 15 åren, inledningsvis enligt TIDE-initiativet och därefter i ramprogram 4, 5, 6 och nu 7, har målet dessutom regelbundet varit att stödja personer med inlärningssvårigheter, främst barn och i synnerhet barn med dyslexi.

Inom Jean Monnet-programmet stöder och samarbetar kommissionen vidare med Europeiska byrån för utveckling av undervisning för elever med behov av särskilt stöd för att hjälpa medlemsstaterna att skapa lämpliga stödssystem för personer med särskilda behov och för att framför allt främja deras integrering i den traditionella undervisningsmiljön.⁽⁴¹⁾

Slutligen är lika tillgång till utbildning för personer med funktionshinder också en av prioriteringarna i EU:s handlingsplan på handikappområdet, vilket man nämner i det senaste meddelandet om situationen för funktionshindrade personer i EU⁽⁴²⁾. Detta ligger helt i linje med FN-konventionen om rättigheter för personer med funktionsnedsättning som har undertecknats av gemenskapen och alla medlemsstaterna. Artikel 24 i konventionen innehåller tydliga åtaganden om att genomföra rätten till utbildning för personer med funktionsnedsättning utan diskriminering och mot bakgrund av bland annat lika möjligheter genom att garantera ett inkluderande utbildningssystem på alla nivåer.

*
* *

Fråga nr 71 från Antonios Trakatellis (H-0854/08)

Angående: Översyn av rådets rekommendation om cancerscreening

Tidig upptäckt i kombination med förebyggande insatser tillhör som bekant de viktigaste åtgärderna i kampen mot cancer och kan täcka upp till 70 procent av alla fall.

Det har nu gått ett tag sedan Europaparlamentet antog sin skriftliga förklaring <http://www.europarl.europa.eu/sides/getDoc.do?type=TA&reference=P6-TA-2007-0434&language=SV>, där kommissionen uppmanades att se över alla befintliga insatser för att utarbeta en uppdaterad och övergripande strategi för kontroll av cancer. Vilka åtgärder har kommissionen vidtagit i detta syfte?

I Europaparlamentets resolution från april 2008 om kampen mot cancer (<http://www.europarl.europa.eu/sides/getDoc.do?type=TA&reference=P6-TA-2008-0121&language=SV>) framhålls att rådets rekommendation om cancerscreening (2003/878/EG⁽⁴³⁾) måste ses över för att bättre diagnostik och fler cancerformer ska kunna inbegripas i denna. När tänker kommissionen se över rekommendationen och lägga fram den för Europaparlamentet?

Svar

(EN) I rådets rekommendation av den 2 december 2003 om cancerscreening (2003/878/EG) erkänns att det för bröstcancer, livmoderhalscancer och tjocktarmscancer finns tillräckliga stöd för att rekommendera en

⁽⁴⁰⁾ Europaparlamentets och rådets beslut nr 1720/2006/EG av den 15 november 2006 om inrättande av ett handlingsprogram för livslångt lärande

⁽⁴¹⁾ <http://www.european-agency.org/>

⁽⁴²⁾ KOM(2007)738

⁽⁴³⁾ 1 EUT L 327, 16.12.2003, s. 34.

befolkningsbaserad, organiserad screening i alla EU-medlemsstater och att hög kvalitet bör garanteras i screeningsprocessens alla steg.

Kommissionen följer aktivt utvecklingen inom cancerforskningen och i synnerhet effekterna av en befolkningsbaserad screening av cancerdödligheten för prostatacancer, lungcancer, tjocktarmscancer och äggstockscancer. Det finns visserligen screeningtester för många olika cancerformer, men innan nya screeningtester introduceras måste testernas effektivitet utvärderas och bevisas på lämpligt sätt.

I slutet av november kommer kommissionen att presentera den första rapporten om genomförandet av rådets rekommendation. Den kommer att baseras på den externa rapporten från European Cancer Networks och European Network for Information on Cancer⁽⁴⁴⁾ vilken presenterades tidigare under 2008. Rapporten visar att vi trots våra insatser inte ens har kommit halvvägs med att genomföra den nuvarande rekommendationen från rådet. I själva verket omfattas mindre än hälften av den befolkning som bör omfattas av screeningen enligt rekommendationen, och mindre än hälften av de undersökningar som genomförs som en del av screeningprogrammen uppfyller villkoren i rekommendationen. Redan med den nuvarande aktivitetsnivån är de nuvarande utgifterna för personalresurser och ekonomiska resurser ansevärd.

Nivån på dessa resurser och utmaningen om att bevara en lämplig balans mellan screeningens fördelar och skador kräver att vi fastställer lämpliga och effektiva åtgärder för att garantera kvaliteten, effektiviteten och kostnadseffektiviteten för nuvarande och framtida screeningverksamhet. Regelbunden systematisk undersökning, kontroll, utvärdering och lägesrapporter inom hela EU om genomförandet av cancerscreeningsprogram kommer att fortsätta att främja informationsutbytet om framgångsrika utvecklingar och att fastställa brister som måste åtgärdas.

Slutligen överväger kommissionen aktivt EU:s framtida åtgärder omkring cancer – framför allt möjligheten att etablera en europeisk plattform för att utbyta bästa praxis och stödja medlemsstaterna i deras arbete med att mer effektivt hantera cancer genom att föra samman alla aktörer i ett gemensamt initiativ med ett gemensamt åtagande om att hantera cancer. Detta är också ett av kommissionens prioriterade initiativ under 2009. En brainstorming-workshop hölls den 29 oktober 2008 med inbjudna aktörer för att diskutera hur man kan organisera en sådan plattform med många intressenter och för att fastställa omedelbara områden och åtgärder som kan hanteras inom en sådan ram samt på området för cancerscreenings.

*
* *

Fråga nr 72 från Anne E. Jensen (H-0856/08)

Angående: IMO-avtalets konsekvenser för närsjöfarten

I s i t t s v a r p å f r å g a
<http://www.europarl.europa.eu/sides/getDoc.do?type=WQ&reference=E-2007-3951&language=SV> av den 18 oktober 2007 hävdar kommissionen att om ett avtal inte kan uppnås inom internationella sjöfartsorganisationen (IMO) kommer den att lägga fram lagförslag om att minska luftföroreningar från fartyg. Härvid kommer man att beakta frågor om kostnadseffektivitet och konsekvenser för närsjöfarten. Nu har emellertid IMO antagit ett klimat- och miljöavtal som kan komma att få negativa konsekvenser för närsjöfarten, bland annat på grund av de inskränkningar som anges i de metoder som får användas.

Anser kommissionen att avtalet ger erkännande åt att fartyg kan minska sina utsläpp på en rad olika sätt och att de ekonomiska konsekvenserna av dessa metoder skiljer sig åt?

Vad kommer kommissionen göra för att se till att IMO-avtalet inte skadar närsjöfarten i Nordeuropa, vilket skulle gå stick i stäv mot EU:s strategi att överföra godstransporter från väg till sjöfart?

Svar

(EN) På sitt 58:e möte i kommittén för skydd av den marina miljön (6–10 oktober 2008) antog Internationella sjöfartsorganisationen ändringsförslag till lagstiftningen om luftföroreningar från fartyg, MARPOL bilaga VI. Enligt ändringsförslaget skall utsläppen av svaveloxider minskas med upp till 93 procent i särskilda kontrollområden fram till år 2015 och med 85 procent över hela världen fram till år 2020. Även utsläppen av kväveoxider skall minskas med upp till 80 procent i särskilda områden från år 2016. I motsats till det

⁽⁴⁴⁾ Cancer Screening in the European Union - Report on the implementation of the Council Recommendation on cancer screening (http://ec.europa.eu/health/ph_determinants/genetics/documents/cancer_screening.pdf)

framgångsrika godkännandet av åtgärder för att minska luftföroreningarna har IMO inte gjort särskilt stora framsteg när det gäller åtgärder för att minska utsläppen av växthusgaser.

Kommissionen välkomnar dessa ändringsförslag eftersom de utgör en viktig minskning av luftföroreningarna från fartyg som avsevärt kommer att förbättra miljön och människors hälsa. Samtidigt som fartygen i allmänhet är energisnåla har det hittills inte gjorts några större insatser för att minska luftföroreningarna och ändringsförslaget till MARPOL kommer att överbrygga en viktig del av miljöprestandaklyftan mellan fartyg och andra transportsätt.

De utsläppsgränser som nyligen godkänts är målbaserade och ger därmed fartygsoperatörer möjlighet att välja hur de skall följa de nya utsläppsnormerna. I normerna för svaveloxider ingår möjligheten att använda bränslen med låg svavelhalt eller teknologier för att minska utsläppen. I normerna för kväveoxider är möjligheterna antingen att modifiera motorerna eller att använda teknologier som minskar utsläppen.

När det gäller möjliga negativa följder för närsjöfarten kommer kommissionen inom kort att beställa en undersökning om de ekonomiska konsekvenserna och om möjliga negativa övergångar till andra transportsätt. Denna undersökning kommer att följas av en mer omfattande undersökning som även kommer att titta närmare på mer allmänna handelseffekter.

Det är viktigt att notera att om den nyligen föreslagna ändringen av direktiv 1999/62/EG (Eurovinjettdirektivet) godkänns, så skulle den ytterligare stödja medlemsstaternas åtgärder om att internalisera de externa kostnaderna för tunga lastbilar.

*
* *

Fråga nr 73 från Ryszard Czarnecki (H-0858/08)

Angående: Reform av hälsovårdssystemet i Polen

Är den hälsovårdsreform som den polska regeringen föreslagit, vilken innebär att betydande budgetmedel anslås till att stödja även det privata hälsovårdssystemet, förenlig med EU-rätten?

Svar

(EN) I artikel 152.5 i fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen föreskrivs följande: "När gemenskapen handlar på folkhälsoområdet skall den fullt ut respektera medlemsstaternas ansvar för att organisera och ge hälso- och sjukvård". Som en följd av detta är godkännandet av bestämmelser som reglerar rättigheter och skyldigheter om organisationen av hälso- och sjukvård en nationell angelägenhet under förutsättning att sådana bestämmelser överensstämmer med den allmänna gemenskapslagstiftningen, framför allt med reglerna om konkurrens (t.ex. bestämmelser om statligt stöd) och om den inre marknaden.

I detta hänseende påminner vi om att enligt artikel 86.2 i EG-fördraget skall EG:s regler inte tillämpas om tillämpningen av sådana regler hindrar utförandet av tjänster av allmänt ekonomiskt intresse (nedan kallat TAEI). I enlighet med gemenskapens rättspraxis har medlemsstaterna en omfattande egen bestämmanderätt för att klassificera tjänster som TAEI, och hälso- och sjukvård verkar ofta hamna i denna kategori.

Vidare godkände kommissionen i juli 2005 ett TAEI-paket för att tillhandahålla större rättssäkerhet för finansiering av tjänster av allmänt ekonomiskt intresse genom att specificera villkor enligt vilka ersättning till företag för tillhandahållande av allmänna tjänster är förenliga med bestämmelser om statligt stöd. TAEI-paketet består av "Gemenskapens rambestämmelser för statligt stöd i form av ersättning för offentliga tjänster"⁽⁴⁵⁾ och av kommissionens beslut "om tillämpningen av artikel 86.2 i EG-fördraget på statligt stöd i form av ersättning för offentliga tjänster som beviljas vissa företag som fått i uppdrag att tillhandahålla tjänster av allmänt ekonomiskt intresse"⁽⁴⁶⁾. De tre villkor som framhäver förenligheten av ersättning för TAEI i paketet härrör från artikel 86.2 i EG-fördraget: skyldigheten att tillhandahålla allmännyttiga tjänster skall vara klart definierad, kriterierna för hur ersättningen beräknas skall fastställas på ett objektivet och öppet sätt, ersättningen får inte överstiga de kostnader som har uppkommit i samband med skyldigheterna att tillhandahålla allmännyttiga tjänster.

⁽⁴⁵⁾ Gemenskapens rambestämmelser för statligt stöd i form av ersättning för offentliga tjänster, EUT C 297, 29.11.2005.

⁽⁴⁶⁾ Kommissionens beslut av den 28 november 2005 om tillämpningen av artikel 86.2 i EG-fördraget på statligt stöd i form av ersättning för offentliga tjänster som beviljas vissa företag som fått i uppdrag att tillhandahålla tjänster av allmänt ekonomiskt intresse, EUT L 312, 29.11.2005.

I kölvattnet av kommissionens beslut 2005 drar statsstöd som kompenserar sjukhus för kostnader för tillhandahållande av tjänster av allmänt ekonomiskt intresse som anförts trots den nytta av att underrättelseskyldigheten i artikel 88.3 i EG-fördraget inskränks.

*
* *

Fråga nr 74 från Britta Thomsen (H-0863/08)

Angående: Genomförande av direktiv 2002/73/EG

Kommissionen översände i mars 2007 en formell underrättelse till den danska regeringen om Danmarks genomförande av direktiv 2002/73/EG⁽⁴⁷⁾. Kan kommissionen redogöra för hur situationen ser ut nu och upplysa om när nya besked är att vänta?

Den danska regeringen har meddelat att KVINFO (det danska centret för information om kvinno- och könsforskning), institutet för mänskliga rättigheter och jämställdhetsnämnden uppfyller de krav som anges i direktivet för oberoende organ (jfr. artikel 8a). Dock har såväl KVINFO som institutet för mänskliga rättigheter vägrat att påta sig den roll som kommissionen har begärt. Vad har kommissionen att säga om detta?

Den danska jämställdhetsnämnden kan bara ta sig an specifika klagomål. Den kan inte utarbeta klagomålsskrifter eller andra handlingar åt offer. Den måste avvisa alla ärenden som inte kan avgöras på grundlag av skriftliga inlagor. Uppfyller denna nämnd de krav som anges i direktivet, exempelvis i fråga om att kunna bistå offer?

Svar

(EN) Kommissionen slutför just nu bedömningen av den danska lagstiftningens överensstämmelse med direktiv 2002/73/EG⁽⁴⁸⁾.

I det sammanhanget vill kommissionen särskilt uppmärksamma införlivandet av artikel 8.a i detta direktiv i vilket det föreskrivs att medlemsstaterna skall utse ett eller flera oberoende organ för främjande, analys, kontroll och stöd för likabehandling av alla personer utan åtskillnad på grund av könstillhörighet. Kommissionen anser verkligen att det är viktigt att inrätta sådana organ som måste beviljas nödvändiga befogenheter och resurser för att säkerställa att gemenskapslagstiftningen om jämställdhet mellan kvinnor och män tillämpas på ett effektivt sätt. I detta ingår även att tillhandahålla stöd för personer som utsatts för diskriminering.

På grundval av denna bedömning kan kommissionen besluta att utfärda ett motiverat yttrande om den anser att den danska lagstiftningen inte överensstämmer med direktiv 2002/73/EG.

*
* *

Fråga nr 75 från Timothy Kirkhope (H-0864/08)

Angående: Formell underrättelse från kommissionen om uppförandekoden för datoriserade bokningssystem

Parlamentet godkände nyligen en kompromisstext som man vid första behandlingen enats om med rådet och kommissionen för en översyn av uppförandekoden för datoriserade bokningssystem, KOM(2007)0709, <http://www.europarl.europa.eu/sides/getDoc.do?type=TA&reference=P6-TA-2008-0402&language=SV>. I den debatt som föregick antagandet av texten åtog sig kommissionen att innan förordningen träder i kraft (eventuellt i mars 2009) utarbeta och offentliggöra en formell underrättelse i Europeiska unionens officiella tidning, i syfte att ge vägledning i förordningens mest kontroversiella fråga, dvs. definitionen av "moderföretag".

Har kommissionen börjat utarbeta den formella underrättelsen om en definition av begreppet "moderföretag"? Vilka huvudsakliga kvalitativa och kvantitativa kriterier skulle man använda för att definiera "kapitalplacering med rättigheter eller representation i en systemleverantörs styrelse, övervakande styrelse eller andra

⁽⁴⁷⁾ EGT L 269, 5.10.2002, s. 15

⁽⁴⁸⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/73/EG av den 23 september 2002 om ändring av rådets direktiv 76/207/EEG om genomförandet av principen om likabehandling av kvinnor och män i fråga om tillgång till anställning, yrkesutbildning och befordran samt arbetsvillkor, EGT L 269, 5.10.2002.

ledningsorgan" och "en möjlighet att ensamt eller tillsammans med andra utöva ett avgörande inflytande över verksamheten i en systemleverantörs företag"? Hur och i vilken utsträckning kommer oavsiktliga investeringar som inte ger en möjlighet att ensamt eller tillsammans med andra utöva ett "avgörande inflytande" över verksamheten att bedömas?

Svar

(EN) Den nya förordningen om en uppförandekod för datoriserade bokningssystem (CRS) godkändes av parlamentet den 4 september 2008 i första behandlingen. Rådet väntas anta förordningen formellt under de kommande månaderna.

När det gäller definitionen av "moderföretag" bekräftar kommissionen att man kommer att utarbeta ett meddelande med en förklaring om hur man avser att tillämpa förordningen. Meddelandet kommer att utarbetas i god tid så att den kan offentliggöras innan förordningen träder i kraft för att ge intresserade parter nödvändig rättslig säkerhet.

Kommissionen måste noga bedöma statusen för flyg- eller tågtransportföretag när det gäller definitionen av "moderföretag" för CRS, eftersom stora åtaganden är bundna till statusen som moderföretag. Bedömningen omfattar en analys av ägarstrukturen för ett CRS, av dess stadgar och möjliga överenskommelser mellan aktieägarna. I meddelandet kommer kommissionen att förklara vilka kriterier och metoder man kommer att använda för att bedöma om ett flyg- eller tågtransportföretag är ett moderföretag för en CRS-systemleverantör. Dessa kriterier kommer att följa befintlig praxis i konkurrensrätten.

*
* *

Fråga nr 76 från Pedro Guerreiro (H-0866/08)

Angående: Skydd av produktionen och sysselsättningen inom textil- och konfektionsindustrin i olika EU-länder

Nedanstående frågor ställs mot bakgrund av svar på fråga <http://www.europarl.europa.eu/sides/getDoc.do?type=QT&reference=H-2008-0782&language=SV> ⁽⁴⁹⁾ om det faktum att det gemensamma övervakningssystemet för export av vissa kategorier av textil- och beklädnadsprodukter från Kina till olika EU-länder (eventuellt) löper ut den 31 december 2008 samt mot bakgrund av att allt fler företag lägger ner eller flyttar sin produktion, inte minst i Portugal, vilket för med sig arbetslöshet och ett dramatiskt socialt läge.

Hur många företag lade ner och/eller flyttade sin verksamhet och hur många arbetstillfällen försvann i textil- och konfektionsindustrin per medlemsstat under 2007 och 2008?

Vilka är de "få" EU-länder som begärt att det ska vidtas åtgärder, och vilken typ av åtgärder rör det sig om?

Vilken ökning har registrerats i år jämfört med 2004 och 2007 av importen från Kina inom de tio kategorier som avses?

Hur avser kommissionen att se till att den situation som inträffade 2005, då importen av textil- och beklädnadsprodukter från Kina ökade exponentiellt, inte upprepas efter 2008? Varför tänker inte kommissionen föreslå en förlängning av den dubbla övervakningsmekanismen efter den 31 december 2008?

Svar

(EN) Under de senaste två åren har 350 000 arbetstillfällen gått förlorade i textil- och konfektionsindustrin. Det utgör en minskning på 15 procent av sysselsättningen i Europa jämfört med år 2005. Antalet företag har minskat med 5 procent under samma period. Denna utveckling beror på en rad olika faktorer, framför allt delokalisering och omstrukturering. Det är tyvärr inte möjligt att ge ledamoten en analys för 2008 för varje medlemsstat. För 2007 finns det preliminära uppgifter för antalet företag och antalet anställda i statistik rörande företagsstrukturer för några få medlemsstater. 2006 är det senaste året vi har uppgifter från denna källa för alla medlemsstater utom Malta. Preliminära uppgifter som nu finns tillgängliga visar att produktionen har varit stabil de senaste två åren.

(49) Skriftligt svar av 22.10.2008.

När det gäller den andra frågan antar kommissionen att ledamoten hänvisar till diskussioner som kommissionen och medlemsstaterna har haft i samband med att systemet med övervakning under dubbelkontroll löper ut. Under diskussionerna har det framförts flera olika önskemål om allt från övervakning under enkelkontroll till enkel tullövervakning, och de flesta medlemsstater har uttryckt olika alternativ. Slutligen utsågs alternativet med komplett avreglering med en övervakning av handelsflödet som den väg man skulle gå under 2009. Kommissionen kommer att fortsätta att noga följa utvecklingen av den faktiska handelsstatistiken (Comext) och tulluppgifterna under 2009.

När det gäller importutvecklingen från Kina under 2008⁽⁵⁰⁾ jämfört med 2007 och 2004 visar statistiken att importen från Kina i de tio kategorierna har ökat med i genomsnitt 50,8 procent under 2008 jämfört med 2007 (med ökningsvariationer för enstaka kategorier från 11,1 procent för kategori 115 till 105,9 procent för kategori 5). Jämförelserna mellan 2008 och 2004 visar en genomsnittlig ökning på 305,6 procent (med variationer i ökningen från 104,9 procent för kategori 2 till 545,1 procent för kategori 6).

Dessa siffror bör även ses i ett större sammanhang för hela textil- och beklädnadsimporten från alla EU-leverantörer och från Kina. För båda perioderna ovan är ökningarna måttligare. Den totala textil- och beklädnadsimporten från Kina ökade med 6,6 procent år 2008 jämfört med 2007 och med 76,6 procent år 2008 jämfört med 2004. Den totala textil- och beklädnadsimporten från alla EU-leverantörer inklusive Kina ökade med 1,8 procent år 2008 jämfört med 2007 och med 16,4 procent år 2008 jämfört med 2004. Dessutom har importen i de tio kategorierna från alla leverantörer inklusive Kina ökat med måttliga 5,1 procent år 2008 jämfört med 2007 och med 29 procent år 2008 jämfört med 2004. Sammantaget är det i detta sammanhang som importen från Kina bör analyseras.

Kina vill inte fortsätta att använda systemet med övervakning under dubbelkontroll under 2009. Kommissionen anser att syftet med en mjuk övergång under 2008 ändå har uppnåtts. Under 2009 kommer kommissionen att fortsätta följa utvecklingen av den faktiska handelsstatistiken (Comext) och tulluppgifterna, men textilhandeln måste nu avregleras. Efter de kompletterande åren med skydd sedan 2005 har EU:s industri insett behovet av att öka sin konkurrenskraft genom omstrukturering och det finns inga objektiva skäl att på obestämd tid fortsätta behandla textilindustrin som en särskild sektor. Frågan är inte hur man skall undvika 2005 under 2009, utan snarare hur sektorn skall konkurrera på en avreglerad marknad.

*
* *

Fråga nr 77 från Konstantinos Droutsas (H-0868/08)

Angående: Prisras på jordbruksprodukter

Den jordbruksfientliga politik som förs av EU och de grekiska regeringarna, som stöder sig på en halvtidsöversyn av den gemensamma jordbrukspolitiken, en ny översyn till följd av "hälsokontrollen" av jordbrukspolitiken och WTO-avtal, får smärtsamma konsekvenser för små och medelstora jordbruksföretag, samtidigt som den kommersiella industrin gör skamlösa vinster. Priserna på jordbrukets basprodukter i Grekland har rasat. Exempelvis har priserna på majs fallit till 12 cent/kg, på bomull till 25 cent och på durumvete till under 30 cent. På extra jungfruolja har priset sjunkit till 2,37 euro/kg. På så vis täcks inte ens produktionskostnaderna längre. EU-stödet till jordbruksprodukter har med Ny Demokrati- och Pasok-regeringarnas samtycke för de flesta produkter frikopplats från produktionen och frysts till genomsnittet för treårsperioden 2000–2002.

Har kommissionen för avsikt att fortsätta med denna politik, som leder till de små och medelstora företagens undergång, koncentrerar marken och produktionen till ett fåtal aktörer, ökar den kommersiella industrins vinster och leder till ekonomisk och social stagnation?

Svar

(EN) Ledamoten kopplar den senaste prisnedsättningen på vissa jordbruksprodukter i Grekland till kommissionens strategi om ytterligare frikoppling och till de senaste reformerna av den gemensamma jordbrukspolitiken. Alla analyser, både interna och externa, pekar dock på att denna prisutveckling snarare beror på utvecklingen på världsmarknaden och på att råvarupriserna har anpassats till nivåer som ligger under de exceptionella nivåer som vi har sett de senaste åren.

⁽⁵⁰⁾ Importen för hela året 2008 utvärderas mot bakgrund av importen de första åtta månaderna.

Kommissionen understryker att samtidigt som den senaste prisutvecklingen har haft olika effekter för jordbrukare i hela EU, varierar prisnivåerna mellan olika produkter samtidigt som de fortfarande ligger över nivån för 2000–2003. De aktuella prisfluktuationerna i Grekland bör därför hanteras i detta sammanhang.

I tider när både insatspriserna och de priser jordbrukarna kunde få för sina produkter ökade och jordbrukarna kunde få höga intäkter via marknaden, påpekade kommissionen alltid att samtidigt som många jordbrukare kunde skapa vinst, påverkades andra som var mer sårbara för insatsprisökningar negativt.

Det är viktigt att jordbrukarna får tydliga signaler lång tid i förväg, så att de kan planera sin framtida verksamhet. Detta garanteras i EU genom att de får möjlighet att anpassa sin produktion till de signaler marknaden ger samtidigt som de får ett viktigt inkomststöd genom avlänkade direkta utbetalningar.

*
* *

Fråga nr 78 från Athanasios Pafilis (H-0869/08)

Angående: Invandrare attackerade av grekisk polis

En 29-årig pakistanier dödades och tre andra invandrare skadades när polisen i Aten gick till våldsamt angrepp mot hundratals utlänningar som under bedrövliga förhållanden sov över utanför polisens utlänningsavdelning för att lämna in ansökan om politisk asyl. Detta angrepp är bara ett i raden av flera liknande fall av oprovocerat polisvåld, tortyr, misshandel och offentlig förnedring av invandrare på gator och polisstationer, en företeelse som ökat i omfattning den senaste tiden. Denna situation är resultatet av EU:s och de grekiska regeringarnas allmänt invandrar- och flyktingfientliga politik.

Fördömer kommissionen dessa händelser och barbariska metoder som invandrare och flyktingar drabbas av i sin egenskap av människor utan rättigheter?

Svar

(EN) Kommissionen känner inte till detta fall av polisvåld i Grekland som ledamoten syftar på.

Polissystemen i alla EU-medlemsstater bör kännetecknas av demokratisk kontroll, respekt för individuella rättigheter, öppenhet, integritet och ansvar gentemot allmänheten. Kommissionen beklagar därför djupt att de brottsförebyggande myndigheternas ingripande ledde till en människas död.

Enligt EG-fördraget och EU-fördraget har kommissionen ingen allmän befogenhet att ingripa på området för grundläggande rättigheter eller i de nationella rättsskipningssystemens löpande verksamhet. Kommissionen kan endast ingripa om det berör en fråga i gemenskapsrätten. Mot bakgrund av den information som ledamoten har lämnat kan vi inte se någon sådan koppling. Av den anledningen kan kommissionen inte vidta åtgärder i denna fråga.

Om de utpekade offren inte är nöjda med svaret från de grekiska domstolarna och anser att deras rättigheter har kränkts, kan de lämna in ett klagomål till Europarådets Europeiska domstol för de mänskliga rättigheterna (Europarådet, 67075 Strasbourg-Cedex, Frankrike⁽⁵¹⁾). Detta gäller även lagliga arvingar till den avlidna personen.

*
* *

Fråga nr 79 från Georgios Toussas (H-0870/08)

Angående: Förslag som syftar till att krossa handelsanställda och egenföretagare

Den grekiska regeringen försöker avskaffa söndagsledigheten för att tillgodose ett återkommande krav från multinationella företag inom detaljhandeln och på så vis stärka deras marknadsdominans och krossa småföretag, särskilt egenföretagare, som inte överlever konkurrensen. Samtidigt försöker de multinationella storföretagen ytterligare avreglera affärernas öppettider. Avskaffandet av söndagsledigheten och den redan genomförda avregleringen av affärernas öppettider kommer att leda till ett skamlöst utnyttjande av arbetstagarna och beröva dem deras minimala fritid och deras sociala och privata liv.

⁽⁵¹⁾ <http://www.echr.coe.int/ECHR>

Ställer sig kommissionen bakom förslagen om att förlänga affärernas öppettider och avskaffa arbetstagarnas hävdvunna rätt till söndagsledighet? Tror inte kommissionen att detta kommer att stärka de multinationella företagens marknadsdominans och leda till att tusentals arbetstagare hamnar i fattigdom, att egenföretagare krossas och att tusentals småföretag tvingas lägga ner?

Svar

(EN) Kommissionen påminner om att arbetstidsdirektivet⁽⁵²⁾ garanterar rätten till en minsta viloperiod per vecka för alla arbetstagare⁽⁵³⁾ i Europeiska gemenskapen. Enligt direktivet skall alla medlemsstater se till att varje arbetstagare under varje period om sju dagar får minst 24 timmars sammanhängande ledighet.

I gemenskapens arbetsrätt föreskrivs dock inte att den minsta viloperioden varje vecka måste infalla på en söndag. Från början innehöll direktivet⁽⁵⁴⁾ en mening som föreskrev att veckovilan i princip skall omfatta söndag. Domstolen ogiltigförklarade dock denna mening genom sitt beslut i mål C-84/94⁽⁵⁵⁾. Domstolen påpekade att arbetstidsdirektivet antogs som ett direktiv för hälsa och säkerhet och förklarade att rådet hade handlat utanför sina befogenheter då det tog med bestämmelsen om söndagen, eftersom rådet inte hade "förklarat varför söndag, som veckovilodag, skulle ha ett närmare samband med arbetstagarnas hälsa och säkerhet än andra veckodagar".

Detta förhindrar inte medlemsstaterna från att lagstifta om denna fråga. I själva verket föreskriver den nationella lagstiftningen i många medlemsstater⁽⁵⁶⁾ att veckovilan i princip skall tas ut på en söndag, även om undantag från denna princip kan tillåtas.

När det gäller detaljhandeln som ledamoten nämner i sin fråga, får små enskilt ägda butiker redan ha öppet på söndagar. Begränsningarna för söndagshandel i den här sektorn gäller endast stormarknader och större butiker. Vidare finns det undantag från dessa regler för butiker som ligger i turistområden. Kommissionen har inga belägg för att anta att söndagsöppet leder till att små oberoende butiker måste lägga ner. Det skulle faktiskt motbevisa antagandet om att den enda konkurrensmöjlighet sådana butiker har är att ha söndagsöppet då deras större konkurrenter håller stängt. Det skulle antyda att små butiker i grund och botten är ineffektiva och därför missgynnas av konsumenter, en uppfattning som kommissionen inte delar. Kommissionen kommer att granska denna fråga i sitt meddelande om övervakning av detaljhandelsmarknaden som skall godkännas i november 2009.

*
* *

Fråga nr 80 från Proinsias De Rossa (H-0871/08)

Angående: Flygplatsskatt

Anser kommissionen att den flygplatsskatt som den irländska regeringen införde i sin oktoberbudget 2008, dvs. en skatt på 2 euro för alla flygresor som är kortare än 300 kilometer och 10 euro för flygresor som är längre än 300 kilometer, är förenlig med bestämmelserna i EU:s fördrag? Har kommissionen tagit upp frågan om dessa nya skatter med de irländska myndigheterna, och hur har de i så fall reagerat? Vad kommer kommissionen att göra om den kommer fram till att dessa skatter inte är förenliga med EU:s fördrag?

Svar

(EN) Kommissionen kommer att kontakta de irländska myndigheterna för att be om mer information om flygplatsskatten.

⁽⁵²⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/88/EG av den 4 november 2003 om arbetstidens förläggning i vissa avseenden, EGT L 299, 18.11.2003.

⁽⁵³⁾ Egenföretagare omfattas inte av arbetstidsdirektivet.

⁽⁵⁴⁾ Rådets direktiv 93/104/EG av den 23 november 1993 om arbetstidens förläggning i vissa avseenden, EGT L 307, 13.12.1993. Detta direktiv slogs samman med och upphävdes av direktiv 2003/88/EG.

⁽⁵⁵⁾ Mål C-84/94 Förenade kungariket mot rådet [1996] ECR I-5755, punkt 37.

⁽⁵⁶⁾ Exempelvis Belgien, Bulgarien, Danmark, Estland, Finland, Frankrike, Tyskland, Grekland, Irland, Italien, Luxemburg, Nederländerna, Portugal, Slovakien, Spanien och Förenade kungariket.

Kommissionen tolkar den information man har fått som att skatten läggs på passagerare som flyger från en flygplats i Irland. Skatten bygger på ett avståndskriterium som skiljer mellan korta och långa flygresor. Den höga skattenivån på 10 euro tas ut för passagerare som flyger längre än 300 kilometer och 2 euro tas ut för passagerare som flyger kortare än 300 kilometer.

Kommissionen kommer eventuellt att vidta ytterligare åtgärder beroende på hur man bedömer de irländska myndigheternas svar och om det finns aspekter kring skatten som eventuellt strider mot gemenskapsrätten.

*

* *

Fråga nr 82 från Laima Liucija Andrikienė (H-0876/08)

Angående: Östeuropas situation och utsikter i finanskrisen

EU:s beslutsfattare är mycket oroade över Östeuropas svåra läge i den rådande finanskrisen. Ledare för östeuropeiska länder anser att deras ekonomier är mer utsatta än ekonomierna i de västra partnerländerna. Vilka anser kommissionen är de huvudsakliga hot som denna finanskris medför för de östeuropeiska länderna, särskilt de baltiska staterna? Vilka är enligt kommissionen de östeuropeiska ländernas, och särskilt de baltiska staternas, utsikter för de nästföljande åren (2009-2010) och i ett längre perspektiv? Kan kommissionen vidareutveckla de tankar den presenterar i sitt meddelande "From financial crisis to recovery" ("Från finanskris till återhämtning") och därvid särskilt beakta situationen i de östeuropeiska länderna?

Svar

(EN) Kommissionens uppfattning om utsikterna för de östeuropeiska länderna och de baltiska staterna för perioden 2009-2010 presenterades i höstprognosen som offentliggjordes den 3 november. Prognosen bygger på antagandet om att finansmarknaderna endast gradvis kommer att börja fungera igen under de kommande månaderna och om att de negativa följderna av krisen för finanssektorn och för den allmänna ekonomin kommer att fortsätta under perioden 2009-2010.

Ekonomierna i Central- och Östeuropa påverkas tydligt av effekterna från den globala finansiella oron. De centraleuropeiska ekonomierna väntas dock i genomsnitt dokumentera en positivare tillväxttakt än EU-15 under 2009 och 2010, medan de baltiska staternas höga tillväxttakt under de senaste åren kommer att uppleva en kraftig avmattning. Detta är följden av en nödvändig justering – efter en period av verklig överhettning – som ytterligare förstärks av de negativa effekterna av den globala finanskrisen.

Den kraftiga konjunkturuppgången i de baltiska staterna var knuten till ansevärda finansieringsinflöden, både i form av utländska direktinvesteringar och i form av annan slags finansiering. En stor del av denna finansiering kanaliserades till sektorer som inte bedriver handel med omvärlden. På den statsfinansiella sidan användes de oväntade intäkterna i samband med konjunkturuppgången till att öka utgifterna. I det här sammanhanget borde finanspolitiken däremot ha varit mer restriktiv och ha försett marknadsaktörerna med rätt signaler. Tilltron till den ekonomiska utvecklingen och konsumentförtroendet har nu sjunkit till de lägsta nivåerna på ett decennium, samtidigt som myndigheterna knappt har något skattemässigt utrymme alls för att kunna bemöta konjunkturedgångens negativa effekter.

Kommissionen har lämnat sitt första bidrag till den pågående debatten om hur man bäst bemöter den nuvarande krisen och dess efterverkningar i meddelandet "Från finanskris till återhämtning: ram för åtgärder på EU-nivå" som offentliggjordes den 29 oktober. Den 26 november kommer kommissionen att föreslå en mer detaljerad ram för återhämtning på EU-nivå under den övergripande Lissabonstrategin för tillväxt och sysselsättning. Inom denna ram kommer vi att sammanföra ett antal målinriktade kortfristiga initiativ som har utformats för att hantera de negativa konsekvenserna för den allmänna ekonomin. Vi kommer även att vidta Lissabonstrategins åtgärder på medellång och lång sikt för att anpassa oss efter krisen. I december kommer vi mot bakgrund av denna ram att föreslå landsspecifika åtgärder som har skräddarsytt efter situationen i varje land.

*

* *

Fråga nr 83 från Ona Juknevičienė (H-0877/08)**Angående: Överensstämmelse mellan lagen om kärnkraftverk och direktiv 2003/54/EG**

Den 1 februari ändrades lagen om kärnkraftverk, vilket gjorde det möjligt att inrätta det nya energiholdingbolaget "Lithuanian Electricity Organization" (LEO). LEO kommer att ansvara för framställning och överföring av el, samt eldistributionsnät.

Kommissionen har bett den litauiska regeringen att lämna ingående information om de olika aspekterna av inrättandet av LEO. Har kommissionen krävt att den litauiska regeringen ska se till att lagen om kärnkraftverk stämmer överens med direktiv 2003/54/EG⁽⁵⁷⁾, och vilken tidsram har man fastställt för detta krav? Om man inte har ställt ett sådant krav, varför inte?

Har kommissionen avslutat sin utredning av privatiseringen och förstatligandet av aktiebolaget VST? Om så är fallet, när kommer då kommissionens slutsatser att finnas tillgängliga?

När avser kommissionen att lämna ett svar på klagomålet som jag lämnade till generaldirektoratet för konkurrens den 6 juni 2008 rörande ett eventuellt olagligt statligt stöd (Mål CP 148/2008) i och med inrättandet av LEO LT?

Svar

(EN) Kommissionen har mottagit klagomålet om eventuella brott mot bestämmelserna om statligt stöd i fördraget och har i enlighet med sina procedurregler skickat klagomålet till den aktuella medlemsstaten för att inhämta kommentarer och för att ställa frågor kring detta ärende. Kommissionen utför alltså en preliminär utredning om statligt stöd som rör de villkor enligt vilka det nya energiholdingbolaget "Lithuanian Electricity Organisation" (LEO) har inrättats.

Alla nationella åtgärder genom vilka bestämmelserna i direktiv 2003/54/EG⁽⁵⁸⁾ införlivas måste anmälas till kommissionen. Den aktuella bestämmelsen i detta särskilda fall är artikel 6 i direktiv 2003/54/EG som handlar om tillståndsförfarande för ny produktionskapacitet. Bestämmelserna i artikel 6 i eldirektivet införlivas i den nationella lagstiftningen genom den litauiska lagen om elektricitet av den 20 juli 2000, nr VIII – 1881 av den 10 juli 2004, artikel 14 i det här fallet. Litauen har inte anmält andra nationella åtgärder som ändrar införlivandet av bestämmelserna i artikel 6 i direktiv 2003/54. Kommissionen känner dock till den nya lagen om kärnkraftverk av den 1 februari 2008, nr X – 1231 och utvärderar för närvarande lagens överensstämmelse med den befintliga energilagstiftningen.

Kommissionen har ännu inte avslutat sin analys av privatiseringen och förstatligandet av det börsnoterade aktiebolaget VST, en fråga som ingår i klagomålet nedan om statligt stöd.

När det gäller klagomålet om statligt stöd som ledamoten lämnade in den 6 juni 2008 om ett eventuellt olagligt statligt stöd i och med inrättandet av LEO-gruppen, fick kommissionen ytterligare information från de litauiska myndigheterna i slutet av oktober 2008. Denna information tillsammans med den information som överlämnades av de litauiska myndigheterna i slutet av september 2008 som svar på att kommissionen översände klagomålet granskas för närvarande.

Kommissionen måste nu som en del av sin analys avgöra om vi har fått in all den information vi behöver för att kunna ta ställning till klagomålet. Om så inte är fallet, kommer vi att ställa fler frågor till den aktuella medlemsstaten.

När kommissionen har analyserat den inlämnade informationen kommer vi att besluta om vilken proceduråtgärd som ska vidtas. Vi kommer även i god tid att informera klaganden.

*

* *

(57) EUT L 176, 15.7.2003, s. 37.

(58) EGT L 176, 15.7.2003

Fråga nr 84 från Jan Mulder (H-0878/08)**Angående: Godkännandeförfarandet för genetiskt modifierade organismer (GMO) och nolltoleranspolitiken samt dess ekonomiska konsekvenser**

Under kommissionens debatt om genetiskt modifierade organismer den 7 maj 2008 bekräftades att en "teknisk lösning" måste hittas "så snart som möjligt och senast före sommaren 2008" när det gäller förekomst av låga halter av icke godkända genetiskt modifierade organismer. I oktober förra året hävdade emellertid kommissionsledamot Vassiliou och tjänstemän vid GD Hälsa och konsumentskydd att ett påskyndande av förfarandet för godkännande av nya genetiskt modifierade organismer skulle vara ett mer praktiskt sätt att ta itu med problemet med asynkrona godkännanden, än att på nytt ta upp nolltoleranslagstiftningen.

Hur passar kommissionsledamot Vassiliou's förslag ihop med uppgiften att utarbeta en "teknisk lösning", som hon fick i uppdrag att genomföra vid kommissionens debatt den 7 maj 2008?

Hur snabbt kommer det påskyndade förfarandet för godkännande av nya genetiskt modifierade organismer att vara? Kan kommissionen garantera att det planerade påskyndandet av godkännandeförfarandet för nya genetiskt modifierade organismer medför att man undviker ytterligare försämringar av den ekonomiska situationen för EU:s animalieproducenter till följd av förseningarna i samband med godkännandet av nya genetiskt modifierade organismer i EU?

Svar

(EN) Kommissionen är väl medveten om de ekonomiska konsekvenserna av möjlig förekomst av icke godkända genetiskt modifierade organismer i importerat foder.

Av denna anledning gav kommissionskollegiet kommissionens enheter i uppdrag att finna en teknisk lösning på frågan om förekomst av låga halter av icke godkända genetiskt modifierade organismer.

Under tiden efter diskussionen i kollegiet har kommissionens enheter analyserat situationen intensivt och konstruktivt. Syftet var och är fortfarande att ta fram fakta samt ett förhållningssätt som på en och samma gång säkrar källorna till fodervaror och respekterar nolltoleransinställningen för icke godkända genetiskt modifierade organismer såsom föreskrivs i EU-lagstiftningen.

Det finns olika tekniska och rättsliga faktorer som måste övervägas innan en teknisk åtgärd utarbetas som uppfyller dessa villkor. Kommissionens enheter håller på att slutföra sitt tekniska arbete så att kommissionen kan lägga fram ett utkast.

Erfarenheten har framför allt visat att de kombinerade effekterna av asynkrona godkännanden med avvikande inställning till kontroller av icke godkända GM-förekomster skapar ett osäkert klimat för EU-företag och därmed ett möjligt handelsavbrott. En teknisk åtgärd för att harmonisera kontrollerna skulle kunna bemöta problemet med spår av ännu inte godkända genetiskt modifierade organismer och minska påverkan av asynkrona godkännanden för foderimporten under de första faserna av kommersialiseringen av nya GM-förekomster i tredjeländer. Det skulle inte omfatta möjlig förorening från en omfattande kommersiell odling av en GM-förekomst som ännu inte godkänts i EU.

Till de viktigaste faktorerna hör skillnaden mellan GMO-godkännandeförfarandets varaktighet i tredjeländer och i EU tillsammans med bristen på lämpliga segregationsmekanismer i exportländerna och de globala marknadsstrategierna inom utsädesindustrin.

Man bör även påminna om kommissionens arbete med att (snabbt) behandla godkännandet av GM-förekomster (såsom majs GA21 och sojabönorna Liberty Link och Roundup Ready2) som redan har godkänts i tredjeländer för att undvika handelsavbrott för EU:s foder- och kreatursindustri.

Vidare har diskussionerna med Europeiska myndigheten för livsmedelssäkerhet redan effektiviserat godkännandeförfarandet utan att försämra kvaliteten på EFSA:s vetenskapliga bedömning. Ett bra exempel är att den kontroll av dokumentationens fullständighet som EFSA inleder sin bedömning med har förkortats. Kommissionen ska utarbeta en förordning med riktlinjer om krav för den vetenskapliga bedömningen av GM-ärenden, och när den har antagits kommer det att bidra till att förkorta tiden för tillståndsgivning ytterligare. I denna förordning kommer vi att fastställa exakt vad biotekniksökande måste göra för att visa att deras produkter motsvarar våra höga livsmedelssäkerhetsstandarder, så att kvaliteten på ansökningarna förbättras och bedömningsprocessen därigenom förenklas.

*

* *